

கிருஷ்ண எசுர்வேதம் தைத்திரீய சங்கிதை

நுந்ர சமகப் பிரகரணம் முதலியது

சாயணபாடியக் கருத்து, பதவுரைகளுடன் கூடியது

எழாம் பததி

காசிவாசி சிவானந்த யதிந்திர சுவாமிகளால்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

சென்னை

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

தமது சொந்தப் பொருட்சேலவில் பதிப்பித்து

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

பிரமாதிரித் தைத் திங்கள்

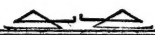
1940

கிருஷ்ண எசுர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

நாலங்காண்டம், ஏழாம்பகுதி.

வே. மொ. பெ. கா. வெளியீடு, நெ. 5.

PRINTED AT THE EVEREADY PRESS,
34, HUNTERS ROAD,
CHOOLOAI, VEPERY, MADRAS

கிருஷ்ண எசுர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை
நான்காங் காண்டத்தின் ஐந்தாம் பிரபாடக முதலியவற்றின்
விடய அட்டவணை.

பக்கம். விநியோகம்.

விடயம்.

1-8 ஐந்தாம் பிரபாடகத்தின் உபோற்காதம்.

11 விடயச் சுருக்கம்.

” நான்காங் காண்டத்தில் ஐந்தாவது பிரபாடகம்
முதல் அநுவாகம்

13 முதலாவது ஹோமத் தொடக்கம்.

” 1 அருட்கோபத் திருமேனியைக் கூறல்.

14 2 ஆபுதந் தாங்கிய சாந்தத் திருமேனியைக் கூறல்.

15 3 ஆபுதமின்றிய சாந்தத் திருமேனியைக் கூறல்,

16 4 திரிபுர சம்மாரத் திருமேனியைப் போற்றல்.

17 5 இதுவுமது

18 6 விடம் முதலிய பிடைகள் விலகும்படி வேண்டல்.

” 7 உருத்திரனைச் சூரியனாகப் போற்றல்,

19 8 இதுவுமது.

20 9 உருத்திரனையும், பிரமத கணத்தையும் வணங்கல்.

21 10 வில்லம்புகளைப் போட்டு விடும்படி வேண்டல்.

22 11 கோபந் தணிந்து, சாந்தமாக வேண்டுகல்.

23 12 வில், அம்பு முதலியன கெட்டுவிடும்படி வேண்டல்.

” 13 பதினமூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

24 14 ஆபுதங்கட்கு வணக்கங் கூறல்

25 15 வில், அம்பு முதலிய ஆபுதங்களை எடுக்காதிருக்குமாறு வேண்டிக் கொள்ளல்.

26 இரண்டாவது அநுவாகம்.

27 1 சேனைக்கும், திக்குக்கும், இறைவர்கட்கும் வணக்கங் கூறல்

” 2 தருக்களாயும், பசுக்கட்குப் பதியாகவுமுள்ள உருத்திரர்கட்கு வணக்கங் கூறல்.

28 3 பசும்புல் வடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.

29 4 இடபவாகன உருத்திரனைப் போற்றல்.

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
29	5	காளீப்பருவ உருத்திரனைப் போற்றல்.
30	6	துன்பைக்கொடுத்துக் கெடுத்தும் அருளும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	7	வில்லினைத்து இடையூற்றைப் போக்க யாளும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
31	8	தேரைச் செலுத்துகின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
32	9	சிவந்த திருமேனியையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	10	சூழ்ச்சித்துணைவனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
33	11	தோற்றங்கட்கு நிலைக்களமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
34	12	போர்க்களத் திருமேனி தாங்கிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	13	இதுவுமது
மூன்றாவது அநுவாகம்		
36	1	பகைவனைக் கொல்லும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
37	2	தாழ்ந்த செயலையுஞ் செய்யும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	3	முற்கூறிய செயலில் தெளிவுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
38	4	களவுகளுள் ஒருவகைக் களவினையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
39	5	மற்றொரு வகைக் களவையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	6	கொலைபண்ணுந் திருடர் வடிவாய் உருத்திரனைப் போற்றல்.
40	7	கொலைத்தொழிலையே மேற்கொண்ட திருடர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
41	8	தலைப்பாகையுள்ள திருடனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	9	வில்லையும் அம்பையுங் கொண்டு பயங்காட்டும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
42	10	வில்லில் நானோற்றும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
43	11	பாணத்தை விடும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
„	12	பாணத்தால் குறியைப்பிளக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
44	13	இருக்கின்ற, படுக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
„	14	தாங்கியும், விழித்துக்கொண்டு மிருக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
„	15	நிற்கின்ற, ஓடுகின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
45	16	கூட்டமும், கூட்டத்தலைவருமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
„	17	குதிரைகளும், குதிரைத் தலைவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

பக்கம்.	விந்.	விடயம்.
46		நான்காவது அநுவாகம்
47	1	பெண்கள் வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	2	ஏழுவகை மாதர்கள், துர்க்கை என்பவர்களின் வடிவரான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
48	3	காமுகர் வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
49	4	பல வகுப்பினராயும் அவர்களின் பாதுகாப்பாளருமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	5	ஐந்தாவது எசர் மந்திரம்.
"	6	உருவ வேறுபாடுகளையுடைய உருத்திரர்களைப் போற்றல்
50	7	பெரியார்களும் சிறியார்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்
51	8	தேரையுடையார்களும் தேர் இலாதவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	9	தேர், தேர்த் தலைவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
52	10	சேனை, சேனாபதிகளான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	11	இரதத்தை ஓட்டுகின்றவர்களும் நிறுத்துகின்றவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்
53	12	தச்சர்கள், தேர்ச்செய்வோர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	13	குயவர், கொல்லர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
54	14	வலையர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	15	அம்பு, வில் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
55	16	வேடர், நாய் பிடிப்போர்களான, உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	17	நாய், நாய்த்தலைவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
56		ஐந்தாம் அநுவாகம்.
57	1	ஆக்கியழிச்சுன்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	2	பாவத்தைப் போக்கிப் பாதுகாக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
58	3	கருமை வெண்மை நிறக் கழுத்துள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.
59	4	சடாதாரியும், மொட்டையனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	5	இந்திரவடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	6	மலையில் வாழ்கின்ற விஷ்ணுவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
60	7	மழை பெய்விப்பவனும், அம்பை யேந்தியவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	8	குட்டையனும் கூழையனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

பக்கம்.	வீதி.	விடயம்.
61	9	பெருத்தவனும், குணநிறைந்தவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	10	மூத்தோனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
62	11	முந்தி முதலெருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	12	வியாபித்தவனும் விரைவிற செல்லுகின்றவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	13	நீருக்கிறைவனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
63	14	இதுவுமது.
„	15	இதுவுமது.
64		ஆறும் அநுவாகம்.
„	1	பெரியோனும், சிறியோனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
65	2	உலகமுன்னும் பின்னும், உண்டான உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	3	நடுக்காலத்தில், உண்டாகியருளும், உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	4	பிறப்பு வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
66	5	உலகமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	6	பாவியைத் தண்டிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
67	7	பயிர் நிலமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	8	சுலோகப் பொருளாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
68	9	தரு, கொடி வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	10	ஒலிவடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	11	வேகமாகிய சேனை தேர்களையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்
69	12	மிகச்சூரனாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கஞ் செய்தல்
„	13	சுட்டையையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்
70	14	தலை முழையையும் கவசத்தையு முடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	15	வேதப் பிரசித்தனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
71		ஏழாவது அநுவாகம்
„	1	வாத்திய ஒலியாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
72	2	போரிற் புறங்காட்டாத உருத்திரனைப் போற்றல்
„	3	ஏவுகின்றவனும் தூதுவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
73	4	பாதுகாப்பின் பொருட்டு ஆபுதமேந்திய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	5	கூரிய அம்பையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்

பக்கம்.	வீதி.	விடயம்.
72	6	திரிசூலமேந்திய உருத்திரனைப் போற்றல்
74	7	சிறியவழி பெரியவழிகளிற் செல்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
„	8	ஒடு நீர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
75	9	வற்றாத நீர்வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	10	இதுவுமது
„	11	கணற்றுநீர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
76	12	மழைநீராகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	13	மேகங்கள் முதலியவற்றில் இருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
77	14	மாசிலாத வானாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	15	காற்று மழை வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	16	சில பொருளாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
78		எட்டாம் அநுவாகம்.
79	1	சோமனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	2	இரவியாய் அருள் செய்யும் உருத்திரனைப் போற்றல்
80	3	இன்பத்தைத்தரும் உருத்திரனைப் போற்றல்
„	4	பகைவரையடக்கி அருளும் உருத்திரனைப் போற்றல்
„	5	பகைவரைக் கொல்லும் உருத்திரனைப் போற்றல்
81	6	எளிதில் சம்மரம் பண்ணும் உருத்திரனைப் போற்றல்
82	7	தரு வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	8	தாசுமராகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	9	சுகவடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
83	10	இதுவுமது
„	11	மங்களவடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்
85	12	தீர்த்தமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
„	13	பவக்கடற் கரையிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
86		மூன்றாவது ஹோமத் தொடக்கம்
„	14	துன்பக்கடலைத் தாண்டிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	15	ஞானநெறி யடைந்த பிறகு மாறுகின்றவரான உருத்திரனைப் போற்றல்.
87	16	பசும் புல்லிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	17	மணலிலிருக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
88		ஒன்பதாம் அநுவாகம்.
89	1	உவர் நிலத்திலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
89	2	சக்கானகற் பூமியிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
„	3	சட்டைய யுடையவனும், முன் தோன்றுகின்றவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
90	4	கோசாலையிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
„	5	படுக்கையிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
91	6	முன் உள்ள புதர் பூமியிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
„	7	மிகுந்த ஆழமாகிய தண்ணீரிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
92	8	தூனியிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
„	9	விறகிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
„	10	புற்கள் முளைக்கின்றதும், முளைபாததுமாகிய இடத்திலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
93	11	நிலத்திலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	12	இலைகளிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
94	13	ஆபுதமெடுக்கின்றவனையும், கொல்லுகின்ற உருத்திரனையும் போற்றல்
„	14	தூன்புறுத்தும் உருத்திரனைப் போற்றல்
„	15	கூட்டமான உருத்திரர்களைத் துதிப்பதில் ஈகையை மேற் கொண்ட உருத்திரர்களைத் துதித்தல்
95	16	கேடுறுத உருத்திரனைப் போற்றல்.
„	17	வேண்டும் பொருளையளிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
96	18	பாவங்களைப் போக்கும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்
„	19	விரிகின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்
97		பத்தாம் அநுவாகம்.
98	1	மக்கள் முதலானோர்களும், பசு முதலானவைகளும், செடாதிருக்கும்படி வேண்டல்
99	2	மங்கள் வடிவத்தால் நலஞ்செய்ய வேண்டுமெனல்
100	3	எப்பொழுதும் பூசித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தல்
101	4	சுகத்தை வேண்டல்
102	5	சுற்றத்தாரைப் பாதுகாக்கும்படி வேண்டல்
103	6	குழந்தை முதலியவைகளைத் துன்புறுத்தாதவாறு வேண்டல்
104	7	உக்கிரவடிவைக்காட்டாது அருளுனல்
105	8	சுகப்படுத்துமாறு வேண்டல்
106	9	ஆபுதத்தை விடாது சுகஞ்செய்யுமாறு வேண்டல்
107	10	தன்முன் தோன்றி யருளுமாறு வேண்டல்

பக்கம்,	விதி,	விடயம்.
108	11	ஆபுதங்களை பிறரிடத்துச் செலுத்துமாறு வணங்கல்
109	12	ஆபுதமெடுத்துத் துன்புறுத்தாமல் ஆளவேண்டுமெனல்
110		பதினோராம் அநுவாகம்
111	1	உருத்திரர்களுடைய வில்லுகள் விழும்படி வேண்டல்
112	2	ஆபுதமெடுத்துத் துன்புறுத்தாமல் ஆளவேண்டு மெனல்
"	3	பாதாளத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
113	4	சுவர்க்கத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	5	தருக்களிலிருக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்
114	6	உடம்பினுள்ளிருந்துகொண்டு பிடித்தாட்டும் பூக்கங்கட்குத் தலைவரான உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	7	உணவுப் பொருள், நீர் முதலியவைகளிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	8	மார்க்கத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
115	9	திர்த்தங்களிலிருக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்
116	10	கிக்குக்களிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	4	பூமியிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
118	5	அந்தரிசூத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
119	6	வானுலகிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
120		பரிசேடம்
121		நான்காங் காண்டத்தில் ஆறாம் பிரபாடகம், அக்கினி சயன சமஸ்காரம்
"		விடயச் சுருக்கம்
122		முதல் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்
"		முதல் அநுவாகம்
123	1	நீரைத் தாரையாய் விடல்
"	2	மகாக்கினிசயனத்தை இடமாய்ச் சுற்றுதல்
124	3	எட்டு மந்திரங்களை ஒதி தவனையால் உரஞ்சுதல்.
127		பிரவர்க்கு உதவாசனம்.
"	4	சபனத்தின் மீதேறுதலில் முதல் மந்திரம்.
128	5	வியாகாரம் (தாரையாய்ச் செய்யும் ஹோமம்) ஐந்தனுள் முதலாவது ஹோமம்
129	6	இரண்டாவது வியாகார ஹோமம்
"	7	மூன்றாவது வியாகார ஹோமம்
"	8	நான்காவது வியாகார ஹோமம்

பக்கம்.	வீதி.	விடயம்.
130	9	ஐந்தாவது வியாகார ஹோமம்
„	10	தயிருந் தேனுந் தெளிந்தலில் முதல் மந்திரம்
131	11	கீழே யிறங்குதல்
„	12	ஹோமஞ் செய்தல்.
132		இரண்டாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
133		ஹோமங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்
134	1	முதலாவது ஹோமம்
138	2	இரண்டாவது சூத்தத்தில் முதலாவது இருக்கு மந்திரம்
141	3	நீரிற் பயமுடையவன் செய்யும் நீர் ஹோமம்
142		மூன்றாம் அநுவாகம். விடயச் சுருக்கம்.
„		அக்கினிப் பிரணயனத்தைக் கூறு மந்திரங்கள்
143	1	சமித்துக்களை வைத்தல்
145	2	அக்கினியை எடுத்தல்
„	3	அக்கினியை எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டிய ஐந்து மந்திரங்கள்
147	4	ஒரு வெள்ளைக் கல்லை எடுத்து வைத்தல்
148	5	அக்கினியை எடுத்துக்கொண்டு சுருடசபனத்தின் வால்வரை செல்லவேண்டிய நான்கு மந்திரங்கள்
150		நான்காம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
„		அப்பிரகிரதம் என்னுஞ் சூத்த மந்திரங்கள்
151		அக்கினியைக் கொண்டு போகும்போது ஒதுதல்
155		முன் விரியோகத்திற்கே விகற்பமான மந்திரங்கள் ஐந்து
157		ஐந்தாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
158		அக்கினிஸ்தாபன மந்திரங்கள்
159	1	சயனத்தின் மேல் ஏறுதற்குரிய ஐந்து மந்திரங்கள்
161	2	தயிர் ஹோமம்.
163	3	அக்கினியை வைத்தல்
164	4	அத்திச் சமித்தை வைத்தல்
„	5	சொத்தைக்களாச் சமித்தை வைத்தல்
165	6	வன்னிச் சமித்தை வைத்தல்
166	7	பூர்ணாகுதியைச் செய்தல்
167		வைசவாநரேஷ்டி
170	8	முதலாவது புரோடாச ஹோமம்
171	9	இரண்டாவது புரோடாச ஹோமம்

பக்கம்.	விறியோகம்.	விடயம்.
172	10	மூன்றாவது புரோடாச ஹோமம்
„	11	நான்காவது புரோடாச ஹோமம்
173	12	ஐந்தாவது புரோடாச ஹோமம்
„	13	ஆறாவது புரோடாச ஹோமம்
174	14	ஏழாவது புரோடாச ஹோமம்
„		எல்லா மந்திரங்களிலுஞ் சேர்க்கப்படுகின்ற மந்திரம்
177		நான்காங் காண்டத்தில் ஏழாம் பிரபாடகம். உபோற்காதம்.
178		நான்காங் காண்டத்தில் ஏழாம் பிரபாடகம் விடயச்சுருக்கம்.
179		இடைவிடாது செய்கின்ற வசோர்த்தாரை யென்னும் நெய் யோமத்தைக் கூறும் மந்திரம்
180	2	வசோர்த்தாரை யென்னும் ஒரு நெய்யோமத் தொடக்கம்.
201		பன்னிரண்டாவது அநுவாகம்.
„		கஞ்சி ஹோமங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.
202		சூத்திரப்படி அறுபந்தம்.
203	1	மூங்கில் அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.
„	2	சாமை அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.
204	3	செந்நெல்லரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.
„	4	காட்டு எள்ளுக் கஞ்சி ஹோமம்.
205	5	காட்டுக் கோதுமைக் கஞ்சி ஹோமம்.
„	6	முத்துச்சம்பா அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.
206	7	கொள்ளுக் கஞ்சி ஹோமம்.
207	8	பால் ஹோமம்.
„		ராஷ்டிரபிருத் ஹோமம்.
210	9	வாதம், என்னும் காற்றை ஹோமஞ் செய்தல்.
211	10	இரண்டாவது காற்றின் ஹோமம்.
„	11	மூன்றாவது காற்றின் ஹோமம்.
212		பதின்மூன்றாவது அநுவாக அறுபந்தம்.
„		சர்ப்பாகுதிகள் ஆறனுள் முதலாகுதி
213		இரண்டாம் ஆகுதி
„		மூன்றாம் ஆகுதி
„		நான்காம் ஆகுதி
„		ஐந்தாம் ஆகுதி
„		ஆறாம் ஆகுதி
214		மகா ஆகுதிகள் ஆறனுள் முதலாவது ஆகுதி

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
215		அர்க்காகுதிகள் ஐந்து
217		பதினமூன்றாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
„		அக்கினி யோக அபிதானம்.
219	1	அக்கினிசயனத் தீயைத் தொட்டுப் போற்றுவதில் முதல் மந்திரம்.
221	2	மகாக்கினி சயனத்தைப் போற்றல்.
223		புந: சிதியின் (மீண்டுஞ் செங்கல் அடுக்குதலின்) உபோற் காதம்.
224		புந: சிதி என எட்டுக் கற்களை வைத்தல்.
227		பதினான்காம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
„		அநுவாக மந்திரங்கள்.
228	1	ஆக்கினித் தரனுடைய மேடையில் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
229	2	இரண்டாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
„	3	மூன்றாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
230	4	நான்காஞ் செங்கலை வைத்தல்.
„	5	ஐந்தாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
231	6	ஆறாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
„	7	ஏழாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
232	8	எட்டாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
„	9	ஒன்பதாவது ஒரு வெள்ளைக் கல்லை வைத்தல்.
233	10	ஹோதா மேடையில் பதினேராவது செங்கலை வைத்தல்.
234		பதினான்காம் அநுவாகத்தின் பரிசேடம்
„		பிரசாஸ்தாவின் மேடை
„		பிராமணச்சமஸியின் மேடை
235		மாரச்சாலிய (கையலம்பும்) மேடை
„		சாத்வால (மண்ணெடுக்கும்) மேடை
„		சாமித்திர (ஆட்டுக் கடாவைக் கொல்லும்) மேடை
„		அவபிருத மேடை
236		விருப்ப வேலுபாட்டால் உண்டான சிதியின் (செங்கலடுக்குத லின்) வேலுபாடுகளின் சுருக்கம்.
238		பதினேந்தாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
„		அசுவமேதத்தில் கவசமணிந்துகொள்ளுதற்குரிய மந்திரங்கள்
240	1	கவசமணிதல்
241	2	வில்லை யெடுத்தல்

பக்கம்.	விந்.	விடயம்.
241	3	நாண் சுயிற்றைத் தொட்டுப் போற்றல்
242	4	வில்லின் துனிகளைத் தொடுத்தல்
„	5	அம்பை யெடுத்து வில்லிற் பூட்டுதல்
243	6	தேர்ப்பாகளைப் போற்றல்
„	7	குதிரையைத் தொட்டுப் போற்றல்
„	8	இரத்ததைத் தொட்டுப் போற்றல்
244	9	பிதிர்த் தேவதைகளைப் போற்றல்
245	10	தன்னைத் தொட்டுக் கொள்ளல்
246	11	குதிரைச் சவுக்கை யெடுத்தல்
„	12	கைகளைப் போற்றுதல்
„	13	இரத்தத்தைத் தொட்டுப் போற்றுவதில் முதல் மந்திரம்
249	14	துந்திபி என்னும் பறையை அடித்தல்
„		பதினொருவது அநுவாக முதல் மேல்வரும் மூன்று அநுவாகங் களின் விடயச் சுருக்கம்
„		ஹோமங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
251		முதல் இருக்கு மந்திர ஹோமம்
„		இரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
252		மூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
„		நான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
253		ஐந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
„		ஆறாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
254		ஏழாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
„		எட்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
255		ஒன்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
„		பத்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
256		பதினொருவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
„		பன்னிரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
257		பதினமூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
„		நாங்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம் பதினேழாம் அநுவா கம்
„		எஞ்சிய ஹோமங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்
259		பதினான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
„		பதினைந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்
260		பதினொருவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

பக்கம். விதி.

விடயம்.

- 260 பதினேழாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, பதினெட்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 261 பத்தொன்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, இருபதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 262 இருபத்தோராவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, இருபத்திரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 263 இருபத்து மூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, இருபத்து நான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 264 நான்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம், பதினெட்டாவது அநு

வாகம்.

- ,, அக்ஷமேத ஹோமங்கட்குரிய எஞ்சிய மந்திரங்கள்.
 265 இருபத்தைந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, இருபத்தாறாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 266 இருபத்தேழாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, இருபத்தெட்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, இருபத்தொன்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 267 முப்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, முப்பத்தோராவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 268 முப்பத்திரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, முப்பத்துமூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 269 முப்பத்துநான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 ,, முப்பத்தைந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
 270 பத்தொன்பதாவது அநுவாகம். விடயச் சுருக்கம்.
 ,, அக்ஷமேத சம்பந்தமான யாஜ்யா புரோது வாக்கியங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.
 272 1 எடுத்துக்காட்டிய முதலாவது அலியின் புரோதுவாக்கியம்.
 ,, 2 அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.
 273 3 'इन्द्राय ऋषेः एकादश कपालं' என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.
 ,, 4 மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.
 ,, 5 'सिन्धुवरुणाभ्यामागो सुभ्या पयस्या' என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.
 274 6 மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.
 ,, 7 'वायो सावित्र आगो सुभ्यां चरुः' என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.
 ,, 8 மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.

பக்கம்.	வித்.	விடயம்.
275	9	‘अधिभ्यामो सुभ्यां धनाः’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.
„	10	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.
„	11	‘मस्य एनो सुभ्यः सप्तकपालः’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.
276	12	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.
„	13	‘विश्वेभ्यो देवेभ्य एनो सुभ्यो द्वादशकपालः’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.
277	14	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்
„	15	அநுமத்யை சரு: என்பதற்கு யாஜ்யா வாக்கியங்கட்கும்
„	16	‘अग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालः’ என்பதற்கு, புரோது வாக்கியங்கட்குக் தலைப்புச் சொற்கள்.
„	17	‘यावापृथिवीभ्याम॥ होसुभ्यां द्विकपालः’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.
278	18	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.
„	19	சுவிஷ்டகிருத்துக்குப் புரோது வாக்கியம்.
„	20	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.

ருத்ரா சமகப் பிரகரணத்தின்
அட்டவணை முடிந்தது.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை.

நான்காங் காண்டத்தில் ஐந்தாம் பிரபாடகம்.

சதருத்திரீய வேறாமம்.

ஐந்தாம் பிரபாடகத்தின் உபோற்காதம்.

रुद्रोवहि रुमास्वाहा तस्मै तस्यै नमोनमः ।

रुद्रो वेद उमाशास्त्रं तस्मै तस्यै नमोनमः ॥ १ ॥

என்பது உருத்திர இருதய வுபநிடதம்.

எண்டு, உருத்திராக்கினியின் உண்மைத் தத்துவத்தைக் கூறுமுன் உருத் திரன் அக்கினி என்னுஞ் சொற்களின் பொருள்களை விரிப்பாம்.

ரோதயதி = அசுரான் இதி ருத்திர: அதாவது அசுரர்களை அழச் செய் கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, பிரஜா: ஸம்ஹரன் ரோதயதி இதி ருத்திர: அதாவது பிர ளய காலத்தில் உயிர்களைச் சங்கரித்து அழச் செய்கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, ரோதயதி இதி ருத்திர:, தேவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட போது அமுகின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, சர்வகருஜாந் = துக்காந், த்ராவணாத் (நீக்கலின்) உருத்திரன், அதாவது எல்லா வுயிர்களிடத்துமுள்ள துன்பங்களைப் போக்கலின் உருத் திரன்.

அல்லது, ரோதள ஹநாத் ருத்திர:, அதாவது அமுகையைப் போக்கு கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, ருதம்—வேதமாகிய ஒலியை, கல்பாகியில் பிரஹ்மணோ ராதி = ததாதி இதி உருத்திரன், அதாவது மறையாகிய ஒலியை ஊழிக் காலத்தின் முதலின் பிரமனுக்கு அருளியதால் உருத்திரன்.

அல்லது, ருதா = நாதேன, சகலம் இதம் த்ராவயதி = ரஞ்சயதி இதி ருத்திர:, அதாவது நாதத்தால் உலகை இன்புறச் செய்கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, ருதா = பிரணவேன, அல்லது வேதேன, இஷ்டம் அர்த்தம் தாபயதி இதி உருத்திரன், அதாவது மமையால், அல்லது, ஓங்காரத்தால் வேண்டியவற்றை அளிக்கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, ருதம் = துக்கம் அல்லது தத்ஹேதும், தாவயதி இதி ருத்திர: அதாவது துன்பத்தை அல்லது துன்ப காரணத்தைப் போக்குகின்றவன் உருத்திரன் என்பதாம்.

மற்றும், 'अहमेकः प्रथमासं' என்பது முதலியதும், உருத்திரன் பரமேசுரனெனக் கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, 'प्रयोजनाय रथेण सूत्रेका त्रिधाकृता' என்பது முதலியதால், உருத்திரனே மும்மூர்த்திகளாயினன் என்கின்றது உருத்திர இருதய வுபநிடதமும்.

மற்றும், 'अस्ति कतां स हृषीदसृष्ट्यास्मात्प्रसृष्टः' 'உலகை அழித்து ஆக்குகின்றவன் உருத்திரன்' என்று கூறுகின்றது சிவஞானபோதமும்.

அகேதன்றியும், அஜர், ஏகபாதர், அஹிபுத்னர், விநாபாசுதர், ரைவதர், ஹரர், பஞ்சபர், திரியம்பகர், அசுரேசர், சாவித்ரர், சயந்தர் என்பவர்களும்கூட உருத்திரர்கள் எனப்படுவர். இவர்களுடைய மனங்களிலுதித்தவர்கள் எண்பத்து நான்கு கோடி பேர்களும் உருத்திரர்களாவர்.

தேவபாகவதமும், தேவியிடத்திலிருந்து மூலருத்திரர், அம்சருத்திரர் என இரண்டு உருத்திரர்கள் தோன்றினர் என்று கூறுகின்றது.

வெளியில் தமோகுணமும், உள்ளில் சத்துவ குணமும் உடையவன் உருத்திரன் என்றும், 'रथः प्रजापतिर्विष्णुरिति मेदसुपैतिहि' குணங்களால் மும்மூர்த்திகளாயினன் எனவும் சூதசங்கிதையும் கூறுகின்றது. மற்றும்,

‘रुद्रो वा एव यदसि:’

‘एवै ते रुद्र भागः’ என்பது முதலாக பல்வகையாக சுருதி

மிருதி புராண இதிகாசங்களுங் கூறுகின்றன.

இனி, 'அக்கினி' என்னுஞ் சொற்குப் பொருள் கூறுவாம்:—

தேவசேனம் அக்ரேசயதி, இதி அக்கினி, அதாவது தேவர்களின் சேனைகளை முன்னே கொண்டு செல்கின்றவன் அக்கினியாவன்.

அல்லது தேவாநாம் அக்ரேஜாயத இதி அக்கினி, அதாவது தேவர்கட்கு முதலில் தோன்றியது அக்கினியாம்.

என்று, உருத்திரன் என்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருள் பல்வகையா யிருத்தலின், இவ்வுருத்திராத்தியாயத்திற் கூறப்படுகின்றது உருத்திரனென்னும் மகாக்கினிசபனத்தி லெழுந்த அக்கினியா? அல்லது, அக்கினி என்னுஞ் சொல்லாற் குறிப்பிக்கப்பெற்ற பரமேசுரனா! அல்லது உலகிலுள்ள தீயா? என்பது முதலிய ஐயப்பாடுகள் நிகழ்தலின் இவ்வாராய்ச்சியும் பயனுடையதா மென்பது உற்று நோக்குவார்க்கு இனிது விளங்கும்.

இவற்றுள், உபநிடதங்களில் அக்கினியைப் பரமான்மாவாகவே கூறி யிருத்தலின் மறைகளின் முடிகளான உபநிடத வாக்கியங்களைத்தழுவி பரமான்மாவே எனக் கொள்ளல் வேண்டும். உய்த்து நோக்கின் எல்லாம் ஞானத்திற்கு அங்கமாகவே முடிதலின் இவ்வாறு கொள்வதில் எவ்வாற்றானும் இழுக் கொன்றுமில்லை. பரமான்மாவின் ஏவலுக்குட்பட்ட அக்கினி தேவனைக் கொள்ளில், பசுபதி, உலக காரணம், சிவம் என்பதன் பொருள்கள் எவ்வாறு பொருத்த முடையவைகளாம்? என்பது சிலர்களுடைய கருத்தாகும். அக்கருத்திற்கும் யாம் மாறுபாடு கூறலாம். ஏனெனின்? எல்லா வுலகுமே பரமான்மாவடிவாயிருக்க அட்டமங்கள முர்த்தங்களுள் ஒன்றாகிய அக்கினியை மாத்திரம் பரமான்மா வென்பது மிக எளிதாமன்றோ? ஆனால் அவர்கட்கு ஒன்று மாத்திரம் நினைப்பூட்ட விரும்புற்றும். அஃதென்னையோ வெனின்! கருமாவ் கமாகிய மகாக்கினி சயனத்தை மிக வருந்தி வலிந்து பரமான்மா என்று கொள்ளும்போது, கண்ணபிரான், 'பிரஹ்மார்ப்பணம் பிரஹ்மஹுவிர் பிரஹ்மர்க்னௌ பிரஹ்மனாகுதம், பிரஹ்மைவ தேன கந்தவயம் பிரஹ்மகர்ம சமாதிநா' என்று வேள்விக்கினியை எல்லாவற்றையுமே பிரமமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளியதை அவர்கள் மறந்தார்கள் போலும் என்பதாம்.

மற்றும், சிற்சில சொற்களுக்குக் கொள்ளும் பொருள்கள் அக்கினி தேவதைக்குப் பொருந்தா தென்னில், அக்கினி அழுதது, அக்கினிக்கு ஏழு நாக்கு இரண்டு தலை, ஆட்டுக்கடா ஊர்தி என்பது முதலான எண்ணிறந்த முரண்பாடுகளும் வறும் என்பதும் நியாயமன்றோ? அஃதொமாறு காட்டுதும், இந்த உருத்திராத்தியாயம் மகாக்கினி சயனத்தை மேற்கொண்டெழுந்த தென்பதை ஆங்காங்குக் காட்டுதும் ஆண்டுக் காண்க, மற்றும், வேதங்களினைத்தும், வேள்விகளினைத்தும், வேள்விகளை வழுவாது ஆசரித்து வந்த யாக்குவல்கியர் முதலான மகரிஷிகளனைவரும், அம் மரபு காரணமாய் வந்த அந்தணர் குலங்களனைத்தும் அக்கினியையே மேற்கொண்டவைகளா மென்பதை ஈண்டுச் சுருக்கிக் காட்டுவாம்:—

எல்லா வேதங்கட்கும் பழமையானதும் காரணமுமாகிய இருக்கு வேதமும், 'அக்னியிளே புரோஹிதம்' என்னும் ஆக்னேய ரூக்ஷத்தையே தொடக்கமாக மேற்கொண்டெழுந்தது.

எசர் வேதமோ, யாண்டும், மூன்றக்கினிகளையே முதற் காரணங்களாகக் கொண்டுள்ள தென்பது மறுக்க முடியாததாம். துதியையே மேற் கொண்டுமுந்த சாமவேதமும், 'அக்ஷ ஜ்யாஹி வீதயே' என்று அக்கினிதேவனைத் துதித்துக் கொண்டே எழுந்தது.

அதர்வண வேதமும், 'யத்ரிஷ்ப்தா: பரியந்தி ஸிர்வாஸுபாணி விப்ரத:' என்று தொடங்கியதா மெனினும், மூன்றுலகங்களின் அதிட்டான தேவதைகளுக்குள் அக்கினி தேவதையே முதலாவதாகக் கொண்டுள்ள தென்பது சாயண பாடியத்தை உற்று நோக்கில் தெற்றென விளங்கும்.

இதில் 'அக்ஷிர் தேவோ த்வஜாதிராம்' என்னும் உண்மை வாக்கும் வெள்ளி டை மலையாம். இவ்வாறு மேற்காட்டிய பிரபல சருதிகள், ஒருவாறாக உண்மைப் பொருளை மறைத்துக் கூறியுள்ளன எனினும், நேரே, மகாக்கினி சயனப் பிரகரணத்திற்கியைந்த பொருளை விரிக்கும் சத ருத்திரீயப் பிராமண மென்னும், சங்-கா-5, பிர-4, அதுவாகம் 3-வது கூறும் பொருள் கருள் சிலவற்றைத் தெரிப்பாம், அது 'इदो ऽ एष यदग्निः स एतद् वि जातो' என்று தொடங்கி, 'सामधेयेनैवेऽसमयति नास्तिमर्त्यश्चयुन्ययमसः' என்று முடித்துள்ள மந்திரங்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதாவது :—

நான்காக் காண்டத்திற் கூறிய முறைப்படியே மகாக்கினி சிதிகளனைதும் முடிந்தவுடன், சயனவடிவாய் எவ்வக்கினி தோன்றுகின்றதோ, அவ்வக்கினியே உருத்திரன் எனப்படுகின்றது. இவ்வக்கினி பெருங் கோபத்தோற்ற முடையதாமென்க. இவ்வாறு உருத்திராகாரமா யெழுந்த இவ்வக்கினியானது, குழந்தை பிறந்தவுடன் முலைப்பாலை விரும்புவதுபோன்று தன்னுடைய அவிர்ப்பாகத்தையடைய விரும்புகின்றது. அப்போது, ஒரு ஆகுதியுஞ் செய்யாது விடினோ, வேட்போனையும் வேள்வித்தலைவனையுமே தான் அருந்துவதற்கு என் கின்றது. அதாவது, வேட்போனும் வேள்வித்தலைவனும் இறந்து விடுவார்கள் என்பதாம். அதை நீக்கிக் கொள்வதற்கு, சதருத்திரீய ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பது விதி. இவ்வாறு ஹோமஞ் செய்து அவிர்ப்பாகத்தை யளித்தலால் அதை அக்கினி ஏற்றுக் களிப்புற்று தனது கோபத்தணியவே வேட்போனும் வேள்வித்தலைவனும் அதனால் இறக்கமாட்டார்கள் என்பதாம்.

இவ்வுரை நான்கு வேதங்கட்கும் முற்றும் பாடிய மியற்றிய சாயணபாடியத்திற் கண்டது.

சதருத்திரீய ஹோமத்தை விரியோகிக்க வந்த ஆபஸ்தம்பரும்,

‘‘इतर्द्रीयं ब्रूहि जित्तियवावा’’ என்றற்றொடக்கத்து கல்பச் சூத்திரத்தாலும் இம்முறையாகச் செய்யும் ஹோமத்தையே நன்கு எடுத்து விரியோகித்துள்ளார்.

மற்றும், பிரா-கா-3, பிர-11, அது-2 ல், 'த்வமக்னே ருத்ர:' என்றற் றொடக்கத்து வேதமாகிய, சதருத்திரீயம் போன்ற உருத்திர மந்திரங்களும் உருத்திராக்கினியையே கூறுகின்றது. இனி, தமிழ் நூல்களுள் 'உருத்திர நென்னு நாமம்—செந்திப் பண்ணவன் நனக்குமாமால்' என்று கூறியுள்ளது கந்தப்புராணமும்,

மற்றும், சதருத்திரீயத்தை எடுத்துப் புகழ்வந்த உபநிடத முதலான நூல்களும் 'சதருத்திரீயம் ஜுஹோதி' என்று இந்த ஜேஹமத்தையே குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றன. இவ்வாற்றால் சதருத்திரீய ஜேஹம் உருத்திர ராக்கினியை மேற்கொண்டதா மென்பதைக் காண்க.

அற்றேலஃதாசுக,

'एवत्तेरासः' என்றற் றொடக்கத்து மந்திரத்திற் குறித்த உருத்திர நென்னும் திரியம்பகேசரனுக்குச் செய்யும் இஷ்டிக்கு யாது சுதியாமெனின்? ஆண்டு, அத்தகைய பிரகாசணம்பற்றி திரியம்பகேஷ்டியா மென்பதில்யாமும் மாறு கூறிலம் என்பதை யுணர்க.

அற்றேல், எமது கருத்தே கைகூடிற்று எனினோ? அற்றன்று, உமது கருத்துக் கைகூடவில்லை; மற்றே, எமது கருத்தே வலியுறுத்தப் பெற்றது என்க. என்னை? உபநிடத்ததை முன்னிட்டுப் பிரமஞானத்திற்கு அங்கங்களைக் கூறும்போது பிரம பரமாயக் கொள்ளுக. ஆமகங்களை முன்னிட்டுச் சிவஞானத்தைக் கூறும்போது சிவபரமாய்ச் கொள்ளுக. யோகத்தை முன்னிட்டு மூலாக்கினி பரமாய்ச் கொள்ளுக. மற்றும் பல பிரகாசணங்களை முன்னிட்டு ஆண்டாண்டு அதற்கு அதற்கு இயைய மற்றும் பல்வேறு வகையாய்க் கொள்ளுக இதில் இழுக்கொன்றுமில்லை. இதுவே பெருநெறியாய் யாவரானும் போற்றத்தக்கதுமாம். இத்தகைய நன்னெறியை விட்டு, புகியதோர் ஞானநெறியைக் கொண்டு வைதிக கருமங்களை ஒருங்கே புறக் கூறித் தள்ளி விட்டு, வாய் ஞானம் பேசிக்கொண்டு வைதிக கருமப்பிரகாசணங்களை மேற்கொண்டுள்ள வழி பாட்டு நெறியையுங் கைக்கொள்ளாது எல்லாம் பிரமமெனல் முற்றும் முரணு மென்பதை யுணர்க. இதை, பட்டபாஸ்கர், மகீதார், உவட்டர் முதலானோர்களின் பாடியத்திற்காண்க. மேலே வரும் இவ்வைந்தாம் பிரபாடக விடயச் சுருக்கத்திற் கூறிய சாயணபாடியத்தானும் இது இனிது உணர்ந்து கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

உருத்திராக்கினி வடிவம்

கோடி யோசனை தூரமாகிய காலாக்கினி உருத்திர புலனத்தில், ஆயிரம் யோசனை உயரமும், இரண்டாயிரம் யோசனை அகலமும் உடைய சிம்மாசனத்தின் மீது, பதினாயிரம் யோசனையுடைய செந்தழல் திருமேனி யுடையராய் வலது கரத்தில், வாளும், அம்பும், இடது கரத்தில் கேடகம் வில்லும் உடை

யராய் உருத்திராக்கினி தேவர் எழுந்தருளி யிருப்பர். இவருடைய கடர்க்கொழுந்து, உருத்திர புலனத்திற்கு மேல் பத்துக்கோடி யோசனை தூரமாம். அதன் புகைப் படலமோ, அதற்கு மேல் ஐந்துகோடி யோசனை தூரமுடைய தாம் என்று ஆகமங்கள் கூறுவதையு முணர்க.

இவ்வாற்றால், புண்ணிய மிகுதியாலும், நற்கருமச் செயலாலும், பரசிவனுடைய வழிபாட்டாலும், நன்கு மனந்தூயராநோர் அக்கினி முதலியவைகளைப் பரமான்மாவாகப் பாவித்து உண்மை யுணர்வு வாயிலாய் முத்தியடைகின்ற அவர்களுக்கும் முடிவுவரை ஈசர வழிபாடு வேண்டற்பாலதாம். இன்றெனில் செய் நன்றி கொன்றவராவர். முறையாய் நலம்பெற விரும்பும் உண்மை யொழுக்கமுடையார் சதருத்திரீய ஹோமத்தால் உருத்திரனுக்கு வழிபாடுசெய்து அவனுடைய அருளைப்பெற்று நலம் பெற்றுய்வாராக.

சதருத்திரீய மான்மியம்.

நான்கு மறைகட்குள்ளும் எசர் வேதமே சிறந்த தென்பது முன்னர்க்காட்டினும். அத்தகைய எசர் வேதத்தில், உருத்திராத்ரியாய மென்னும் சதருத்திரீயமே எல்லாவற்றுள்ளும் மிகச் சிறந்ததென்பதை, சுருதி மிருகி புராண இதிகாசங்களெல்லாம் இனிது எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவற்றுட் சிலது இங்கு எடுத்துக் காட்டுவாம் :—

கைவல்ய உபநிடதம்,

‘किं जप्येनामृतत्वं ब्रहीति’ सहोवाच याज्ञवल्क्यः, ‘शतरुद्रीयेण’ इति.

எதைச் செபித்தால் முத்தியாம் யாக்குவல்கியர் கூறுவாயாக? சதருத்திரியத்தால் முத்தியாம் என்பது. மற்றும்,

‘यश्शतरुद्रीयमधीते सोऽमिपूतो भवति’

எவன் சதருத்திரீயத்தை ஓதுகின்றானோ அவன் அக்கினி புரிதனுகின்றான், எனவும் கூறுகின்றது.

மற்றும், ‘इदनात्रय धर्मेवित्’ என்பது முதலியதால் எல்லாவற்றிற்கும் இதுவே பிராயச்சித்தமுமாகுமென்று அத்திரி ரிஷியுங் கூறுகின்றார்.

அஃதன்றியும், ‘यद्यदिच्छन् जपेत्तदाप्रोतिहि न संशयः’ என்பதால், எல்லாப் பயன்களையும் இதுவே அளிக்குமென்றுங் கூறுகின்றது உண்மை வாக்கியம்.

அங்ஙனமே,

श्रीरुद्रदेति यस्तं ब्रूयाद्विचक्षणः ।

कीर्तिनात् सर्वदेवस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

என்று கூறுகின்றது உருத்திர இருதய வுபநிடதமும். மற்றும், இவ்வாறே

சாபாலம், உருத்திர வுபநிடதம் முதலான எல்லா நூல்களுங் கூறுமாற்றாலும் உணர்க.

இனி நண்ணு சீருத்திரத்தை, என்றற்றோட்க்கத்திய சேதுப்புராணமும் இப்பொருளையே யுணர்த்துகின்றது.

மற்றும், அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய, தலையூரில் அவ தரித்த உருத்திர பசுபதி நாயனாரும் இவ்வுருத்திரத்தையே இடையறாது ஓதி இறைவன் திருவடி நீழலை யடைந்தாரென்று நமது பெரிய புராணமும் கூறு கின்றது,

அச்சரித்திரத்தின் சாரம் வருமாறு :—செய்யுள்,

பங்கமில் வண் புகழ் நிலவு தலையூர் வாழும்

பசுபதியார் எனும் மறையோர் பணிந்து செந்தேன்

அங்கமல மடுவினிடை அல்லும் எல்லும்

அகலாதே யாகளமாய் அமர்ந்து நின்று

திங்கள் வளர் சடைமுடியான் அடியே போற்றித்

திருவெழுத்தும் உருத்திரமும் திருந்த ஓதி

மங்கை இடம் உடையபிரான் அருளால் மேலை

வானவர்கள் தொழும் உலகில் மன்னினாரே. என்பது.

‘सुहोयन्ततो रौद्र निर्वदयेत्’ என்னும் பிராமண மந்திரமும். சதருத்திரீய ஹோமத்தால் உருத்திரனுடைய கோரத் தன்மை தணிந்து விடுகிறது என்று கூறுவதுடன் ‘तामिरेनं सुवर्गं लोकं गमयति’ சுவர்க்கமும் அடையப்படுகின்றது என்றுங் கூறுகின்றது.

சதருத்திரீய மான்மியம் முடிந்தது.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை

நான்காம் காண்டத்தில் ஐந்தாவது பிரபாக

உபோற்காதம்.

சாயணபாடியம்.

इष्टका चितयः सर्वाश्रतुर्ध्वहि समापिताः ।
 रुद्राध्याये पञ्चमेतु चित्यग्नौ होम उच्यते ॥ १ ॥
 कर्मप्रकरणे पाठात्कर्मज्ञत्वमपीष्यते ।
 ज्ञानहेतुत्वमप्यस्य सर्वापनिषदीरितम् ॥ २ ॥
 किं जप्येनामृतत्वं नो ब्रूहीत्युक्तो मुनिजगौ ।
 शतरुद्रीयकेणेति जाबाला आमनन्ति हि ॥ ३ ॥
 स्मृत्यागमपुराणेषु रुद्राध्याय प्रशंसनम् ।
 बह्वस्ति तद्विस्तरेण रुद्रकल्पेऽभिधास्यते ॥ ४ ॥
 इह कर्मज्ञता यादृश्वणिता ब्राह्मणेनतम् ।
 बोद्धुं शब्दार्थसात्रस्य विवृतिः क्रियतेऽफुटा ॥ ५ ॥

சாயணபாடியக் கருத்து.

மகாக்கினிசயனமாகிய செங்கல் அடுக்குக்கள் அனைத்தும் நான்காம் பிரபாகத்தில் முடிவு பெற்றன. ஐந்தாம் பிரபாகமாகிய இந்த உருத்திராத்யாயத்தில் செங்கலடுக்காகிய அக்கினியில் சதருத்ரீய ஹோமங் கூறப்படுகின்றது. இது, வேள்வியின் கருமப் பிரகாரணத்திற் கூறப்பெற்றிருத்தலின் கருமத்திற்கு அங்கமாம். ஞானத்திற்குங் காரணமாதலின், உபநிடதங்கள் ஞானத்திற்கு அங்கமென்றுங் கூறுகின்றன.

அஃதெவ்வனமெனின்? 'எதைச் செபித்தால் முத்தி யடையலாம்? சதருத்திரீயத்தைச் செபித்தால் முத்தி யடையலாம்' என்று, சர்பால வுபநிடதங் கூறுகின்றது. மற்றும், சுருதி, மிருதி, ஆகம புராணங்களில் இந்த உருத்திராத்யாயம் புகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவையெல்லாம் உருத்திரகல்பம் என்னும் நூலிற் கூறினும். இங்கு, சதருத்திரீயப் பிராமணம் என்னுஞ் சுருதி, இது கருமத்திற்கு அங்கமென்று கூறியிருத்தலின் அதைத் தழுவி கருமத்திற்கு அங்கமாந் தன்மையை உணருவதற்கு வேண்டியவற்றை மாத்திரம் இங்கு விளக்கிக் கூறுவாம் என்பது.

சுக்ல எசர் உவட்டர் பாடியம்

‘शतसूरीय होमः, अथातो यः शतसूरीयं जुहोति’ என்று தொடங்கி, ‘सएषोऽत्राभि-
थितो बुभुक्षमाणो रुद्रक्षेणावतिष्ठते’ அதாவது, ‘எவன் சதருத்திரியத்தால் ஹோமஞ்
செய்கின்றானோ, என்று தொடங்கி, அவன், இந்த மகாக்கினிசயனத்தை
அறிய விருப்புடையனாய் உருத்திர வடிவாகப் போற்றுகின்றான்’ என்பது.

மகீதர பாடியம்

பதினேந்தாம் அத்தியாயத்தில் மகாக்கினிசயன டந்திரங்களை முடித்துக்
கொண்டு பதினாராம் அத்தியாயத்தில் சதருத்திரிய ஹோம டந்திரங்கள்
கூறப்படுகின்றன என்பது.

மற்றும் ‘சதருத்திரியம் சுஹோதி’ என்பது முதலிய ஆபத்தம்ப
ருத்திரத்தையுங் காண்க.

நண்டு, மேற்காட்டிய பிரமாணங்களால், சதருத்திரியம் என்பது கரு
மத்திற்கு அங்கமன்று; மற்றோ, கேவலம் ஞானத்திற்கே அங்கமாம் என
பது பொருந்தாதெனல் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க. மற்றும், அவ்வாறு
கொள்ளினும் உருத்திர பரமேசுரனுடைய வழிபாடே இதன் பயனா மென்ப
தும் உய்த்துணரற்பாலது. இதை, ‘अथैवैरात्रा’ என்று தொடங்கி, ‘वैषारौद्री
नाम संहिता तैत्तिरीयस्य रुद्रं प्रीणाति’ என்று முடிக்கும் சாமவேதப் பிராமணத்திற்கு
உரை கூறப்படுக்து ‘இவ்வுருத்திர சங்கிதையை ஒதுவதால் உருத்திர
னுடைய அன்பை யுண்டாக்குக’ என்னுமிடத்து, சாமவேத உருத்திரியின்
உபோற்காதத்திற் கூறிலும் ஆண்டுக் காண்க.

அவதாரிகை.

பதினொரு அறுவாகங்களையுடைய இந்தச் சதருத்திரிய டந்திரங்கள்,
1234 பதங்களைக் கொண்டது. அவற்றின் முதல் மூன்று ஹோமங்களுக்குரிய
டந்திரங்கள் ஆயிரத்து நூற்றுத் தொண்ணூற்று நான்கு பதங்களைக் கொண்
டவைகள். அவைகளார் செய்யப்படுவன மூன்று ஹோமங்களாம் ஆதலின்,
மூண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டுப் பதங்களாக, மூன்றாய்ப் பகுத்துக்
கொண்டு, கருடசயனத்தில், முழந்தாள், நாபி, தலை என்னுமிடங்களில் பாஷின்
தாரையைப் பிடித்துக்கொண்டு அம் மூன்று ஹோமங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

முதல் ஹோமம்

இங்கு வேட்போன், ‘अमिरसि वैश्वानरोसि’ என்பது முதலிய அருண டங்
திரத்தால், முதலில், மகாக்கினி சயனத்தைத் தொடுதல் வேண்டும்.

வேட்போனுடைய இடமென்னும், ஐந்தாவது செங்கலடுக்கிற்கு அருகில்
வடக்கு முகமாய் நின்றகொண்டு, ஒரு மூங்கிற் கழியின் துனியில் ஒரு
எருக்கம் இலையை, சுருவைப்போல் வளைத்துக் கட்டிக்கொண்டு, அம் மூங்

கிற் கொம்பின் அடியை வேட்போன் தன்னு முழந்தாளுக்குச் சரியாய் இருக்கும்படி வலக் கையாற் பிடித்துக்கொண்டு நின்றல் வேண்டும்; அப்போது, மற்றொருவன், அந்த எருக்கம் இலை வழியாய்ச் சென்று, வடபக்கச் சிறகின் முதலாவது துனிச் செங்கலின் மீது விழும்படி வெள்ளாட்டுப் பாலை இடைவிடாது வார்த்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்போது வேட்போன், மேல் வரும் முந்தாற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டுப் பதங்களால் ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்; அவற்றுள், இருதாற்று இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது இம் முதலதுவாகமாகும்.

விடயச் சுருக்கம்

प्रश्नु पञ्चमे प्रोक्तः शतरुद्रीय होमकः ।
सभापतिभ्य इत्यन्त एकोमन्नः प्रकीर्तितः ॥ १ ॥
अवार्यायेत्यन्त एकस्तन्मसीत्यन्त उत्तरः ।
नमो रुद्रेभ्य इत्येष पृथिव्यादिविभेदतः ॥ २ ॥
त्रिधा भिन्नस्ततो होमे षण्मन्त्रा इह कीर्तिताः ।

இவ்வைந்தாம் பிரபாடகத்தில் சதருத்திரிய ஹோமஞ் சொல்லப்படுகிறது. அதில், 'சபாபதிப்ய:' என்னும் வரை ஒரு மந்திரமாம். அதிலிருந்து 'அவார்யாய' என்னும் வரை ஒரு மந்திரமாம். அதிலிருந்து 'தந்மஸி' என்னும் வரை ஒரு மந்திரமாம். 'நம: ருத்ரேப்ய:' என்பது முதலிய மூவுலக மந்திரங்களாலும் மூன்று உத்தர ஹோமஞ் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஆறு ஹோமங்கட்குரிய ஆறு மந்திரங்கள் இந்த உருத்திராத்தியாயத்திற் கூறப்படுகின்றன என்பது.

இவற்றுள் முதல் மூன்று ஹோமங்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஹோமஞ் செய்து மகாக்கினிசயனத்தை வலம் வந்து இரண்டாவது ஹோமத்தைத் தொடங்கல் வேண்டும். இவ்வாறே மேலுஞ் செய்ய வேண்டும் என்பதையு முணர்ச்சு.

நான்காங் காண்டத்தில் ஐந்தாவது பிரபாடகம்

முதல் அநுவாகம்.

இது, நன்னித் பஞ்சாதிக்கட்குமேல் இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

உருத்திர மகாக்கினிசயனமாகிய அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

नमस्ते रुद्रमन्यव उतो इष्वेनमः । नमस्ते अस्तु धन्वने
धातुभ्योऽस्तुतेनमः । यात इषुश्शिवत्मा शिवं बभूवते धनुः ।

शिवाशर व्यायातवतयानो रुद्रमृडय । योते रुद्रशिवातनूरघोराऽपा-
 पकाशिनी । तयानस्तनुवाशन्तमया गिरिशन्ताभिचाकशीहि ।
 यामिपुङ्गिरिशन्तहस्ते ॥ १ ॥ विभर्ष्यस्तवे । शिवाङ्गिरित्रतां कुरु
 माहिःसीः पुरुषजगत् । शिवेन वचसात्वा गिरिशाच्छावदामसि ।
 यथानस्सर्वमिजगदयक्ष्मसुमना असत् । अर्धवोच दधिवक्ता
 प्रथमो दैव्यो मिषक् । अहीश्च सर्वाङ्गम्भयन्तसर्वाश्चयातुधान्यः ।
 असौ यस्ताम्रो अरुण उत वभ्रुस्सुमङ्गलः । येचे माः रुद्रा अभितो
 दिक्षु ॥ २ ॥ श्रितास्सहस्रशोऽवैपाः हेड ईमहे । असौ योऽव-
 सर्पति नीलग्रीवो विलोहितः । उत्तैनङ्गोपा अदृशन्नदृशन्नु दहार्थिः ।
 उत्तैन विश्वाभूतानि सदृष्टो मृडयातिनः । नमो अस्तु नीलग्रीवाय
 सहस्राक्षाय मीढुषे । अथोये अस्स सत्त्वानोऽहन्तेभ्योऽकरन्मः ।
 प्रमुञ्च धन्वन्स्त्वमुभयोरात्नियोज्याम् । याश्चते हस्त इषवः ॥ ३ ॥
 पराता भगवोवप । अवतत्य धनुस्त्वः सहस्राक्ष शतेषुधे । निशी-
 र्यशल्यानां मुखं शिवोनेस्सुमना भव । विज्यन्धनुः कपर्दिनो
 विशलयो वाणवाः उत । अनेशश्चयेषव आधुरस्य निपङ्गयिः ।
 योते हेतिमीदुष्टमहस्ते वभूवते धनुः । तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वम
 यक्ष्मया परिबभूज । नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवे ।
 उभाभ्यामुतते नमो बाहुभ्यान्तवधन्वने । परिते धन्वनो हेति-
 रसान्वृणक्तु विश्वतः । अथोय इषुधिस्तवारे अस्मन्निधे हितम् ॥

முதலாவது ஹோமத் தொடக்கம்.

முதல் இருக்கு.

அநட்கோபத் திருமேனியைக் கூறல்

ஆத்ரேயரிஷி, அதுஷ்டுப்ச் சந்தம், உருத்திர தேவதை, அருள் வேண்டல்.

नमस्ते रुद्रमन्यवे उतो इष्वे नमः ।

नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुतते नमः ॥ १ ॥

பதவுரை.

हे रुद्र ! பெருங் கோபத் தோற்றமுடைய உருத்திர !

ते உனது

मन्यवे கோபத்திற்கு

नमः अस्तु (எனது) வணக்கம் ஆகுக.

उत மற்றும்

ते உனது

इष्वे பாணத்திற்கும்

नमः (अस्तु) (எனது) வணக்கம் ஆகுக.

ते உனது

धन्वने வில்லிற்கும்

नमः (अस्तु) (எனது) வணக்கம் ஆகுக.

उत மற்றும்

ते உனது

बाहुभ्यां வில்லெந்திய இரண்டு கைகட்கும்

नमः (अस्तु) (எனது) வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர ! உன்னை வணங்குகின்றேன் ; நீ என் மீதெழுந்த முனியையும், அதனால் என்மீது விடுவதற் கெடுத்த அம்பையும் என்பாற் செலுத்தாமல் எனது பகைவனிடத்திற் செலுத்தி யருள்வாயாக என்பதாம். ஈண்டு, வில், இம்யம்மை, அம்பு விஷ்ணு என்பர் பெளராணிகர். ஓங்காரம் வில்லென்பர் உபரிடத் தூலார். எல்லாவகையாலும் சங்காரகர்த்தாவின் உருவங் கூறப்பட

டது என்பதையுணர்க. சங்கரத்திற்கு முதலாவது நிமித்தம் கோபமாதலின் அது முன்னர் கூறப்பட்டதென்க. கோபத்தாலெழுந்த நிக்கிரகச் செயலுக்கு முதலாம் நிமித்தம் வில்லாமாதலின் அதன்பின் அது கூறப்பட்டது என்பதாம்.

இரண்டாம் இருக்கு.

ஆயுதந்தாங்கிய சாந்தத்திருமேனியைக் கூறல்.

ஆத்மேயரிஷி, அதுஷ்டுபச் சந்தம், சம்பு தேவதை, சுகத்தை வேண்டுகல்.

यात इषुः शिवतामा शिवं वभूवते धनुः ।

शिवा शरव्या यातव तया नो रुद्र मृडय ॥ २ ॥

பதவுரை.

(ஹே ருத்ரி !)

(உருத்திர பரமேசுவர !)

ते

உன்னுடைய

या इषुः

எந்த அம்பு

शिवतामा

மிகச் சாந்தமாக

वभूव

ஆயிற்றே,

तया

அதனால்

नः

எம்மைச்

मृडय

சுகப்படுத்துவாயாக.

धनुः

எந்த வில்

शिवं वभूव

சாந்தமாயிற்றே,

(तया नः मृडय)

(அதனாலும் எம்மைச் சுகப்படுத்துவாயாக.)

या शरव्या

யாதொரு சரக்கூடு

शिवा वभूव

சாந்தமாயிற்றே,

(तया)

(அதனாலும்)

(नः मृडय)

(எம்மைச் சுகப்படுத்துவாயாக.)

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! நீ அன்பர்களிடத்திற் செலுத்தப்படாமையால் பொறுமை வாய்ந்துள்ள, வில், அம்பு, அம்பருத்தூணிகளால் எமக்குச் சுகத்தைச் செய் தருள்வாயாக என்பதாம்.

ஈண்டு உருத்திரனுடைய வில் ஏனையோருடைய வில்லைப்போன்று கைக் கழகு மாத்திரம் தருவதன்று, மற்றோ, அன்பர்கட்கு நலஞ் செய்வதுமாம் என்பது குறிப்பு.

மூன்றாம் இருக்கு.

ஆயுதமின்றிய சாந்தத் திருமேனியைக் கூறல்.

சுவராட் ரிஷி, கிரிவிருத் அறுஷ்டுப் சந்தம், சம்பு தேவதை, சுகந்தரும் முறையாக் காட்டி. வேண்டல்.

या ते रुद्र शिवा तनूघोराऽपापकाशिनी ।

तया नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताऽभि चाकशीहि ॥ ३ ॥

பதவுரை.

ஐ கிரிசந்த ! { கைலையங்கிரியிலமர்ந்து சுகத்தை யளித்தருள
கின்ற

ஐ ரு ! உருத்திரனே !

நி உன்னுடைய

அவோ துன்புறுத்தாததும்

அபாபகாசிநி பாவத்தை விளக்காததுமாகிய

யா சிவாதநு யாதொரு அருட்டிருமேனியுண்டோ,

தயா ஶந்தமயாதனுவா அத்தகைய பேரின்பத்தருந் திருமேனியால்

ந: எம்மை

அபிசாகாசிஹி நன்கு விளக்கி யருள்வாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர ! உனக்கு நிக்கிரக அறுக்கிரகத் திருமேனிகள் என்று இரண்டு திருமேனிகள் உள்ளனவன்றோ, அவற்றுள், உனது அருட் திருமேனியை எமக்குக் காட்டியருளி எம்மைச் சுகப்படுத்துவாயாக. அவ்விரண்டு திருமேனிகளும் மேலே அடுத்துக் கூறப்படுவனவாம்.

ஈண்டு, துன்புறுத்தாததும், பாவத்தை விளக்காததும் என்னும் விசேட ணங்களால் புண்ணிய பயனையே கொடுப்பது என்பது உணர்த்தப்பட்டது. 'கிரிசக்த' என்பதற்கு, மேகத்திலிருந்து மழை பெய்விக்கின்ற வாயிலாக இன்பளிப்பவன், அல்லது வேதத்திலிருந்து அர்த்த வடிவாய்ச்

சுகமளிப்பவன், அல்லது ஒங்காரத்திலிருந்து தியான வாயிலாய்ச் சுகமளிப்பவன் எனவும், 'அபிசாகஸீஹி' என்பதற்கு, எம்மை ஷோக்கி யுருள்வாயாக எனவும் பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

—o—o—o—

நான்காம் இருக்கு.

திரிபுர் சம்மாரத் திருமேனியப் போற்றல்.

இம் மந்திரத்திற்கும், ஐந்தாவது மந்திரத்திற்கும் கௌதமர் ரிஷி, காயத்ரிச் சந்தம், உருத்திரன் தேவதை, தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்குள் சுகத்தை வேண்டல்.

यामिषु गिरिशन्त हस्ते विभध्यस्त्वे ।

शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिंसीः पुरं जगत् ॥ ४ ॥

பதவுரை.

ஐ கிரிசந்த !	{ கைலையங்கிரியி லிருந்துகொண்டு இன்பருள் வோய் !
கிரித்ர !	திருக்கைலையைப் பரிபாலித்தருள்வோய் !
அஸ்தவே	பகைவன் மீது விடுத்தருள்
யா ஐபு	எந்தப் பாணத்தை
ஹஸ்தே	திருக்கரத்தில்
விபயி	தாங்குகின்றனையோ,
தா	அந்தப் பாணத்தை
சிவா கुरु	எம்மிடத்துத் தணியும்படி செய்தருள் செய்வாயாக.
புரங்	மற்று, மக்கள் முதலானோரையும்
ஜகத்	பசுக்கள் முதலானவைகளையும்
மா ஹி்ஸி:	துன்புறுத்தாதருள்வாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர ! நீ, கைலையங்கிரியில் எழுந்தருளி இன்பப் பெருக்கை அளித்தருள்வோனானின், கோபத்தாலேற்ற பாணத்தை என்மீது விடாது அருள் செய்வாயாக. அதாவது, எனது புதல்வன் முதலிய சுற்றத்தையும், எமது பசுமாடு முதலானவைகளையும் துன்புறுத்தாதே என்பதாம்.

எண்டுத் தேவர்களின் முறையிட்டின் பின் எடுத்த வில்லை, திரிபுரத்தை
 எரிப்பதற்கு மாத்திரம் விடுத்தருள்வாயாக; அன்பர்களிடத்தும், மற்றும்
 வணிய உயிர்களிடத்தும் அதை விடுக்காதருள்வாயாக என்பது குறிப்பு.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

இதுவுமது.

சந்தம் முதலானவைகள் முன் மந்திரங்கட்குக் கூறியவைகளே.

शिवेन वचसावा गिरिशाच्छा वदामसि ।

यथानस्सर्वमिजगद्दयक्ष्मः सुमना असत् ॥ ५ ॥

பதவுரை.

இ கிரிசா !	கைலையங்கிரியில் வாழ்வோய் !
வா	உன்னை
அவது	அடைவதற்கு
शिवेन वचसा	மங்களமாகிய துதியால்
वदामसि	வேண்டுகின்றோம். (வேண்டுகோள் யாதெனின் ?
नः	எமது
सर्वं जगत् इत्	{ மக்கள், பசு முதலிய சங்கடப் பொருள்களனைத் தையுமே
यथा	எவ்வாற்றாலும்
अयक्ष्मं	பிணிகளற்றவைகளும்
सुमनाः	நல்ல மனமுடையவைகளும்
असत् (तथा)	ஆகும்படி செய்தருள்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கைலையங்கிரியில் வாழும் உருத்திர! உன்னை யடைவதன் பொருட்டு
 இனிய துதியால் யாம் போற்றுகின்றோம். எமது, புதல்வன் முதலான மக்களை
 யும், பசுமாடு முதலானவைகளையும் நோயில்லாதிருக்கும்படி அருள் செய்வா
 யாக என்பதாம். எவ்வாறு துதித்தலால் இந்நலங்கள் உளவாமே", அவ்வாறே
 உன்னைத் துதிக்கின்றோம் எனினுமாம்.

ஆறுவது இருக்கு மந்திரம்.

கண்ணுவரிஷி, அறுஷ்டிப் சந்தம், சம்பு தேவதை, விடம் முதலிய பிடைகள் விலகும்படி வேண்டல்.

अथैवोच दधिवक्ता प्रथमो दैव्या भिषक् ।

अहीँश्च सर्वाँन् जम्भयन्सर्वाँश्च यातु धान्यः ॥ ६ ॥

பதவுரை.

प्रथमः தேவர்களுக்குத் தலைவனும்
 दैव्यः தேவர்களைப் பரிபாலிக்கத் தக்கவனும்
 भिषक् { நினைத்தன் மாத்திரத்தால் எல்லாப் பிணிகளையும்
 போக்கி யருள்கின்றவனும்
 अदिवक्ता { எம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசுகின்றவனு
 மாகிய உருத்திர பரமேசுவரன்
 अहीँश्च सर्वाँन् பாம்பு முதலிய கொடிய பிராணிகளை நத்தையும்
 सर्वाँश्च यातु धान्यः அசுரர்கள் அனைவரையும் (அசுரகுலத்தையே)
 जम्भयन् கொன்றுவிட்டு
 अथैवोचत् எம்மைப் பெருமைப்படுத்திக் கூறியருள்வானாக,
 सायणपाடியकं கருத்து.

உருத்திரன், எமக்கு இடையூறு விளைவிக்கின்ற பாம்பு புலி முதலிய கொடிய பிராணிகளையும், அசுரர்களையும் கொன்றுவிட்டு, எங்கும் எம்மைச் சிறப்பித்துக் கூறி எல்லாருக்குள்ளும் எம்மைச் சிறந்தவனாகச் செய்தருள்வானாக என்பதாம்.

எண்டு, 'அதிவக்தா' என்பதற்கு, பட்சபாதமாய்ப் பேசுகின்றவன், அதாவது 'உங்கட்கு இடையூறு செய்கின்றவனைக் கொன்று உங்கட்கு அபயமளிக்கின்றேன்' என்னுஞ் சொல்லி யுடையவன் என்பது குறிப்புப் பொருள்.

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்.

மருத்துவான் ரிஷி, ஆஸ்தாரபந்திச் சந்தம், இரவி வடிவ உருத்திரன் தேவதை, உருத்திரனைச் சூரியனாகப் போற்றுகல்.

असौ यस्मामो अरुण उत वभ्रुः सुमङ्गलः ।

येचेमा रुद्रा अभितो दिक्षु श्रितासहस्रशोऽवैषाँ हेड ईमहे ॥ ७ ॥

பதவுரை.

यः असौ	{ எவ்வுருத்திரன் இந்த இரவி மண்டலமாக இருக்கின்றனோ,
ताम्रः	{ அவன், எழும்போது மிகச்சிவந்த நிறமாயிருக்கின்றான்.
उत	அவன் எழுந்த பிறகு
अरुणः	சிறிது சிவப்பு நிறமுடையனாகின்றான்.
वधुः	பிறகு, பொன்னிற முடையவனாகின்றான்.
सुमङ्गलः	மற்றும், இனிய மங்கள வடிவனாகின்றான்.
येच रुद्राः	அவனுடைய சுவாலைகளென்னும் எவ்வுருத்திரர்கள்
सहस्रशः	ஆபிரக்கணக்காக
इमां	இப்பூமியை
अभितः	நாற்பிறழும்
दिक्षु	நான்கு திக்குகளிலும்
श्रिताः	சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்களோ,
एषां	இவ்வுருத்திரர்களுடைய
हृदः	கோபம் போன்ற இத் தீக்ஷணத்தை
अव ईमहे	வழிபாட்டால் நீக்குகின்றேன்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உதயமுதல் பல்வகை நிறமுடையனாய், கிரணங்களென்னுஞ் சுவாலைகளே ஸீசும் சூரியனாகிய உருத்திரனுடைய கோபத்தை, வழிபாட்டால் தணிக்கின்றேன் என்பதாம்.

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

ஓதுவது.

ரிஷி முதலியவைகள் முன் போன்றன.

असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः ।

उतैनं गोपा अदृशन्न हंशन्नुदहर्षिः

उतैनं त्रिशूभूतानि सदृष्टो मृडयतिनः ॥ ८ ॥

பதவுரை.

यः	எவ் வருத்திரன்
नीलमीवः	கறுத்த கழுத்தை யுடையவனே,
बिलोहितः	அவனே, சிவந்த நிறமுடைய சூரியனாய்
अवौ अवसर्पति	உதித்தொடுங்குகின் மனன்.
उत	மற்றும்,
एनं	இத்தகைய உருத்திரனுடைய இரவிமண்டலத்தை
गोपाः	பசுக்களைப் பாதுகாக்கின்றவனுங்
अदशन्	காண்கின்றான்.
उदहायः	தண்ணீரெடுக்கின்ற பெண்களும்
अदशन्	பார்க்கின்றார்கள்.
उत	மற்றும்,
एनं	இரவியாகிய இவ் வருத்திரனை
विश्वभूतानि	விவங்கு முதலான உயிர்களனைத்தும் பார்க்கின்றன.
इष्टः सः	{ எல்லா வுயிர்களாலும் நேரில் காணப்பெற்ற அத் தகைய அவ்வுருத்திரன்
नः	எம்மைச்
सृष्टयाति	சுசுப்படுத்துவானாக.
	சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரன், இவ்வுலகில், எல்லா வுயிர்களுந் தரிசித்துச் சுகமடைதற் பொருட்டுச் சூரியனாய் விளங்குகின்றான். கைலையங்கிரியிலுள்ள உருத்திர வடிவனே, கற்றல் கேட்டலுடையர்களாற் தரிசித்தற்றூரியவன் என்பதாம். ஈண்டு, இரவி ஒடுங்கு முன், மாடுகளைக் கோசாலையில் அடைப்பதற்கும், தண்ணீரெடுப்பதற்கும், இடையன் முதலானோரும், பெண்கள் முதலானோரும் மாலையிற் சூரியனை எதிர்பார்க்கின்றனர் எனினும் அமையும்.

ஒன்பதாவது இருக்கு மந்திரம்.

சம்பு ரிஷி, அதுஷ்டுப் சந்தம், சம்புதேவதை, உருத்திரனையும் பிரமத கணத்தையும் வணங்கல்.

नमो अस्तु नीलमीवाय सहस्राक्षाय मीदुषे ।

अथो ये अस्य सत्त्वानोऽहं तेष्योऽकरं नमः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

நிலபிரிவாய	கறுத்த கழுத்தை யுடையவனும்,
சஹ்நாகாய	இந்திரனும், ஆயிரங் கண்களை யுடையவனும்
மீதுபே	மழை பெய்விப்போனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம: அஸு	எனது வணக்கம் ஆகுக.
அயோ	மற்றும்,
அஸ்ய	இவ்வுருத்திரனுக்கு
சத்வான:	தொண்டர்கள்
யே (சமீதி)	எவர்கள் உள்ளார்களோ,
தேய:	அவர்கட்கும்
அஹ்	யான்
நம: அகரம்	வணக்கஞ் செய்கின்றேன்.

சாயணபாடியக் கருத்து

முற்கூறியபடி காளகண்டாகிய யாதொரு உருத்திரன் ஆயிரங்கண்களை யுடைய இந்திரனும் மழையைப் பெய்விக்கின்றானே, அவனை வணங்குகின்றேன்.

மற்றும், அவ் வருத்திரனுடைய அண்மைத் தொண்டர்களையும் வணங்குகின்றேன் என்பதாம்.

பத்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

அறுஷ்டுப்ச் சந்தம், நாரதர் ரிஷி, உருத்திரன் தேவதை, வில்லம்புகளைப் போட்டு விடுப்படி வேண்டல்.

प्रमुञ्च धन्वंतस्वमुभयोरार्तिं योज्याम् ।

याश्च ते हस्त इषवः पराता भगवो वप ॥ १० ॥

பதவுரை.

ஹே பகவ !	ஐசுவரியமுடைய உருத்திர !
த்வ்	நீ
தே ஧ன்வந:	உனது வில்லின்
ஓபவோ: அர்தீயோ:	இரண்டு துனிகளிலுங் கட்டியிருக்கின்ற

उयाम्	நான் கயிற்றை
प्रसृज्च	அவிழ்த்து விடுவாயாக.
हस्ते	திருக்கரத்தில்
याश्च ह्यवः	எப் பாணங்களை வைத்திருக்கின்றனையோ,
ताः	அவைகளையும்
परावप	போட்டுவிடுவாயாக.
	சாயணபாடியக் கருத்து.

கோபந் தணிந்தும், நாணேற்றியபடியே அம்பும் வில்லு மிருக்கில் ஒரு கால் எம்மிது விட நேரிடும் ஆகையால் அதையும் கீழே போட்டருள்வாயாக என்பதாம்.

பதினேராவது இருக்கு மந்திரம்.

சந்தம் முதலியன முன் போன்றன. கோபந் தணிந்து சாந்தமாக வேண்டுகல்.

अवतस्य धनुस्त्वं सहस्राक्ष शतेषुधे ।

निशीयं शरयानां मुखा शिवो नस्सुमना भव ॥ ११ ॥

பதவுரை.

हे सहस्राक्ष !	ஆயிரங் கண்களையுடையோய் !
शतेषुधे !	{ தூற்றுக்கணக்கான அம்பறத்தூணிகளையுடையோய் !
(ह्र ! त्वं)	உருத்திரனே ! நீ
धनुः अवतस्य	நாணேத் தளர்த்திவிட்டு
शरयानां	அம்புகளின்
मुखा	நுனிகளை
निशीयं	தலைகீழாய்ப் போட்டு மழுங்கும்படி செய்துவிட்டு
नः	எமக்கு
सुमनाः	அருள்புரியுந் திருவுள்ளத்தைய
शिवो भव	சாந்தமாகிய திருவுருவ முடையனாகி யருள்வாய்.
	சாயணபாடியக் கருத்து.

வில் அம்பு முதலானவைகளையும் எறிந்து விட்டு அருட் டிருமேனி கொண்டு எமக்கு அருள் செய்வாயாக என்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

சந்தம் முதலிய முன் போன்றன, வில், அம்பு முதலியன கெட்டுவிடும்
படி வேண்டல்.

विज्यं धनुः कर्पादिनो विशल्यो बाणवा५ उत ।

अनेशस्यैषव आभुरस्य निपङ्गयिः ॥ १२ ॥

பதவுரை.

कर्पादिनः	கற்றைச் சடையுடைய உருத்திரனே ! உனது
धनुः	வில்
विज्यम्	நான் அறுந்துபோகுக.
उत	மற்றும்,
बाणवान्	அம்பறுத்தூணியும்
विशल्यः	அம்பில்லாததாகுக.
अस्य	இவ்வுருத்திரனுடைய
इषवः	அம்புகள்
अनेशन्	பாயாவைகளாகுக.
अस्य	இவ்வுருத்திரனுடைய
निपङ्गयिः	பாணம் வைக்குமிடமும்
आभुः (अरु)	பாணத்தை எடுக்க இடங் கொடுக்காததாகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரனுடைய, வில், அம்பு, அம்பறுத்தூணி முதலானவைகள் சம
யத்தில் உதவி புரியாதன வாகுக என்பதாம்.

பதின்மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

योतं हेतिमां दुष्टम् हस्ते बभूव ते धनुः ।

तयाऽऽस्मान्विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिच्युज ॥ १३ ॥

அதுஷ்டுப்சந்தம், ரிஷியும், தேவதையும் உருத்திரனே. கத்தி முதலான
ஆயுதங்களாற் காப்பாற்ற வேண்டு மெனல்.

பதவுரை.

ஐ ஶீடுஷம !

{ விரும்பினவற்றை நிறைய அளித்தருளும்
உருக்கிர !

நீ

உன்னுடைய

யாஹி:

ஆபுதமும்

யது:

வில்லும்

நீ ஹஸ்தே

உனது கையில்

யபூவ

உளதாகின்றதோ,

அயுஷ்வா

துன்பைச் செய்யாத

தயா

அதனால்

அரமான்

எம்மை

விஸ்த:

எல்லா வகையாலும்

பரிஹுய

பரிபாலித்தருள்வாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உனது திருக்காத்திலுள்ள ஆபுதமும், வில்லும், கேட்டை விளைவிக்
காததாம்; ஆதலின் அத்தகைய ஆபுதத்தாலும் வில்லாலும், மற்றும், எல்லா
வற்றாலும் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்வாயாக என்பதாம்.

பதினென்காம் இருக்கு மந்திரம்.

சந்தம் முதலியவைகள் முன்போன்றன ஆபுதங்கட்கு வணக்கங்கூறல்.

நமஸ்தே அஸ்வாயுதாயானாதாய பூணவே ।

உமாஹ்யஸுதே நமோ வாஹுயா தவ ஸ்வநே ॥ 18 ॥

பதவுரை.

(ஐ ஹ !)

(உருக்கிரனே !)

அனாததாய

வில்லில் வைத்து இழுக்க முடியாததும்

பூணவே

இயற்கையில் வன்மையையுடையதுமாகிய

அயுதாய

பாணமாகிய ஆபுதத்தின் பொருட்டு

நம: அஸ்து

எமது வணக்கம் ஆகுக.

நே

(மற்றும்) உன்னுடைய

உமாஹ்ய வாஹுயா இரண்டு திருக்காங்களுக்கும்,

सव உன்னுடைய
 धन्वने வில்லிற்கும்
 नमः (எமது) வணக்கம் ஆகுக.
 சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனது, திருக்கரங்கட்கும் அம்பிற்கும் யான் வணக்கஞ்
 செய்கின்றேன் என்பதாம்.

பதினெந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

சந்தம் முதலியன முன் போன்றன. மீண்டும், வில் அம்பு முதலிய ஆயுதங்
 களை எடுக்காதிருக்குமாறு வேண்டிக்கொள்ளல்.

परिते धन्व॑नो हे॒ति॒र॒स्मान् वृ॑ण॒क्तु वि॒श्वतः॑ ।

अथो॒य इ॒षु॒धि॒स्त॒वारे॒ अ॒स्म॒न्नि॒ध॑हि॒तम् ॥ १५ ॥

பதவுரை:

(हे श॒नै!) உருத்திரனே !
 ते உன்னுடைய
 धन्व॑नः வில்லின்
 हे॒तिः பாணமென்னும் ஆயுதமானது
 अ॒स्मान् எம்மை
 वि॒श्वतः॑ எல்லா வகையாலும்
 परि॒वृ॒ण॒क्तु விட்டு விடுவதாகுக.
 अथो॒ மற்றும்
 त॒व உன்னுடைய
 यः इ॒षु॒धिः யாதொரு அம்பறுத்தூணி யுண்டோ,
 तम् அதையும்
 अ॒स्म॒न्त॒वारे॒ எம்மில் தூரத்திலுள்ள பகைவர் குழாங்களுக்கு
 नि॒ध॑हि॒ வைத்து விடுவாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரனே! உன்னுடைய பாணம், எல்லா வகையாலும் எம்மைத்
 தொடராதபடி எமக்கெதிரில் வைக்காதருள்வாயாக என்பதாம்.

முதல் அநுவாகம் முடிந்தது.

இரண்டாவது அநுவாகம்:

முண்டுந்நி, மசா காயத்திரிச் சந்தம், உருத்திரன் தேவதை:

நமो_॥ हि॒रण्म॒ह॒व॒ से॒ना॒न्य॑ दि॒शा॒श्च॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नमो॑
वृ॒क्षेभ्यो॑ हा॒र॒केभ्यः॑ प॒शूनां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नम॑स्म॒स्वि॒ञ्ज॒राय॑ त्विषी॑मते
 प॒थी॒नां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नमो॑ ब॒भ्रु॒शाय॑ वि॒षा॒धिनोऽ॒ज्ञानां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑
नमो॑ हा॒र॒के॒नायो॑ प॒थी॒ति॒नं॑ पृ॒ष्टा॒नां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नमो॑ भ॒व॒स्य॑ हे॒त्यै॒
ज॒ग॒नां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नमो॑ रु॒द्रा॒या॒त॒ता॒वि॒ने॑ क्षे॒त्रा॒णां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नम॑
स्व॒ना॒याऽह॑न्त्या॒य॒व॒नानां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नमः॑ ॥ १ ॥ रो॒हि॒ता॒य॒स्य॑
प॒त॒ये॒ वृ॒क्षा॒णां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नमो॑ म॒न्त्रि॒णे॒ण॑ वा॒णि॒जा॒य॑ क॒क्षा॒णां॑
प॒त॒ये॒ नमो॑ नमो॑ ध्रु॒व॒न्त॒ये॑ वा॒रि॒व॒ष्क॒ता॒यो॒र्व॒थी॒नां॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नम॑
उ॒च्चै॒र्वा॒याऽऽ॒क्र॒न्द॒य॒ते॑ प॒त्नी॑ प॒त॒ये॒ नमो॑ नमः॑ कु॒स॒मी॒ता॒य॑ धा॒व॒ते॑
स॒त्त॒नां॑ प॒त॒ये॒ नमः॑ ॥ २ ॥

முதல் அநுவாகத்தில் உருத்திரனுடைய முக்கியத் திருமேனியாகிய, எலில், பாணம் முதலியவற்றைத் தாங்கியுள்ள திருக்கர முதலியவைகளை பல் வகையான இருக்கு மந்திரங்களால் புகழ்ப்படுத்திக் கூறிவிட்டு, மேல்வரும் எட்டு அநுவாகங்களால் உருத்திரனுடைய திருவீரையாட்டுத் திருமேனிகள் புகழ்ந்து கூறப்படுகின்றன. அத்தகைய அநுவாகங்கள் எட்டிலும், உள்ளவை எல்லாம் எசர் மந்திரங்களே ; அம்மந்திரங்களும், முதலில் வணக்கச் சொல்லியுடையவைகள், அல்லது முடிவில் வணக்கச் சொல்லியுடையவைகளும், அல்லது முகலிலும் கடையிலும் வணக்கச் சொல்லியுடையவைகளும் என இருவகைப் படுவனவாம் அவற்றுள்ளும், மூன்று அநுவாகங்களுள், வணக்கம் முதலிலுடையதும், வணக்கம் முடிவிலுடையதுமாகிய ஒவ்வொரு எசர் மந்திரங்கள் உள்ளன எனைய ஐந்து அநுவாகங்களுள் வணக்கச் சொல்லி முதலிற் கொண்ட ஒவ்வொரு எசர் மந்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள்ளும் இவ்விரண்டாம் அநுவாகத்தில் பதின்மூன்று எசர் மந்திரங்களும் எழுபத்தொன்பது பதங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றுள்,

முதலாவது எசுர் மந்திரம்.

சேனைக்கும், திக்ருக்கட்கும், இறைவர்கட்கும் வணக்கங் கூறல்.

नमो हिरण्यवाहये सेनान्ये दिशां च पतये नमः ॥ १ ॥

பதவுரை.

हिरण्यवाहये	{ பத்தரை மாத்துக் தங்கத்தாற் செய்த அணி களையணிந்த திருக்கரத்தை அடிடையவனும
सेनान्ये	{ போர்களில் சேனைகளைச் செலுத்துகின்ற அணி மாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம்.
दिशां	திக்குகளைப்
पतये च	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

பசும் பொன் ஆணிகளை யணிந்துள்ள திருக்கரத்தால், போரில் சைன்யங்
களை வலியுறுந் திருமேணி தாங்கிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம். திக்குப் பால
கர்களாய்த் திருமேனிகள் தாங்கிய உருத்திரர்களுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

என்ற 'ஹிரண்யபாஹு' என்பதற்கு அழகிய திருக்கரமெனவும்,
'திக்குக்கட்கு பதி' என்பதற்கு சூரிய வடிவன், ஆலவது, திக்குகளைப்பற்றிய
பொருள், குண, தர்மம், அதர்மம் தேசம் கால முதலியவைகளைச் செய்தருளு
கின்றவன் என பொருள் கொள்ளினும் அமைபுப.

இரண்டாவது எசுர் மந்திரம்.

ந்ருக்களாயும், பசுமகட்குப் பதி பாகவுமுள்ள உருத்திரர்கட்கு வணக்கங்கூறல்.

नमो वृक्षभ्यो हरिकेशभ्यः पशूनां पतये नमः ॥ २ ॥

பதவுரை.

हरिकेशभ्यः	பசிய இலைகளின் னுந் தலை மயிர்களை யுடைய
वृक्षभ्यः	தருக்களான உருத்திரர்கட்கு
नमः	வணக்கம்.
पशूनां	பசுக்களை
पतये	பாதுகாப்பவனு யிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பச்சிலைகளாற் குளிர் நிழலித்தரும் தருக்களாகத் திருமேனிகொண்டுள்ள உருத்திரர்கட்கும், பிரமன் முதல் தாவர மீறாகவுள்ள பசுக்களைப் பரிபாலிக்கும் உருத்திரனுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

என்கு, விருட்சம் என்பது வெட்டப்படுவது என விரிதலின், பிரமன் முதல், ஏறும்பிறகவுள்ள அநித்திய உயிர்வர்க்கங்களாய் நிற்கும் எனவும், 'பருநாம்பதி' என்பதற்கு அத்தகைய உயிர்களான பசுக்களைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனவும் பொருள் கொள்ளினும் அபையும்.

பிரமன் முதல் தாவரமீறனைவைகள் பசுக்கள் என்பதற்குப் பிரமாணம்,

‘பிரஹ்மாத்யா: ஸ்த்தாவரந்தாப்ஸ

பஸவ: பரிகிர்த்திதா:’ என்னும் பாரத வாக்கியமா மென்க.

~*~*~

மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

பசுபுல வடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः ससिञ्जराय त्विषीमते पथीनां पतये नमः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

त्विषीमते விளங்குகின்றதும்

ससिञ्जराय { மஞ்சளஞ் சிவப்புங் கலந்த நிறமுடைய பசம்புல்
லாகிய உருத்திரனுக்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

पथीनां { வடக்குவழி தெற்குவழி மூன்றாவதுவழி என்னும்
புண்ணியவுலக வழிகளைப்

पतये பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து

பசம்புல் வடிவத் திருமேனிதாங்கிய உருத்திரனுக்கும், வடக்கு மார்க்கம் தெற்கு மார்க்கம், மூன்றாவது மார்க்கம் என்னும் நூற்கள் கூறிய மார்க்கங்களைப் பரிபாலிக்கின்ற உருத்திரர்களுக்கும் வணக்கம் ஆகுக என்பதாம்.

என்கு, ‘சஸ்பிஞ்சரம்’ என்பதற்கு, வேள்வியை யழிக்கும் ஆசுரரை யொழிக்கும் எனவும், ‘பதிநாம்’ என்பதற்கு இலௌகிக வைதிகமார்க்கங்கள்,

பிர-5, அ-2] மகாக்கீர்த்தியனத்தின் முதலாவது தேஹம் 29
 ஹோமம்)

அல்லது, அர்ச்சிரமார்க்கம் (புண்ணியத்தாம் செல்லுந் தேவமார்க்கம்) என
 வும், 'பதி' என்பதற்கு மார்க்கத்தைத் தாண்டிப்பவன் எனவும் பொருள்
 கொள்ளினும் அமையும்.

நான்காவது எசர் மந்திரம்.

இடபவாகன உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो बभ्रुशाय विव्याधिनेऽन्नानां पतये नमः ॥ ४ ॥

பதவுரை.

बभ्रुशाय	இடபத்தின் மீது எழுந்தருளி யிருக்கின்றவனும்
विव्याधिने	பகைவரை யழிக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
अन्नानां	உணவுப் பொருள்களின்
पतये	பாதுகாப்பாளனாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வெறுப்போரைத் தொலைப்போனும், இடப வாகனத்தின்மீது எழுந்
 தருளுகின்றவனும், உண்ணத்தக்க பொருள்களைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாகிய
 உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஈண்டு, 'பப்லுஸாய' என்பதற்கு, மங்கலாகிய சிவப்பு நிறமுடைய, அல்
 லது, நிறைக்குந் தன்மையுடைய எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

ஐந்தாவது எசர் மந்திரம்.

காளைப் பருவ உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो हरिकेशयोपवीतिन पुष्टानां पतये नमः ॥ ५ ॥

பதவுரை.

हरिकेशाय	கரிய தலை மயிர்களையுடையவனும்
उपवीतिने	{ நற்செயலின் பொருட்டு பூணூலணிந்தவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
पुष्टानां	நிறைந்த குணமுடையவர்களின்

புதயே

பாதுகாப்பாளனுமாகிய உருத்திரனுக்கு

நம:

வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கட்டிளக்கம் யுடையவனும், நற்குணங்கள் நிறைந்தவர்களைப் பரிபாலிக் கின்றவனும், நலஞ் செய்தற் பொருட்டுப் பூனூல் அணிந்தவனுமாகிய உருத் திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஈண்டு, புஷ்டாநாம் என்றதால்—வாக்கு, உடல், வீடு, மனை, தனம், தான் மயம், பிரசை, பசு, கிராமம், தர்மம், அணிமாதி என்பவைகளின் நிறைவைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனவும் பொருள்படு மென்க.

ஆறாவது எகர் மந்திரம்.

துன்பைக் கொடுத்துக் கெடுத்தும் அந்நும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो भवस्य हेत्यै जगतां पतये नमः ॥ ६ ॥

பதவுரை.

भवस्य பொய்புலக வாழ்க்கையைக் கெடுப்பதற்கு

हेत्यै ஆபுத்தமாகிய உருத்திரனுக்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

जगतां உல்கங்களுக்கு

पतये பாதுகாப்பாளனாகிய உருத்திரனுக்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சரிபண்பாடியக் கருத்து.

குடும்ப வாழ்வைத் தொலைக்கின்றவனும், மண்ணுலகி முதலிய உலகங் களைப் பரிபாலிக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஈண்டு, 'பவஸ்ய ஹேத்யை' என்பது, குடும்ப வாழ்க்கையின் துன்புருவ னுக்கு எனவும் பொருள் படுமாதலின், உலக வாழ்க்கையில் பிராணிகளைத் துன்புறுத்தருளுகின்றவனும், துன்புற்றாரைப் பாதுகாத்தருளுகின்றவனுக் கும் என்பது திரண்ட பொருள்.

ஏழாவது எகர் மந்திரம்.

வில் வளைத்து இடையூற்றைப் போக்கியாரும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो रुद्रयास्तताविने श्वेत्राणां पतये नमः ॥ ७ ॥

பதவுரை

ஜாதாநிநே	நானேற்றிய வில்லாற் பாதுகாக்கின்றவனும்
஋ய	{ துன்பைப் போக்கியருளுகின்றவனுமாகிய உருத் திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுக.
செநாநா	புண்ணிய தலங்களை, அல்லது, உடல்களை
பதயே	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வில்லால் இடர்களைந்து நம்மை பரிபாலிக்கின்றவனும், கேட்கத்தக்கவர்களைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

எண்டு, குடும்பத்தை வளர்க்கின்றவனும், தொலைக்கின்றவனுமாகியவன் உருத்திரன் என்பது குறிப்பு.

எட்டாவது எசர் உந்திரம்.

தேரைத் செலுந்துகின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: சூதாயா ஹ்யாய வநானா பதயே நம: || ௮ ||

பதவுரை

சூதாய	தேரோட்டுகின்றவனும்
ஹ்யாய	{ பகைவரற் கொல்ல முடியாதவனுமாகிய உருத் திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுக.
வநானா	வனங்களைப்
பதயே	பாதுகாக்கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தேர்ப்பாகனாகவும் பிறரற் கொல்ல முடியாதவனாகவும், வனங்கட்கு இறைவனாகவு மிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

எண்டு, 'சூத:' என்பதற்கு, உலக சக்கரமாகிய இரதத்தை நியமிப்பவன், அல்லது, புராணிகரான சூத முனிவர், அல்லது, சூதமுனியால் அபிஷேகம்

பட்ட யுகம், அல்லது, பிழிந்த சோமரசம் என்பதும், அஹந்த்யாய, என்பதற்கு, கேடுறாத ஆன்மவொளி, அல்லது, நானே உலகம் என்னும் அகந்தை யுடையவன், அல்லது, நான் என்னும் பொருள்பட நிற்பவன் என்பவைகளும் பொருள்களாம்.

ஒன்பதாவது எகர் மந்திரம்.

சிவந்த திருமேனியையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो रोहिताय स्थपत्ये वृक्षानां पत्ये नमः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

रोहिताय	சிவந்த நிறமுடையவனும்
स्थपत्ये	{ பிரபுத்தன்மையை யுடையவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
वृक्षानां	தருக்களைப்
पत्ये	பாதுகாக்கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சிவந்த நிறமுள்ள திருமேனியை யுடையவனும், பெருமையிற் சிறந்தோனும், தருக்கட்குப் பாதுகாப்பாளனாகவுமுள்ள உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ரோகிதம், என்பதற்கு, 'வாசகம்' என்பதும், 'ஸ்தபதி' என்பதற்கு, இல்லத்தை இயற்றுகின்றவன், அல்லது, யாண்டுமிருந்து பாதுகாக்கின்றவன் என்பதும் பொருளாம்.

பத்தாவது எகர் மந்திரம்.

தழிச்சித்துணைவனாகிய உருத்திரனைப் போற்றுதல்.

नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पत्ये नमः ॥ १० ॥

பதவுரை.

मन्त्रिणे	அரசனுடைய மந்திரியாகவும்
वाणिजाय	{ வணிகர்கட்கு இறைவனாகவுமுள்ள உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

பிர-5, அ-2] மகாக்கிணியனத்தின் முதலாவது ஹோமம்
(ஹோமம்)

33

கஷாந் கொடி செடிகளடர்ந்த புதர்களைப்
பதயே பாதுகாக்கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம: வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

அரசருடைய சபையில் இரகசிய ஆராய்ச்சி வல்லுநனும், வணிகர் கூட்டத்திற்குத் தலைவனும், மலை, ஆறு, குகை முதலிய இடங்களிலுள்ள புதர்களின் பாதுகாப்பாளனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

மந்திரி என்பதற்கு, ஐந்து மந்திரங்களை யுடையவன், அல்லது, இரகசிய மாய்ப் பேசுகின்றவன், அல்லது, இரகசியமாகிய உபநிடதங்களாற் கூறப்படுகின்றவன், அல்லது, சத்த கோடி மகாமந்திர வடிவன் என்பதும், 'வாணிச' என்பதற்கு, வணிகனாகியவன், அல்லது, வணிகனைப் போன்றவன், அல்லது வழக்கில் தோன்றியவன், அல்லது, வாணியில் பொருளாய்த் தோன்றுகின்றவன் என்பதும் பொருளாடமென்க.

—o—o—o—

பதினோராவது எசர் மந்திரம்.

தோற்றங்கட்கு நிலைக்களமாகிய உருத்திரனைப் போற்றுவதல்.

नमोभुवन्तेय वारिवस्कृता यौषधीनां पतयेनमः ॥ ११ ॥

பதவுரை.

புவந்தே மண் தோற்றத்தை விரிப்போனும்
வாரிவஸ்குதாய தனத்திற்கு இறைவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
நம: வணக்கம் ஆகுக.
யௌஷ்ணிநா நாட்டிலும், காட்டிலு முண்டாகிய கொடிசெடிகளை
பதயே வளர்ப்பவனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம: வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மண்ணுலகைத் தோற்றுவிக்கின்றவனும், தனங்கட்கு இறைவனும், கொடி செடிகட்குப் பாதுகாப்பாளனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

'புவந்த' என்பதற்கு, உலகிற்கு இருப்பைக் கொடுப்பவன், அல்லது, எங்கும் எப்போது மிருப்பவன், அல்லது, கொடி செடி தருக்களைத் தோற்றுவிப்பவன் என்பதும் 'வாரிவஸ்கிருத' என்பதற்கு, தனமுடையவன், அல்லது

தனத்தைத் தேடுகின்றவனுக்கு உதவி புரிபவன் என்பதும் பொருளாமென்க.
மற்றும், சோமவடிவாய்க் கொடி செடிகளைப் பாதுகாப்பவன் எனினுமாம்,

பன்னிரண்டாம் எகர் மந்திரம்.

போர்க்களத் திருமேனி தாங்கிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः उच्चैर्घोषायाऽऽकूदयते पत्नीनां पत्येनमः ॥ १२ ॥

பதவுரை.

उच्चैर्घोषाय	போரிற் பேரொலி செய்கின்றவனும்
आकूदयते	{ பகைவரை அழிச் செய்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.
पत्तीनां	காலாட் படைகளின்
पत्ये	பாதுகாப்பாளனாகிய உருத்திரனுக்கு
पत्ये	வணக்கம் ஆகுத.

சாயணபாடியக் கருத்து.

போரில் வெற்றி யொலியை யுடையவனும், பகைவரை அழும்படி செய்கின்றவனும், காலாட் படைகளைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘உச்சைர்க்கோஷம்’ என்பதற்கு, அலறிக் கொண்டு செய்யுந் துதி, அல்லது, பேரொலி செய்யும் மேகம் என்பதும், ஆக்ரந்த நென்பதற்கு, போரில் அறைகூவி யழைக்கின்றவன் என்பதும், ‘பத்திராம்’ என்பதற்கு, ஒரு தேர், ஒரு கரி, ஐந்து காலாள், மூன்று குதிரைகள் கொண்டவைகட்டு என்பதும் பொருளாமென்க.

பதின்மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

இதுவுமது.

नमः कृस्नवीताय धावते सर्वान् पत्येनमः ॥ १३ ॥

பதவுரை.

कृस्नवीताय	{ எல்லாச் சைன்யங்களையுஞ் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றவனும்
धावते	{ புறங்காட்டியோடும் சைன்யத்தைப் பின்பற்றி ஓடுகின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு

நம:	வணக்கம் ஆகுத.
சத்வநா	அடைக்கலம் புகுந்தோர்களைப்
பதயே	பாதுகாக்கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுத.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சைன்யங்கட்குக் கவசமா யிருக்கின்றவனும், பகைவனுடைய சேனைகளைத் தூரத்தில்கொண்டு ஓடுகின்றவனும், சரணடைந்தாரைப் பாதுகாத்தருளுகின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘கிருத்ஸ்நவீத’ என்பதற்கு, எல்லா வுடம்புகட்கும் கவசமாய் இருக்கின்றவன், அல்லது, எல்லா வுலகையும் முடிவில் உண்கின்றவன், அல்லது, உலகங்கள் ஒழிந்தபோதும் தான் நிலைத்து நிற்கின்றவன் என்பதும், ‘தாவதே’ என்பதற்கு, விரைவில் சேர்பவன், அதாவது (கொள்ளிச் சுழல்போல்) எங்கு நோக்கினும் அவனுய் நிற்கின்றவன் அல்லது, அன்பரின் பாதகங்களைச் சோதிப்பவன் என்பதும் பொருளாமென்க.

இரண்டாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஐந்தாவது பிரபாடகம்

மூன்றாம் அநுவாகம்.

இது, இரண்டு பஞ்சாங்கத்துமேல் மூன்று பதங்களைக் கொண்டது:

மகாதேவர் ரிஷி, பிராகுதிச் சந்தம், மகாதேவர் தேவதை.

நமஸ்சஹமானாய நியாதிந் ஆயாதிநிநா பதயே நமோநம:
ககுமாய் நிஷஜ்ஜிணே ஸ்தேநானா பதயே நமோநமோ நிஷஜ்ஜிணே ஐபுதிமதே
தஸ்க்ராணா பதயே நமோநமோ வஜ்ஜதே பரிவஜ்ஜதே ஸ்தாயுநா பதயே நமோ
நமோ நிசேரேவ பரிசுராஸாஸ்யாநா பதயே நமோநமஸ்சுகாவிஸ்யோ
ஜிதாஸ்சுத்யோ முணதா பதயே நமோ நமோஸிஸி மத்யோ நக்சுரத்யு:
ப்ரகூந்தானா பதயே நமோநம உணிபிணே ரிசிராய் குலுஷ்ணா பதயே
நமோநம: || 1 || ஐபுமத்யோ ஧்ந்வாவிஸ்யஸ்வோ நமோநம ஆதந்வா-

நெய்ய்: प्रतिदधानेभ्यश्च नमोनम आयज्छद्भ्यो वि सुजद्भ्यश्च वो
नमोनमोऽयद्भ्यो विद्वद्भ्यश्च वो नमोनम आसीनेभ्यश्च यानेभ्यश्च
वो नमोनमस्सवद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमोनम स्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च
वो नमोनमस्सभाभ्यस्सभापतिभ्यश्च वो नमोनमो अश्वेभ्यो अपतिभ्यश्च
वो नमः ॥ २ ॥

இரண்டாவது அநுவாகத்தில், முதலிலும் கடையிலும் வணக்கமுள்ள சில எகர்மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன, இதில், அத்தகைய பன்னிரண்டு எகர் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள்,

முன் அநுவாகத்தில், பொருளைப் பற்றியுள்ள உருத்திரனுடைய மேம்பாடு கூறப்பட்டது. இதில், செயலைப் பற்றிய உருத்திர மேம்பாடு கூறப்படுகின்றது.

முதலாவது எகர் மந்திரம்.

பகைவனைக் கொல்லும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः सहमानाय निव्याधिने आद्याधिनीनां पतये नमः ॥ १ ॥

பதவுரை.

सहमानाय

பகைவரை மதிக்காதவனும்

निव्याधिने

{ பகைவரை யழிக்கும் இயல்பையுடையவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு

नमः

வணக்கம் ஆகுக.

आद्याधिनीनां

{ நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து கொண்டு பகைவரைக் கொல்லுஞ் சூரத்தன்மையையுடைய சேனைகளின்

पतये

பாதுகாப்பாளனு யிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு

नमः

வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சத்தூருவை வெல்லுகின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘சஹமான’ என்பதற்கு, தனையொழிந்த ஏனையவைகள் அனைத்தையும் மதிக்காதவன், மற்றும், குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்கின்றவன் என்பதும் பொருளா டென்க.

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

தாழ்ந்த செயலையுஞ் செய்யும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः ककुभाय निषङ्गिण स्तेनानां पतये नमः ॥ २ ॥

பதவுரை.

ககும்பாய	தலைமை வாய்ந்தவனும்
நிஷங்கிண	வாளேந்திப் திருக்கையனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுக.
ஸ்தேனானா	மறைந்துள்ள கள்வர்களின்
பதயே	பாதுகாப்பாளனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எல்லாவற்றிற்குந் தலைமையானவனும், பகைவரை அறுப்பதற்கு வானைக் கையிலேந்தியவனும், திருடர்களைப் பரிபாலிச்சுந் தவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘ககுபாய’ என்பதற்கு, உயர்ந்தவன், அல்லது, இடபத்தின் கொண்டை மீதிருக்கின்றவன் என்பதும், ஸ்தேநாநாம், என்பதற்கு, திருடர்கட்குட் சிறந்தவன் என்பதும் பொருளா மென்க.

சுண்டு, அடைக்கலம் புருந்தாரைப் பரிபாலித்தல் உருத்திரபரமேசுர ஹ்ருதய அருட்கடனாகவின், மறைந்த கள்வர் அடைக்கலம் புகிலும் அவர்களைப் பாதுகாத்தல் கிருபையின் இயல்பா மெனல் குறிப்பிடப்பட்டமை காண்க.

மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

மூங்குறிய செயலில் தெளிவுடைய உருத்திரனைப் போற்றுதல்.

नमो निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणां पतये नमः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

நிஷங்கிண	{ வில்லிற்றொடுக்க எடுத்த அம்பைக் கையில் உடையவனும்
இஷுடிமதே	{ அம்பறுத்தானியை முதுகில் கட்டியுள்ளவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுக.

तस्कराणां வெளிப்படையான கள்வர்களின்
पूतये பாதுகாப்பாளனாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வில்லில் வைத்து விடுவதற்கு அம்பைக் கையில் எடுக்கின்றவனும், அம் பறத்தூணியை மறைவாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவனும், வெளிப்படையாய்த் திருடுவோர்களைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

நிஷங்கினை, என்பதற்கு, அன்பர்களிடத்து இடையறாத அருள் ஆற்ற வுடையவன் என்பதும், தஸ்கராணாம், என்பதற்கு, வணத்திலுள்ள கள்வர்களை என்பதும் பொருளா மென்க.

நான்காவது எசர் மந்திரம்.

களவுகளுள் ஒருவகைக் களவீனயுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां पतये नमः ॥ ४ ॥

பதவுரை.

वञ्चते வஞ்சகனும்
परिवञ्चते மிகுத்த வஞ்சகனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.
स्तायूनां உள் உளவான கள்வர்களின்
पतये பாதுகாப்பாளனு யிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தலைவனுக்கு உண்மை யுரைப்போனாயிருந்து கொண்டு அவனுடைய கொடுக்கல் வாங்குகளறி சிலவிடத்துச் சிறிது பொருளைக் கவருகின்றவனும், தன்னுடைய ஆலைப்போன் றிருந்துகொண்டு, காணாமல் திருடுகின்றவர்களைப் பாதுகாப்போனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

வஞ்சகன், என்பதற்கு, பிதற்றுகின்றவன் எனவும், பரிவஞ்சகன் என்பதற்கு, பிதற்றித் திரிகின்றவன் எனவும், ஸ்தாயூநாம், என்பதற்கு, சாதுவேடங் தாங்கிய திருடர்களை எனவும் பொருளா மென்க.

ஐந்தாவது எசர் மந்திரம்.

மற்றொரு வகைக் களவையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो निचरेवे परिचरायाऽरण्यानां पतये नमः ॥ ५ ॥

பதவுரை.

निचरेवे	{ எவ் வீட்டில் எப்போது திருடுவோம்? என்று திரி கின்றவனும்
परिचराय	{ வெளியில் எப்போது திருடுவோமென்று அலை கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
अरण्यानां	{ வனத்திலிருந்து கொண்டு திருடுந் தொழிலையே மேற்கொண்டவர்களைப்
पतये	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தனது எஜமானன் வீட்டிலேயே எப்போது திருடலா மென்னும் பெரு
 நோக்கத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கின்றவனும், கடைவீதி முதலிய விடங்க
 ளில் திருடுங் கருத்துடையனாய் நடந்து கொண்டிருக்கின்றவனும், வழி நடப்
 போரின் பொருளைக் கவருதற்கு காட்டில் வாழுகின்றவனுமாகிய கள்ள வடிவ
 உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘நிசேரவ’ என்பதற்கு, இடையறா நடையை யுடையவன் என்பதும்,
 ‘பரிசுர’ என்பதற்கு, எங்குஞ் செல்கின்றவன் என்பதும், ஆரண்யாராம்,
 என்பதற்கு வனபூமிகட்கு என்பதும் பொருளாமென்க.

ஆறாவது எசர் மந்திரம்.

கொலை பண்ணுந் திருடர் வடிவாய் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्सुकाविभ्यो जिघांसद्भ्यो मुणतां पतये नमः ॥ ६ ॥

பதவுரை.

सुकाविभ्यः	{ வச்சிரத்தால் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுந் திருடர்களும்
जिघांसद्भ्यः	{ உயிர்களைக் கொல்லுகின்ற திருடர்களுமாக வடி வெடுத்துள்ள உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சூனாதி	தானியங்களைக் கவர்கின்ற கள்வர்களைப்
பதயே	பாதுகாக்கின்றனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தம்மை, ஆபுதத்தால் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகின்றவர்களும், பிறர்களைக் கொலை செய்ய விரும்புகின்றவர்களுமான கள்வர்களும், வயலில் விளைந்திருக்கின்ற, தமது எசமானனுடைய தானியங்களைத் திருடுகின்றவர்களுமான திருடர்களின் வடிவாயிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஸ்ருகாவிப்பய: என்பதற்கு, உருத்திரனுடைய அரசர்களான வச்சிரம் தாங்கியவர்கள், அல்லது, வச்சிரம் முதலான ஆபுதங்களைப் பாதுகாக்கின்றவர்கள் என்பதும், மற்றும், வச்சிரம் முதலிய ஆபுதங்களால் வாழ்கின்ற மனித விசேடர்கள் என்பதும் பொருள் என்பர் சிலர். 'சிகாம்சத்ப்ய:' என்பதற்கு, மக்களையே கொல்லும் ஒருவனை மனித விசேடர்கள் என்பதும் பொருளாக மென்க.

ஏழாவது எசுர் மந்திரம்.

கொலைத் தோழியையே மேற்கொண்ட திருடர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमोऽसि मद्भयो नक्तं चरन्त्याः प्रकृन्तानां पतये नमः ॥ ८ ॥

பதவுரை.

असिमद्भयः	{ கையில் வாளேந்திக் கொண்டிருக்கின்ற திருடர்களும்
नक्तं चरन्त्याः	{ இரவில் திரிகின்ற கள்வர்களுமாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
प्रकृन्तानां	கொன்றுவிட்டுத் திருடுகின்றவர்களைப்
पतये	பாதுகாப்பவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வாளேந்தியவர்களும், கொலை செய்கின்றவர்களுமான திருடர்களும், உயிர்களைக் கொன்று திருடுகின்ற திருடர்களுமான உருத்திரனுக்கு வணக்கம் பதாம்.

அசிமத்ப்ய: என்பதற்கு, உருத்திரனுடைய அநுசரர்கள் என்பதும், மற்றும், இராத்திரியில் நடப்பவர்களும் உருத்திரானுசரர்கள் என்பதும் அமைபுமென்க,

எட்டாவது எசர் மந்திரம்.

தலைப்பாகையுள்ள திருடனாகிய உருத்திரனைப் போற்றுகல்.

नम उष्णीषिणं गिरिचराय कुलुञ्चानां पतये नमः ॥ ८ ॥

பதவுரை.

उष्णीषिणे	தலைப்பாகை கட்டிக்கொண்டும்
गिरिचराय	{ மலையில் ஒளிந்து கொண்டுமுள்ள திருடர்களான உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.
कुलुञ्चानां	வீடு, மனை முதலானவைளைத் திருடுகின்றவர்களைப்
पतये	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கிராமத்திலுள்ளவன் போன்று தலைப்பாகை கட்டிக்கொண்டு வஞ்சமாய் அவர்களுக்குள் நுழைந்து கொண்டிருக்கும் திருடனும், விறகுகள் தேட வருகின்றவர்களின் ஆடை முதலியவைகளைக் கவருவதற்கு மலையிலிருக்கின்ற திருடனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘உஷ்ணீஷ்ண:’ என்பதற்கு, தலையைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனவும், ‘குலுஞ்சர்கள்’ என்பதற்கு, வியப்பாகிய செயலைச் செய்து திருடுகின்றவர்கள், அல்லது, குலத்தைக் கெடுக்கின்றவர்கள் என்பதும் பொருளாமென்க.

ஒன்பதாவது எசர் மந்திரம்,

இதிலிருந்து மேல் வரும் மந்திரங்களால் பிரத்தியட்சமாக உருத்திரர்கள் போற்றப் பெறுகின்றார்கள்.

விலையும் அம்பையும் கொண்டு பயல்காட்டும் உருத்திரர்களைப் போற்றுகல்.

नम इष्टमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

इषुमन्: { கையில் அம்பை ஏங்கிப் பயமுறுத்தி யருளுகின்ற
உருத்திரர்களே !
(वः) உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.
धन्वाविभ्यः च { கையில் வில்லை ஏங்கிப் பயமுறுத்தும் உருத்திரர்
களே!
वः உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பயமுறுத்தி யருளுவதன் பொருட்டு திருக்கரங்களில் வில்லையும் அம்பையும் ஏங்கி யிருக்கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இனி, நீ என்று கூறப்படுதலால் பிரத்தியட்சம் (முன்னிலை) பற்றிய மந்திரங்கள். முன்னரோ, அவன் என்று கூறப்பட்ட பரோட்சம் (படர்க்கை) பற்றிய இறைவன் என்றது.

எண்டு, இருமுறை வணக்கம் கூறியது, பிரகரணத்தை வேறுபடுத்துவதன் பொருட்டென் றுணர்க.

பத்தாவது எகர் மந்திரம்.

வில்லில் நானேற்றும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नम आतन्वानेभ्यः प्रतिधानेभ्यश्च वो नमः ॥ १० ॥

பதவுரை.

आतन्वानेभ्यः வில்லில் நானேற்றுகின்ற உருத்திரர்களே !
(वः) உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.
प्रतिधानेभ्यश्च வில்லில் அம்பைத் தொடுக்கின்ற உருத்திரர்களே !
वः உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வில்லில் நானேற்றி அம்பைத் தொடுத்துப் பயங்காட்டி அருளுகின்ற உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பதினோவது எசர் மந்திரம்.

பாணத்தை விடும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो आयच्छो विसृजयश्च वो नमः ॥ ११ ॥

பதவுரை.

आयच्छः நாணகயிற்றை இழுக்கின்ற உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

विसृजयः च பாணத்தை விடுகின்ற உருத்திரர்களே !

वः உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நாணையிழுத்து அம்பை எய்து பயமுறுத்தியருளும் உருத்திரர்களே !
 உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பகைவரின் மீது பாணத்தை விடுகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

பன்னிரண்டாவது எசர் மந்திரம்.

பாணத்தால் குறியைப் பிளக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றுவதல்.

नमोऽस्यद्धो विध्यश्च वो नमः ॥ १५ ॥

பதவுரை.

अस्यद्धः { குறி வரை பாணத்தை, செலுத்துகின்ற உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

विध्यश्च குறியைத் துளைக்கின்ற உருத்திரர்களே !

वः உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

குறிவரை அம்பைச் செலுத்தி, குறியைப் பிளக்கின்ற உருத்திரர்களே !
 உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பகைவர் மீது அம்பை விடுத்து அவர்களுடைய உடலைத் துளைக்கின்ற
 உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

பதின்மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

ஒருநீக்கின்ற, படுக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றுவதல்.

नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमः ॥ १३ ॥

பதவுரை

आसीनेभ्यः { உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்றவர்களான உருத்
திரர்களே !
(वः) உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.
शयानेभ्यः { படுத்தாங்கொண்டிருக்கின்றவர்களான உருத்தி
ரர்களே !
वः च உங்கட்கும்
नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

—+—

பதினான்காவது எகர் மந்திரம்.

தூங்கியும், விழித்துக் கொண்டிருக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றுவதல்.

नमस्स्वपद्यो जाग्रद्यश्च वो नमः ॥ १४ ॥

பதவுரை.

स्वपद्यः தூங்குகின்றவர்களான உருத்திரர்களே !
(वः) உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.
जाग्रद्यश्च விழித்துக் கொண்டிருக்கின்ற உருத்திரர்களே !
वः உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

—+—

பதினேந்தாவது எகர் மந்திரம்.

நிற்கின்ற ஒருகின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றுவதல்.

नमस्तिष्ठद्यो धाव्यश्च वो नमः ॥ १५ ॥

பதவுரை.

तिष्ठद्भ्यः	நிலையாய் நிற்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே !
(वः)	உங்கட்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
धावद्भ्यः च	ஓட்டமாய் ஓடுகின்றவர்களான உருத்திரர்களே !
वः	உங்கட்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினொவ்வுது எசர் மந்திரம்.

கூட்டமும், கூட்டத் தலைவருமான உருத்திரர்களைப் போற்றுதல்.

नमस्सभाभ्यस्सभापतिभ्यश्च वो नमः ॥ १६ ॥

பதவுரை.

सभाभ्यः	குழுமியுள்ளவர்களான உருத்திரர்களே !
(वः)	உங்கட்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
सभापतिभ्यश्च	கூட்டத்திற்குத் தலைவரான உருத்திரர்களே !
वः	உங்கட்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

கூட்டம் என்பது இடங்கட்குத் தலைவன் எனினுமாம்.

இத்துடன் முன்னூற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டுப் பதங்கள் முடிந்தன ; இதன் முடியில், 'स्वाहा' என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஹோமம் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு முதலாவது ஹோமமும் முடிந்தது. இனி இரண்டாம் ஹோம மந்திரத் தொடக்கம்

பதினொவ்வுது எசர் மந்திரம்.

குதிரைகளும், குதிரைத் தலைவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றுதல்.

नमो अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमः ॥ १७ ॥

பதவுரை.

அஷ்டேய: குதிரைகளான உருத்திரர்களே !
 (வ:) உங்கட்கு
 நம: வணக்கம் ஆகுக.
 அஷ்டபதிய:வ குதிரைகட்குத் தலைவர்களான உருத்திரர்களே !
 வ: உங்கட்கு
 நம: வணக்கம் ஆகுக.
 சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

அஸ்வேய: என்பதற்கு, தனமின்றியவர்கள் என்பதும், அஸ்வபதிப்ய: என்பதற்கு தனமுடையவர்கள் என்பதும் பொருளா மென்க.

மூன்றாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்.

நான்காம் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பதங்களைக்கொண்டது.

மூன்றாம் அநுவாகத்தில், இருபக்கமும் வணக்கமுள்ள எகர் மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன. இதில், அவ் வண்ணமான மந்துஞ் சில மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

தூர்வாசரிஷி, உஷ்ணிக் சந்தம், சம்பு தேவதை.

நம அஹ்யாதிநிப்யோ விவித்யந்திப்யஸ்வோ நமோநம ஓர்-
 ணாப்யஸ்துஹிப்யஸ்வோ நமோநமோ மூத்சேப்யோ மூத்சபதிப்யஸ்வோ நமோ
 நமோ த்ரோதேப்யோ த்ராத்பதிப்யஸ்வோ நமோநமோ மணேப்யோ மணபதிப்யஸ்வோ
 நமோநமோ விரூபேப்யோ விஷ்வேரூபேப்யஸ்வோ நமோநமோ மஹத்ப்ய: க்ஷுரூகே-
 ப்யஸ்வோ நமோநமோ ரதிரேப்யோ ரதிரேப்யஸ்வோ நமோநமோ ரேப்ய: ॥ 1 ॥
 ரதிரபதிப்யஸ்வோ நமோநமஸ்சேனாப்யஸ்சேனாபியஸ்வோ நமோநம: க்ஷுத்-
 ப்யஸ்ச்ஞஹித்யஸ்வோ நமோநமஸ்தக்ஷ்யோ ரதிகாரேப்யஸ்வோ நமோநம:

कुला॒ले॒भ्यः॑ क॒र्म॒रे॒भ्यश्च॑ वो॒ नमो॑ नमः॑ पु॒ञ्जि॒रे॒भ्यो॑ नि॒षा॒दे॒भ्यश्च॑ वो॒
नमो॑ नय॑ इ॒षु॒क॒रे॒भ्यो॑ ध॒न्व॒क॒रे॒भ्यश्च॑ वो॒ नमो॑ नमो॑ मृ॒ग॒यु॒रे॒भ्यश्च॑ नि॒भ्य॑
श्च॑ वो॒ नमो॑ नम॑श्च॑ य॒श्च॑ प॒नि॒भ्यश्च॑ वो॒ नमः॑ ॥ २ ॥

—o—o—o—

முதலாவது எசுர் மந்திரம்

பெண்கள் வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नम॑ आ॒र्या॒यिनी॑भ्यो॒ वि॒वि॒ध्य॑न्ती॒भ्यश्च॑ वो॒ नमः॑ ॥ १ ॥

பதவுரை.

आर्यायिनीभ्यः { நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து கொல்லுசின்ற பெண்கள்
வடிவுகொண்ட உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

विविध्यन्तीभ्यश्च { பல் வேறு வகைகளாகக் கொல்லும் மாதர்களின்
உருவுகள்பூண்ட உருத்திரர்களே !

वः உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பெண்பாலர்களாக நின்று கொலைத் தொழில் செய்கின்ற உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இனி, செயல், பொருள் குணங்கட்கு, உருத்திரன் இறைவனார் தன்மை விளக்கப்படுகின்றது.

நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து கொல்கின்றவர்களும், பல்வேறு வகையாய்க் கொல்கின்றவர்களும் உருத்திரனுடைய சேனைகளாவார்கள். அல்லது, ஒருவகைச் சாதியார்கள் என்பதுமாம்.

—+—

இரண்டாவது எசுர் மந்திரம்.

எழுவகை மாதர்கள், துர்க்கை வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றுவதல்.

नम॑ उ॒र्गा॒भ्यस्तृ॑ ह॒ती॒भ्यश्च॑ वो॒ नमः॑ ॥ २ ॥

பதவுரை.

उगणायः	{ சிறந்த கணங்களையுடைய ஏழு மாதர்களின் உருவுகள் கொண்ட உருத்திரர்களே !
(वः)	உங்கட்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
तृहृतीभ्यश्च	{ கொல்லும் ஆற்றலையுடைய தூர்க்கை முதலிய பெண்களின் உருவங்கொண்ட உருத்திரர்களே !
वः	உங்கட்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நற்குண நிறைந்த எழுவகை கண மாதர்களும், கொல்லும் ஆற்றல் மிகுந்துள்ள தூர்க்கை முதலானவர்களுமாக வருவுகொண்ட உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

நற்குணமுடைய மாதர்கூட்டமும், சிறந்த கொலைத்தொழிலைச் செய்யு மாதர்களுமான உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

காமுகர் வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றுக.

नमो गृह्यो गृह्यपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

गृह्यैः	{ விடயங்களில் பற்றுடையவர்களான உருத்திரர்களே !
(वः)	உங்கட்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
गृह्यपतिभ्यश्च	காமுகர்களைப் பாதுகாக்கின்ற உருத்திரர்களே !
वः	உங்கட்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

‘க்ருத்வேப்ய:’ என்பதற்கு அறிவுடன் வாழ்கின்றவர்களின் பொருட்டு என்பதும், ‘க்ருத்ஸபதிப்யஸ்ச’ என்பதற்கு அத்தகையோர்களின் பாதுகாப்பு பாளரின் பொருட்டு என்பதும் பொருளாமென்க.

பிர-5, அ-4] மகாக்கிஞ்சியனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 49
 ஹோமம்)

நான்காவது எசர் மந்திரம்.

பல வகுப்பினராயும் அவர்களின் பாதுகாப்பாளருமான உருத்திரர்களைப் போற்றுகல்

नमो वातेभ्यो वातपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ४ ॥

பதவுரை.

वातेभ्यः { பல் வேறு வகைப்பட்ட வகுப்புடையவர்களாயுள்ள
 உருத்திரர்களே !
 (वः) உங்கட்கு
 नमः வணக்கம் ஆகுக.
 वातपतिभ्यश्च { பல்வகுப்புக் கூட்டங்கட்குத் தலைவர்களாகவுமுள்ள
 உருத்திரர்களே !
 वः உங்கட்கு
 नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஐந்தாவது எசர் மந்திரம்.

नमो गणेश्यो गणपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ५ ॥

பதவுரை.

गणेश्यः பூதகணங்களான உருத்திரர்களே !
 (वः) உங்கட்கு
 नमः வணக்கம் ஆகுக.
 गणपतिभ्यश्च { பூதகணங்களுக்குப் பாதுகாப்பாளரான உருத்
 திரர்களே !
 वः உங்கட்கு
 नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஆறாவது எசர் மந்திரம்.

உருவ வேறுபாடுகளையுடைய உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो विरूपेभ्यो विधरूपेभ्यश्च वो नमः ॥ ६ ॥

பதவுரை.

विरूष्यः { கை கால்கள் முதலானவற்றின் அங்கப்பழுதுடைய
வர்களான உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

विश्वरूष्यः च { பல்வகை உருவங்களை எடுப்பவர்களான உருத்திரர்
களே !

वः உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

ஆடையுட்காத முண்ட வடிவுகளும், குதிரை முதலான பல்வகை வடிவு
களையுமுடைய உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘விசுவரூப’ என்பதற்கு, தனது இச்சையால் பல்வகை வடிவெடுக்கின்ற
வர்கள் என்பதும் பொருளாமென்க.

—+—
ஏழாவது எகர் மந்திரம்.

பெரியார்களும் சிறியார்களுமான் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो महद्भ्यः सुलोक्येभ्य वो नमः ॥ ७ ॥

பதவுரை.

महद्भ्यः { அணிமா, முதலிய ஐசுவரியங்களைப் பெற்றுள்ள
பெரியார்களான உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

सुलोक्येभ्य { அத்தகைய ஐசுவரியங்களின்றிய சிறியவர்களான
உருத்திரர்களே !

वः உங்கட்கும்

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மகான்களாகவும், சிறியான்களாகவு மிருக்கின்ற உருத்திரர்களே ! உங்
கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஞானிகளாகவும், அஞ்ஞானிகளாகவுமுள்ள உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு
வணக்கம் என்பதுமாம்.

பிர-5, அ-4] மகாக்கினிசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 51
ஹோமம்)

எட்டாவது எசர் மந்திரம்.

தேரை யுடையார்களும் தேர் இலாதவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमः ॥ ८ ॥

பதவுரை.

ரथிभ्य: { இரதத்தின் மீது செல்லுகின்றவர்களான
உருத்திரர்களே !
(व:) உங்கட்கு
नम: வணக்கம் ஆகுக.
अरथेभ्य: च { இரதத்தின் மீது செல்லாதவர்களான உருத்
திரர்களே !
व: உங்கட்கு
नम: வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இதற்கு தேர்மீது செல்கின்றவர்களும், தரையில் நடக்கின்றவர்களும்
என்பதும் பொருளாம்.

—ॐ—

ஒன்பதாவது எசர் மந்திரம்.

தேர், தேர்த்தலைவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो रथिभ्यो रथपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

रथिभ्य: இரதங்களான உருத்திரர்களே !
(व:) உங்கட்கு
नम: வணக்கம் ஆகுக.
रथपतिभ्यश्च { இரதங்களின் தலைவர்களான உருத்திரர்களே !
व: உங்கட்கு
नम: வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

'மதேப்ய: ' என்பதற்கு இரதங்களின் அவயவங்கள் என்பதும் பொருளா
மென்க.

மறைகள், நான்குங் குதிரைகளாகவும், பிரமன் சாரதியாகவும், வீஷ்ணு
அம்பாகவும், தேவர்களே இரத வடிவாகவும் அமைந்தது இரதமாம்.

பத்தாவது எகர் மந்திரம்.

சேனை, சேனாபதிகளான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमः ॥ १० ॥

பதவுரை.

சேனாப்ய: சேனைகளான உருத்திரர்களே!

(வ:) உங்கட்கு

நம: வணக்கம் ஆகுக.

சேனாநிப்ய: { சேனைகளைச் செலுத்துகின்ற தலைவர்களான உருத்
திரர்களே!

வ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

சேனைகளாய் விளையாடுகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

பதினோராவது எகர் மந்திரம்.

இரதத்தை ஓட்டுகின்றவர்களும், நிறுத்துகின்றவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः क्षत्रभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यश्च वो नमः ॥ ११ ॥

பதவுரை.

क्षत्रभ्य: தேரைச் செலுத்துகின்ற உருத்திரர்களே!

(வ:) உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

சங்க்ரஹீதூப்ய: { தேரை நிறுத்திக்கொள்ளுகின்றவரான உருத்தி
ரர்களே!

வ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

பிர-5, அ-4 | மகாக்கிஞ்சயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 53
(ஹோமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

‘சங்கிரஹீத:’ என்பதற்கு குதிரையின் கடிவாளக் கயிறுகளைப் பிடித்துக் கொள்கின்றவர்கள் என்பதுமாம்.

பன்னிரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

தச்சர்கள், தேர்ச்செய்வோர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमस्तक्ष्यो रथकारेभ्यश्च वो नमः ॥ १२ ॥

பதவுரை.

तक्ष्यः தச்சர்களான உருத்திரர்களே !
(वः) உங்கட்கு
नमः வணக்கம்.
रथकारेभ्यः च தேர்ச் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே !
वः உங்கட்கு
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இங்கு, தேவர்களை யகிட்டித்து நிற்குத் தன்மையால் சிவ்பிகளுள் ஒரு வகையாரை வணங்கல் என்பதும், அவர்களுட் சிறந்தவன் தேரை நலம்பெறச் செய்கின்றவன் என்பதுமாம்.

பதின்மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

சூயவர், கொல்லர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः कुलिभ्यः कर्मिरेभ्यश्च वो नमः ॥ १३ ॥

பதவுரை.

कुलिभ्यः { மட்குடம் முதலானவற்றைச் செய்கின்ற சூயவர்
களான உருத்திரர்களே !
(वः) உங்கட்கு
नमः வணக்கம்.
कर्मिरेभ्यश्च { இரும்புவேலை செய்கிற கொல்லர்களான உருத்தி
ரர்களே !

வ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படையானதாம்.

‘குலால்:’ என்பது கு = மண்ணை, லாலயந்தே, அதாவது மண்ணை, குட முதலிய வடிவாக்குகின்றவன். கர்மார: = பிறரை எதிர்பார்க்காத வேலை செய்கின்றவன். அதாவது இரும்பு வேலை செய்யுங் கொல்லன் என்பதுமாம்.

பதினான்காவது எக்ர மந்திரம்.

வலையர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

நம: पु॒त्रि॒ष्ट॒भ्यो॒ नि॒षा॒दे॒भ्य॑ च॒ वो॒ नम:॑ ॥ १४ ॥

பதவுரை.

பு॒त्रि॒ष्ट॒भ्य: { பறவைக் கூட்டங்களைக் கொல்கின்ற வலையர்களான
உருத்திரர்களே !

(வ:) உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

नि॒षा॒दे॒भ्य: च॒ மீன்களைக் கொல்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே !

வ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வலை வீசி, பறவைகளையும், மீன்களையும் பிடிக்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம். வேடர், வலையர் என்பவர் இருவரையர்.

பதினேந்தாவது எக்ர மந்திரம்.

அம்பு வில் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः इ॒षु॒क॒क्ष्यो॒ ध॒न्व॒कु॒क्ष्य॑ च॒ वो॒ नमः॑ ॥ १५ ॥

பதவுரை.

इ॒षु॒क॒क्ष्य: அம்பைச் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே

(வ:) உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

शुपतिः च நாய்கட்டுக் தலைவரான உருத்திரர்களை !
 वः உங்கட்டு
 नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நாய்களாகவும், நாய்கட்டுப் பாதுகாப்பாளராகவுமுள்ள உருத்திரர்கட்டு வணக்கம் என்பதாம்.

சுண்டு, இரண்டாம் அநுவாகத்தில், திருவிளையாட்டுத் திருமேனி கொண்ட தெய்வம் முக்கியமாகப் போற்றப்பட்டது. மூன்றாம் அநுவாகத்தில், கள்வர்களாய்த் திருமேனி கொண்ட உருத்திர பாமேசுவரன் முக்கியமாய்த் துதிக்கப் பெற்றான். நான்காம் அநுவாகத்தில் பல்வேறு வகையப்பட்ட வகுப்பு வடிவை மேற்கொண்ட உருத்திரர்கள் துதிக்கப்பெற்றார்கள் என்று பகுத்துக் கொள்க என்பதாம்.

ஸ்வபதிபய: என்பது, நிலத்தைக் காக்கின்ற என்னும் பொருளையுங் கொண்டதா மென்க.

சுண்டு, மேற் கூறியவைக ளனைத்தும், பல்வேறுவகைகளான அருட் டிருமேனி கொண்ட உருத்திரர்களை வழிபடும் வெவ்வேறு வகுப்பினர் என்பர் சிலர்.

நான்காம் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்.

ஐந்தாம் அநுவாகம்:

மகாவிராட்சந்தம், ரிஷி, தேவதை சம்பு.

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தைந்து பதங்களைக்கொண்டது.

வணக்கத்தை முதலிற்கொண்ட எக்ர மந்திரங்கள்.

नमो भवायच रुद्रायच नमःशर्वायच पशुपतयेच नमो नील-
 ग्रीवायच शितिकण्ठायच नमः कपर्दिनेच व्युप्तकेशायच नम-
 स्सहस्राक्षायच शतधन्वनेच नमो गिरिशायच शिपिविष्टायच
 नमो मीढुष्टमाय चेष्टुमते च नमो ह्रस्वायच वामनायच नमो
 बृहतेच वर्षाय सेचनमो वृद्धायच संवृध्वनेच ॥ १ ॥ नमो अग्नि-

யாய_८८ ப்ரதமாய_८८ நம_८ அ_८ஸிவ_८८ச_८ஜிராய_८८ நம_८ஸி_८ஹி_८ஸாய_८८
 ஶி_८ஸாய_८८ நம_८ ஓ_८ஸீய_८८ச_८வ_८ஸ்வ_८ஸீய_८८ நம_८ஸ_८ஸி_८ஸீ_८ஸீய_८८
 ஶீ_८ஸீய_८८ ॥ 2 ॥

நான்காம் அதுவாகத்தில், முதலிலும் கடையிலும் வணக்கச் சொல்லைக்
 கொண்ட எசுர் மந்திரங்கள் கூறி முடிந்தன. இதில், முதலிலாவது அல்லது முடி-
 விலாவது வணக்கச் சொல்லைக் கொண்ட எசுர் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதலாவது எசுர் மந்திரம்.
 ஐக்கியழிக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்,
 நமோ_८ பவாய_८८ ருதாய_८८ ॥ 1 ॥

பதவுரை.

பவாய _८	உயிர்களைப் படைக்கும் உருத்திரனுக்கு
(நம:)	வணக்கம்.
ருதாய _८	அழும்படி துன்புறுத்தும் உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உண்டாக்கித் துடைக்கும் உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

மூன்று அதுவாகங்களால் உலகிற்கு இறைவனாகத் தன்மை கொண்டு உருத்-
 திர பரமேசுவரன் துதிக்கப் பெற்றனன். இனி, அட்டமூர்த்தங்களின் அதிட்-
 டான வேறுபாடுபற்றி உருத்திர பரமேசுவரன் துதிக்கப்படுகின்றான்.

பவ: = என்பது, எப்போதும் உள்ளவன், அல்லது, எல்லாராலும் பாவிக்கப்
 படுகின்றவன் எனினுமாம். ஈண்டு, பவன் நீரின் அதிட்டானன். உருத்-
 திரன் இரவியின் அதிட்டானன். ஆதலின் அதிட்டானப் பிரகாரணம் மீண்டுந்
 தொடங்கப்படுகின்றதென்பதுமாம்.

—o—o—o—

இரண்டாவது எசுர் மந்திரம்.
 பாவத்தைப் போக்கிப் பாதாகாகும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம:८ ஶ_८வீய_८८ பஸு_८பதீயே_८ ॥ 2 ॥

பதவுரை.

शवीय च	பாவத்தைப் போக்குகின்ற உருத்திரனுக்கு
(नमः)	வணக்கம்.
पशुपतये च	{ பசுக்கள் போன்ற உயிர்கட்கு இறைவனாகிய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பாவங்களிலிருந்து பாதுகாக்கின்றவனும், விலங்கொத்த உயிர்களைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

முடிவில் அனைத்தையும் அழிக்கின்றவன் சர்வன், இவனே, தீக்கு அதிட்டானன். விலங்குகளைப் பாதுகாக்கின்றவன் பசுபதி, இவனே, நிலக்கிற்கு அதிட்டானன் என்பதுமாம்.

மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

கருமை வெண்மையுடைய கழுத்துள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च ॥ ३ ॥

பதவுரை.

नीलग्रीवाय च	கழுத்திற் கரியநிறமுள்ள உருத்திரனுக்கும்
शितिकण्ठाय च	கழுத்தில் வெண்மைநிறமுடைய உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

காளகூட விடத்தை அடக்கி வைத்ததால் கருநிறத்தையும், அவ் விடம் படாத விடத்தில் வெண்மை நிறமுமுடைய கழுத்தோடுகூடிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

உருத்திரனுடைய கழுத்து, காளகூட விடத்தினால் ஆயிரம் பங்கு கறுத்து விட்டது. அல்லது, அன்பின் பொருட்டு மீண்டும் நீலக்ரீவாய என்பதுமாம்.

பிர-5, அ-5] மகர்க்கீசியனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 59
(ஹோமம்)

நான்காவது எசர் மந்திரம்

சடாதாரியும் மொட்டையனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः कर्पाद्विने च व्युसकेशाय च ॥ ४ ॥

பதவுரை.

कर्पाद्विने { முறுக்கு விழுந்த சடையையுடைய உருத்திர
னுக்கும்

व्युसकेशाय மொட்டையடித்த உருத்திரனுக்கும்

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பாசுபத முதலிய திருவேடத்தால் சடை முடிச்சையும், எதிவேடத்தால்
மொட்டையுமாகிய உருத்திரனுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

வ்யுப்த கேசன் = என்பதற்கு, எசமானன், பாதித்தலையன், மொட்டை
யன் என்பர் சிலர்.

ஐந்தாவது எசர் மந்திரம்.

இந்திர வடிவ உருத்திரனைப் போற்றுவதல்.

नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च ॥ ५ ॥

பதவுரை

सहस्राक्षाय ஆபிரன் கண்களையுடைய உருத்திரனுக்கும்

शतधन्वने { நூற்றுக்கணக்கான வில்லுகளையுடைய உருத்தி
ரனுக்கும்

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்திரத் திருமேனியெடுத்ததால் ஆபிரன் கண்களையும், நூறு கரங்
கொண்ட அவதாரத்தில் நூற்றுக் கணக்கான வில்லுகளையுமுடைய உருத்தி
ரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சஹஸ்ராக்ஷம் = எண்ணிறந்த கண், ஸ்ததந்வ = எண்ணிறந்த வில்லுகள்
என்பதுமாம்.

ஆறாவது எசர் மந்திரம்.

மலையில வாகுகின்ற விஷ்ணுவாகிய உருத்திரனைப் போற்றுவதல்.

नमो गिरिषाय च शिपिविष्टाय च ॥ ६ ॥

பதவுரை.

गिरिशायच

மலையில் வீற்றிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

शिविविष्टायच

விஷ்ணுவின் திருமேனிதாங்கிய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உலையங்கிரிவாசனும், திருமாலின் திருமேனி கொண்டவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சிபிவிஷ்ட.: = இரவிவடிவன், அல்லது, உயிர்களிடத்து உள்ளே நின்று
இயக்குகின்றவன் என்பதுமாம்.

ஏழாவது எசுர் மந்திரம்.

மறைப் பேய்விப்பவனும் அம்பை யேந்தியவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம்.

नमो मीढुष्टमाय चेषुमतेच ॥ ७ ॥

பதிவுரை.

मीदृष्टमायच

{ மிகுந்த மழையைப் பொழிவிக்கின்ற உருத்திர
இலுக்கும்

इषुमतेच

அம்பை ஏந்திய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மேகமாய் மழை பெய்விக்கின்றவனும், பாணத்தைத் தாங்குகின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இழமதேச = என்பதற்கு, மிகுந்த சூரன் என்பதும் பொருளாமென்க.

எட்டாவது எசுர் மந்திரம்.

துட்டையனும் கூடியனும்மாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो ह्रस्वायच वामनायच ॥ ५ ॥

பதவுரை.

हेस्त्रायच

சூறகிய திருமேனியையுடைய உருத்திரனுக்கும்

वामनायच

குறைந்த அவயவங்களையுடைய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வ'ணச்சகம்,

புர-5, அ-5] மகாக்கிணீசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 61
(ஹோமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

குறுகிய திருமேனியுடையவனும், குறைந்த விரல்கள் முதலான அவய
வங்களையுடையவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஒன்பதாவது எசர் மந்திரம்.

பெருத்தவனும் குறைந்தவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றாதல்.

नमो बृहते च वषीयसे ॥ ९ ॥

பதவுரை.

बृहते च

பருமானாகிய உருத்திரனுக்கும்

वषीयसे च

நற்குணம் நிறைந்த உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருவத்தாற் பெருத்தவனும், குறைந்தவனுமாகிய உருத்திர
னுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

வரவியலே, என்பதற்கு, வடிவத்தால் மிகப் பெருத்தவன், அல்லது
ஞானம் முதலியவைகளாற் பெரியவன் என்பதுமாகும்.

பத்தாவது எசர் மந்திரம்.

முத்தோனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो बृह्याय च संवृधने च ॥ १० ॥

பதவுரை.

बृह्याय च

மூப்புத்தன்மையுடைய உருத்திரனுக்கும்

संवृधने च

துதிகளால் பெரியோனாகிய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வியதால் முதிர்ந்தவனும், துதியால் பெரியவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
வணக்கம் என்பதாம்.

‘சம்வருத்வனே’ என்பதற்கு, அன்பர்களைப் பெரியோராக்குகின்றவன்
எனினும் அமையு மென்க.

பத்னோராவது எசர் மந்திரம்.

முந்தி முதலிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो अश्रियाय च प्रथमाय च ॥ ११ ॥

பதவுரை.

அசிரியாய

முன்னர் இருக்கின்றவனும்

प्रथमाय च

முக்கியனாய் இருக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உலகந் தோற்றுமுன் உள்ளவனும், அவையின்கண் தலைவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது எசர் மந்திரம்.

வியாபித்தவனும், விரைவற் செல்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम आशवे चाऽजिराय च ॥ १२ ॥

பதவுரை.

आशवे च

எங்கும் கலந்திருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

अजिराय च

வேகமாய் நடக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினமூன்றாவது எசர் மந்திரம்.

நீருக்கிறவனாகிய உருத்திரனைப் போற்றுவதல்.

नमः शिप्रियाय च शिभ्याय च ॥ १३ ॥

பதவுரை.

शिप्रियाय च

வேகமாய் ஓடும் நீரில் இருக்கிற உருத்திரனுக்கும்

शिभ्याय च

மெல்ல ஓடும் நீரிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

பிர-5, அறு-5] மகாக்கிளிசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 63
ஹோமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினான்காவது எசுர் மந்திரம்.

இதுவுமது.

नमः ऊर्ध्वायचाऽवस्वन्यायच ॥ १४ ॥

பதவுரை.

ऊर्ध्वायच

அலைகளில் இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

अवस्वन्यायच

{ இரைச்சலின் நிக் கிடக்கும் நீரிலுள்ள உருத்திர
னுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினெந்தாவது எசுர் மந்திரம்.

இதுவுமது.

नमःस्तोत्रस्यायच द्विप्यायच ॥ १५ ॥

பதவுரை.

स्तोत्रस्यायच

நீரோட்டத்திலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

द्विप्यायच

நீரின் நடுக்கிடிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இங்கு, இருபுறுத்தும் நீர் ஒடும்போது அதன் நடுவிலுள்ள மேட்டுப்பூமி
துவீபம் எனப்படும்.

ஐந்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காங் காண்டம் ஐந்தாவது பிரபாடகம்

ஆறாம் அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதித்தமேல் இருபத்தைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

ஐந்தாம் அநுவாகத்தில், முதலிலாவது முடிவிலாவது வணக்கமுள்ள சில எகர் மந்திரங்கள் கூறப் பெற்றன. இதில், அத்தகைய ஏனைய சில எகர் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

நமோ ஜ்யேஷ்டாயச் கனிஷ்டாயச் நம: பூர்வஜாய் चाऽपरजायच
नमो मध्यमाय चाऽपमृतायच नमो जघन्यायच बुध्न्यायच नम-
स्तोभ्यायच प्रतिसर्थायच नमो याम्याय चक्ष्म्यायच नम उर्व-
र्यायच खल्यायच नमश्श्लोक्यायच चाऽवसान्यायच नमोवन्त्यायच
कक्ष्यायच नमश्श्रवायच प्रतिश्रवायच ॥ १ ॥ नम आशुक्ण्याय-
चाशुर्थायच नमश्शूरायचाऽवभिन्दतेच नमो वर्मिणेच वरूथिनेच
नमो विरिमेनेच कवचिनेच नमश्श्रुतायच श्रुतसेनायच ॥ २ ॥

—o—o—o—

முதலாவது எகர் மந்திரம்.

பெரியோனும் சிறியோனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

நமோ ஜ்யேஷ்டாயச் கனிஷ்டாயச் ॥ १ ॥

பதவுரை.

ஜ்யேஷ்டாயச்	உணர்வு திரு மிகுந்தவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
கனிஷ்டாயச்	{ உணர்வு முதலியவைகள் இன்றியவனாகிய உருத் திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஜ்யேஷ்டன் = மிகப் புகழுடையவன், கனிஷ்டன் = சிறிது புகழுடைய
வன் எனலுமாம்.

இரண்டாவது எசுர் மந்திரம்.

உலக முன்னும் பின்னும் உண்டான உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः पूर्वजाय चाऽपरजाय च ॥ २ ॥

பதவுரை.

पूर्वजाय च உலக முதலில் உண்டாகிய உருத்திரனுக்கும்
अपरजाय च உலகின் முடிவில் உண்டாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உலகமுதிருக்கும்போது முதலில் இரணிய கருப்பன் (பிரமன்) வடிவாய்த்
தோன்றியவனும், உலக முடிவில் காலாக்கினி முதலிய வடிவா யுதிக்கின்றவனு
மாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சுண்டுத் தோற்றம் என்பது முன் இருப்புத் தன்மை ஆதலின், பூர்வ
ஜாய, என்பது, உலகத் தோன்றுமுன் உள்ளவன் என்பதும்; அபரஜாய,
என்பது உலகத் தோன்றிய பிறகும் உள்ளவன் என்பதும் பொருளா மென்க.

மூன்றாவது எசுர் மந்திரம்.

நடுக் காலத்தில் உண்டாகியருளும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो मध्यमाय चाऽपगर्भाय च ॥ ३ ॥

பதவுரை.

मध्यमाय च இடைப்போதிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
अपगर्भाय च பச்சைக் குழந்தை வடிவாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மத்திய காலத்தில், தேவர்களாகவும், பறவை முதலிய உயிர்களாகவும்,
மிசுந்த இளம் குழந்தையாகவுந் தோன்றும் உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்ப
தாம்.

நான்காவது எசுர் மந்திரம்.

பிறப்பு வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो जघन्याय च बुध्न्याय च ॥ ४ ॥

வணக்கம்.

வணக்கம்.

வணக்கம் ஆகுக.

பிர-5, அ-6] மகாக்கினிசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 67
(ஹோமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

யாம்யம் = உயிர் நீக்கிப் போதல், அல்லது, எம்புரம்; அதில் இருக்கின்றவன் என்பதும். சுஷம்யம் = பாதுகாப்பு என்பதுமாம்.

ஏழாவது எகர் மந்திரம்.

பயிர் நிலமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम उर्व्यायच खल्यायच ॥ ७ ॥

பதவுரை.

उर्व्यायच { நல்ல பயிருடைய நிலத்தில் விளைந்திருக்கின்ற
உருத்திரனுக்கும்
खल्यायच { களம், என்னும் இடத்தில் நெற்குவியலாக யிருக்கின்ற
உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தானிய விசேடமாயும், நெல் முதலியவற்றின் குவியல் வடிவாய் மிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

எட்டாவது எகர் மந்திரம்.

சுலோகப் பொருளாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः श्लोक्यायचऽवसाय्यायच ॥ ८ ॥

பதவுரை.

श्लोक्यायच { வேதமந்திரத்தின் பொருளாயிருக்கின்ற உருத்திர
னுக்கும்
अवसाय्यायच { வேதமுடிவிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வைதிக மந்திரத்தால் எடுத்துக் கூறப்பெற்றவனும், வேதத்தின் முடிவில் (உபநிடதத்தில்) இருக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

எழுத்துக்களின் கூட்டம் சுலோகம், அதில் இருப்பவன் சுலோக்யன். எல்லாப் பொருள்களும் முடியுமிடம் அவசானம், அதிலிருக்கின்றவன் அவ

சானன். சலோகம் வேதமென்றும், அவசானம் உபநிடதமென்றும் பொருள் கொள்வர் சிலர்.

ஒன்பதாவது எக்ர் மந்திரம்.

தநு கொடி வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்,

नमो वन्याय च कर्षाय च ॥ ९ ॥

பதவுரை.

वन्याय च

வனத்தின் தருக்களாயிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

कर्षाय च

{ கொடி முதலியவைகளாக இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இதழியின் அகிட்டாதாவின் வேறுபாடெனலுமாம்.

பத்தாவது எக்ர் மந்திரம்.

ஒலி வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च ॥ १० ॥

பதவுரை.

श्रवाय च

சத்தவடிவாகிய உருத்திரனுக்கும்

प्रतिश्रवाय च

பிரதித்தொலிவடிவாகிய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஸ்ரவாய, என்பதனால், எங்கும் கீர்த்தி யுள்ளவன் எனினும் அமையுமென்க.

பதினேராவது எக்ர் மந்திரம்.

வேகமாகிய தேனை தேர்வையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः अशुषेणाय चाऽऽशुराय च ॥ ११ ॥

பதவுரை.

அஆபேநாயச { விரைவிற செல்லும் சேனைகளாகிய உருத்தி
ரனுக்கும்
அஆரதாயச வேகமாய் ஓடும் தேராகிய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது எசுர் மந்திரம்.

மிகச்சுதானாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கஞ் செய்தல்.

நம: शूराय चाऽवमिन्दतेच ॥ १२ ॥

பதவுரை.

शूरायச போர்வீரனாகிய உருத்திரனுக்கும்
अवमिन्दतेच பகைவரைக் கொல்லுகின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.
சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

தனது அன்பரின் பகைவரை அழிக்கின்றவன், அல்லது, தருமத்தைக்
கெடுப்போனைத் தொலைக்கின்றவன் 'அபிரந்தத்' என்பதன் பொருளா மெனி
னுமாம்.

பதின்மூன்றாவது எசுர் மந்திரம்.

சட்டையையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो वर्मिणेच वरूथिनेच ॥ १३ ॥

பதவுரை.

वर्मिणेच { சட்டை (சொக்காய்) உடுத்திருக்கின்ற உருத்திர
னுக்கும்
वरूथिनेच வீட்டையுடைய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

‘வருதினே’ என்பது தோர்பாகனுடைய இரகசிய வீடாம், அல்லது
சிறந்த வீடாம், அதையுடையவன் என்பதுமாம்.

பதிநான்காவது எகர் மந்திரம்.

தலைமுடியையும் கவசத்தையுமுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो विरिमेनेच कवचिनेच ॥ १४ ॥

பதவுரை.

விரிமெனே { துளையோடுள்ள தலைமுடியாகிய உருத்திர
னுக்கும்
கவச்சினே { உடம்பைப் பாதுகாக்கும் கவசமாகிய உருத்திர
னுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

கால்வரையு முடுத்துக் கொள்கின்ற சட்டையும் கவசமெனப்படு மென்க.

பதினேந்தாவது எகர் மந்திரம்.

வேதப் பிரசித்தனாகிய உருத்திரைப் போற்றல்.

नमः श्रुतायच श्रुतसेनायच ॥ १५ ॥

பதவுரை.

சுதாயச { வேதங்களில் மிக வெளிப்படையாகிய உருத்திர
னுக்கும்
சுதசேனாயச { கீர்த்தியுள்ள சேனையாகிய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

கீர்த்தியுடைய, அல்லது, சுருதியிற் பிரசித்தன் என்பதும் கீர்த்தியுடைய
சேனை, அல்லது சுருதியிற் பிரசித்தமாகிய சேனை என்பதும் பொருளாமென்க.

ஆறாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்.

ஏழாம் அநுவாகம்:

ஒரு பஞ்சாதிக்கு மேல் முப்பது பதங்களைக் கொண்டது.

மகாபந்திச் சந்தம், ஹேமகேசரிஷி, உருத்திரன் தேவதை.

ஆறாவது அநுவாகத்திற் கூறப்பட்ட, ஒருபாகத்தில் வணக்கச் சொல்லு
டைய எசுர் மந்திரங்களுள் எஞ்சிய எசுர் மந்திரங்கள் இதில் கூறப்படுகின்றன.

நமோ ஹுதுய்யாச்சாஹந்யாய்சு நமோ ஹுணேவ்சு ப்ருஷாய்சு
நமோ தூதாய்சு ப்ரஹீதாய்சு நமோ நிபக்ஷிணேசுபுஷிமேசு நமஸ்தீக்ஷண-
பவேச்சு யுஷிநேசு நமஸ்சுவாயுஷாய்சு சுபந்வேசு நமஸ்சுத்யாய்சு ப்யா-
ய்சு நம: காத்யாய்சு நியாய்சு நமஸ்சுத்யாய்சு சர்ஸ்யாய்சு நமோ-
நாடாய்சு வைஷ்ணவாய்சு ॥ 1 ॥ நம: கூஷாய்சு சவத்யாய்சு
நமோ வஸீயாச்சாஸ்வரீயாய்சு நமோ மேத்யாய்சு வித்யுத்யாய்சு நம இக்ஷி-
யாய்சு சஸுத்யாய்சு நமோ வாத்யாய்சு ரோமித்யாய்சு நமோ வாஸுத்யாய்சு
வாஸுத்யாய்சு ॥ 2 ॥

முதலாவது எசுர் மந்திரம்.

வாத்திய வோலியாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

நமோ ஹுதுய்யாச்சாஹந்யாய்சு ॥ 1 ॥

பதவுரை.

ஹுதுய்யாச்சு	பேரிகை ஒலியாகிய உருத்திரனுக்கும்
ஹாஹந்யாய்சு	{ பேரிகையை அடிக்கும் மூங்கில் கழியாகிய உருத் திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

தூத்ப்யாய, என்பதற்கு, மிகுந்த வைபவமுடையவன் என்பதும் பொருளாமென்க;

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

போரிற் புறங்காட்டாத உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो घृणैव च प्रमृशाय च ॥ २ ॥

பதவுரை.

घृणैव च { போரில் புறங்காட்டி ஓடாதவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
प्रमृशाय { பகைவனுடைய சேனையை இனிது ஆராய்ந்துணர் கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः; வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

போரிடும்போது பின்வாக்கி ஓடாதவனும், எதிரியின் சைன்யத்திலுள்ள ஆற்றல் ஆற்றலிலாமையை நன்கு யூகித்துணர்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘பிரம்ருஸாய’ என்பதற்கு, அனைத்தையும் ஆராய்ந்துணர்கின்றவன் எனவும், ‘கிருஷ்ணவே’ என்பதற்கு, நிலைக்குந் தன்மையுடையவன், அல்லது, உலகைப் பாதுகாப்பதில் வல்லவன் எனவும் பொருளாமென்க.

மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

ஏவுகின்றவனும் தூதுவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो दूताय च प्रहिताय च ॥ ३ ॥

பதவுரை.

दूताय च { செய்தியை அறிவுறுத்துகின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
प्रहिताय च { ஏவப்படுகின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः; வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

ஒரிடத்தில் நடந்த செயலை மற்றோரிடத்தில் தெரிவிக்கின்றவனும், ஒரு தலைவனுல் ஏவப் பெற்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இங்கு விரிப்பதிலென்? தூது சென்றேனும் அன்பர்களைப் பாதுகாத்தருள்வன் எனக் கூறப்படுகின்றது.

பிர.5, அ-7] மகர்க்கீர்சியனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 73
ஹோமம்)

தூதுவன் என்பதனால், அக்கினி வடிவாய், தேவர்கட்கு அவியைப்பற்
றிச் சொல்லுதல், கொண்டு போதல் முதலிய தூதுவற்றொழில் செய்கின்ற
வன் என்பதும்; பிரஹித், என்பதனால், வேள்வித்தலைவனுடைய கருத்தை
தேவர்கட்குத் தெரிவிப்பவன், அல்லது மிக நன்மையைச் செய்கின்றவன்
என்பதும் பொருளாமென்க.

நான்காவது எகர் மந்திரம்

பரதுகாப்பின் பொருட்டு ஆயுத மேந்திய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो निष्पिणं चेयुमिमेव ॥ ४ ॥

பதவுரை.

निष्पिणं

வாளேந்திக்கொண்டிருக்கும் உருத்திரனுக்கும்

चेयुमिमेव

ஆம்பரூத்துணிபையுடைய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இம் மந்திரத்திற்கு முன், கள்வரைப்பற்றிய பொருள்வகை கூறப்
பட்டது; இப்போது, ஆயுதத்தால், அன்பரைப் பாதுகாக்கும் நிமித்தவகை
கூறப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது எகர் மந்திரம்.

கூரிய அம்பையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्तीक्ष्णैवे चाऽऽयुधिनेच ॥ ५ ॥

பதவுரை

तीक्ष्णैवे

கூரிய பாணத்தையுடைய உருத்திரனுக்கும்

आयुधिनेच

{ பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆயுதங்களையுடைய உருத்
திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஆறுவது எகர் மந்திரம்.

திரிதல மேந்திய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः स्वायुधाय च सुधन्वेनेच ॥ ६ ॥

பதவுரை.

स्वायुधाय च

அழகிய ஆயுதமேந்திய உருத்திரனுக்கும்

सुधामने च

அழகிய வில்லையுடைய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

திரிசூலத்தையும், 'பிநாகம்' என்னும் வில்லையும் ஏந்திய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

'சுவாயுதம்' என்பதற்கு, வீணாகாத ஆயுதம் எனவும், அல்லது அழகிய வடிவுடைய ஆயுதம், அல்லது, பொன்னில் என்பதும் பொருளாமென்க.

ஏழாவது எக்ஸ் மந்திரம்.

திரியவழி பெரியவழிகளிற் செல்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः सुत्याय च पथ्याय च ॥ ७ ॥

பதவுரை.

सुत्याय च

ஓரடிப்பாதையிற் செல்கின்றவனும்

पथ्याय च

{ பெரும்பாதையிற் செல்கின்றவனுமாகிய உருத்
திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

ஒருவன் அடிவைத்து நடக்கத்தக்க இடங்கொண்ட மார்க்கத்திற் செல்கின்றவனும், தேர், குதிரை முதலானவைகள் செல்லுதற்குரிய இடமுடைய மார்க்கத்திற் செல்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இது ஏவற் செயலாளர்கள் விடயமாய்க் கூறப்படுகின்றதென்பதுமாம்.

எட்டாவது எக்ஸ் மந்திரம்.

ஒரு நீர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः काट्याय च नीप्याय च ॥ ८ ॥

பதவுரை.

काट्याय च

{ சிறிய கால்வாயில் ஓடும் தண்ணீராகிய உருத்தி
ரனுக்கும்

नीप्याय च

அருவிராகிய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

பிர-5, அ-1] மகாக்கிஞ்சயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 75
ஹோமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

சிறிய கால்வாயிலும், மலைபிலிருந்து தலைகீழாய் வீழ்மிடத்திலும்
உள்ள நீராகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘காட்யாயச’ என்பதற்கு, கிணற்றுநீர், அல்லது, சிறிய நீரோட்டத்தி
லுள்ள சில சாந்தித்தியமுடைய இலிங்கம் என்பதும் பொருளாமென்க.

ஒன்பதாவது எசுர் மந்திரம்.

வற்றநீர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்

नमः सूषाय च सरस्याय च ॥ ९ ॥

பதவுரை.

सूषाय च	மடுவிலுள்ள நீராகிய உருத்திரனுக்கும்
सरस्याय च	வெளிப்படையான நீராகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பத்தாவது எசுர் மந்திரம்.

இதுவுமது.

नमो नाद्याय च वैशन्ताय च ॥ १० ॥

பதவுரை.

नाद्याय च	ஆற்று நீராகிய உருத்திரனுக்கும்
वैशन्ताय च	குளத்து நீராகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

‘நாத்ய’ என்பதற்கு, நாதத்திலுண்டாகின்றவன் என்னும் பொருளா
மென்க.

பத்னேராவது எசுர் மந்திரம்.

கிணற்று நீர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः कूप्याय च ऽवट्याय च ॥ ११ ॥

பதவுரை.

கூயாயசு கிணற்று நீராகிய உருத்திரனுக்கும்
அவத்யாயசு மடு நீர் வடிவாகிய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

—o—o—o—

பன்னிரண்டாவது எசர் மந்திரம்.
மழைநீராகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो वर्ष्यायाऽवर्ष्याय च ॥ १२ ॥

பதவுரை.

வர்ஷ்யாயசு மழைநீராகிய உருத்திரனுக்கும்
அவர்ஷ்யாயசு { மழையின் நியுழமுள்ள கடல் நீராகிய உருத்திரனுக்
கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

மழையில்லாதாறும் கடல் நீராக இருக்கின்ற உருத்திரன் என்பார் சிலர்.

பதின்மூன்றாவது எசர் மந்திரம்.

மேகங்கள் முதலியவற்றில் இருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च ॥ १३ ॥

பதவுரை.

மேஷ்யாயசு மேகங்களில் இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
விद्यுत्याயசு மின்னலுடன்கூட இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினான்காவது எசர் மந்திரம்.
மாசிலாசு, வானாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो ईधियायचाऽऽत्प्यायच ॥ १४ ॥

பதவுரை.

ईधियायच { குற்றமின்றி விளங்கும் ஆகாயமாய் ஒளிர்வோனு
கிய உருத்திரனுக்கும்
आत्प्यायच { வெயிலிற் பெய்யும் மழையா யிருக்கின்ற உருத்
திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.
வெந்நீரில் இருக்கின்ற உருத்திரன் எனினும் அமைபுமென்க.

பதினாந்தாவது எசர் மந்திரம்.

காற்று மழை வடிவாகிப் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो वात्यायच रेभियायच ॥ १५ ॥

பதவுரை

वात्यायच { காற்றுடன் கூடப் பெய்யும் மழையாகிய உருத்திர
னுக்கும்
रेभियायच கல்மாரியாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பிரளய காலத்தில் உயிர்களை யழிக்கத்தக்க சுக்கான் கல்லுடன் கூடிய
மழையாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘ரேஷ்மி’ என்பதற்கு, மிகுந்த வேனிற்கால மென்பர் சிலர். மற்றொரு
சிலர், காற்றெடுத்து வீசும் மண்ணென்பர்.

பதினாறாவது எசர் மந்திரம்.

சில, பொருளாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो वास्त्यायच वास्तुपायच ॥ १६ ॥

பதவுரை.

वास्तव्याय च { पञ्चमूत्रेण्युपानिषन्तुः पञ्चमूत्रेण्युपानिषन्तुः
 वास्तुपाय च { मण्डिपौत्रेण्युपानिषन्तुः पञ्चमूत्रेण्युपानिषन्तुः
 नमः वनच्छम्.

சாயணபாடியக் கருத்து.

ஆக்கள் முதலான வத்துக்களின் அவ்வக் காரியங்களில் உண்மை வடிவானவனுக்கும், மனை யமைத்தற்குச் சீர்திருத்தப் பெற்ற நிலத்தின் வாஸ்துவைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஏழாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஐந்தாவது பிரபாடகம்

எட்டாம் அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாத்தீத மேல் முப்பது பதங்களைக் கொண்டது.

மகாநுஷ்டுப் சந்தம், ரிஷி பரமேசுரனே, தேவதையும் உருத்திர பரமேசுரனே.

ஏழாவது அநுவாகத்தில் ஒருபாகத்தில் வணக்கச் சொல்லைக் கொண்ட எகர் மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன. அவைகளின்றும் வேறான அத்தகைய சில எகர் மந்திரங்கள் இதில் கூறப்படுகின்றன.

नमस्सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय च ऋणाय च नमश्शङ्खा-
 य च पशुपतये च नम उग्राय च भीमाय च नमो अग्रे वधाय च दूरे
 वधाय च नमो हन्त्रे च हनीयसे च नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नम-
 स्ताराय नमश्शम्भवे च मयो भवे च नमश्शङ्कराय च मयस्कराय च
 नमश्शिवाय च शिवतराय च ॥ १ ॥ नमस्तीर्थीय च कूल्याय च
 नमः पार्थीय चास्वार्थीय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च नम आता-
 र्थीय चाऽऽलाय च नमश्शण्याय च फेन्याय च नमस्सिकत्याय च
 प्रवाह्याय च ॥ २ ॥

பிர-5, அது-8] மகாக்கவிசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 79
ஹோமம்)

மேலேயுள்ள பதினேழு எசர் மந்திரங்களுள்

முதலாவது எசர் மந்திரம்.

சோமனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः सोमाय च रुद्राय च ॥ १ ॥

பதவுரை.

சோமாய

உமையுடன் கூடிய உருத்திரனுக்கும்

ரூடாய

துன்ப காரணத்தை நீக்குகின்ற உருத்திரனுக்கும்

நம:

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

மீண்டும், உருத்திரன், பசுபதி என்பது முதலிய சொற்களாற் போற்றித் தல் உருத்திரனுடைய அருட்டிருமேனியை விளக்கலாம். 'சோமாய' என்பதற்கு, அருள் செய்யுந் தருணம் உமையாளோடு எழுந்தருள்வன் என்பது கருத்து. மற்றும், சந்திரவடிவன், அல்லது, சோமமாக வடிவன் என்பவைகளும் பொருளாம். 'ருத்ரா' என்பதால், உலகை யழித்தலும் ஒருவகை அருள் செய்தலாம், என்னை? குடும்பத் துன்பங்கள் தணிந்து கிடத்தற்கு மகாசுங் காரங் காரணமாதலின் என்க.

இரண்டாவது எசர் மந்திரம்.

ஓரவியாய் அருள்செய்யும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्ताम्राय चारुणाय च ॥ २ ॥

பதவுரை.

தாமாய

{ உதயத்தில் மிகச் சிவப்பு நிறமுடைய சூரியனாகிய உருத்திரனுக்கும்

அரூனாய

{ உதிப்பதன் முன் சிறிது சிவப்பு நிறமுடைய சூரிய வடிவ உருத்திரனுக்கும்

நம:

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இரவியைப்பற்றி முன் கூறப்பட்டது. ஈண்டு, விழிப்பித்தல் முதலிய வைகளால் உலகிற்கு, சூரியன் அருள் செய்கின்றான் என்பது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

மூன்றாவது எசுர் மந்திரம்.

இன்பத்தைத் தரும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः शंखाय च पशुपतये च ॥ ३ ॥

பதவுரை.

शंखाय

சுசுத்தை யளிக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

पशुपतये

பசுக்களைப் பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இன்பமளிக்கும் உருத்திரனுக்கும், கோக்களைப்பாதுகாக்கும் உருத்திரனுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

பசுக்களை, பயகாரணமான பாவம், பிணி, தன்வன் முதலியன வாராமற் காத்தல் என்பதுமாம்.

நான்காவது எசுர் மந்திரம்.

பகைவரை யடக்கி அருளும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः उग्राय च भीमाय च ॥ ४ ॥

பதவுரை.

उग्राय

கோபத்தோடு கூடிய உருத்திரனுக்கும்

भीमाय

{ பார்த்த மாத்திரத்தில் பயிரிமித்தனாகிய உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பகைவரைக் கொல்வதற்கு முனிவுகொண்டவனும், பார்த்த மாத்திரத்தாலேயே பகைவருக்குப் பயக் கொடுக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

உக்ர:, என்பதற்கு, பாவம் பிணி முதலியவைகளால் கீழ்ப்படாதவன், அல்லது, பாவம் முதலானவைகளை அடக்குகின்றவன், இவன், எசுமானனுடைய அகிட்டானன் என்பதும், பீம:, என்பதற்கு உலகத்தைப் பயப்படுத்துகின்றவன் என்பதும் பொருளாமென்க.

ஐந்தாவது எசுர் மந்திரம்

பகைவரைக் கொல்லும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो अश्वघायि च दूरे वधाय च ॥ ५ ॥

பதவுரை.

அந்நெவாயச { அருகாய் நேரில் இருந்துகொண்டு பகைவரைக் கொ
ல்லுகின்ற உருத்திரனுக்கும்
தூரநெவாயச { தூரத்திலிருந்து கொண்டு பகைவரைக் கொல்லு
கின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம; வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படாது என்பதாம்.

‘அக்ரேவதாயச’ என்பதற்கு, பூர்வத்தில் கொன்றவர்களுையே கொல்கின்ற வனுக்கு என்பதும், ‘தூரேவதாயச’ என்பதற்கு, தூரத்திலிருக்கின்ற பகை வரை, அல்லது, நீண்டகாலத்திருக்கின்ற பகைவரையுங் கொல்கின்றவனுக்கு என்பதுமாகும்.

ஆறாவது எசர் மந்திரம்.

எளிதில் சம்மாரம் பண்ணும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो हन्त्रे च हनीयसे च ॥ ६ ॥

பதவுரை.

हन्त्रे च { பகைவர், எங்கு எப்போதிருப்பினும் அவரைக்
கொல்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
हनीयसे च { பிரளயகாலத்தில் அதிகசயப்படும்படி எல்லாவற்
றையும் கொல்லுகின்ற உருத்திரனுக்கும்
नम; வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எங்கும், போரில் பகைவரைக் கொல்லுங்கால் உருத்திரனே முன்னின்ற கொல்கின்றான் என்பதை, ‘स्यैवैते निहिताः पूर्वमेव’ ‘இவர்கள் முன்னால் என்னு லேயே கொல்லப்பட்டவர்கள், என்னும் கண்ணபிரான் வாக்காலும், ‘अप्रतीक-
क्ष्यते यातं पुरुषं पावकप्रभं’ ‘கனலொளிபோன்று செல்கின்றோனைக் கண்ணால் முன்னில் காண்கின்றேன்’ என்னும் துரோண பருவ வாக்கியத்தாலு முணர்க
என்பதாம்.

‘ஹந்த்ரே’ என்பதற்கு, எவன் கொல்கின்றானோ அவன் வடிவாகிய உருத் திரன் என்பது பொருளாம். விரிப்பதிலென்? கொல்லுகின்றவர்கள் எல் லோரும் உருத்திரனுடைய வலிபால் கொல்கின்றனர் என்பது திரண்ட பொருள். இவ்வாறு கொல்லுவித்து, தானும், மாசுங்காரத்தில் அடியோடு எல்லா வுயிர்களையுங் கொல்கின்றான் என்பதுமாகும்.

எழாவது எசுர் மந்திரம்.

தரு வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்,

नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः ॥ ७ ॥

பதவுரை.

இதற்கு, முன்னர் உரை கூறப்பட்டுள்ளது.

சாயணபாடியக் கருத்து

கல்பதரு முதலிய தருவடிவாகவுமுள்ள உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்,

எட்டாவது எசுர் மந்திரம்.

நாராகமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्ताराय ॥ ८ ॥

பதவுரை.

தாராய

ஓங்காரப் பொருளாகிய உருத்திரனுக்கு

நம:

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பிரணவத்தார் கூறப்படுகின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம். பலக்கடனின்றி கரையேற்றுகின்ற உருத்திரன் என்பதுமாம். இதை, 'रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे' என்று சாபாலோபநிடதமூவ் கூறுகின்றது. அல்லது பிரணவ வடிவனெனினும் அமையுமென்க.

ஒன்பதாவது எசுர் மந்திரம்.

சுக வடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः शंभवे च मयो भवे च ॥ ९ ॥

பதவுரை.

சம்भவே

{ சுகம் வரும்வழியை யுணர்ந்தவன், அல்லது சுகத் தையுண்டாக்குகின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்

மயோभवे च

{ சுகத்தையே கொடுக்கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்

நம:

வணக்கம்.

பிர-5, அ-8] மகாக்கின்சயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 83
ஹோமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

சுகம், அதுவரும்வழி என்பவைகளே யுண்டாக்குகின்றவனாகிய உருத்திர
னுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சுகத்தின் பிறப்பிடம், அல்லது சுகவடிவாகவே யிருத்தல், அல்லது சுகத்
தின் நோக்கத்தையே மேற்கொள்ளல் 'சம்பு' என்பதன்பொருளாம். ஈண்டு,
சம்பு, என்பதும், 'மய:' என்பதும் சுகத்தையே பொருளாகக் கொண்டவை
களாதலின் இவ்வுலகசுகம், பரவுலகசுகம் எனவும், அல்லது, துன்பரீக்கம்,
சுகமயம் எனவும் பகுத்துக் கொள்ளலும் அமையும்.

பத்தாவது எசர் மந்திரம்.

இதுவுமது.

नमः शंकराय च मयस्कराय च ॥ १० ॥

பதவுரை.

शंकराय च { தந்தை முதலானோர்களால் சுகத்தைச் செய்கின்ற
உருத்திரனுக்கும்

मयस्कराय च { குரு முதலானோர்களால் சுகங்கொடுக்கும் உருத்திர
னுக்கும்

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பிதர் முதலானோர்களால் உலக சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவனும், குருநால்
கள் முதலியவைகளால் முத்திச்சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவனுமாகிய உருத்திர
னுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஈண்டு, நேரே சுகங்கொடுத்தல் இவ்வீரண்டு பதங்களாலும் கூறப்பட்டது.
இவர்கள் முன்னிலையில் சுகம் கொடுப்பதை, இதற்குமுன் கூறிய இரண்டு
பதங்களால் கூறின என்று உய்த்துணர்க.

எல்லா வுயிர்கட்கும், அவ்வவ் வுயிர்களின் சீல வாயிலாகச் சுகத்தைக்
கொடுக்கின்றவன், அல்லது, நேரே சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவன் சங்கரன்
என்பதுமாம்.

பதினோராவது எசர் மந்திரம்.

மங்கள வடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः शिवाय च शिवतराय च ॥ ११ ॥

பதவுரை.

शिवाय கல்யாண (மங்கள்) வடிவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
शिवतरायच அதிசயமாகிய கல்யாணவடிவ உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மங்களவடிவனும், அற்புதமுடைய மங்கள் வடிவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம். ஈண்டுச் சிவம் என்பதற்கு, இயற்கையில் அழுக்கிலாதது என்பது திரண்டபொருள் என்பதாம்.

‘சிவ:’ என்பது, குற்றமற்றவன்; அதாவது முக்குணமில்லான், எல்லா வகையாலும் கல்யாண வடிவன் என்பதாம். இதனால், முத்திச் சுகவடிவன் என்பது கொள்ளக் கிடந்தது. அல்லது, சிவம் = சுகம் சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவன் எனினும் அமையும்.

இதை,

சிவ ஏகோதேய்ய: சிவம் கர:’ என்னும் அதர்வசிகை வாக்கியத்தாலும் ‘சிவ மிச்சன் மதுஷ்யாணாம் தஸ்மாத் தேவ: சிவ: ஸ்மிருத:’, என்னும் பாரத வாக்கியத்தானும் உணர்க. ‘சிவதர:’ என்பது, அதிசயமாக சுகத்தைச் செய்யுகின்றவன், அல்லது, விபரீதமின்றிச் சுகங்கொடுக்கின்றவன் என்பதுமாம்.

ஈண்டு, இப்பஞ்சாக்கரம் எல்லா நூல்களாலும் பெரியாராலும் இனி தெடுத்துப் புகழப்படுவதாமாதலின் இடம் கிடைத்த விடத்து இதைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவாம்:—

(1) சிவாய = முத்திப் பேற்றை அடைதற் பொருட்டு, பச்சிலை பூ பழ முதலியவைகளை, நம: = அர்ப்பிக்கின்றேன் என்பதும் ஒரு வகைப் பொருளாம். இதில், நம: = என்பது அர்ப்பணப் பொருளைத் தந்தது என்பதை, ‘एतद्देवं सोपकरणं नमः’ என்னுங் கருமகாண்ட வாக்கியத்தாலுணர்க.

(2) அல்லது, சிவாய = சிவனுக்கு நம: = அபேதபத்தியின் பொருட்டு வணக்கம் என்பதுமாம்.

(3) அல்லது, ஹே நம: சிவ! = குற்றமற்ற பரமேசுர! அய = என்னை உன்னோடு ஒன்றாக்கிக் கொண்டருள்வாயாக என்பதுமாம். ஈண்டு நம: = விகாரம், ந = அஃதிலாதவன் அதாவது நிர்விகாரி என்க.

(4) அல்லது, சிவாய = சிவத்துடன் ஒன்றுபடுதற் பொருட்டு, நம: = சிந்திக்கின்றேன் என்பதுமாம்.

பிர-5. அ-8] மகாக்கவிசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 85
ஹோமம்)

(5) அல்லது, சிவாய = சிவருபமாதற் பொருட்டு, நம: = அனைத்தையும்
விடுகின்றேன் என்பதுமாம்.

(6) அல்லது, சிவ = சிவனே! நம: = யான் உனது அடிமையே,
அய = உன்னுடன் என்னையுஞ் சேர்த்துக் கொள்வாயாக என்பதுமாம்.

அல்லது, சிவ = ஹேசிவ!, நம: = யான் திருவில்லாதவன், அதாவது
வறுமை மிகுந்தவன், அதனின், அய = செல்வத்தை அருள் செய்வாயாக என்
பதுமாம்.

மற்றும் இவ்வாறே வருவனவற்றை உய்த்துணர்ந்து கொள்க. இவ்வைந்
தெழுத்தாகிய மந்திரப்பெருமையை,

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நன்னெறிக்குய்ப்பதும்
வேத நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவதும்
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே”

என்னுந் தமிழ்த் திருமுறைப் பதிவுமுதலானவைகளாற் காண்க.

பண்ணிரண்டாவது எசுர் மந்திரம்.

தீர்த்தமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्तीर्थाय च कृत्याय च ॥ १२ ॥

பதவுரை.

तीर्थाय च { பிரயாகைமுதலிய தீர்த்தங்களில் சாந்தித்தியனாகிய
உருத்திரனுக்கும்

कृत्याय च { நதிக்கரையிலுள்ள இலிங்கசாந்தித்தியனாகிய
உருத்திரனுக்கும்

नमः वணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தன்பால், அன்புள்ளவரைப் புரிதப்படுத்துதலின் தீர்த்தமாம்; அத்
தகைய தீர்த்தத்தில் சாந்தித்தியனாயும், நதிக்கரையில் தாபித்துள்ள இலிங்கத்
தில் சாந்தித்தியனாயுமிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பதினமூன்றாவது எசுர் மந்திரம்.

பவக் கடற்கரையிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः पार्थीयचाऽवार्थीयच ॥ १३ ॥

பதவுரை.

பாயீயசு பவக்கடலைத் தாண்டிமிற்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
 அவாயீயசு { பவக்கடலின் நடுவிலிருந்தருள்கின்ற உருத்திர
 னுக்கும்
 நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சம்சாரக் கடலைத் தாண்டிய முத்திவிருப்பாளர்களால் சிந்திக்கத்தக்க வனும், சம்சாரக் கடலில் இருந்து கொண்டு வேண்டியவற்றை அருள் செய்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பார்யம் என்பது சுத்தமாகிய சைவசமயமாம்; அதிலிருந்துகொண்டு அருள் செய்கின்றவன். அசுத்தமாகிய பிறவற்றிலிருந்துகொண்டு அருள்வது அவார்யம் என்பர் சிலர்.

இத்துடன் இரண்டாவது ஹோமம் முடிந்தது.

மூன்றாவது ஹோமத் தொடக்கம்.

பதினான்காவது எகர் மந்திரம்.

துன்பக் கடலைத் தாண்டிவிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: प्रतरणाय चोत्तरणायच ॥ १४ ॥

பதவுரை.

प्रतरणायசு பாவமுழுதையும் போக்குகின்ற உருத்திரனுக்கும்
 उत्तरणायசு பந்தத்தை நீக்குகின்ற உருத்திரனுக்கும்
 नम: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மந்திரசேபம் முதலியவைகளால் பாவத்தை நன்கு போக்குகின்றவனும், உண்மைபுணர்வால் குடும்பத்திலிருந்து விடுபடச் செய்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பதினேந்தாவது எகர் மந்திரம்.

ஞான நெறியடைந்த பிறகு மாறுகின்றவரான உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम आतायीयचाऽऽलयायच ॥ १५ ॥

பதவுரை.

आताय्यच { பலக்கடலினின்று கரையேற்றியும் மீண்டும்பாவத்
தையடைகின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
आलाय्यच { நிறையக் கருமபயன்களையாருந்துஞ் சீவனைச் செலுத்
துகின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः वணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பலக்கடலை நீந்துதற்குரிய தத்துவ ஞானம் கிடைத்தும், அதை வெறுத்து விட்டு விட்டு, காமிய கருமங்களைச் செய்கின்ற சம்சாரத்தில் மீண்டும் வருதற் குரியானும், கரும பயன்களை நிறைய அருந்தும் சீவனைச் செலுத்து வோனுமாகிய உருத்திரனுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

பலக்கடலினின்று கரையேறியும் மீண்டும் அக்கடலில் விழுகின்றவனும் பாவத்தில் மறித்தும் மறித்துஞ் சுழல்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதுமாம்.

பதினொவது எசர் மந்திரம்.

பசும் புல்லிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः शय्यायच फेयायच ॥ १६ ॥

பதவுரை.

शय्यायच { ஆற்றின் கரையில் முளைக்கும் புல்லில் இருக்கின்ற
உருத்திரனுக்கும்
फेयायच { ஆற்றின் நடுவிலுள்ள துரையிலிருக்கின்ற உருத்
திரனுக்கும்
नमः वணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிக்கரையில் முளைக்கின்ற குசை முதலிய வற்றின் முளைகளிலும், ஆற்றின் துரைகளிலு மிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பதினேழாவது எசர் மந்திரம்.

மணலிலிருக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः सिकत्यायच प्रवाद्यायच ॥ १७ ॥

பதவுரை.

சிகத்யாயச ஆற்றமணலாக இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
 பவாஹாயச ஆற்றோட்டமாகிய உருத்திரனுக்கும்
 நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

அன்புடையனும், நீராடலையே மேற்கொண்டு எப்போதும் நதிக் கரையி
 லிருக்கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பது, 16-17-வது மந்தி
 ரங்களின் திரண்ட பொருள் என்பதாம்.

எட்டாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஐந்தாம் பிரயாடகம்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதிக்கு மேல் முப்பத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

எட்டாம் அநுவாகத்தில் யாதானும் ஒருபக்கத்து வணக்கச் சொல்
 லையுடைய எசுர் மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன. அவைகட்கு வேறான அத்தகைய
 சில எசுர் மந்திரங்கள் இதில் கூறப்படுகின்றன.

நம ஃரிஷ்யாயச ப்ஷ்யாயச நம: கிஃ ஸிலாயச ஃஷ்யா-
 யச நம: கபர்திநைச புலஸ்தையச நமோ ஸோஷ்யாயச ஸுஹாயச
 நமஸ்தலப்யாயச ஸோஹாயச நம: காத்யாயச ஸஹ்ரேஸ்தாயச நமோ
 ஹத்யாயச நிவேஷ்யாயச நம: பாஃஸவ்யாயச ரஜஸ்யாயச நமஸு-
 ஷ்யாயச ஹர்த்யாயச நமோ லோப்யாயச லோப்யாயச ॥ 1 ॥ நம
 ஃருவ்யாயச ஸூர்யாயச நம: ஸூர்யாயச ஸூர்யாயச நமோஸபுஸுமா-
 னாயசாஸிமநைச நம அகிஸ்வதேச ப்ரகிஸ்வதேச நமோவ: கிரி-
 கெஸ்யோதேவானாஃ ஹத்யேஸ்யோ நமோ விஷ்ணுகேஸ்யோ நமோ விவிந்வத்கேஸ்யோ
 நம அநிஹதேஸ்யோ நம அமீவத்கேஸ்ய: ॥ 2 ॥

இவ் வறுவாகத்திலுள்ள பத்தொன்பது எசர் மந்திரங்களுள்,

முதலாவது எசர் மந்திரம்.

உவர் நிலத்திலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम इरिण्याय च प्रथयाय च ॥ १ ॥

பதவுரை.

इरिण्याय

சுளர்ப்பூமியிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

प्रथयाय

{ பல்லோர்கள் நடக்கின்ற பாதையிலிருக்கின்ற
உருத்திரனுக்கும்.

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இரண்டாவது எசர் மந்திரம்.

சுக்கான்கப் பூமியிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम. किं शिलाय च क्षयणाय च ॥ २ ॥

பதவுரை.

किं शिलाय च

{ சுக்கான் கற்கள் உள்ள நிலத்திலிருக்கின்ற உருத்
திரனுக்கும்

क्षयणाय च

வசித்தற்குரிய இடத்திலுள்ள உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

படிக முதலான கல்லுகள் உள்ள இடம் என்பதுமாம். மற்றும், இளம்
புல், துரை, மணல்களுக்கொப்பான ஆற்றலற்ற சுக்கான் கல் முதலான சிறிய
உயிர்களுக்கும் அநுக்கிரகஞ் செய்யும் உருத்திரன் என்பர் சிலர்.

மூன்றாவது எசர் மந்திரம்.

சடையையுடையவனும் முன் தோன்றுகின்றவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः कर्पादिने च पुलस्तेय च ॥ ३ ॥

பதவுரை.

ஶபாதினே சடைமுடியையுடைய உருத்திரனுக்கும்
 புலஸ்தயே { அன்பர்களைப் பாதுகாக்க முன்னிற்பவனாகிய
 உருத்திரனுக்கும்
 நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

உருத்திரன், அருள் புரியும்போது ஒருசமயம் கற்றைச் சடையுடையவனாகவும், ஒருபோது தலைமயிரை யுடையனாகவும் வருவான் என்பதுமாம். இத்தகைய மகானாகியிருந்தும் எப்போதும் எளிதில் அன்பர்கட்குத் தோன்முகின்மவன் என்பர் சிலர்.

நான்காவது எகர் மந்திரம்.

கோசாலையிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च ॥ ४ ॥

பதவுரை.

गोष्ठ्याय { பசுக்கள் தங்குமிடத்திலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
 गृह्याय வீட்டின்கண் ணிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
 नम: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஐந்தாவது எகர் மந்திரம்.

படுக்கையிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्तस्याय च गेह्याय च ॥ ५ ॥

பதவுரை.

तस्याय { கட்டிலிலுள்ள படுக்கையின் மீதிருக்கும்
 உருத்திரனுக்கும்
 गेह्याय வீட்டிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
 नम: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஆறுவது எகர் மந்திரம்.

முன் உள்ள புதர்ப்பூமியிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः काट्याय च गह्वेऽष्टाय च ॥ ६ ॥

பதவுரை.

காடியாசு { முட்கொடிகள் நிறைந்த விடத்திலிருக்கின்ற
உருத்திரனுக்கும்
கஹ்வேஸ்டாயசு { பயங்கரமாகிய மலைக்குகை முதலிய விடங்களிலிருக்
கின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

முட்கொடிகள் அடர்ந்தமையின் செல்ல முடியாத ஒரு காட்டின் விசே
டத்திலும், துழைதற் கொண்ணுத மலைக்குகை முதலியவற்றிலு மிருக்கின்ற
உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சுண்டு, கிணற்றுநீர் எனினும் அமையுமென்க.

ஏழாவது எகர் மந்திரம்.

மிகுந்த ஆழமாகிய தண்ணீரிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो हृदयाय च निर्वेद्याय च ॥ ७ ॥

பதவுரை.

ஹ்ருடயாயசு { காணமுடியாத ஆழமுள்ள நீரிலிருக்கின்ற உருத்
திரனுக்கும்
நிவேடியாயசு பணிரீரில் இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

எட்டாவது எக்ர் மந்திரம்.

தூளியிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः पा० सव्यायच रजस्यायच ॥ ८ ॥

பதவுரை.

पा० सव्यायच

{ பரமானுக்கள் வடிவான தூசுகளிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

रजस्यायच

{ காணப்படும் தூல அனுக்களில் இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ரஜ், என்பது, குணம், அல்லது உலோகத்தை யுணர்த்துவது எனினுமாம்.

ஒன்பதாவது எக்ர் மந்திரம்.

விறகிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः शुक्रायच हरिर्स्यायच ॥ ९ ॥

பதவுரை.

शुक्रायच

{ காய்ந்து போன கட்டையிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

हरिर्स्यायच

சரமாகிய கட்டையிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नमः

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பத்தாவது எக்ர் மந்திரம்.

புற்கள் முனைக்கின்றதும் முனையாததுமாகிய இடத்திலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो लोप्यायचोऽलप्यायच ॥ १० ॥

பதவுரை.

लोप्यायच

{ புல் முகவியன முனையாத கடின நிலத்திலுள்ள உருத்திரனுக்கும்

உலய்யைச {நாணல் முனைத்திருக்கின்ற இடத்திலுள்ள உருத்
(திரனுக்கும்)

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

புல்லுகள் முனைத்திருக்கும் இடத்தில் இருக்கின்ற உருத்திரன், அல்லது,
புல்லுகளிலிருக்கின்ற உருத்திரன் எனலுமாம்.

பதினோராவது எசுர் மந்திரம்.

நிலத்திலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: சுய்யைச சூய்யைச || 11 ||

பதவுரை.

சுய்யைச பூமியிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

சூய்யைச { அழகிய அலைகளையுடைய நதியிலிருக்கின்ற
உருத்திரனுக்கும்

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நதியிலிருக்கின்றவன் என்பதாம். நீர்ச் சுழலிலிருக்கின்றவன் என்பது
மாம்.

பன்னிரண்டாவது எசுர் மந்திரம்.

இலைகளிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: புய்யைச புய்யைச || 12 ||

பதவுரை.

புய்யைச பச்சிலைகளிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

புய்யைச { காய்ந்த சுருகுக்குயியலில் இருக்கின்ற உருத்திர
னுக்கும்

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினமூன்றாவது எசுர் மந்திரம்.

ஆயுத மெடுக்கின்றவனையும், கொல்லுகின்ற உருத்திரனையும் போற்றல்

नमोऽपगुरसाणायचाऽभिघ्नतेच ॥ १३ ॥

பதவுரை.

अपगुरसाणायच ஆயுத மெடுக்கின்றவனாகிய உருத்திரகணத்திற்கும்

अभिघ्नतेच { கொல்லத் தக்கோர்களைக் கொல்கின்ற உருத்திர
கணத்திற்கும்

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இது உருத்திரகணத்தைப் போற்றுவதல் என்பதாம்.

பதினான்காவது எசுர் மந்திரம்.

துன்புறுத்தும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम आखिलदतेच प्रखिलदतेच ॥ १४ ॥

பதவுரை

आखिलदतेच சிறிது துன்புறுத்துகின்ற உருத்திரனுக்கும்

प्रखिलदतेच மிகத்துன்புறுத்தும் உருத்திரனுக்கும்

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்வாறு, தண்டிக்கத் தக்கார்களைத் தண்டிக்கின்றான் என்பதாம். இது உருத்திர கணம் என்பதுமுண்டு.

பதினைந்தாவது எசுர் மந்திரம்.

சகதிஷ்ட்பதாஃசந்தம், ரிஷியும் தேவதையும் சம்பு, இவ் கூட்டமான உருத்திரர்

களைத் துதித்தவன் சீகையை மேற்கொண்ட உருத்திரர்களைத் துதித்தல்.

नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यः ॥ १५ ॥

பதவுரை.

किरिकेभ्यः போதியவளவு தனங்களைக் கொடுக்கின்றவர்களும்

देवानां தேவர்களுடைய

ஹ்வேய: { உள்ளங்களா யிருக்கின்றவர்களுமான உருத்தி
ரர்களை !

வ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கொடையாளர்களும், தேவர்கட்கு மிகப்பிரியருமான உருத்திராவதார
விசேடர்களுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

முன், உருத்திரர்களின், குணம் செயல் முதலியவைகளைப்பற்றி தனித்
தனி வணக்கங் கூறப்பட்டது; இப்போது கூட்டமாகிய உருத்திரர்கட்கு
வணக்கங் கூறப்படுகின்றது.

கிரிகேய:, என்பது, தியோரைத் துன்புறுத்துபவர்கள் என்னும்
பொருளையுந்தரும், தேவாநாம் ஹ்ருதயேய:, என்பதற்கு, தேவர்களின் உள்
ளங்களில் வசிக்கின்றவர்கள், அல்லது, அருள் செய்வதற்கு உள்ளங்களில்
தோன்றுகின்றவர்கள் என்று பொருள் கொள்ளினும் அமையுமென்க.

பதினொவது எகர் மந்திரம்.

கேடுறத உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

நமோ விஷ்ணுகேய: || 16 ||

பதவுரை.

விஷ்ணுகேய: { என்றும் நாசமாகாதவர்களான உருத்திரர்களே !
உங்களுக்கு

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

அன்பிலார்களை, பிணி, களவு முதலியவைகளால் மிகத் துன்புறுத்து
கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம் எனலுமாம்.

பதினேழாவது எகர் மந்திரம்.

வேண்டும் பொருளையளிக்கும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

நமோ விவிஷ்ணுகேய: || 17 ||

பதவுரை.

‘विविक्तेभ्यः’ { விரும்புகின்ற பொருள்களைக் கொடுக்கும் உருத்
திரர்களே! உங்கட்கு

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இச்சித்த பொருள்களைத் தேடி யறிக்கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம்
என்பதாம்.

அதுக்கிரகஞ் செய்ததற்கும், நிக்கிரகஞ் செய்ததற்கும், இவர்கள் பாவிகள்
இவர்கள் புண்ணியர்கள் என்று தேடுகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதும் அமை
யும்.

பதினெட்டாவது எகர் மந்திரம்.

பாவங்களைப் போக்கும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमं अनिहतेभ्यः ॥ १८ ॥

பதவுரை.

‘अनिहतेभ्यः’ { பாவங்களை அடியோடு போக்குகின்ற உருத்திர
ர்களே! உங்கட்கு

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பாவங்கள் முழுநையுந் தொலைந்தருள்கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம்
என்பதாம்.

இவர்கள் பாவிகளே என்று துணிந்து கொண்டு அவர்களைத் துன்புறுத்
துகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

பத்தொன்பதாவது எகர் மந்திரம்.

விரிகின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमं असीक्तेभ्यः ॥ १९ ॥

பதவுரை.

‘असीक्तेभ्यः’ { நாற்புறத்தும் விரிந்திருக்கின்றவர்களான உருத்
திரர்களே! உங்கட்கு

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எங்கும் விரிந்திருக்கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம். மூன்று மந்திரங்களிலும், 'தேவானாம் ஹருதயேப்ய:' என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

சுண்டு, ஐந்தாம் அநுவாக முதல் ஒன்பதாம் அநுவாக முடிவுவரை, உருத்திரன் எல்லாமா யிருக்கின்றான் என்பதை யுணர்த்துத் போருட்டு ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் ஒவ்வொரு தாவர சங்கம வடிவம் கூறப்பட்டது. அதன் அநுவாக வேறுபாட்டோ, மந்திர வேறுபாட்டாலாம் என்பதை யுணர்க.

ஒன்பதாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

கான்காங் காண்டம் ஐந்தாவது பிரபாடகம்

பத்தாம் அநுவாகம்.

இரண்டாவது அநுவாகம் முதற் கொண்டு ஒன்பதாவது அநுவாகம் வரை உள்ள அநுவாகங்களில், இருபக்கங்களிலும், அல்லது, இரண்டு பக்கத்துள் ஒரு பக்கத்திலும் வணக்கச் சொற்களையுடைய எசர் மந்திரங்கள் பல் வேறு வகைகளாகக் கூறப்பட்டன. இப் பத்தாவது அநுவாகத்தில் இருக்கு வடிவான மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சந்தம் ஆஸ்தாரபந்தி, ரிஷி புலகர், உருத்திரன் தேவதை.
விரும்பியவற்றை அளித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்ற மந்திரங்கள்.

द्रा॒पे॒ अ॒न्ध॒म॒स्प॒ते॒ द॒र्श॒न्॒நீ॒ல॒லो॒हित॒ । ए॒षां॒ पु॒रु॒षा॒णामे॒षां॒
प॒शू॒नां॒ मा॒मे॒र्मा॒ऽरो॒मो॒ ए॒षा॒ङ्कि॒ञ्चना॒ऽऽम॒त् । यो॒त॒ रु॒द्र॒शि॒वा॒त॒नू॒श्शि॒-
वा॒वि॒श्वा॒ह॒मे॒ष॒जी॒ । शि॒वा॒ रु॒द्र॒स्य॒ मे॒ष॒जी॒ तया॒नो॒ मृ॒ड॒जी॒व॒से॒ । इ॒मा॒-
रु॒द्राय॑ त॒व॒से॒ क॒प॒दि॒ने॒ क्ष॒य॒द्वी॒राय॑ प्र॒म॒रा॒म॒हे॒ म॒ति॒म् । यथा॑न॒श्श॒म॒-
स॒द॒द्वि॒प॒दे॒ च॒तु॒ष्प॒दे॒ वि॒श्वं॒ पु॒ष्ट॒ग्रामे॑ अ॒स्मिन् ॥ १ ॥ अ॒ना॒तुर॑म् ।
मृ॒डानो॑ रु॒द्रो॒त॒नो॒ म॒य॒स्कृ॒क्षि॒क्ष॒य॒द्वी॒राय॑ न॒म॒सा॒ वि॒धे॒म॒ते॒ । य॒च्छ॒ञ्च॒
यो॒श्च॒ म॒नु॒राय॑जे॒ पि॒ता॒ तद॑श्या॒म॒त॒व॒रु॒द्र॒प्र॒णी॒तौ॒ । मा॒नो॑ म॒हान्ते॑मु॒त॒
मा॒नो॑ अ॒र्भ॒कं॒ मा॒न॒ उ॒क्ष॒न्त॑मु॒त॒मा॒नं॒ उ॒क्षि॒त॒म् । मा॒नो॑ व॒धीः॒

एषां पुरुषाणां புதல்வன் முதலான இந்த மக்கட் கூட்டங்களையும்
एषां पशूनां பசு, எருமை முதலானவற்றின் இம்மந்தைகளையும்
सा मे: பயப்படுத்தாதே.
एषां மற்றும், இவைகளுக்குள்
किंचन ஒன்றேனும்
सा अर: கெடாததாகுக.
सो आसमत् விராதி வாய்ப்பட்டொழியாததும் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து

உருத்திர! எனது பிள்ளைகள் பேரன்மார்கள் முதலான கூட்டத்தாரையும், பசுக்கள் முதலானவைகளையும் பயமுறுத்தாமலும், பிணிகளால் கெடாமலும் பாதுகாத்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இவ்வாற்றால், உலக வடிவாய் உருத்திரனைப் போற்றிக்கொண்டு அதன் பின் பயமின்மை வேண்டப்படுகின்றது.

‘திராபே’ என்பது, தாழ்ந்த யாதனு தேகத்தைக் கொடுத்தலாலேனும் வறுமையாலேனும் துன்புறுத்தல், அல்லது, உபசம்மாரத்தால் துன்புறுத்தல், அல்லது, பயப்படுத்தல் என்னும் பொருள்களையுட்கரும். ‘திரிதரன்’ என்பதற்கு, ஒன்றையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமையும் பொருளாம். நீலலோஹிதம், என்பதால், பெண்மை பாதியன் என்பதுமாம். மாபே! என்பதற்கு துன்புறுத்தாதே என்பதுமாம் என்க.

—o—o—o—

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

சந்தம் அறுவாடுப், தேவதை கந்தனாகிய உருத்திரன், கந்தன் ரிஷி.
மங்கள வடிவத்தால் நலந் செய்ய வேண்டுமெனல்.

योत रुद्र शिवातन्निशिवा विश्वाहमेवजी । शिवा रुद्रस्य मेवजीतय
नो मृडजीवेस ।

பதவுரை.

हे रुद्र! உருத்திரனே!

विश्वाह मेवजी { எந்நாளும், பிணி வறுமைகட்கு மருந்தாயிருத்
தலால்

शिवा மங்களமும்,

உத்ய	உருத்திரனுடன் கலப்பதற்கு
செஷஜி	ஞான மருந்தாந் தன்மையால்
சிவா	மங்களமும் உள்ள
தே	உனக்கு
யா சிவாதநு:	யாதொரு மங்களத் திருமேனியுண்டோ,
தயா	அதனாலு
ந:	எம்மை
சூட	சுகப்படுத்துவாயாக.
	சாயணபாடியக் கருத்து

உருத்திர! நோய், வறுமை முதலியவைகளை நீக்கி யருளுவதாலும், பிறப்
பைப் போக்குவதாலும், உன்னுடன் ஒன்றுபடும் முத்தியைக் கொடுப்பதாலும்
மங்களத்தைச் செய்யும் உனது திருமேனியால் அத்தகைய மங்களத்தைச்
செய்வாயாக என்பதாம்.

எண்டு, 'ருத்திர:' என்னுஞ் சொல், கிரியா நிமித்த முடையதாமாதலின்
சம்சாரமாகிய நோயை நீக்குவது எனப் பொருள்படுதலின் அதனாலும் மங்க
ளத் திருமேனியை யுடையானெனல் குறிப்பிக்கப்பட்டமை காண்க.

மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

எப்போழதம் பூசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தல்.

மண்டலியர் ரிஷி, அனுஷ்டுப் சந்தம், உருத்திரன் தேவதை.

इमा रुद्राय तवसे कर्पाद्रे क्षयद्विराय प्रभारामहे मतिम् । यथान-

श्शमसद्विपदे चतुष्पदे विध्वं पुष्ट्योमे अस्मिन्नानुरम् ।

பதவுரை.

तवसे	{ யாம் வேண்டியவற்றை யளிக்கும் தவ வன்மையை யுடையவனும்
कर्पाद्रे	சடைமுடியை யுடையவனும்
क्षयद्विराय	{ மாறுபட்ட தோற்றம் ஒழிதற்குக் காரணனு மாகிய
इमा	உருத்திரனுக்கு,
यथा	உள்ளபடியே
नः	எம்முடைய

द्विपदे	{ பிள்ளைகள் பேரன்மார் முதலான இருகாற் பிரசை களும்
चतुष्पदे	பசு, எருமை முதலான நான்காற் பிராணிகளும்
शम्	சுகமாக
असत्	இருப்பதற்கும். மற்றும்,
अस्मिन् ग्रामे	இக் கிராமத்திலுள்ள
विश्वं	உயிர்களனைத்தும்
अनासुरं	பீடையில்லாமல் இருத்தற் பொருட்டும்
इमां मरि	{ எப்போதும் துதித்துப் பூசை செய்துகொண்டி. ருப்பேனாக, என்னும் இப் புத்தியை
प्रभरासहे	இனிது வளர்ப்போமாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எம்முடைய குடும்பத்தார்களும், எமது ஆடு மாடுகள் முதலானவைகளும், இக் கிராமத்திலுள்ள எல்லா வுயிர்களும், நோய் வறுமை முதலிய துன்பப்பட்டுழலாமல் இருப்பதன் பொருட்டு உருத்திரனை எப்போதும் பூசிப்போம். என்னும் உறுதிப்பாட்டைக் கைக்கொள்வோமாக என்பதாம்.

உருத்திர பூசையால், எமது சுற்றமும், உலகமும் எவ்வாறு இன்புறுமோ அவ்வாறு செய்யும் உருத்திர பூசை விடயமாகிய புத்தியைப் பாதுகாத்துக் கொள்வோமாக என்பதுமாம்.

நான்காவது இருக்கு மந்திரம்

சுகத்தை வேண்டல்.

मृडानो रुद्रोतनोमयस्कृद्विक्षयद्वीराय नमसा विधेमते । यच्छस्त्रयोश्च

मनुरायजे पिता तदश्याम तव रुद्रप्रणीतो।

பதவுரை.

हे रुद्र !	உருத்திரனே ! றீ
नः	எம்மை
मृड	இவ்வுலகில், சுகப்படுத்துவாயாக.
उत	மற்றும்,
नः	எம்மை
मयः कृषि	பரலோகத்திலுள் சுகப்படுத்துவாயாக.

क्षयद्वीराय ते	எமது பாவத்தைப் போக்கிய உனக்கு
नमसा	வணக்கத்தால்
विधेम	வழிபாடு செய்கின்றேன்.
पिता मयुः	உலகைப் பாதுகாக்கும் யாதொரு பிரமன்
शं	சுகத்தையும்,
योश्च	துன்ப நீக்கத்தையும்
यत् भायजे	அடைந்தனனோ,
तत् च	அவ்வனைத்தையும்,
हे रुद्र!	உருத்திர!
तव	உன் ஹுடைய
प्रणीतौ	பிரியம் மிருந்திருக்குமிடத்து
अयाम	யாமும் அடைவோம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனது அருளிருக்கின், பிரமன் அடைந்த சுகத்தை யாமும் அடைவோம் என்பதாம்.

உருத்திர! நீ, படைப்புத் தொழிலில் பிரமனை நியமித்தாய், இப்போது எனது துன்பைப் போக்கிச் சுகத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதுமாம். சுண்டு மறு, என்பதால் மதுவையே கொள்வர் சிலர்.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

சுகதிச் சந்தம், தேவரா த ரிஷி, நந்திவடிவாகிய உருத்திரன் தேவதை.

சுற்றத்தாரைப் பாதுகாக்கும்படி வேண்டல்.

मानो महान्तमुत्तमानो अर्भकं मान उक्षन्तमुत्तमानं उक्षितम् । मानो वधीः

पितरं मोतमातरं प्रियामानस्तनुवो रुद्ररीरिवः ।

பதவுரை.

हे रुद्र! உருத்திரனே! நீ

नः எம்முடைய

महान्तं கிழவர்களைத்

मा रीरिवः துன்புறுத்தாதே.

ஓத	மற்றும்,
ந: அமேகம்	எமது குழந்தைகளையும்
மா (ரிசிவ:)	துன்புறுத்தாதே.
ஓத	மற்றும்,
ந: ஓஷஸ்த்	{ குழந்தையை யுண்டாக்கத்தக்க எமது காளீப் பருவத்தினையும்
ஓஷித்	கருப்பத்திலுள்ள குழந்தையையும்
மா (ரிசிவ:)	துன்புறுத்தாதே.
ஃ	எமது
பேதர்	பிதாவையும்
மா (ரிசிவ:)	துன்புறுத்தாதே.
மாதர்	மாதாவையும்
மா (ரிசிவ:)	துன்புறுத்தாதே.
ஃ	மற்றும், எங்களுடைய
பிரியா தசுவ:	பிரியமுடைய உடம்புகளையும்
மா (ரிசிவ:)	துன்புறுத்தாதே.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எமது, பாட்டன், குழந்தை, உடன்பிறந்தார் முதலான சுற்றத்தார்களை யும், எமது உடம்புகளையும், அகாவது எமது மனைவி முதலியோர்களின் உடம்பு களையும் பிணி முதலியவைகளால் பிடிக்காதருள்வாயாக என்பதாம்.

ஆறாவது இருக்கு மந்திரம்.

பகவான்ரிஷி, சுகதிச்சந்தம், பகவான் தேவதை.

குழந்தை முதலியவைகளைத் துன்புறுத்தாதவாறு வேண்டல்.

मानस्तोके तनयेमान आयुषि मानोगोषु मानो अश्वेषु रीरिवः । वीरान्मानो

रुद्रमासितो वधीर्विष्मन्तो नमसा विधेमते ।

பதவுரை.

हे रुद्र! உருத்திரனே ! நீ

न: எம்முடைய

तोके பொதுவாகிய மக்களிடத்தும்

தனயே	ஆண் குழந்தைகளிடத்தும்
மா ரிரிப:	துன்பத்தைச் செய்யாதே.
ந:	எமது
ஆயுபி	ஆயுளில்
மா (ரிரிப:)	துன்பஞ் செய்யாதே.
ந:	எமது
கோபு	பசுக்களிடத்திலும்
மா (ரிரிப:)	துன்பஞ் செய்யாதே.
ந:	எமது
அஷ்டு	குதிரைகளிடத்தும்
மா ரிரிப:	துன்பஞ் செய்யாதே.
அஸித:	கோபமுடையனாய்
ந: வீரந்	வீரமுடைய எமது ஏவலாளரைக்
மாவயி:	கொன்று விடாதே.
ஹிமஸ்த:	யாம் அனிகளை யுடையவர்களாய்
தே	உனக்கு
நமஸா	வணக்கத்தால்
விதம்	வழிபாடு செய்கின்றோம்.
	சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனக்கு, வணக்கத்தால் வழிபாடு செய்கின்றோம். நீ, எமது குழந்தைகளை, பிணி முதலியவைகளால் துன்புறுத்தாதே என்பதாம்.

எமது குழந்தைகள் தவறு செய்யினும் பொறுத்துக்கொண்டு துன்புறுத்தா தருள்வாயாக என்பதுமாம்.

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்.

அத்திரி ரிஷி, கிருஷ்டுப் சந்தம், சம்புதேவதை.

உக்கிரவடிவவைக் காட்டாது அருளெனல்.

आरोत् गो॒घ्न उ॒त प॑रु॒षघ्ने क्ष॒यद्वी॒राय॒ सु॒न्न॒म॒स्ये ते॑ अ॒मृतु॑ । रक्षा॑च नो॒ अ॒धि॒च॒

दे॒व॒भू॒त्य॒वा॒च॒न॒श्श॒र्भ॒ य॒च्छ॒द्वि॒वर्ही॑ ।

பதவுரை.

கோ॒घ்னே பசுவைக் கொல்லுகின்றவனும்,
உ॒த ம்ஹும்

पुरुषे	{ பிள்ளை, பேரன்மார் முதலான மனிதர்களைக் கொல் கின்றவனும
क्षयद्विराय	வீரர்களைக் கொல்கின்றவனுமாகிய
ते	உன்னுடைய கோரவடிவம்
आरात् अस्तु	எமக்குத் தூரமாக இருக்குக.
सुप्तम्	உனது மங்கள வடிவம்
अस्मे	என்னிடத்தில் இருந்தருள் செய்க.
नः	எம்மைப்
रक्ष	பாதுகாப்பாயாக.
हे देव !	தேவனே !
अधिवृहि	தேவர்களிடத்தில் எம்மை உயர்த்திக் கூறுவாயாக.
अथाच	மற்றும்,
द्विर्वाः	இரண்டுலகையும் வளர்க்கும் நீ
नः	எமக்குச்
शर्म यच्छ	சுகத்தைக் கொடுப்பாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனக்கு, முற்கூறப்பட்ட இருவகைத் திருமேனிகளுள், கோரமாகிய திருமேனி எமக்குத் தூரமாகுத. மங்களத் திருமேனி இங்கு வருக என்பதாம்.

உருத்திர! நீ செய்கின்ற துன்பங்களை, எம்மிலிருந்து வேறுனவர்களிடத்திற் செய்தருள்வாயாக என்பது கருத்து.

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

திருஷ்டுப் சந்தம், வையாக்கிரிஷி, உருத்திரதேவதை.

கூப்படுத்துமாறு வேண்டல்,

स्तुहि श्रुतर्क्षसदं युवानं सुगन्धमीम मुपहस्तुमुग्रम् । सृडा जरित्रे रुद्रस्तवानो

अन्यन्ते अस्मन्निवपतु सेनाः ।

பதவுரை.

(ஹி மகிஷவச:!) எனது வாக்கே! நீ,

गत्सदं உள்ளக் கமலத்தில் நீங்காதிருக்கின்றவனும

புவான்	கட்டிளமையுடையவனும்
பிம் சூர் ந	பயங்கரமாகிய சிம்மத்தைப் போல்
உபஹுசும்	பிரளய காலத்தில் உக்கிரமுடையவனும்
யுத்	கிர்த்தியுடையவனுமாகிய உருத்திரனேத்
ஸுஹி	துதிப்பாயாக.
ஹே ரு!	உருத்திரனே!
ஸ்வான:	எனது வாக்கால் துதிக்கப்பெற்ற நீ
ஜரித்ரே	நாடோறும் செடுதலடையும் இவ் வுடம்பில் :
மூட	எம்மைச் சுகப்படுத்துவாயாக.
தே சேன:	உனது சேனே
அஸமத் அய்	எம்மில் வேறாகிய எமது பகைவனை
நிவபஸ்து	நாசஞ் செய்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

யான், உருத்திரனைத் துதிப்பேனாக. உருத்திர! நீ என்னைச் சுகப்படுத்துவாயாக என்பதாம்.

காதசதம், என்பதற்கு = தேரின் மீதிருக்கின்றவன், அல்லது, உளத்திலிருக்கின்றவன், அல்லது, உலகை எரிக்கும் பேரொளியிலிருக்கின்றவன், அல்லது, சுககாட்டிலிருக்கின்றவன் எனவும், ஜரித்ரே, என்பதற்கு = துதிக்கின்ற ஏம்மை எனவுங் கொள்ளலாமென்க.

ஒன்பதாவது இருக்கு மந்திரம்.

நிருஷ்டுப் சந்தம், நிஷியும் தேவதையும் உருத்திரனே.

ஆயுதத்தை விடாது சுகஞ்செய்யுமாறு வேண்டதல்.

परिणो रुद्रस्य हेतिवृणक्तु परित्वेषस्य दुर्मतिरवायोः । अवस्थिरामघवञ्च

स्तनुमीद्वस्तोकाय तनयाय मृडय ।

பதவுரை.

ரூட்ரஸ்ய	உருத்திரனுடைய
ஹேதி:	ஆயுதம்
ந:	எம்மை

परिवृणक्तु	எவ்விடத்தும் எம்மை கொல்லாது விட்டுவிடுக.
वेषस्य	முனிவுற்றவனும்
अघायोः	கொல்ல விரும்பியவனுமாகிய உருத்திரனுடைய
दुर्मतिः	உக்கிர புத்தியும்
(नः परिवृणक्तु)	(எம்மை நீக்கிவிடுக.)
स्थिरा	{ பகைவனைக் கொல்ல வேண்டு மென்னும் உறுதிப் பாட்டையும்
मघवद्भ्यः	அவிகளையுடைய வேள்வித்தலைவர்களிலிருந்து
अवतनुष्व	விலக்கிக் கொள்வாயாக.
हे सीदुः !	விரும்பியவற்றை யளிப்போய் ! நீ
तोकाय	எனது புதல்வனுக்கும்
तनयाय	அவனுடைய புத்திரனுக்கும்
सूडय	சுகத்தைக் கொடுப்பாயாக.
	சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரனுடைய ஆபுதமும், உருத்திரனுடைய உக்கிர புத்தியும், அதர்வது நிக்கிரக சங்கற்பமும் எம்மை விலக்கி விடுவதாகுக என்பது. எனது, பிள்ளை, பேரன்மார்களுக்குச் சுகமளிக்க என்பதாம்.

ஈண்டு உருத்திரனுடைய நிக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரனை யான் ஆகக் கூடாது. பயமின்றி அவிகளைக் கொண்டு வேள்வி செய்வேனாக என்பது கருத்தாம்.

பத்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

பஞ்சபதா திருஷ்டுப் சந்தம், வைராஜிவி, தேவதை சம்பு.

தன் முன் தோன்றியநளுமாறு வேண்டல்,

सीदुष्टमशिवं तम शिवो नस्तुमना भव । परमे वृक्ष आयुधनिधाय कूर्चं

वसना आचरिपिनाकं विभ्रदाहि ।

பதவுரை.

हे सीदुष्टम ! வேண்டுவோர்க்கு வேண்டியவற்றை யளிப்போய் !

हे शिवतम ! பெறுமை மிக்குடையோய் ! நீ

नः எமக்கு,

शिवः பொறுமையுடையவனும்

सुमनाः	அன்பார்ந்த திருவுள்ள முடையவனும்
भव	ஆவாயாக.
आयुधं	உனது ஆயுதத்தை
परमे वृक्षे	உயர்ந்த தருவினமீது
निधाय	வைத்துவிட்டு
क्षितिं वसानः	புலித்தோலை மாத்திரம் அணிந்து கொண்டு
आचर	எமக்கருகில் வருவாயாக.
पिनाकं विभ्रत्	{ வரும்பீபாது, பிநாகம் என்னும் தநுவை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு
आगहि	வருவாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அளிப்போய்! கருணை நிறைந்த திருவுள்ளத் தோடு பொறுமை மிக்கடையனாய், திரிசூல முதலிய ஆயுதங்களை எமக்குத் தெரியாமல் உயர்ந்த ஆலமரம் முதலியவைகளில் வைத்து விட்டு, புலித் தோலை யணிந்துகொண்டு, அம்பை எடுக்காமல், தநுவை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு எமக்கு முன் தோன்றி யருள்வாயாக என்பதாம்.

மீடுஷ்டம்; என்பதற்கு நல்ல ஆண்மையன் எனலுமாம்.

பதினோராவது இருக்கு மந்திரம்.

அருஷ்டப் சந்தம், புலஹரிஷி, சம்பு தேவதை

ஆயுதங்களை, பிறரிடத்துச் செலுத்துமாறு வணங்கல்.

विकि॑रि॒द्विलो॑हि॒त॒ नम॑स्ते॒ अस्तु॑ भगवः । या॒से॒त॑ सह॒स्र॑ ह॒तयो॑ऽन्य॒मस्म॑-

न्नि॒व॑न्तु॒ ताः ।

பதவுரை.

विकि॑रि॒द॒ !	தனங்களை நிறைய அளிப்போனும்
विलो॑हि॒त॒ !	{ வெள்ளை நிறமுடையோனும், அல்லது, மிகுந்த செம்மையோனும்
भगवः॑	ஐசுவரியங்களை யுடையவனுமாகிய உருத்திர!
ते॑	உனக்கு
नमः॑ अस्तु॑	எனது வணக்கம் ஆகுக.
ते॑	உன்னுடைய

याः सहस्रं हेतयः ஆயிரக்கணக்கான எந்த ஆயுதங்கள் உளவோ
ताः அவையனைத்தும்
अस्मत् अन्यस् எம்மில் வேறான பகைவனை
निवपन्तु நாசஞ் செய்வனவாகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர ! உனக்கு வணக்கம். உன்னுடைய ஆயுதங்களனைத்தையும்
எமது பகைவன்மீது செலுத்துவாயாக என்பதாம்.

இயற்கையில் துன்புறுத்தாதவைகளும், பிழை செய்யில் துன்பப் படுத்து
கின்றவைகளுமான உனது ஆயுதங்களை, எம்பாற் செலுத்தாமல், எமது எதிரி
யின்மீது ஏவுவாயாக எனவும், விலோஹித, என்றதால் பெண்மைபாதித் திரு
மேனியன் எனவுங் கொள்ளலாம் என்க.

பன்னிரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

அதுஷ்டுப் சந்தம், நாரதர் ரிஷி, அல்லது, கண்ணுவரிஷி, உருத்திரன் தேவதை.

ஆயுதமேதூதத் துன்புறுத்தாமல் ஆளவேண்டுமெனல்

सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तव हेतयः । तासामीशानो भगवः पराचीना

मुखीकृषि ।

பதவுரை.

हे रुद्र !	உருத்திர !
तव	உனது
बाहुवोः	திருக்கரங்களிரண்டிலும்
सहस्रधा	ஆயிரம் வகைகளாய்ப் பிரிந்துள்ள
सहस्राणि	ஆயிரக்கணக்கான
हेतयः	ஆயுதங்களிருக்கின்றனவே,
तासां	அவைகளின்
मुखी	நுனிகளை,
ईशानः	எல்லாம் வல்லவனும்
भगवः	ஐசுவரியங்களை யுடையவனுமாகிய நீ
पराचीनाकृषि	எமக்கு எதிர்ப்படாமற் செய்வாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! பல்வேறு வகைகளாய் ஆயிரம் வேறுபாடுகளையுடைய எண்ணிறந்த உனது ஆபுதங்களை எம்மீது செலுத்தாமல் அருள் செய்வாயாக என்பதாம்.

பத்தாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

நான்காம் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்.

பதினேராம் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் ஆறு பதங்களைக் கொண்டது

பத்தாவது அநுவாகத்தில் இருக்கு வடிவான சில மந்திரங்கள் கூறப்பட் டன. பதினேராம் அநுவாகத்தில் எஞ்சிய இருக்குக்களும், எஞ்சிய எக்ர் மந்திரங்களும் கூறப்படுகின்றன.

सहस्राणि सहस्रशोये रुद्रा अधिभूम्याम् । तेषां सहस्रयोज
नेऽवधन्वानि तन्मसि । अस्मिन्महर्त्येण्वेऽन्तरिक्षे भवा अधि ।
नीलग्रीवाश्शितिकण्ठाश्शर्वा अधः क्षमाचराः । नीलग्रीवाश्शितिक-
ण्ठादिव रुद्रा उपश्रिताः । ये वृक्षेषु सस्पिञ्जरा नीलग्रीवा विलो
हिताः । ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः । ये अनेषु
विविध्यन्तिपात्रेषु पिबन्तो जनान् । ये पथां पथिरक्षय एलवृदायव्युधः ।
ये तीर्थानि ॥ १ ॥ प्रचरन्ति सुकावन्तो निषङ्गिणः । य एताव
न्तश्च भूयांसश्च दिशो रुद्रावितस्थिरः । तेषां सहस्रयोजनेऽवध
न्वानि तन्मसि । नमो रुद्रेभ्यो ये प्रथिव्यां येऽन्तरिक्षे ये दिवि
येषामन्नं वातो वर्षमिषं वस्तेभ्यो दशप्राचीर्दश दक्षिणा दशप्रतीची
र्दशोदीचीर्दशोऽध्वीस्तेभ्यो नमस्तेनो मृडयन्तु ते यन्दिभ्यो यश्चनो
द्वेष्टितं वो जम्भे दधामि ॥ २ ॥

அநுவாகத்தலைப்பு சொற் குறிப்பு எண்களும், பஞ்சாதி எண்களும்.

நமஸ்தே, நமோ ஹிரண்யவாஹே, நம: சஹமானாய நம அஹ்யாபிநா'ஹ்யோ,
நமோ பவாய, நமோ'ஜ்யேஷ்டாய, நமோ ஹ்ருத்யாய, நம: சோமாய, நம: இரி-
ரயாய, நமோ' சஹஸ்யைகா'தஸா || அநுவாகம் 11

நமஸ்தே, நமோ பவாய, நமோ, சமவி' ஶதி: || பஞ்சாதி 27

முதலாவது பத்து இருக்குக்களில்

முதலாவது இருக்கு மந்திரம்.

முதல் நான்கு மந்திரங்களுக்கும் துருவாச ரிஷி.

எஞ்சியவைகட்கு, தேவல ரிஷி, அநுஷ்டிப் சந்தம், உருத்திரன் தேவதை

உருத்திரர்களுடைய வில்லுகள் விழும்படி வேண்டல்.

சஹஸாணி சஹஸ்யோ யே ருதா அபி பூம்யா' தஸா' சஹஸ்யோ'ஜனே'ஸவ ஧்நவானி
தன்மசி ।

பதவுரை.

பூம்யா' அபி பூமியின் மேல்

யே ருதா: எவ்வுருத்திரர்கள்

சஹஸ்ய: ஆயிரம் வகுப்புக்களை யுடையவர்களாய்

சஹஸாணி ஆயிரக்கணக்கானவர் உளரோ,

தஸா' அவர்களுடைய

஧்நவானி வில்லுக்களை நேத்தும்

சஹஸ்யோ'ஜனே { நான் இருக்குமிடத்திலிருந்து ஆயிரம் யோசனை
தூரமுள்ள விடத்தில்

அவதன்மசி { நான் கயிறு அறுந்துபோய்க் கிடக்கும்படி செய்து
கொண்டிருக்கின்றேன்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வணக்கம், துதி; வழிபாடு, வேண்டுகோள் முதலியவைகளால், நான்
இருக்குமிடத்திற்கு மிகத் தூரத்தில், உருத்திரனுடைய வில்லுகளை, நான்

சயிற்றை அவிழ்த்துப் போடும்படி செய்கின்றேன் என்பதாம். ஒருயோசனை என்பது நான்கு குரோசங் கொண்ட தூரம்.

உருத்திரர்களுடைய வில்லுகள் ஆயிரம் யோசனை தூரத்திலிருப்பினும் நாண் கயிறு அவிழும்படி செய்கின்றேன். அங்ஙனமானால் அருகிலிருக்கின்ற வைகட்கு ஏன் சொல்ல வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

ஆயுதமெடுத் துத்துன்புறுத்தாமல் ஐளவேண்டுமெனல்.

अस्मिन्महर्षिण्वे ऽन्तरिक्षे भवायधि ।

பதவுரை.

अण्वे	கடல்போல் விரிந்ததாய்க்
अस्मिन्	காணப்படும் இந்த,
महर्षि	உறுதியான அந்தரிட்ச உலகில்
अन्तरिक्षे	
भवायधि	வாழ்கின்றவர்களான எவ்வுருத்திரர்சுளோ.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சண்டு, அவர்களுடைய வில்லுக்களைத் துத்தம் நான் இருக்கு மிடத்திலிருந்து தூறு யோசனை தூரம் வெளியில் நாண்ற்றுக் கிடக்கும்படி செய்கின்றேன், என்பதைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்க. இவ்வாறே மேல்வரும் எட்டு மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்க. இவ்வாறு சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதைக் குறிப்பிடவே பத்தாவது மந்திரத்தால் மீண்டும் அவர்களுடைய வில்லுகள் என்பது முதலிய வாக்கியங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்க. வானுக்கும் மண்ணிற்கும் நடுவிலுள்ளது அந்தரிக்கமாம்.

அர்ணவே = என்பதால், கடலிலும், அந்தரிக்கத்திலும் ஈசரர்களாக இருக்கின்றவர்கள் என்பதும் அமையும்.

—o—o—o—

மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

பாதாளத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नीलमीवाशिशितिकण्डाशवा अधः धमाचराः ।

பதவுரை.

नीलमीवाः	கழுத்தின் கறுப்பை யுடையவர்களும்
शितिकण्डाः	கழுத்தின் வெண்மை யுடையவர்களுமாய்

அவ: சமாசார: பூமிக்குக் கீழ் வாழ்கின் மவர்களான

அவ: எவ்வளவு உருத்திரர்களுளரோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

‘அவர்களுடைய’ என்பது முதலியவைகளைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டியது முன் போன்றது என்பதாம்.

நான்காவது இருக்கு மந்திரம்

சுவர்க்கத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்

नीलश्रीवादिशतिकण्ठादिव रुद्रा उपश्रिताः ।

பதவுரை.

दिव उपश्रिता: சுவர்க்கத்திலிருக்கின் மவர்களோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

சுவர்க்கத்திலிருக்கின் மவர்கள் என்பது மாத்திரம் உரையில் விசேடம். மற்றவை முன் போன்றன. அவர்களுடைய என்பது முதலியவற்றைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளலும் முன் போன்றதே என்பதாம்.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

தருக்களிலிருக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்

ये वृक्षेषु ससिपञ्जरा नीलश्रीवा विलोहिताः ।

பதவுரை.

ससिपञ्जरा: பசும்புல்லை யொத்த நிமழுடையவர்களும்

नीलश्रीवा: கறுத்த கழுந்தை யுடையவர்களும்

विलोहिता: மிகுந்த சிவப்புடையவர்களுமாய்

वृक्षेषु தருக்களில்

ये எவ்வருத்திரர்கள் இருக்கின்றார்களோ.

சாயணபாடியக் கருத்து

அவர்களுடைய என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளல் முன் போன்றது என்பதாம்.

‘விருக்ஷம்’ என்பது தாவரசங்க உயிர்கள் ஆகவின் உலகின் பிழைகளைப் போக்குகின்றவர்கள் என்பதும் பொருள் படுமென்க,

ஆளுவது இருக்கு மந்திரம்.

உடம்பினுள்ளிருந்துகொண்டு பிடித்தாட்டும் பூதங்கட்குத் தலைவரான
உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

ये भूतानां अधिपतयो विशिखासः कपदिनः ।

பதவுரை.

विशिखासः மொட்டையார்களும்

कपदिनः சடைமுடி யுடையவர்களும்

भूतानां अधिपतयः பூதங்கட்குத் தலைவர்களுமாக

ये எவ்வுருத்திரர்கள் இருக்கின்றாராகளோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

‘அவர்களுடைய’ என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள்
கொள்ளல் முன் போன்றது என்பதாம்.

பூதம் = தேசத்திற்குள்ளிருந்து ஆட்டுவது, அதாவது பிடை யுண்டாக்
கும் ஒருவித சண விசேடம்.

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்.

உணவுப்பொருள் நீர் முதலியவைகளிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

ये अन्नेषु विविध्यन्ति पोत्रेषु पिवतो जनान् ।

பதவுரை.

अन्नेषु { உண்ணும் உணவுப் பொருள்களுள் மறைந்
திருந்து கொண்டும்

पोत्रेषु { குடிக்கும் நீர் முதலியவைகளில் மறைந்திருந்து
கொண்டும்

पिवतो जनान् (அவற்றை) அருந்துகின்ற மனிதர்களை

ये विविध्यन्ति எவ்வுருத்திரர்கள் பிடிக்கின்றாராகளோ.

சாயணபாடியக் கருத்து.

அவர்களுடைய, என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள்
கொள்ளல் முன் போன்றது என்பதாம்.

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மார்க்கத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்

ये पथां पथिरक्षय ऐलवृदाय व्युधः ।

பதவுரை.

परिषयः	{ உலகியல் வழிகள் வைதிக வழிகளுள் சிலவற்றைப் பாதுகாக்கின் றவர்களும்
पथां (रक्षयः)	எல்லா நெறிகளையும் பாதுகாக்கின் றவர்களும்
ऐलवृदाः	உணவளித்து பாதுகாக்கின் றவர்களும்
यन्मुयः	பகைவரை விலக்குகின் றவர்களுமான
ये	எவ்வுருத்திரர்களுளரோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

‘அவர்களுடைய’ என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டியது முன்போல் என்பதாம்.

இலௌகிக வைதிக நெறிகளிற் செல்கின்றவர்களுட் சிலருக்கு உணவுப் பொருளையும் ஆயுளையும் கொடுக்கின்றவர்கள், சிலர்கட்கு அவ்விரண்டையுங் கவர்த்து கொள்கின்றவர்கள், சிலர்கட்கு அன்னத்தை யளித்து ஆயுளை யளிக் காதவர்கள், சிலர்கட்கு ஆயுளை யளித்து அன்ன மளிக்காதவர்கள் என்னும் வேறுபாடுடைய உருத்திரர்கள் என்பது திரண்ட பொருளாம்.

ஒன்பதாவது இருக்கு மந்திரம்.

தீர்த்தங்கலிநுக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்

ये तीर्थानि प्रचरन्ति सुकावन्तो निषजिणः ।

பதவுரை.

सुकावन्तः	கூரிய ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டவர்களும்
निषजिणः	வானைக் கைக்கொண்டவர்களுமாய்
ये	எவ்வுருத்திரர்கள்
तीर्थानि	{ காசி முதலிய தீர்த்தங்களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுத்
प्रचरन्ति	திரிகின்றார்களோ.

சாயணபாடியக் கருத்து.

‘அவர்களுடைய’ என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளல் முன் போல் என்பதாம்

சிலர்கட்கு தீர்த்த பயனைக் கொடுக்கவும், சிலர்கட்கு அதைத் தடுக்கவும் திரிகின்றவர்கள் என்பதுமாம்.

பத்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

திக்குக்களிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்

य एतावन्तश्च भूयाः सश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे । तेषां सहस्रयोज
नेऽवधन्वानि तन्मसि ।

பதவுரை.

य एतावन्तश्च	முற்கூறிய இவ்வளவு உருத்திரர்களும்
भूयाः सश्च	இதனிலும் மிகுதியானவர்களுமான
(ये) रुद्राः	எவ்வுருத்திரர்கள்
दिशः वितस्थिरे	{ எல்லாத் திசைகளிலும் துழைந்திருக்கின்றார் களோ,
तेषां षड्वानि	அவர்களுடைய வில்லுகளை
सहस्रयोजने	ஆயிரம் யோசனை தூரத்தில்
भवतन्मसि	நாணற்றுக் கிடக்கச் செய்திருக்கின்றேன்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

ஆயிரம் வகைகளாக ஆயிரக்கணக்கான என்பது முதல் முற்கூறிவந்த உருத்திரர்களும், இவர்களிலும் அதிகமான உருத்திரர்களுமாக யாவர்கள் உள்ளார்களோ, அவர்களுடைய வில்லுகளும் எம்மிவ்ருந்து மிகத் தூரமாகிய விடத்தில் நாணற்று விழும்படி செய்துள்ளேன் என்பதாம்.

இத்துடன் முன்றாவது ஓமம் முடிந்துவிட்டது. வேள்வித்தலைவன், 'ருத்ரேப்ய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வளவென்று அளவிட முடியாதவர்களாய் திசைகளில் வியாபித்துள்ள உருத்திரர்கள் என்பது கருத்து.

—ॐॐॐ—

நான்காம் விநியோகம்

பிஞ்செய்யும் முன்றனுள் முதல் ஹோமம்

மூன்று எசுர் மந்திரங்களுள் முதலாவது எசுர்.

பூமியிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்

नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नसिध्वः तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश
प्राचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्तेनो मृदयन्तु ते यं द्विभ्यो यश्च नो
द्वेष्टितं वो जग्मे दधामि ॥

பதவுரை.

ये	எவ்வுருத்திரர்கள்
युधिष्यां	மண்ணுலகில் இருக்கின்றார்களோ, அவர்களுள்
येषां	எவர்களுக்கு
अश्वं	உணவுப்பொருள்
इयवः	அம்புகளோ,
तेभ्यः रुद्रेभ्यः	அவர்களின் பொருட்டு
दश प्राचीः	{ கிழக்கு முகமாய் பத்து விரல்கள் நிற்கும்படி கை குவித்து
नमः	வணங்குகின்றேன்.
दश दक्षिणा नमः	{ மற்றும், பத்துவிரல்களும் தெற்கு முகமாய் நிற்கும்படியும் கைகுவித்து வணங்குகின்றேன்
दश प्रतीचीः नमः	{ பத்துவிரல்களும் மேற்கில் நிற்கும்படியாகவும் கை குவித்து வணங்குகின்றேன்
दश उदीचीः नमः	{ பத்துவிரல்களும் வடக்கில் நிற்குமாறும் கை குவித்து வணங்குகின்றேன்
दश ऊर्वाः नमः	{ பத்துவிரல்களும் மேலே நிற்கும் வண்ணமும் கைகுவித்து வணங்குகின்றேன்
ते	அவ்வுருத்திரர்கள்
नः	எம்மைச்
मृदयन्तु	சுகப்படுத்துவார்களாக.
यं	எவனை
द्विभः	யாம் வெறுக்கின்றோமோ,
यश्व	எவன்
नः	எம்மை
द्वेष्टि	வெறுக்கின்றானோ,
तं	அவனை
षः	(உருத்திரர்களாள்!) உங்களுடைய
जम्भै	அகன்றவாயிற்
दधामि	போட்டுவிடுகின்றேன்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பூமியிலிருந்து கொண்டு, பத்தியமிலாத உணவருந்தல், விருப்பால் மிக அருந்தல், அருந்தத்தகாததை யருந்தல் முதலியவைகளின் வாயிலாகத் தான்

புறுத்துகின்றார்களோ, அவர்களின் பொருட்டு வணக்கம். அவர்கள், எமது பகைவரை நீக்கி எமக்குச் சுகந் தருவார்களாக என்பதாம்.

அன்னமுண்டும், அன்னமுண்ணுதும், அன்னத்தைத் திருடியும், மற்றும் பலவகையாக அன்ன நிமித்தம் துன்பப்படுத்துகின்றவர்கள் என்பது கருத்து. ஜம்பே = பல்லில்.

இம் மந்திரத்தால், வேட்போன் வலம் வந்து முன்போல் நின்றகொண்டு முகத்திற்குச் சமமாய் மூங்கிலைப் பிடித்துக்கொண்டு தாரையாகப் பாலை விடும் போது 'ஸ்வாஹா' என்பதுடன் ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

ஐந்தாம் விநியோகம்

இரண்டாவது ஹோமம்

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो रुद्रभ्यो यस्तस्मिन् येषां वात इध्वस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा
दश प्रतीचीर्दशोदिचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो
यश्च नो द्वेष्टितं वो जम्भे दधामि ॥

பதவுரை.

ये अन्तरिक्षे	{ பூமிக்கும் வானுக்கும் நடுவில் (அந்தரிக்க வலகில்) எவ்வுருத்திரர்களிருக்கின்றார்களோ, அவர்களுள்
येषां	எவர்கட்கு
वातः	வாயுக்கள்
इध्वः	அம்புகளோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

அவர்களின் பொருட்டு, என்பது முதலியவைகளை முன்பேர்ந்தேர்த்துப் பொருள் கொள்க. புயற்காற்று முதலிய வாயுக்களால் துன்புறுத்துகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதாம்.

இம் மந்திரத்தால் முன்போல் இரண்டாவது (2) ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்க.

பிர-5, அட-11] மகாக்கினிசயனத்தின் மூன்றாவது ஹோமம் 119
(ஹோமம்)

ஆறாம் விரியோகம்.

மூன்றாவது ஹோமம்

மூன்றாவது எசர் மந்திரம்.

வானுலகிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो रुदेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवः तेभ्यो दशप्राचीर्दश दक्षिणा दश .
प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु तेयं द्विमो यश्च
नो द्वेष्टितं वो जम्भे दधामि ॥

பதவுரை.

ये दिवि (स्थिताः) { वानुलकिल एवंवृत्ततिराक्निருக்கின்றாரர்களோ,
அவர்களுள்

येषां எவர்கட்கு

वर्षं மழைகள்

इषवः அம்புகளோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

‘அவர்களின் பொருட்டு’ என்பது முதலியவைகளைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளல் முன் போன்றது. மழையின்மையாலும், மிகு மழையாலும் துன்புறுத்துகின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இம் மந்திரத்தால் முன்போல் மூன்றாவது ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும். இவைகட்கு வலம் வருதல் இல்லை, மூன்றிற்கும் ‘ருத்ரேப்ய இகம்’ என்று தியாகங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

இத்துடன் பின் செய்யும் மூன்று ‘சித்பக்னிஹோமங்களும்’ முடிந்து விட்டன.

பிறகு, வேட்போன் இம் மூன்று எசர் மந்திரங்களை, வேள்வித் தலைவன் ஒதும்படி செய்வித்தல் வேண்டும்.

அதன் பின், பால் விட்ட மூங்கிலையும் எருக்கம் இலையையும், பசுமாடுகள் நடமாடாத விடத்திற் போட்டு விடல் வேண்டும். பிறகு, இருவரும் கையில் தண்ணீரைத் தொட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

உருத்திராத்தியாயம் ஐந்தாவது பிரபாடகம் முடிந்தது.

பரிசேடம்.

வேட்போன், உலகத் தியில், காட்டுக் கோதுமைப் பொங்கல் செய்து கா-5, பிர-5, அது-7, 'யௌ ரௌ அயௌ' என்பது முதலிய மந்திரத்தால். முன் சத ருத்திரிய ஹோமங்கள் செய்த செங்கலின்மீது போட்டுவிட்டு, கையில் நீரைத் தொட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகு, வேள்வித்தலைவன், மூன்று அம்புகளுடன் ஒரு வில்லையும் வேட்போனிடம் கொடுத்தல் வேண்டும். அவன், அதை வாங்கிக்கொண்டு மகாக்ஷினி சயனத்தின் மேற்கில் கிழக்கு முகமாய் வில்லில் அம்பைவைத்துத் தொடுப்பவன் போன்று நிற்கவேண்டும். வேள்வித்தலைவன், சயனத்திற்குக் கிழக்கே மேற்கு முகமாய் நின்றகொண்டு, அவ் வில்லையும் சயனத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு, மேற்படி ஐந்தாம் காண்ட மந்திரமாகிய 'யுத் ரௌரௌ' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் கை குவித்துக்கொண்டு போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு வேட்போன், வட பக்கச் சிறகின் வட பக்கத்தில் தெற்கு முகமாய் நின்றகொண்டும், வேள்வித்தலைவன் தெற்குச் சிறகின் தெற்குப் பக்கத்தில் வடக்கு முகமாக நின்றகொண்டும் முன்போல், 'யுத் ரௌ ரௌ' என்பது முதலிய முந்திய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால் முன்போலவே போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், கிழக்கில் மேற்கு முகமாகவும், வேள்வித்தலைவன் அப்பிரதக்ஷிணமாய் வந்து மேற்கில் கிழக்கு முகமாகவும் முன்போல் நின்றகொண்டு, 'யுத் ரௌ ரௌ' என்பது முதலிய முந்திய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால் முன்போலவே கை குவித்துக்கொண்டு போற்றுதல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன் தெற்குச் சிறகிற்குத் தென் பக்கமாய் வடக்கு முகமாகவும், வேள்வித்தலைவன், வடக்குச் சிறகிற்கு வட பக்கமாய்த் தெற்கு முகமாகவும் முன்போலவே நின்றகொண்டு, 'யுத் ரௌரௌ' என்பது முதலிய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால் முன்போலவே கை குவித்துக்கொண்டு போற்றுதல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, இருவரும் அப்பிரதட்சிணமாகவே வந்து கிழக்கில் மேற்கு முகமாக வேட்போனும், மேற்கில் கிழக்கு முகமாக வேள்வித்தலைவனும் முன்போன்றே நின்றகொண்டு, 'யுத் ரௌரௌ' என்பது முதலிய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால் முன்போலவே கை குவித்துக்கொண்டு போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், இவ்வவைத்து மந்திரங்களை மாத்திரம் வேள்வித்தலைவன் ஒதல் வேண்டும்; வேட்போன் ஒதுதல் இல்லை.

பரிசேடம் முடிந்தது

ஐந்தாம் பிரபாடகம் முற்றிற்று.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை.

நான்காங் காண்டத்தில் ஆறாம் பிரபாடகம்.

அக்கினி சயன சமஸ்காரம்.

வீடியச் சுருக்கம்.

प्रपाठके पञ्चमेहि चितिसंपूर्त्यनन्तरम् ।

वर्णितो ह्यहोमोऽथ षष्ठे वाच्याऽग्निसंस्कृतिः ॥ १ ॥

परिप्रेचन माभ्य संस्कारा ये चिकीर्षिताः ।

ते पञ्चसुवाकेषु प्रोक्ताः शेषोऽथमेधगः ॥ २ ॥

ஐந்தாம் பிரபாடகத்தில், மகாக்கினிசயன முடிவில் செய்ய வேண்டிய உருத்திர ஹோமங்கள் முடிந்தன. ஆறாம் பிரபாடகத்தில் அக்கினி சமஸ்காரஞ் சொல்ல வேண்டுவதில், ஐந்தாவாகங்களால் பரிஷேசனத் தொடங்கிச் செய்ய வேண்டிய சமஸ்காரங்கள் கூறி முடிந்தன; எஞ்சிய அறுவாகங்களால் ஆசுவமேதங் கூறப்படுகின்றது என்பது.

முதலநுவாக வீடியச் சுருக்கம்.

.....अग्नेति परिपिञ्चति ।

अग्नेमंस्ते प्रतिपद्येति ससुद्वेत्यग्निमष्टभिः ॥

विकर्षेदित्यपां द्वाभ्यामारोहति चितिं नृषत् ।

व्याघारः पञ्चमियेंदे द्वाभ्यामाग्निमवोक्षति ॥

प्राणदा अवरुह्याग्निस्तिग्मेनेत्याहुतिद्वयम् ।

प्रथमेऽनुवाके सिन्धुमन्त्रा द्वाविंशतिरीरिताः ॥

நீரைத் தாரையாய்விடுதல், அப்பிரசட்சிணமாய் வருதல், தவளையாற் நேய்த்தல், சிதியில் ஏறுதல், வியாகார ஹோமங்கள் செய்தல், கயிருந்தேனூற் தெளித்தல், இறங்குதல், இரண்டு ஆகுதி செய்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் ஆளுவது பிரபாடகம்

முதல் அநுவாகம்.

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் நார்பத்து நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

பரிஷேசனம் (கீரைத் தேளித்தல்) லிகர்ஷணம் (தவளையைக் கொண்டு தேய்தல்) என்பது முதலிய சமற்காரங்களைக் கூறும்ந்திரங்கள்.

அ₂ம்₂ந்₂ஜ்₂ ப₂வீ₂தே₂ சி₂ஷி₂ரி₂யா₂நா₂ வா₂தே₂ ப₂ஜ்₂ந்யே₂ வ₂ர₂ண₂ஸ₂ ஸு₂ஷ்₂மே₂ ।
அ₂ஹ₂ய₂ ஓ₂ப₂வீ₂தே₂யோ₂ வ₂ந₂ஸ₂ப₂தி₂யோ₂ஹி₂ம₂ப₂ந்தா₂நா₂ந₂ இ₂ஷ₂ம₂ஜ்₂ந₂வ₂த₂ ।
ம₂ரு₂த₂ஸ₂த₂ ர₂ரா₂நா₂ । அ₂ம்₂ஸ₂தே₂ ஸு₂த₂ஸு₂ந்₂தே₂ ஸு₂த₂ஸு₂ந்₂தே₂ ய₂ந்₂தி₂ஷ₂ம₂ ।
ச₂ஸு₂த₂ஸ₂த₂வ₂ஸ₂வ₂க₂ய₂ா₂ஸ₂தே₂ ப₂ரி₂ஷ₂ய₂ா₂ஸ₂தி₂ । ப₂ா₂வ₂க₂ோ₂ அ₂ஸ₂ம₂ய₂ஹி₂ ஸி₂வோ₂ ।
ம₂வ₂ । ஹி₂ம₂ஸ₂த₂வ₂ ஸ₂ரா₂யு₂நா₂ஸ₂தே₂ ப₂ரி₂ஷ₂ய₂ா₂ஸ₂தி₂ । ப₂ா₂வ₂க₂ோ₂ அ₂ஸ₂ம₂ய₂ஹி₂ ।
சி₂வோ₂ ம₂வ₂ । ஓ₂ப₂ ॥ 1 ॥ ஓ₂ம₂ந்₂ப₂வீ₂தே₂யோ₂ஸ₂தே₂வ₂த₂ர₂க₂தி₂ஷ₂வ₂ । ஓ₂ம₂ ।
பி₂தி₂த₂ம₂ா₂ஸ₂தி₂ । ம₂ஷ₂கி₂தா₂ம₂ரி₂க₂தி₂ ஸே₂ம₂ஷோ₂ ய₂ஜ₂ம்₂ । ப₂ா₂வ₂க₂தி₂ஷ₂ம₂ ।
சி₂வ₂ஹி₂ஷ₂ம₂ । ப₂ா₂வ₂க₂ அ₂தி₂த₂ய₂ந்₂ய₂ா₂ க₂ப₂ா₂ । ஶ்₂வ₂ம₂ந்₂ ர₂க₂த₂ ஓ₂ப₂ஸோ₂ ந₂ ।
ம₂ா₂நு₂நா₂ । த₂வீ₂ந்₂ந₂ய₂ா₂ஸ₂ந்₂தே₂ஸ₂த₂ ந₂ூ₂ண₂ அ₂யோ₂ த₂ு₂ஷோ₂ । ந₂த₂த₂ப₂ா₂ஷோ₂ ।
அ₂ஜ₂ர₂ । ஓ₂ம₂ ப₂ா₂வ₂க₂ரோ₂சி₂ப₂ா₂ ம₂ந்₂த₂ய₂ா₂ த₂வ₂ஜி₂ஹ₂ய₂ா₂ । அ₂தே₂வ₂ா₂ ॥ 2 ॥
வ₂ஷி₂ய₂ஷி₂வ₂ । ச₂ந₂ : ப₂ா₂வ₂க₂தி₂ஷ₂ம₂ ஹி₂ஷ₂ம₂ ॥ 3 ॥ ஓ₂ப₂ய₂ஜ₂ ।
ஹ₂வி₂ஷ்₂ ந₂ । அ₂ப₂ா₂மி₂த₂ந்₂ய₂ந்₂ ॥ ச₂ஸு₂த₂ஸ₂த₂ நி₂வீ₂ஷ₂ந₂ம்₂ । அ₂ந்₂ய₂ந்₂தே₂ ।
அ₂ஸ₂ம₂த₂ப₂ந்₂தே₂த₂ய₂ : ப₂ா₂வ₂க₂ோ₂ அ₂ஸ₂ம₂ய₂ஹி₂ ஸி₂வோ₂ ம₂வ₂ । ந₂ம₂ஸ்தே₂ ஹ₂ரீ₂ஸே₂ ।
ஷோ₂சி₂பே₂ ந₂ம₂ஸ்தே₂ அ₂ஸ்த₂வ₂சி₂பே₂ । அ₂ந்₂ய₂ந்₂தே₂ । அ₂ஸ₂ம₂த₂ப₂ந்₂தே₂த₂ய₂ : ப₂ா₂வ₂க₂ோ₂ ।
அ₂ஸ₂ம₂ய₂ஹி₂ ஸி₂வோ₂ ம₂வ₂ । ந₂ப₂தே₂ வ₂த₂ ॥ 3 ॥ அ₂ஸு₂த₂ த₂வ₂ஹி₂ஷ₂ம₂ ।
த₂வ₂ஹி₂ஷ₂ம₂ த₂வ₂த₂ஸ்த₂வ₂தி₂ஷ₂ம₂ வ₂த₂ । யே₂ த₂வ₂ா₂ த₂வ₂ா₂நா₂ ய₂ஜி₂ய₂ா₂ ய₂ஜி₂ய₂ா₂ ।
ய₂ா₂நா₂ ॥ ச₂வ₂த₂ஸ₂ரீ₂ண₂ ஸு₂ப₂ப₂ா₂க₂மா₂ஸ்தே₂ । அ₂ஹு₂தா₂ த₂வ₂ஹி₂ஷ₂ம₂ ய₂ஜே₂ அ₂ஸி₂ம₂ந்₂ ।

स्वयञ्जुहुं मधुनो घृतस्य । ये देवा देवेष्वधिदेवत्वमायन् ये
ब्रह्मणः पुर एतारो अस्य । येभ्योनर्ते पर्वते धामकिञ्चननते दिवो
न पृथिव्या अधिस्तुषु । प्राणदाः ॥ ४ ॥ अपानदा व्यानदाश्च-
क्षुर्दाश्चोदा वरिवोदाः । अन्यन्ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको
अस्मभ्यश्च शिवो भव । अमिस्तिग्मेन शोचिषा यश्चद्विष्वन्त्य-
त्रिणम् । अग्निर्नो वसते रयिम् । सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे
यथा देवाश्च आयजिष्ठस्वस्ति । अदवो गोपा उतनः परस्पा अभि-
द्युमदुतरेवदिदीहि ॥ ५ ॥

முதல் விநியோகம்.

நீரைத் தாரையாய் விடல்

மந்திரம் :

अहमन्मूर्जं पर्वते शिथियाणां वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुभे । अथ ओषधीभ्यो
वनस्पतिभ्योऽधिसंभृतान्तात्र इषमूर्जं च मरुतस्सश्च रराणाः ।

உரை.

நன்கொடையாளர்களான மருத்துக்களே ! நீங்கள், கல்லிலும், மலையிலும்
பெருங் காற்றிலும், மழையிலும், (கரியமேகத்திலும்) வருணனுடைய வன்மை
யிலும் இருப்பதும், அங்ஙனமே, நீரிலிருந்தும், கொடி செடிகளிலிருந்தும், நெல்
கோதுமைகளிலிருந்தும், புரசைமுதலிய வனஸ்பதிகளிலிருந்தும் நன்கு
தேடப் பெற்றதுமாகிய அத்தகைய வன்மைக்கு நிமித்தமாகிய உணவுப்
பொருளை எமக்குக் கொடுப்பீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வேட்போன் ஒரு குடத்தில் நீரை எடுத்துக்கொண்டு
மகாக்கவிசயனத்தை மும்முறை வலமாக வருங்கால் அந்நீரைத் தாரையாய்
விட்டுக்கொண்டு வரல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது விநியோகம்.

மகாக்கவி சயனத்தை மூடமாகச் சுற்றுவதல்.

மந்திரம் :

अहमस्ते धुदमुंते शुग्धुतु यं द्विषमः ।

உரை

செங்கலடுக்காகிய அக்கினியே! உனது பசிப்பிணியும், உனது வெப்பமும், எப் பகைவனை யாம் வெறுக்கின்றோமோ, அத்தகைய இப்பகைவனை அடைக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், வேட்போன் அக் குடத்தை வைத்துவிட்டு, மகாக்கினி சயனத்தை மும்முறை அப்பிரதட்சிணஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஈண்டு, 'இப்பகைவனை' என்னுமிடத்தில் பகைவனுடைய பெயரைச் சொல்லிக் கொள்ளல் வேண்டும்; இன்றெனில் இப் பாவியை என்று சொல்லல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

இனி, வேலம்பாசியையும், வேதசு என்னும் நீர் நொச்சி மரத்தின் கொம்பையும் ஒரு தவளையையுஞ் சேர்த்து ஒரு நீண்ட முங்கிலிற் கட்டிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

மூன்றாவது விநியோகம்

எட்டு மந்திரங்களை ஒதி தவளையால் உரங்கதலில்

முதல் மந்திரம்

समुद्रस्यत्वाऽवाकयाऽग्ने परिचयामसि । पावको अस्मभ्यः शिवो भव ।

உரை

மகாக்கினிசயனத்தியே! உன்னை, கடலிலுள்ள வேலம்பாசியால் மேல்புறம் முழுவதையும் நன்கு உரஞ்சுக்கின்றேன்; நீ, எமக்கு, புரிதப்படுத்துவோனும் பொறுமையுடையோனும் ஆவாயாக என்பது.

—o—o—o—

இரண்டாவது மந்திரம்

हिमस्यत्वा जरायुणाऽग्ने परिचयामसि । पावको अस्मभ्यः शिवो भव ।

உரை

அக்கினியே! உன்னை, சிதளத்தன்மையின் உற்பத்திக்குக் காரணமாகிய வேலம்பாசியால் என்பது விசேடம், மற்றவை முன்போனறன என்பது.

—o—o—o—

மூன்றாவது மந்திரம்

उपमन्वुप वेतसेऽवत्तरं नदीन्वा । अग्नेपित्त मपामसि ।

உரை

அக்கினியே! நீ, பூமியிலிருக்கின்றாய். வேதசு என்னும் ஒருவகைக் கொடியிலிருக்கின்றாய். ஆறும் நீரிலும் உள்ளவாறு பாதுகாப்புத்தன்மையில் இருக்கின்றாய். நீரின் ஒளியாயுமிருக்கின்றாய் என்பது.

நான்காவது மந்திரம்

मण्डूक्रीताभिरागहिसेमन्नो यन्म । पाकवणः शिवङ्कुधि ।

உரை

தவளக்குலமே ! நீ பிறகு கூறப்படும் இருக்கு மந்திரங்களுடன் வருவீர்களாக. அத்தகைய நீங்கள், இங்குச் செயப்படும் எமது வேள்வியை, அக்கினி போன்ற ஒளியுடையதும், பயனை யளிப்பதாற் சாந்தமுடையதுமாகச் செய்வீர்களாக என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்

पावक आचितयत्या कृपा । क्षामन्रुच उपसो न भानुना ।

உரை

தவளையே! நீ, இவ்வக்கினியை யுணரும் வன்மையோடு கூடியதாய் இங்கு வருவாயாக; நீ வரில், இவ்வக்கினி, உஷாக்கால வெளிச்சத்தால், பூமியில் பொருள்கள் விளங்குவதுபோன்று விளக்கமுடையதாகும் என்பது.

ஆறுவது மந்திரம்

तूर्वज्ञयामन्नेतशस्य नूरण आयो घृणे । नततृषाणो अजरः ।

உரை

மிகுந்த வேகமுடைய குதிரை, பேரரில், பிறருடைய சைன்யவன்மையை ஒழிப்பதுபோன்று நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து எரியும் இவ்வக்கினி, கிழப்பரு வமுடையதும், இச்சை யுடையதுமன்று. அதாவது எப்போதும் திருப்தி யுடையது என்பது.

ஏழாவது மந்திரம்

अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया देवजिह्वया । आदेवान् वक्षियक्षिच ।

உரை

அக்கினியே ! சோதகனும், பிரகாசகனுமாகிய நீ, விளக்கமுடையதும், மிருதமாகிய நாவால் தேவர்களை வரவழைப்பாயாக. வேள்வியையுஞ் செய்வாயாக என்பது.

எட்டாவது மந்திரம்

सनः पावक दीदिवोऽग्ने देवाः इहावह । उपयन् हविश्च नः ।

உரை

பரிசுத்தப்படுத்துவதும் பிரகாசமுடையதுமாகிய அக்கினியே ! நீ, எம் பொருட்டு இவ்வேள்விக்கு தேவர்களை வரவழைப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்வெட்டு மந்திரங்களாலும், வேட்போன், ஆம் மூங்கிற் கழியின் அடியைப் பிடித்துக்கொண்டு, தவளையின், கண் மூக்குக்கள் தேய்ந்துபோமாறு மகாக்கினிசயனத்தின்மீது நன்றாய்த் தேய்த்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பிறகு, ஆம் மூங்கிற் கழியை குப்பைக்குழியிற் போட்டுவிட்டு, கையில் தண்ணீரைத் தொட்டுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, சூத்திரத்தைத்தழுவி, 'பிரஸ்தோதா' என்பவன் மகாக்கினிசயனத்திற்குத் தெற்காகவே சென்று, கருடசயனத்தின் தலைக்குக் கிழக்குப்புறம் மேற்குமுகமாக நின்றுகொண்டு, 'ஐம் ஐயூஷி' என்பது முதலிய மூன்று இருக்குக்களால் ஆர்ச்சிக் காயத்திரியால் சயனத்தின் தலையைப் போற்றல்வேண்டும்.

பிறகு, தெற்குச் சிறகிற்குத் தெற்கில் வடக்கு முகமாக நின்றுகொண்டு ரிஷி, தேவதை, சந்தங்களுடன் 'ஐமிஷா ஐரோஸு:' என்பது முதலிய 'ரதந்தரம்' என்னும் மூன்றால் தெற்குச் சிறகைப் போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், வாலிற்கும் மேற்காகவே சென்று வடக்குச் சிறகிற்கும் வடக்கில் தெற்கு முகமாய் நின்று கொண்டு, ரிஷி, தேவதை, சந்தங்களுடன் 'ஐமிஷி ஹாமஹே' என்பது முதலிய பிருகத் சாமம் என்னும் மூன்றால் வடக்குச் சிறகைப் போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், வாலிற்கு மேற்கில் கிழக்குமுகமாக நின்றுகொண்டு, ரிஷி தேவதை, சந்தங்களுடன், 'வாஸுதா:' என்பது முதலிய 'ஐஸூஷா ஐயூ ஐயூஷி' என்னும் ஒரு இருக்கை மும்முறை ஓதி வாலைப் போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், 'அபிகட்சம்' என்னும் தெற்கு வாலின் சந்தின் அருகில், கிழக்கு முகமாய் நின்றுகொண்டு, ரிஷி, தேவதை, சந்தங்களுடன், 'கயா நஜிஷு:' என்பது முதலிய 'வாமதேய்வம்' என்னும் மூன்றால் தெற்கு வாலின் சந்தைப் போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், அவ்வாறே, வடக்கு வாலின் சந்திக்கருகில் கிழக்கு முகமாய் நின்றுகொண்டு, ரிஷி, தேவதை, சந்தங்களுடன், 'இமா:' என்பது முதலிய பிரஜாதேஹ்ருதயம், என்னும் ஒரு இருக்கை மும்முறை ஓதி வடக்கு வாலின் சந்தைப் போற்றல் வேண்டும்.

ஆதன் பிறகு, 'அத்வாயுபதம்' என்னும் வேட்போன் ஏறும் வழியாகிய ஐந்தாம் வரிசையின் ஐந்தாவது கல்லை, சைதம், என்னுஞ் சாமத்தாற் போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், ஸ்துதஸ்யஸ்துதம், என்பது முதலிய மந்திரத்தை வேள்வித்தலைவன் ஓதும்படி செய்வித்தல் வேண்டும்.

மீண்டும், இருக்கோதுவோர்கள், மகாக்கினி சயனத்திற்கு மேற்கில், ஆசுவலாயன சூத்திரப்படி வாக்கு நியமத்துடன் நிரஸை, உபவேஸைத் (தருப்பை

பிரவர்க்கிய உத்வாசனம்)

யாசனத்தில் ஒரு தருப்பையை எடுத்து வெளியில் எறிந்து விட்டு அதில் உட்காருதல்) செய்து முடிந்தபிறகு, 'அக்கினிரஸ்மி' என்பது முகலீய மந்திரத்தை முடிவில் பிரணவத்துடன் மும்முறை இரைந்து ஒகல் வேண்டும் வியாசருகி (ஓம் பூர்புவஸ்வ:) என்னும் மந்திரத்தால் வாக்கு மௌனத்தை விடல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், 'ஈசுரீய ஈசுரீ' என்பது முகலீய மந்திரத்தை வேள்வித்தலைவன் ஒதம்படி செய்தல் வேண்டும்.

சஞ்சிதகருமம் என்னுஞ் சமஸ்காரக் கிரியைகள் முடிந்தன.

பிரவர்க்கிய உத்வாசனம்.

பிறகு, சோமயாகத்திற் சொல்லியபடியே, நடுவில் வைத்திருக்கின்ற இயற்கைச் சக்கான் கல்லுக்கு வடக்கில், பிரவர்க்கிய சாமான்களை எடுத்து வைப்பது முதல், மீண்டும் வந்து ஆகவனீயத்தைப் போற்றும் வரை செய்து விட்டு, சுருவில் ஐந்து முறை நெய்யெடுத்துக்கொண்டு, 'சுவய் துவாந:, த்வஸ்தஸு:' என்னும் பிராமண மந்திரங்களிரண்டாலும், 'அதிசரி வதத:, அரத்மான:, ப்ரா ததாஸு' என்னும் மூன்று சூக்திர மந்திரங்களாலும், அக்வாரோஹம் எனப் படும் ஐந்து ஹோமங்களை சாலாமுநீபத்திற் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், முதலாவது இரண்டு ஹோமங்கட்கு 'அசுநே தஸுமத ஐத்' எனவும், இரண்டாவது மூன்று ஹோமங்கட்கும், முறையே 'சருத்ய ஐத், சுவஸராய பரமேஸ்தி ஐத், பரிவஸராயபாஐத்' எனவும் தியாகங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், சுருவில் ஐந்து முறை நெய்யெடுத்துக்கொண்டு, கருமான் தோலால் செய்த செருப்பை, 'சுதேத்வா' என்று வலதுகாலிலும், 'அதுசுதேத்வா' என்று இடதுகாலிலும் அணிந்துகொள்ளல் வேண்டும். வேள்வித்தலைவனும் இவ்வாறே அணிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

நான்காம் விநியோகம்

சயனத்தின் மீதேறுதலில் முதல் மந்திரம்

अपासिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनम् । अन्यन्ते अस्सत्पन्तु हेतयः

पावको अस्मभ्यं शिवो भव ।

உரை

இந்த மகாக்கினிசயனத் தியானது, வேள்வி வாயிலாக நீரை யடைவதற் குரிய இடமாம். இதனால், நீர் மிகுதியாயிருத்தலால் கடலுக்கும் வீடுனவும்

படும் அத் தன்மைய வடிவுடைய அக்கினியே! உனது சைன்யங்களென்னுஞ் சவாலிகள் என்னில் வேறுகிய பகைவனை எரித்துவிடுக; எம்பொருட்டு, பரிசுத்தங்களும் சாந்தமுடையவைகளும் ஆகுக என்பது.

—
இரண்டாம் மந்திரம்.

नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्वाचिषे । अन्यस्ते अस्मत्पन्तु हेतयः

पावको अस्मभ्यः शिवो भव ।

உரை.

அக்கினியே! இரசங்களை வற்றச் செய்கின்ற உனது ஒளிக்கு வணக்கம். அன்றியும், பொருளை விளக்குகின்ற ஒளிக்கும் வணக்கம். ஏனையவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேட்போன், இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் மகாக்கினிசயனத்தின்மீது ஏறுதல் வேண்டு மென்பதாம்.

எண்டு வேள்வித்தலைவனும், 'புயிவீ சாக்ஷி' என்பது முதலிய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரங்கள் மூன்றாலும் மகாக்கினி சயனத்தின்மீது ஏறுதல் வேண்டும் என்பதையுணர்க.

—
ஐந்தாம் விரியோகம்

வ்யாகாரம் (தாரையாய்ச் செய்யும் ஹோமம்) ஐந்தனுள்

முதல் வியாகார ஹோமம்

नृषदे वद ।

உரை

மனிதர் உடம்பினுள், உண்ட வுணவு பரிணமித்தற்குக் காரணமாய் தன் மையா (சாடராக்கினி வடிவா) ல், இருக்கின்ற அக்கினிக்கு அவி அர்ப்பிக்கப் படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், வேட்போன், சுருவில் எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்ற மெய்யை, நடுவில் வைத்திருக்கும் இயற்கைச் சக்கான் கல்லிலிருந்து தெற்கு அம்சம் (தோள்) வரை தாரையாய் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறும் விரியோகம்

இரண்டாவது வியாகார ஹோமம்

மந்திரம் :

असुषदे वद् ।

உரை.

வடவானலமாகக் கடலுள் இருக்கின்ற அக்கினிக்கு இந்த அவி அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் வடக்குச் சுரோணியிலிருந்து சுரோணி = வாற் சந்து இயற்கைச் சுக்கான் கல்வரை தாரையாய் நெய்யை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது விரியோகம்

முன்றாவது வியாகார ஹோமம்

மந்திரம் :

असदे वद् ।

உரை.

தாவானலமாக வனத்தினுள் இருக்கின்ற அக்கினியே! உனக்கு இந்த அவி அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தெற்குச் சுரோணி முதல் இயற்கைச் சுக்கான் கல்வரை தாரையாய் நெய்யை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாம் விரியோகம்.

நான்காவது வியாகார ஹோமம்.

மந்திரம் :

वहिषदे वद् ।

உரை.

ஆகவனீயம் முதலிய அக்கினிகளாக வேள்வியில் இருக்கின்ற அக்கினிக்கு இந்த அவி அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இயற்கைச் சுக்கான் கல்லிலிருந்து வடக்கு சுரோணி வரை நெய்யைத் தாரையாய் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஒன்பதாம் விரியோகம்.

ஐந்தாவது வியாகார ஹோமம்

மந்திரம் :

सुवर्दि वट् ।

உரை

இரவி ஸடிவாகச் சுவர்க்கத்திலிருக்கின்ற அக்கினிக்கு இந்த அவி அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இயற்கைச் சக்தான் கல்லினிந்து நடுவில் நெய்யைத் தாரையாய் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இவ்வைந்து ஹோமங்கட்கும் பொன் வைத்தல் உண்டு, 'சுவாஹா' என்பது இல்லை.

வேள்வித்தலைவன், 'அகன்ய இதம்' என்று இவைகட்கு ஐந்து முறை தியாகங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

பத்தாம் விரியோகம்.

தயிருந் தேனுந் தெளித்தலில் முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

येदेवा देवेव्यदिवत्वमायस्ये ब्रह्मणः पुरणारो अस्य ।

உரை.

வேள்வியார் பூசிக்கப்படும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் சம்பந்த முடையவைகளும், ஒரு வருடத்தில் முடியும் மகாக்கினி சுயன பாகத்தை அருந்திகின்றவர்களார் தன்மையால் சுவாஹா காரத்தினுற் செய்யும் ஆகுதிகளினும் மாறான ஆகுதியை யுடையவர்களுமான பிராணன்களே! நீங்கள், எம்மால் ஆகுதி செய்யப்பெற்ற இனிய சுவையுடைய நெய்யின் பாகத்தை, ஸ்வாஹாகாரமின்றி நேரே தாமே ஏற்றுக் கொள்வீர்களாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

மந்திரம்:

अस्यो नतै पवते धामकिञ्चन नतेदिवो नपृथिव्या अधिस्तुषु ।

உரை.

எப் பிராணன்கள், இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்கும் அகிட்டானத் தன்மையை யடைந்தனவோ, இங்கு அடுக்கியுள்ள அக்கினிக்கு முன் செல்

கீழ்வங்கி ஹோமம்)

கின்றனவோ, அதாவது அக்கினியைத் தாங்குகின்றனவோ, எவைகளின்றி வீடுகள் புரிதமாதோ, அத்தகைய பிராணன்கள் என்னுந் தேவர்கள் வானில் இருக்கமாட்டார்கள்; மண்ணிலும் இருக்கார்கள்; மற்றோ, மலைச்சிகரங் கட்கொப்பான கண் முதலிய கோளகங்களில் இருக்கின்றார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் தயிரையுந் தேனையுந் கலந்து தெளித்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினேராவது விரியோகம்.

கீழே யிறங்குதல்

மந்திரம் :

प्राणदा अपानदा ध्यानदाश्चक्षुर्दा वर्चोदा वरिवोदा : । अन्यन्ते अस्मत्तपन्तु
हेतयः पावको अस्मभ्यः शिवो भव ।

உரை.

இவ்வக்கினி எசமானனுக்குப் பிராணனைக் கொடுக்கின்றது, அபானனைக் கொடுக்கின்றது, விபானனைக் கொடுக்கின்றது, கண்ணைக் கொடுக்கின்றது, அழகைக் கொடுக்கின்றது, பூசையைக் கொடுக்கின்றது, இதனுடைய சுவாலை யென்னும் ஆயுதங்கள் என்னிலும் வேறான பகைவனைச்சூடுக. எமக்கு மங்கள் மாகுக. மற்றது முன்போல் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வேட்போன், மகாக்கினி சயனத்திலிருந்து கீழே இறங்கிவிடல் வேண்டும் என்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், மந்திரமின்றியே கீழே இறங்கிவிடல் வேண்டும்.

பிறகு, இருவரும் மந்திரமின்றி, செருப்பைக் கழற்றிவிடல் வேண்டும்; கழற்றிவிட்டுச் சாலாமுகியத்தை, அதாவது பழைய ஆகவனியத் தீயை அடை தல் வேண்டும்.

பன்னிரண்டாவது விரியோகம்

ஹோமத் செய்தல்

முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

अभिस्तिग्मेन शोचिषायः सद्भिः स्यत्तुणं । अग्निर्नो वःसते रयिम् ।

உரை.

இவ்வக்கினி, ஒளி மிகுந்த சுவாலையால் இராக்கதர் முதலான எல்லாப் பகைவர்களுக்கும் நாசஞ் செய்க. தீமையையும் ஒழிக்குக. மற்றும், எமக்கு, தனத்தை தேட விரும்புக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

மந்திரம் :

सैनाऽनीकेन सुविद्रो अस्मे यथा देवाः आयजिष्ठस्वस्ति । अदध्यो गोपा
उत नः परस्पा अग्नेयुमदुतरेवहिदीहि ।

உரை.

இந்தச் சுவாலைக் கூட்டத்தில் நன்கு உணரப்படுகின்றவனும், எம்பொருட் டுத் தேவர்களைக் குறித்து வேட்கின்றவனும், முட்டின் றி யாகத்தை முடிக்கின் றவனும், ஒருவராலுந் துன்புறுத்தப்படாதவனும், மந்திரத்தைப் பரிபாலிக் கின்றவனும், எம்மையும் இனிது பாதுகாக்கின்றவனுமாகிய அக்கினியே ! நீ, ஒளியுடையவனும், தனமுடையவனுமாய் வீடு நில் முதலானவற்றை விளக்கு வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களிரண்டாலும், வேட்போன் ஒருமுறை நெய் யெடுத்துக் கொண்டு, சுவாஹா என்னுஞ் சொல்லுடன் சாலாமுகியத் தீயில் ஒரு ஹோ மஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்கினியே அரீகவத இதம்' என்று, தியாகஞ் செய் தல் வேண்டும்.

முதலாவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

இரண்டாம் அநுவாகம்

வீடயச் சுருக்கம்.

यद्मा चक्षुषो द्राम्यां सूक्तान्यामाहुतिद्वयम् ।

समुद्रेति जले होमो मन्त्रास्सदशोरिताः ॥ १ ॥

இரண்டு சூக்தங்களால் இரண்டு ஹோமங்கள் செய்தல், சுமுத்திர ரீரில் ஹோமஞ் செய்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் ஆறாம் பிரபாடகம்.

இரண்டாம் அநுவாகம்.

ஆறு பஞ்சாதிக்கு மேல் ஒன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

ஹோமங்களைக் கூறுமந்திரங்கள்.

ய இ₁ஸா வி₂ஷ்வா ஸு₃வ்நா₄நி₅ ஜ₆ஹ்₇ ட₈பி₉ஹீ₁₀தா₁₁ நி₁₂ப₁₃ஸா₁₄பி₁₅தா₁₆ந₁₇ : ।
 ச₁₈ அ₁₉சி₂₀ஷி₂₁பா₂₂ ட்₂₃வி₂₄ண₂₅மி₂₆ஞ்₂₇சு₂₈மா₂₉ந₃₀ : ப₃₁ர₃₂ஸ₃₃ஞ்₃₄சு₃₅த₃₆வ₃₇ர₃₈ அ₃₉வி₄₀வ₄₁ஷ₄₂ : வி₄₃ஷ்வ-
 க₄₄ர்₄₅மா₄₆ ம₄₇ந₄₈ஸ₄₉ய₅₀த்₅₁ரி₅₂ஹி₅₃யா₅₄வ₅₅தா₅₆ வி₅₇தா₅₈ ப₅₉ர₆₀ம₆₁த₆₂ஸ₆₃ந்₆₄ஹ்₆₅ : த₆₆ே₆₇பா₆₈மி₆₉ஸ்தா₇₀நி₇₁
 ச₇₂மி₇₃பா₇₄ம₇₅த₇₆ந்₇₇ ய₇₈த்₇₉ ச₈₀ஸ₈₁ர்₈₂வி₈₃ந்₈₄ப₈₅ர₈₆ எ₈₇க₈₈மா₈₉ஹு₉₀ : ய₉₁ோ₉₂ந₉₃ : பி₉₄தா₉₅ ஜ₉₆நி₉₇தா₉₈
 ய₉₉ோ₁₀₀ வி₁₀₁தா₁₀₂ ய₁₀₃ோ₁₀₄ந்₁₀₅ஸ₁₀₆த₁₀₇ அ₁₀₈ஸ்ய₁₀₉ஸ₁₁₀ஜ₁₁₁ஜா₁₁₂ந்₁₁₃ ॥ 1 ॥ ய₁₁₄ோ₁₁₅ த₁₁₆ே₁₁₇வா₁₁₈ந்₁₁₉ந்₁₂₀நா₁₂₁ஸ₁₂₂தா₁₂₃
 எ₁₂₄க₁₂₅ எ₁₂₆வ₁₂₇த₁₂₈ : ச₁₂₉்₁₃₀ப₁₃₁ர₁₃₂த₁₃₃ ஸு₁₃₄வ்நா₁₃₅ ய₁₃₆ந்₁₃₇ய₁₃₈ : த₁₃₉அ₁₄₀ஸ்ய₁₄₁ஜ₁₄₂ந்₁₄₃ ட்₁₄₄வி₁₄₅ண₁₄₆ :
 ச₁₄₇ம₁₄₈ஸ₁₄₉மா₁₅₀ ஶ்₁₅₁ய₁₅₂ : ப்₁₅₃வ்₁₅₄ ஜ₁₅₅ரி₁₅₆தா₁₅₇ர₁₅₈ோ₁₅₉ந₁₆₀ஸு₁₆₁நா₁₆₂ : அ₁₆₃ஸு₁₆₄தா₁₆₅ஸு₁₆₆தா₁₆₇ ர₁₆₈ஜ₁₆₉ஸ₁₇₀ வி₁₇₁மா₁₇₂ந₁₇₃
 ய₁₇₄ே₁₇₅ ஸு₁₇₆தா₁₇₇நி₁₇₈ ச₁₇₉ஸ₁₈₀க₁₈₁ு₁₈₂ஷ்வ₁₈₃ந்₁₈₄மா₁₈₅நி₁₈₆ : ந₁₈₇த₁₈₈ வி₁₈₉தா₁₉₀த₁₉₁ய₁₉₂ இ₁₉₃த₁₉₄ஜ₁₉₅நா₁₉₆ந்₁₉₇ய₁₉₈ஸு₁₉₉மா₂₀₀க-
 ம₂₀₁ந்₂₀₂ர₂₀₃ ப₂₀₄வா₂₀₅தி₂₀₆ : ந₂₀₇ி₂₀₈ஹா₂₀₉ர₂₁₀ே₂₁₁ண₂₁₂ ப்₂₁₃ரா₂₁₄வ₂₁₅தா₂₁₆ ஜ₂₁₇ஸ்ய₂₁₈தா₂₁₉ஸு₂₂₀த₂₂₁வ₂₂₂ உ₂₂₃க₂₂₄த₂₂₅ஸா₂₂₆ஸ₂₂₇த₂₂₈-
 ர₂₂₉ந்₂₃₀ : ப₂₃₁ர₂₃₂ோ₂₃₃ தி₂₃₄வா₂₃₅ப₂₃₆ர₂₃₇ எ₂₃₈நா₂₃₉ ॥ 2 ॥ பृ₂₄₀த₂₄₁ி₂₄₂வ்₂₄₃யா₂₄₄ ப₂₄₅ர₂₄₆ோ₂₄₇ த₂₄₈ே₂₄₉வ₂₅₀ே₂₅₁மி₂₅₂ர₂₅₃ஸு₂₅₄ரீ₂₅₅ஸு₂₅₆ஹி-
 ய₂₅₇த்₂₅₈ : க₂₅₉ : ஸ்₂₆₀வி₂₆₁த₂₆₂ர்₂₆₃ம₂₆₄ ப்₂₆₅ர₂₆₆த₂₆₇ம₂₆₈ந்₂₆₉த₂₇₀ர₂₇₁ அ₂₇₂ப₂₇₃ோ₂₇₄ ய₂₇₅த்₂₇₆ த₂₇₇ே₂₇₈வா₂₇₉ஸ₂₈₀ஸ₂₈₁ம₂₈₂ஸ₂₈₃ஞ்₂₈₄சு₂₈₅ந்₂₈₆ வி₂₈₇ஷ்வ₂₈₈ :
 த₂₈₉மி₂₉₀த₂₉₁ர்₂₉₂ம₂₉₃ ப்₂₉₄ர₂₉₅த₂₉₆ம₂₉₇ந்₂₉₈த₂₉₉ர₃₀₀ அ₃₀₁ப₃₀₂ோ₃₀₃ ய₃₀₄த்₃₀₅ த₃₀₆ே₃₀₇வா₃₀₈ஸ₃₀₉ஸ₃₁₀ம₃₁₁ஸ₃₁₂ஞ்₃₁₃சு₃₁₄ந்₃₁₅ வி₃₁₆ஷ்வ₃₁₇ : அ₃₁₈ஜ₃₁₉ஸ்ய₃₂₀
 நா₃₂₁ஸா₃₂₂வ₃₂₃த₃₂₄ய₃₂₅க₃₂₆மா₃₂₇பி₃₂₈த₃₂₉ம்₃₃₀ ய₃₃₁ஸி₃₃₂ம₃₃₃ந்₃₃₄நி₃₃₅த₃₃₆ம்₃₃₇ வி₃₃₈ஷ்வ₃₃₉ ஸு₃₄₀வ்ந₃₄₁மா₃₄₂தி₃₄₃ஸ்தி₃₄₄த₃₄₅ம்₃₄₆ வி₃₄₇ஷ்வ₃₄₈க₃₄₉ர்₃₅₀மா₃₅₁ஹி₃₅₂
 ஜ₃₅₃நி₃₅₄ஸ்த₃₅₅த₃₅₆ே₃₅₇வ₃₅₈ அ₃₅₉தி₃₆₀த₃₆₁ர்₃₆₂ம₃₆₃ந்₃₆₄வ₃₆₅ோ₃₆₆ அ₃₆₇ஸ₃₆₈வ₃₆₉த்₃₇₀தி₃₇₁ய₃₇₂ : த₃₇₃ு₃₇₄தி₃₇₅ய₃₇₆ : பி₃₇₇தா₃₇₈ ஜ₃₇₉நி₃₈₀த₃₈₁ி₃₈₂ஸ-
 தி₃₈₃நா₃₈₄ம்₃₈₅ ॥ 3 ॥ அ₃₈₆பா₃₈₇ஜ₃₈₈ர்₃₈₉ம₃₉₀ வ்₃₉₁ய₃₉₂த₃₉₃ஸா₃₉₄த₃₉₅பு₃₉₆ரு₃₉₇வா₃₉₈ : ச₃₉₉ஸு₄₀₀த₄₀₁ : பி₄₀₂தா₄₀₃ ம₄₀₄ந-
 ஸா₄₀₅ஹி₄₀₆ தி₄₀₇ர₄₀₈ோ₄₀₉ து₄₁₀த₄₁₁ம₄₁₂ே₄₁₃ந₄₁₄ அ₄₁₅ஜ₄₁₆ந₄₁₇ஸ₄₁₈வ்₄₁₉மா₄₂₀ந₄₂₁ : ய₄₂₂த₄₂₃த₄₂₄ந்₄₂₅ அ₄₂₆த₄₂₇த₄₂₈ : ஹ₄₂₉ந்₄₃₀ ப்₄₃₁வ்₄₃₂
 அ₄₃₃தி₄₃₄த₄₃₅த₄₃₆வா₄₃₇ பृ₄₃₈த₄₃₉ி₄₄₀வ₄₄₁ி₄₄₂ அ₄₄₃ஸ்₄₄₄த₄₄₅த₄₄₆ம்₄₄₇ : வி₄₄₈ஷ்வ₄₄₉த₄₅₀ஸ₄₅₁ஸு₄₅₂த₄₅₃ வி₄₅₄ஷ்வ₄₅₅த₄₅₆ோ₄₅₇ ஸு₄₅₈ஸ₄₅₉த₄₆₀

வி¹த்வ²தோ³ ஹ⁴ஸ்த⁵ உ⁶த⁷ வி⁸த்வ⁹த¹⁰ஸ்பா¹¹த் । ச¹²வ¹³ஹு¹⁴ப்ய¹⁵ந¹⁶ம¹⁷தி¹⁸ ச¹⁹ப²⁰த²¹த²²ரீ²³த²⁴ய²⁵ா²⁶
 ப²⁷ு²⁸த²⁹ி³⁰வீ³¹ ஜ³²ந³³ய³⁴ந்³⁵த³⁶வ³⁷ஃ³⁸ । கி³⁹ஃ⁴⁰ ச⁴¹ி⁴²வ⁴³த⁴⁴ா⁴⁵சீ⁴⁶த⁴⁷ி⁴⁸ப⁴⁹ி⁵⁰ஸ்த⁵¹ா⁵²ந⁵³மா⁵⁴ர⁵⁵ம⁵⁶ப⁵⁷ண⁵⁸க⁵⁹ு⁶⁰த⁶¹ம⁶²தி⁶³ஸ⁶⁴வ⁶⁵-
 த⁶⁶ிக⁶⁷மா⁶⁸சீ⁶⁹த் । ய⁷⁰தீ⁷¹பூ⁷²மி⁷³ஜ⁷⁴ந⁷⁵ய⁷⁶ந் ॥ 4 ॥ வி⁷⁷த்வ⁷⁸க⁷⁹ர்மா⁸⁰ வி⁸¹த்ய⁸²ாமौ⁸³ரீ⁸⁴ய⁸⁵ா⁸⁶
 ந⁸⁷ம⁸⁸ஹி⁸⁹நா⁹⁰ வி⁹¹த்வ⁹²ச⁹³க்ஷ⁹⁴ா⁹⁵ । கி⁹⁶ஃ⁹⁷ ச⁹⁸ி⁹⁹வ¹⁰⁰த¹⁰¹ந¹⁰²க¹⁰³ு¹⁰⁴ உ¹⁰⁵ச¹⁰⁶வ¹⁰⁷ு¹⁰⁸க்ஷ¹⁰⁹ அ¹¹⁰சீ¹¹¹த¹¹²ய¹¹³தோ¹¹⁴ த்¹¹⁵ய¹¹⁶ா¹¹⁷
 ப¹¹⁸ு¹¹⁹த¹²⁰ி¹²¹வீ¹²² நி¹²³ஸ்த¹²⁴ஸு¹²⁵ । ம¹²⁶நீ¹²⁷பி¹²⁸ண¹²⁹ ம¹³⁰ந¹³¹ச¹³²ா¹³³ ப¹³⁴ு¹³⁵க்ஷ¹³⁶தே¹³⁷ த¹³⁸ு¹³⁹த¹⁴⁰த¹⁴¹த¹⁴²ய¹⁴³தி¹⁴⁴ஸ்த¹⁴⁵ஸு¹⁴⁶வ்-
 ந¹⁴⁷ா¹⁴⁸நி¹⁴⁹ த்¹⁵⁰ய¹⁵¹ர¹⁵²ய¹⁵³ந் । ய¹⁵⁴ாதே¹⁵⁵ த்¹⁵⁶ய¹⁵⁷ாம¹⁵⁸ா¹⁵⁹நி¹⁶⁰ ப¹⁶¹ர¹⁶²ம¹⁶³ா¹⁶⁴பி¹⁶⁵ ய¹⁶⁶ா¹⁶⁷ஸ¹⁶⁸வ¹⁶⁹ம¹⁷⁰ா¹⁷¹ய¹⁷²ா¹⁷³ ம¹⁷⁴த¹⁷⁵ய¹⁷⁶மா¹⁷⁷ வி¹⁷⁸த்வ-
 க¹⁷⁹ர்ம¹⁸⁰ந்¹⁸¹த¹⁸²மா¹⁸³ । சி¹⁸⁴க்ஷ¹⁸⁵ா¹⁸⁶ ச¹⁸⁷க¹⁸⁸ி¹⁸⁹வ்ய¹⁹⁰ோ¹⁹¹ ஹ¹⁹²வி¹⁹³பி¹⁹⁴ ச¹⁹⁵வ¹⁹⁶த¹⁹⁷ாவ¹⁹⁸ஸ¹⁹⁹ஸ²⁰⁰வ²⁰¹ய²⁰² ய²⁰³ஜ²⁰⁴ஸ²⁰⁵வ²⁰⁶
 த²⁰⁷நு²⁰⁸வ்²⁰⁹ஜ²¹⁰ு²¹¹ப²¹²ா²¹³ண²¹⁴ । வ²¹⁵ா²¹⁶ச²¹⁷ஸ²¹⁸ப²¹⁹தி²²⁰ வி²²¹த்வ²²²க²²³ர்மா²²⁴ண²²⁵மூ²²⁶த²²⁷யே²²⁸ ॥ 5 ॥ ம²²⁹ந²³⁰ோ²³¹ய²³²ு²³³ஜ்²³⁴
 வ²³⁵ா²³⁶ஜே²³⁷ அ²³⁸த்ய²³⁹ா²⁴⁰ஹு²⁴¹வே²⁴²ம । ம²⁴³ந²⁴⁴ோ²⁴⁵நே²⁴⁶தி²⁴⁷ஸ்த²⁴⁸ா²⁴⁹ ஹ²⁵⁰வ்²⁵¹ந²⁵²ா²⁵³நி²⁵⁴ ஜ²⁵⁵ோ²⁵⁶ப²⁵⁷தே²⁵⁸ வி²⁵⁹த்வ²⁶⁰ஸ²⁶¹ம்²⁶²பூ²⁶³ர²⁶⁴வ²⁶⁵ஸே²⁶⁶
 ச²⁶⁷ா²⁶⁸த²⁶⁹ு²⁷⁰க²⁷¹ர்மா²⁷² । வி²⁷³த்வ²⁷⁴க²⁷⁵ர்ம²⁷⁶ந்²⁷⁷ ஹ²⁷⁸வி²⁷⁹ப²⁸⁰ா²⁸¹ வ²⁸²ா²⁸³த²⁸⁴ு²⁸⁵ப²⁸⁶ா²⁸⁷ந²⁸⁸ஸ²⁸⁹ஸ²⁹⁰வ²⁹¹ய²⁹² ய²⁹³ஜ²⁹⁴ஸ²⁹⁵வ²⁹⁶ த²⁹⁷நு²⁹⁸வ்²⁹⁹ஜ³⁰⁰ு³⁰¹-
 ப³⁰²ா³⁰³ண³⁰⁴ । ம³⁰⁵ு³⁰⁶த³⁰⁷ா³⁰⁸ந்³⁰⁹வ³¹⁰ந்³¹¹யே³¹² அ³¹³ம³¹⁴ி³¹⁵த³¹⁶ஸ³¹⁷ஸ³¹⁸ப³¹⁹த³²⁰ா³²¹ இ³²²ஹ³²³ா³²⁴ஸ³²⁵மா³²⁶க³²⁷ ம³²⁸த³²⁹ய³³⁰ா³³¹ ச³³²ு³³³ரி³³⁴ர³³⁵ஸ்த³³⁶ு³³⁷ ।
 வி³³⁸த்வ³³⁹க³⁴⁰ர்ம³⁴¹ந்³⁴² ஹ³⁴³வி³⁴⁴ப³⁴⁵ா³⁴⁶ வ³⁴⁷ர்³⁴⁸த³⁴⁹ி³⁵⁰ந³⁵¹ே³⁵²ன³⁵³ த்³⁵⁴ய³⁵⁵ா³⁵⁶த³⁵⁷ா³⁵⁸ர³⁵⁹மி³⁶⁰ந்³⁶¹த³⁶²்³⁶³ம³⁶⁴க³⁶⁵ு³⁶⁶ண³⁶⁷ோ³⁶⁸ர³⁶⁹வ³⁷⁰த³⁷¹ய³⁷²ம்³⁷³ । த³⁷⁴ஸ³⁷⁵மै³⁷⁶ வி³⁷⁷த்வ³⁷⁸-
 ஸ³⁷⁹ஸ³⁸⁰ம³⁸¹ந³⁸²ம³⁸³ந்³⁸⁴ பூ³⁸⁵ர்³⁸⁶வ³⁸⁷ய³⁸⁸ம³⁸⁹ு³⁹⁰த³⁹¹்³⁹²ோ³⁹³ ய³⁹⁴த்ய³⁹⁵ா³⁹⁶ஸ³⁹⁷ஸ்த³⁹⁸ । ச³⁹⁹ம⁴⁰⁰ு⁴⁰¹த⁴⁰²ய⁴⁰³ வ⁴⁰⁴ய⁴⁰⁵ு⁴⁰⁶ந⁴⁰⁷ா⁴⁰⁸ய⁴⁰⁹
 சி⁴¹⁰ந்⁴¹¹யூ⁴¹²ந⁴¹³ா⁴¹⁴ ப⁴¹⁵த⁴¹⁶யே⁴¹⁷ ந⁴¹⁸ம⁴¹⁹ । ந⁴²⁰தீ⁴²¹ந⁴²²ா⁴²³ஃ⁴²⁴ ச⁴²⁵ர்⁴²⁶வ⁴²⁷ா⁴²⁸ச⁴²⁹ா⁴³⁰ பி⁴³¹த்⁴³²ரே⁴³³ ஜ⁴³⁴ு⁴³⁵ஹ⁴³⁶த⁴³⁷ா⁴³⁸ வி⁴³⁹த்வ⁴⁴⁰க⁴⁴¹ர்⁴⁴²ம⁴⁴³ணே⁴⁴⁴
 வி⁴⁴⁵த்வ⁴⁴⁶ா⁴⁴⁷ஸ⁴⁴⁸த்ய⁴⁴⁹ஸ⁴⁵⁰த்ய⁴⁵¹ஃ⁴⁵² ஹ⁴⁵³வி⁴⁵⁴ ॥ 6 ॥

முதலாவது அநுவாகத்தில் மகாக்கினி சயனத்தைச் சுற்றிலும் றீரைத்
 தெளித்தல் கூறப்பட்டது. இதில், இரண்டு சூத்தங்களால் ஹோமங்கள்
 கூறப்படுகின்றன.

முதற் சூத்தத்தில் முதலாவது இருக்கு

முதலாவது ஹோமம்

மந்திரம் :

ய¹த²மா³ வி⁴த்வ⁵ா⁶ பூ⁷வ⁸ந⁹ா¹⁰நி¹¹ ஜ¹²ு¹³ஹ¹⁴பி¹⁵ஹீ¹⁶த¹⁷ா¹⁸ நி¹⁹ப²⁰ஸ²¹த²²ா²³பி²⁴த²⁵ா²⁶ந²⁷ । ச²⁸ அ²⁹தி³⁰ப³¹ா³²த³³ி³⁴-
 ண³⁵மி³⁶த்வ³⁷மா³⁸ந³⁹ : ப⁴⁰ர⁴¹ம⁴²க்ஷ⁴³த⁴⁴ோ⁴⁵ வ⁴⁶ர⁴⁷ அ⁴⁸வி⁴⁹வ⁵⁰ி⁵¹ச⁵² ।

உரை.

எப் பரமேசுரன், பிரளயகாலத்தில், பூமி முதலிய உலகனைத்தையும் ஆகுதி செய்வது போல் தன்னிடத்தில் ஒடுக்கிக் கொள்கின்றானே, மற்றும், எல்லா முணர்கின்றவனும் சங்காரமாகிய ஹோமஞ் செய்கின்றவனுமாய் எமக்குப்பிதா வாயுமிருக்கின்றானே, அதாவது பிரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையுந் தன்னு ளடக்கிக் கொண்டு தான் மாத்திரமாய் நிற்கின்றானே, அப் பரமேசுரன், தனத் தால் உபலக்ஷிதமாகக் கொள்ளப்பெற்ற உலக போகங்களை யடைய விரும்பி யவனாய் தனது உண்மை வடிவை மறைத்துக்கொண்டு தன்னுலாக்கப் பெற்ற உடம்பின் நடுவிலிருக்கின்ற உள்ளக் கமலத்தில் நுழைந்துகொண்டிருக்கின்ற னன் என்பது.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

विश्वकर्मा मनसा यद्विधाया धाता विधाता परमोत सन्दह् । तेषामिष्टानि
समिषामदन्ति यत्र सप्तर्षीं पर एकमाहुः ।

உரை.

படைத்தளித்தழிக்குஞ் செயலையுடைய விசுவகருமன் என்னும் பரமேசுரன், தனது திருவுளத் தெண்ணுகல் மாத்திரத்தானே முத்தொழிலையுஞ் செய்கின்றான் வேறு கருவி முதலியன வேண்டிலன், இச்செயல்களால், பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் பெயர்களையும் பெறுகின்றனன். மற்றும், இவன் எல்லா முணர்ந்தவன், மரீகி முதலிய ஏழிரிஷிகளும் பல்வகையாகக் காணப்படுகின்ற பரமேசுரனை, படைப்பிற்குமுன் ஒருவனாகக் கூறுகின்றார்கள். அத்தகைய பரமேசுரன் அவர்கட்கு வேண்டியவற்றைத் தேடுகின்றான். அதனால் அம் மகரிஷி முதலானோர் களிப்படைகின்றனர் என்பது.

மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

योनः पिता जनिता यो विधाता योनस्सतो अस्यासज्जान । यो देवानां
नामधा एक एव तः सप्तर्षिं भुवनायन्यन्या ।

உரை.

எம்மைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், எம்மை யுண்டாக்குகின்றவனும், விரிப் பதிலென் ! உலகைத் தோற்றுவிக்கும் பரமேசுரன், உண்டாகி எமக்கு, உண்மையாகிய போக்கியப் பொருள்களையும் தனது உண்மை வடிவிலிருந்தே உண்டாக்கினன். மற்றும், எப் பரமேசுரன் தானே பல்வேறு வகைப்பட்ட

தேவதைகளின் பெயரையேற்றுக் கொள்ளினும், அதாவது பல தேவர்களாய்த் தோற்றிலும் உண்மையில் ஒருவனாகவே இருக்கின்றானே, அத்தகைய பரமேசுரனை, உண்டான எல்லாப் புவனங்களும், ஈசுரன் எவன்! புவனங்கள் எவைகள்! என்னும் வினாவெழும்படி கலந்து கொள்ளுகின்றன; அதாவது அவனுடன் ஒன்றாகி விடுகின்றன என்பது.

நான்காவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

त आयजन्त द्रविणः समस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना । असूर्ता सूर्ता
रजसो विमाने ये भूतानि समकुण्वन्निमानि ।

உரை.

முற் கூறிய விசுவகருமன் என்னும் பரமேசுரனால் படைப்பின் முதலில் உண்டாக்கப்பட்டவர்களும், கட்புலப்படாதவைகளை யுணர்கின்றவர்களும் தமது மகிமையிற் சிறிதுங் குறையாதவர்களுமான (தேவர்கள்) உயிருள்ளவர்களும், தத்தமது செயலில் ஏவப்பட்டவர்களுமான பிராணிகளை உண்டாக்கினார்கள் என்பது.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

नतं विदाथ य इदं जजानान्ययुष्मोऽकमन्तरं भवाति । नीहारेण प्रावृता
जरण्या चाऽसुप्त उक्थ शासश्चरन्ति ।

உரை.

விசுவகருமனாகிய எப் பரமேசுரன் இவ்வுலகை உண்டாக்கினானே, அப் பரமேசுரனை, படைக்கப்பட்ட சிவர்கள்! நீவிர் அறியமாட்டீர்கள், யான் தேவதத்தன் ய்களுதத்தன், நான் சிவன் என்றிவ்வாறு அறிகின்றோமென் பிரேல்! அத்தகைய பரமேசுரன் உங்களுடைய உணர்ச்சிக்கு விடயமாகுஞ் சிவனிலும் வேறுபிராணிகளுள். அப்பரமேசுரன் எமது வடிவின்ன என்று அறிபாததென்னை எனின்? முடி பணிபோல், மெய்யும், பொய்யுமாகாத அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்களா தவினென்க. அறியாதது மாத்கிரமா? அன்று, மற்றோ, நான் தேவன், நான் மனிதன் இது எனது வீடு நிலம் என்றிவ்வாறு வீண் வார்த்தையுமாடுகின்றீர்கள். அஃதென்றியும் உயிரோம்பலையே மேற்கொண் டிருக்கின்றீர்கள். இதனோடமையாகு, பாவுலகிலும் போகத்தைத் தேடிக் கொள்வதற்கு வேள்விகளில் சஸ்திரம் என்னும் ஒருவகைத் தோத்திரங்களையும் ஒதுகின்றீர்கள். இதனால் உங்கட்கு மெய்யுணர்வு இல்லை யென்பது திரண்ட பொருளாம் என்பது.

ஆரவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

परो दिवा पर एतापृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्गुहायत् । कस्विद्भूमिं प्रथमन्द्ध
आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विश्वे ।

உரை.

உண்மையிற் பரமேசுவரன் உறையு மிடமாகிய உள்ளக்குகையானது விண் ணுலகினும் வேறு, மண்ணுலகினும் வேறு, தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் வேறு. வேறென்பது உலகிற்குவேறாய் மிகத்தூரமாய் ஆசிரியன் நூல்களா லறியத்தக்க தென்பதாம். மற்றும், எக் கருப்பத்தில் தேவர்களினையும் இருக் கின்றார்களோ, அத்தகைய தண்ணீராகிய கருப்பத்தை முதலில் அடைந்தனன். நீராலுண்டாகிய கருப்பத்தில், தேவர் மனிதர் முதலான பிரானிகளனைத்தும் இருக்கின்றன வென்பது.

இது நூல்களில் வெளிப்படை. அத்தகைய கருப்பமும் இன்னதென்று உணரப்படாதது. உலகிற்கு ஆதாரமானது தூலமாயிருந்தும் அறியப்படாத போது மிக துண்ணிய கருப்பம் அறியப்படல் எவ்வணம்? என்க.

—ॐ—

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

तमिद्भूमिं प्रथमन्द्ध आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विश्वे । अजस्य नाभावध्वेक
मपितं यस्मिन्निदं विश्वं भुवनमधिभ्रितम् ।

உரை.

எல்லாத் தேவர்களையும் உட்கொண்ட பிரமாண்டமாகிய கருப்பத்தைத் தாங்கிய அப் பரமான்மா எத்தகைய தெனின்! பிறப்பிலாத பரமேசுவரனு டைய நாயியின் நடுவில், அதாவது உருவ நடுவில், இந்த எல்லாப் புனனங்களும் அடங்கக் கிடக்கும் விதையை ஊன்றுகின்றது என்பது.

இதையே, 'முதலில் நீரை உண்டாக்கி அதில் வீரியத்தை விட்டது, அது அண்டமாயிற்று' என மிருகியுங் கூறுகின்றது.

—

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

विश्वकर्माहजनिष्टदेव आदिर्द्ध्यवो अभवद्वितीयः । तृतीयः पिता जनितौष
धीनामपां गर्भं व्यदधात्पुरुषा ।

உரை.

அவ் வண்டத்தினுள், தேவ விலங்கு முதலான பல்வேறு வகையான உலகங்களைப் படைப்பவனும், சத்திய வலகில் வசிக்கின்றவனுமாகிய பிரம தேவன் தோன்றினன். இரண்டாவது கந்தருவர்கள் தோன்றினார்கள். மூன்றாவது, கொடி செடிகளுக்குப் பிதாவாகிய சோமன் உண்டாயினன். பரமேசுவரன் அத்தகைய பிரமாண்டமென்னும் கருப்பத்தை பல்வகையாகப் பெரிதாக்கினன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன், சுருவில் பதினாறுமுறை நெய் யெடுத்துக்கொண்டு இவ் வேட்டு மந்திரங்களின் முடிவில் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு சுருவினுள்ள நெய்யில் பாதியை ஓமஞ் செய்துவிடல் வேண்டுமென்பதாம்,

முதற் சூக்தம் முற்றும்.

இரண்டாவது சூக்தத்தில் முதலாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

चक्षुषः पिता मनसाहि धीरो घृतमेने अजनन्माने । यदेदन्ता अदृष्टं
हन्तपूर्वं आदिद्यावापृथिवीअप्रथेताम् ।

உரை.

எல்லாப் பிராணிகளையும் உண்டாக்குகின்றவைகளும், உறுதி யுடையவைகளும், தமது வீருப்பால் நெய்போல் உயிர்களுக்குப் பேரக சாதனங்களுமான மண்ணையும் விண்ணையும், ஒன்றற்கொன்று உதவியுடையவைகளாகப் படைத்தனன். இவைகள் முதலில் உண்டானதால் கண் முதலான பிராணைகள் வலுவடைந்தன. அதன் பிறகே, மண்ணும் விண்ணும் விரிவாயின என்பது.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

विश्वतश्चक्षुःश्रुतविश्वतो मुरवो विश्वतो हस्तउतविश्वतस्पात् । संवाहुभ्यां
नमतिसं पतत्रैर्वा पृथिवी जनयन्देव एकः ।

உரை

மண் விண் என்பவைகளை உண்டாக்குவதற்குமுன், பரமேசுவரன், எங்கும் கண்களை யுடையவனும், எங்கும் முகங்களை யுடையவனும், எங்கும்

ஹோம்)

கைகளை யுடையவனுமாக விளங்கினன். அத்தகைய பரமேசுரன் ஒருவனே, மண் விண்ணையுடைய இரண்டு கைகள் போன்ற தர்ம அதர்மங்களால் உலகனைத் தையும் சுவாதீனம் பண்ணிக் கொள்ளுகின்றனன். அங்கனமே, முதற் காரணங்களும் அநித்தியங்களுமான பஞ்ச பூதங்களாலும் சுவாதீனம் பண்ணிக் கொள்ளுகின்றனன் என்பது.

முன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

किं॒ स्वि॒दा॒सी॒दधि॒ष्ठान॒मा॒रम्भ॑ण॒क॒त॒म॒त्स्वि॒त्कि॒मा॒सी॒त् । य॒दी॒भू॒मिं
जन॑यन्वि॒ध॒कर्मा॑ वि॒द्या॒मौ॒र्ण॑म॒हि॒ना वि॒श्व॒च॒क्षः ।

உரை.

மண்ணையும் விண்ணையும் உண்டாக்கும்போது, பரமேசுரன் எதை ஆகாரமாகக் கொண்டு செய்தனன்? எதையுமில்லை. உண்டாக்குவதற்கு எதுதான் முதற் காரணமாக இருந்தது? எதுவுமில்லை. மற்றோ, நிமித்த காரணமும் எதுவுமில்லை. எல்லாவற்றையு முணர்கின்றவனும், உலகத் தொழிலைச் செய்கின்றவனுமாகிய பரமேசுரன் மண்ணையும் விண்ணையும் படைக்கும்போது அவனுடைய மகிமையே (அருட்சத்தியே) சாதனமாம்; பிற்தொன்றுமில்லை. இதனால் நினைக்க முடியாத சத்தியை யுடையவன் பரமேசுரன் என்பது கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

நான்காவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

किं॒ स्वि॒द्व॒न॒ऋ॒उ॒स॒वृ॒क्ष॒ आ॒सी॒य॒तो॒या॒वा॒पृ॒थि॒वी॒नि॒ष्ठ॒भुः॑ । म॒नी॒षि॒णो॒ मन॑
सा॒पृ॒च्छ॒ते॒दु॒त॒य॒द्य॒ति॒ष्ठ॒द् भु॒व॒ना॒नि धा॒र॒यन् ।

உரை.

உலகமென்னும் மண் விண்ணாகிய வீட்டைக் கட்டுதற் பொருட்டு மரம் வெட்டுவதற்கு வனம் எது? வாச்சியால் வெட்டும் மரந்தான் யாது? அறிவாளர்கள்? இவ் வனைத்தும் இவ்வாறு வினாவத் தன்மையுடையனவேயாம். ஆதலின் இதை நன்கு உய்த்து நோக்குவீர்களாக, மற்றும், பரமேசுரன் மண்ணையும் விண்ணையும் எதன்மேல் வைத்துக் கொண்டு செய்தனன் என்பது எல்லா வகையாலும் எழும்வினாவாம். இதனால் ஒன்றையும் வேண்டாமலே தானே எல்லாவற்றையும் பரமேசுரன் செய்தருளுகின்றனன் என்பது பெற்றும், இதன் விரிவைப் பிராமணத்திற் காண்க.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

यातेधामानि परमाणि याऽवमा यामध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा । शिक्षासरिवश्वो
हविषि स्वधावस्स्वयं यजस्वतनुवञ्जुषाणः ।

உரை.

விசுவகருமனே ! (பிரமனே !) உன்னுடைய சிறந்த இடங்களையும், தாழ்ந்த இடங்களையும், நண்பன் போன்று மிகப்பிரியமான அவிகளைக் கொடுத்தலே நிமித்தமாகக் கொண்டவைகளால் எமக்கு உபதேசிப்பாயாக. மற்றும், 'சுவதா' என்னுஞ் சொல்லால் உபலக்கணமாயுணரப்பெற்ற விசுவகருமனே ! நீ, எசமானனுடைய உடம்பிலிருந்து கொண்டு அநுபவிப்போனாய் தானாகவே வேட்பாயாக. உனது அருளின்றி வேட்போர் ஒருவரும் இலர் என்பது.

ஆறாவது இருக்கு மந்திரம்

மந்திரம்:

वाचस्पतिं विश्वकर्माणमूतये मनोयुजंवाजे अथाहुवेम । सनोनेदिष्टाहव
नानिजोपतेविश्वशं भूरवसेसाधु कर्मा ।

உரை

மந்திரமாகிய வாக்கைப் பரிபாலிக்கின்ற விசுவகருமனாகிய பாமேசுரனை, அன்னமாகிய நிமித்தம் பற்றி அதை அருந்துதற் பொருட்டு இங்கு அழைக்கின்றோம். எல்லா வலகங்களிலும் சுகத்தைப் பாவிக்கின்றவனும், எமக் கருகூலமாகிய செயலையுடையவனுமாகிய அப் பாமேசுரன், எமக்கருகிலுள்ள அவிசுரனை, எம்மைப் பாதுகாத் தற் பொருட்டு அருந்துகின்றான் என்பது.

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்

மந்திரம்:

विश्वकर्मन्हविषावावृधा न स्स्वयंयजस्व तनुवञ्जुषाणः । मुद्यन्त्वय्ये अभि
तस्सपत्ना इहाऽस्माकं मघवासुरिरस्तु ।

உரை.

விசுவகருமனே ! எமது அவிசுரனால் வளர்ந்த உடம்பையுடைய நீ, தானாகவே வேட்பாயாக. எனக்கு வேருன பகைவர்கள் இக்கருமத்தில் மயக்கமுடையவர்களாகுக. எங்கட்கு, உணவுப் பொருளுடனும், வீத்தையுடனும் கூடிய புதல்வனுண்டாகுக என்பது.

ஹோமம்)

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்

மந்திரம் :

विश्वकर्म न्हविषावर्धनेनत्रातारसिन्द्रमकृणारवध्यम् । तस्मैविश्वसमनमन्त
पूर्वीर्यमुग्रोविहव्योयथाऽसत् ।

உரை

விசுவருமனே ! எமது அவிசால் நீ வளர்ச்சி யடைந்தனை, மற்றும், பிறரைப் பாதுகாக்கும் இவ் வெசமானை எவராலும் கொல்ல முடியாதவனாகச் செய்வாயாக. விருத்தியடைந்த பிரசைகள் அவ்வெசமானனுக்கு உள் எடங்கி யிருப்பவர்களாகுக. இவ்வெசமானனை, பேராற்றலுடையோனாயும், எவராலும் அடக்க முடியாதவனாயுமிருந்து பலவகை வேள்வி செய்தற்கு உரியனாகச் செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களுடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு ஒதி, முன் மீந்துள்ள பாதி நெய்யையும் ஓமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், இவ்விரண்டு ஹோமங்கட்கும் 'விசுவகருமனே இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது சூக்தம் முற்றும்

மூன்றாவது விநியோகம்

நீரிற் பயமுடையவன் செய்யும் நீர் ஓமம்

மந்திரம் :

समुद्रायवयुनाय सिन्धूनांपतये नमः । नदीनां सर्वासापित्रेजुहुता
विश्वकर्षणेविधाहामर्त्यैः हविः ।

உரை

விசுவகருமனுடைய வடிவானதும், அழகுடையதும், ஓடுநதிகளை நிறையச் செய்வதும், இது விசுவகருமானினால் எல்லாம் நதிகளும் உண்டாக்கப் படுதலால் என்க, அத்தகைய விசுவகருமாவின் பொருட்டு, வேள்விச் செயலாளர்கள் ! நீவிர், எப்போதும் கேடுறுத அவினை ஓமஞ் செய்யுந்ர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, நீரினாற் பயத்தை யடையில், அந் நீரில் இரண்டு கை நிறைய நீரை எடுத்துக் கொண்டு அந் நீரிலேயே அதை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இது இங்குச் சம்பந்தமின்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யுணர்க.

இரண்டாவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

மூன்றாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

उत्विभिः समिधोदद्यादुदुधोद्यच्छतेऽनलम् ।

पञ्चेति पञ्चभिर्हृत्वा विद्वाम्यामश्मनः स्थितिः ॥ १ ॥

इन्द्रं चतुर्भिरापुच्छत् राच्छेत्पञ्चदशेरिताः ।

மூன்று சமித்துக்களை வைத்தல், அக்கினியை எடுத்துக்கொள்ள எல், ஐந்து மந்திரங்களால் அக்கினியைக் கொண்டு போதல், வெள்ளைக் கல்லை வைத்தல், நான்கு மந்திரங்களால் மகாக்கினிசயனத்தை அடைதல் என்பது.

நான்காம் காண்டம் ஆறாம் பிரபாடகம்.

மூன்றாம் அநுவாகம்.

நான்கு பஞ்சாதிகட்து மேல் இருபத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

அக்கினிப் பிரணயனத்தைக் கூறு மந்திரங்கள்.

उदैनसुत्तराभ्याग्ने घृतेनाऽहुत । रायस्पोषेण ससृजप्रज-
याच धेनेनच । इन्द्रं प्रतरां कृषि सजातानामसद्वशी । समेनं
वर्चसा सृज देवभ्यो भागधा असत् । यस्य कुर्मो हविर्गृहे तमग्ने
वर्धयात्वम् । तस्मै देवा अधिब्रवन्नयश्च ब्रह्मणस्पतिः । उदुत्वा विश्वे
देवाः ॥ १ ॥ अग्ने भरन्तु चित्तिभिः । सनोभव शिवतमस्सुप्रतीको
विभावसुः । पञ्चदिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामतिन्दुर्मति
वाधमानाः । रायस्पोषे यज्ञपति मा भजन्तीः । रायस्पोषे अधि
यज्ञो अस्थात्समिद्धे अनावधिमा महानः । उक्थपत्र ईड्यो
गृभीतस्तप्तं धर्म परिगृह्या यजन्त । ऊर्जायद्यज्ञमशमन्त देवा दैन्याय

யஜ்ஜோஷ் । தேவத்ரிஷ்ரிமணாஸுதப்யா: ॥ 2 ॥ பரிமூஹ் தேவா யஜ்-
மாயந் । சூர்யர்ஷிமஹீரிகேச: ப்ரஸ்தாத்மவிதா ஜ்யோதி ஸுத்யா:
அஜ்ஜம் । தஸ்ய பூபா ப்ரபவ் யாதி தேவஸ்ச்ஹ்யந்வித்வா ப்ருவ்நானி ஸோபா:
தேவாதேவ்யோ அஹ்வயந்நா அஸ்துர்வாத் ஸ்மித்ரே ஸ்மிதா யஜ்யே ।
தூரியோ யஜ்ஜோ யத்ரஹ்வயமேதி தத: பாவகா அாசிஷா நோ ஜுபந்தாம் ।
விமானேஷ் திவோமஹ்ய் அஸ்த் அபப்ரிவாந்நோத்சி அந்தர்ஷ: । சவித்வா-
சுர்யா ॥ 3 ॥ சஹ் ப்ருதாசுர்யந்தரா பூவமபர்ஷ்வகேதும் । உக்ஷாஸ்முத்ரோ
அருணஸ்சுப்ரண: பூவஸ்ய யோநி பிதூரா விவேச । மஹ்யே திவோ நிஹித:
பூஷிர்அஸமா விசுக்ரமே ரஜ்ச: பாத்யந்தோ । இந்ர வித்வா அவிபூஷந்த்ஸமுத்ர
வ்யசுஸங்கிர்: ॥ ரதீநா ரதீநா வாஜானா சத்பாநி பதி । சுமூஹ்யஜ்ஜோ
தேவா அசுர்வக்ஷுக்ஷுதமிதேவோ தேவா அசுர்வக்ஷுத் । வாஜஸ்ய மாப்ரஸவே-
நோத்ராமேணோத்ரபித் । அதா சபதா இந்ரோ மே நித்ராமேணாஸுத்ரா
அக: । உத்ராமசுத் நித்ராமசுத் ப்ரஹ்மதேவா அவிபூஷந் । அதாமபதா-
நிந்ராமோ விபூசீநாந்வயஸ்யதாம் ॥ 4 ॥

இரண்டாவது அநுவாகத்தில் விசுவகருமாவின் ஹோம கருமங்கள் கூறப்
பட்டன. இதில் அக்கினியைக் கொண்டுபோதல் கூறப்படுகின்றது.

சமீத்துக்களை வைப்பதில்

முதலாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

ஸுதேனஸுத்தராஜயாஸுத்ரே பூதேநாஸுத்ரத । ராயஸ்போஷேந ச ஸுஜப்ரஜயாசுத் தனேநசு ।

உரை.

நெய்யால் ஓமஞ் செய்யப்பெற்ற அக்கினியே! நீ, வேள்வித்தலைவனே, சிறந்த
ஐசுவரிய முடையவனாகச் செய்வாயாக. அதாவது, அவனுக்கு தனம், பிரசாதம்,
பிள்ளை, பேரன்மார்கள் பக முதலான ஐசுவரியங்களைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

மந்திரம்:

इन्द्रं प्रतरां कृधि सजाताना मसद्वशी ! समेन वचसा सृज देवेभ्यो
भागधा असत् ।

உரை.

சிறந்த ஐசுவரியத்தையுடைய அக்கினியே! நீ, வேள்வித்தலைவனை மிக வுயர்ந்தவனாகச் செய்வாயாக அதாவது, கூடப்பிறந்தார்களான சுற்றத் தார்களை தன் வசப்படுத்தும் வன்மையையும், அழகுடைமையையும், தேவர் கட்டு வேள்வியில் அழிப்பாகக் கொடுக்குத் தன்மையையும் அளிப்பாயாக என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்

மந்திரம்:

यस्य कुर्मो हविर्गृहे तमग्ने वध्या त्वस् । तस्म देवा अशिववन्नयं च
ब्रह्मणस्पतिः ।

உரை.

அக்கினியே! நீ, எவ் வேள்வித்தலைவன் வீட்டில் வேள்விச் செயலாளர் களான நாங்கள் அவி செய்கின்றோமோ, அவ் வேள்வித்தலைவனை வளர்ப்பாயாக. இவ் வேள்வித்தலைவன் எல்லாரினும் மிகச் சிறந்தவன் என்று தேவர்களிடத்திற் சொல்வாயாக, இவ் வேள்வித்தலைவன் வைதிக கருமத்தைப் பரிபாஸிப்போனாகுதல் என்பது

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் மூன்றாலும், முகல் நாள் இரவில் நெய்யில் ஊறவைத்திருந்த அக்திமரச் சமித்துகள் மூன்றையும், வேட்போன், சாலாமுகேயத் தீயிற் போட்டு விடல் வேண்டும். இதற்குத் தியாகம் இல்லை என்பதாம்.

சாண்டுச் சூத்திரங்களைத் தழுவி முன்னர், பசுபந்தத்தில் அக்கினிப் பிரணயனஞ் செய்தது (அக்கினியைக் கொண்டு போனது) போல், கிரியைகளைச் செய்யத் தொடங்கிக் கொண்டு ஆகவளியத்திற் சமித்துக்களை வைத்து நன்றாய் எரியவிட்டு 'अग्नये प्रणियमानायानु' என்று, ஹோதாவை (இருக்கோதுவோனை) ஏவல் வேண்டும். ஹோதா, முன்கீபாலவே. அக்கினிப் பிரணயனத்திற்குரிய மந்திரங்களை ஒதல் வேண்டும். பிறகு, வேட்போன் ஒரு மண் தட்டில் மண் லைப் போட்டு வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டாம் விநியோகம்.

அக்கினியை எடுத்தல்

மந்திரம் :

ऋषाविषेदेवा अमेभरन्तु चित्तिभिः । सनोभव शिवतमस्तुप्रतीको
विभावसुः ।

உரை.

அக்கினியே உன்னை, எல்லாத் தேவர்களும், மேலேமும் இந்திரிய விருத்தி
களான பிராணன்களால், மேலே தாங்கிக் கொள்வார்களாக. அத்தகைய நீ,
எமக்கு, மிகச் சாந்த முடையதும், மலர்ந்த முக முடையதும், வாழ்விப்பது
மாவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வேட்போன், மற்றொரு மண் அகலில், எரிந்து கொண்டி
ருக்குந் தீயில் சிறிது எடுத்துவைத்துக்கொண்டு, அம் மண் தட்டை மணலுள்ள
மற்றொரு மண் தட்டின்மேல் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

பிறகு, சூத்திரப்படி, 'யத்தேபாவக' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்
தால் சாலாமுகியத்தியில் 'உத்யதம்' என்னும் ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்
டும்.

வேள்விக் தலைவன், 'அபாதானபூதாய அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ்
செய்தல் வேண்டும்.

மூன்றாம் விநியோகம்

அக்கினியை எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டிய ஐந்து மந்திரங்களுள்

முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

पञ्चदिशो देवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामतिन्दुर्मिति वाधमानाः । रायस्योषे
यज्ञपतिमा भजन्तीः ।

உரை.

கிழக்கு முதலான ஐந்து திக்குக்களும் இந்திரிய முதலான தேவ சம்பந்த
முடையவைகளாகவும், தாமும் தேவதைகளாகவும், எமது கெட்டபுத்தியைப்
போக்குகின் றவைகளாகவும், தனஞ் சேர்ப்பதில் வேள்விக் தலைவனை எவ்வாற்த
ருளும் பாதுகாக்கின் றவைகளுமாயிருந்து இவ் வேள்வியைப் பாதுகாப்பன
வாகுக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

மந்திரம் :

रायस्पोषे अधियज्ञो अथात्समिद्धे अश्रावधि मामहानः । उक्थपत्र ईद्वयो
गृभीतस्ततः घर्मपरि गृह्याऽयजन्त ।

உரை.

நன்கு வளர்க்கப் பெற்ற தீயில் மீண்டும் மீண்டும் பூசிக்கப் பெற்றதும், 'சஸ்திரம்' என்னும் ஒருவகைத் துதி விசேடத்தையே வாகனமாகக் கொண்டதும், துதிக்கப் பெற்றதும், வேள்விச் செயலாளர்களாலும், வேள்வித் தலைவனுக்கு கவர்ந்து கொண்டதுமாகிய இந்த யக்ஞம், நிறைந்த ஐசுவரியத்திலிருந்து கொண்டு தனத்தைப் புஷ்டிப்படுத்துகின்றது என்பது. கவர்ந்து கொள்ளல் = சூடாக்கப்பட்ட, கர்மம் என்னும் அவிசைய ஏற்று எப்போதும் வேட்கின்ற தன்மையாம்.

மூன்றாம் மந்திரம்.

மந்திரம் :

ऊजाय यज्ञ मशमन्तदेवा देव्यायध्वं जोष्टे । देवश्रीश्रीमणाश्रतपयाः
परिगृह्यदेवा यज्ञमायन् ।

உரை

தேவர்கட்கு இனிமை செய்வதும், வேள்வி வாயிலாக உலகத்தைத் தாங்குவதும், எம்மாற் கொடுக்கப் பெற்ற அவிசைய யுண்பதுமாகிய அக்கினியின் பொருட்டு, வேள்விச் செயலாளர்களும் வேட்போனும், எப்போது அவிசைகளென்னும் உணவுப் பொருள்களால் களிப்புண்டாதற்குக் காரணத்தைச் செய்கின்றார்களோ, அக்காலத்தில், அய்யால் தேவர்களையே பற்றி நிற்பதும், வேள்வித் தலைவனுக்கு அருளபுரிய வேண்டு மென்னுந் திருவுள்ள முடையதுமாயிருக்கின்றது அவ்வக்கினி. அத்தகைய அக்கினியை ஏற்றுக் கொண்டு, வேள்விச் செயலாளர்களும் வேட்போனும் இந்த யக்ஞத்தை அதுட்டிக்கின்றார்கள் என்பது.

நான்காவது மந்திரம்

மந்திரம் :

सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्ताःसविता ज्योतिरुदयाः अजस्रं । तस्यपूषाप्रसवं
यातिदेवस्संपश्यन्विधा भुवनानि गोपाः ।

உரை

பொன் போன்ற கேசங்களென்னுஞ் சுவாலைகளையுடைய அக்கினி, இரவியின் கிரண வடிவங்களாகி, உயிர்களே, அவரவர்களின் செயல்களின் செலுத்து

கொண்டு போதல்)

கின்ற சூரிய மண்டலமாயிருந்து கிழக்கில் நடோதும் எழுகின்றது. அவ்வாறு எழுவதால், பாதுகாக்கின்ற போஷகதேவன் எல்லா விலகங்களையும் பார்த்து ஏவுகின்றான் என்பதாம்.

ஐந்தாவது மந்திரம்

மந்திரம்:

देवादेवेभ्यो अर्घ्यन्तो अस्थुर्वीतः शमित्रेशमितायजयै । वरीयोयज्ञोयत्र
हव्यमेतिततः पावका आशिषो नो जुषन्तां ।

உரை

வேள்விச் செயலாளர்களும் வேட்போனும், அவிக்களை ஏற்றுக் கொள்ளுந் தேவர்கட்கு யாகஞ் செய்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள். அதாவது உபாகரணம் வரை (கடாவைக் கல்லாலங்கிலையால் தொடுத்தல் வரை) பசு கருமங்களைச் செய்கின்றார்கள். அதற்குமேல், சாமித்திரத்தில், பசுவைக் கொன்று சமைக்குஞ் சாலையில் அவி செய்கின்றார்கள், அதற்குமேல், யாகத்தின் பொருட்டு சமஸ்காரஞ் செய்கின்றார்கள். அதற்குமேல் அவிர்ப்பாகம் கொடுக்கின்றார்கள். தேவதை, அவிக்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. இவ்வாறு நால்வகையான பாகுபாடுகளையுடைய யாகத்தில், ஆகவனியம் முதலான அக்கினிகள் யாம் விரும்பிய பயன்களைத் தேடுவனவாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்த ஐந்து மந்திரங்களாலும், அக்கினியை எடுத்துக்கொண்டு வேட்போன் ஆக்னீத்ர மண்டபத்தை அடைதல் வேண்டுமென்பதாம்.

நாண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, மேலேவரும் நான்காவது அதுவாகமாகிய 'आशुविशानः' என்பது முதலான பத்து மந்திரங்களையும் ஒதிக்கொண்டு பிரமன், வேட்போனுடன் கூடவே வேட்போனுக்குத் தெற்குப் பக்கமாகப் போதல் வேண்டும்.

இம் மந்திரங்களை, மைத்திரா வருணன், அல்லது, பிரதிப்பிரஸ்தாதா ஒதிக்கொண்டும் முன்போல் போகலாம்.

நான்காம் விநியோகம்

ஒரு வேள்னைக் கல்லை எடுத்தல்

முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

विमान एषदिवोमध्य आस्त आपविवात्रोदसी अन्तरिक्षं । सविधाचीरणि
चष्टेष्टुताची रन्तरापूर्वमपरञ्च केतुम् ।

உரை.

மண்ணையும் சுவர்க்கத்தையும் அந்தரிக்கத்தையும் பூரணமாக்கும் இந்த வெள்ளைக்கல், உலகை பல்வேறு வகைகளாய்ப் படைப்பதாகி, ஆக்னீத்ரன் என்பவனுடைய இடத்திலுள்ள வெளிக்கு நடுவில் இருக்கின்றது. இவ்வாறு பாமேசுவரவடிவாகத் துதிக்கப் பெற்ற கல், திக்குக் களை நன்கு விளக்குகின்றது. நெய் தரும் பாத் பசுக்களையும் விளக்குகின்றது. பிரமாண்டத்தில், இது முன் பின் என்பதற்குக் குறியாகிய இரவியையும் விளக்குகின்றது என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

उक्षासुद्रो अहणसुपर्णः पूर्वस्ययोनिपितुराविवेश । मध्येदिबोनिहितः

पृथिवरश्माविचक्रमेरजसः पात्यन्तौ ।

உரை

இந்த வெள்ளைக் கல், வேள்வி வாயிலாகப் பயன்களை நிறையக் கொடுக்குந் தன்மையால் மேகமாகவும், பெரும் பயனைத் தருவதால் கடலாகவும், எல்லாம் பிரகாசமாக உபசரிக்கப்படுதலின் இரவியாகவும், சுவர்க்கத்தைக் குறித்து மேலெழும்புவதால் பறவையாகவும் இருக்கின்றது. அத்தகைய இக்கல், கிழக்கிலிருக்கின்ற ஆகவனியத்திற்குக் காரணமாகிய ஆக்னீத்ரனையடைந்தது. இந்த வெள்ளைக் கல், வானிற்கு நடுவில் வைக்கப்பட்டு விரும்பும் உலகின் தோற்றத்தையும் ஒடுக்கத்தையும், பாமேசுவராக இருந்து பரிபாலிக்கின்றது என்பது.

இம் மந்திரங்களிரண்டாலும், ஒரு வெள்ளைக் கல்லை யெடுத்து ஆக்னீத்ர மண்டபத்தின் நடுவில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இக் கல், பிறகு உபதானஞ் செய்யப்படுவதாம்.

ஐந்தாம் லிநியோகம்

அக்கினியை எடுத்துக்கொண்டு கருட சயனத்தின் வால்வரை செல்ல வேண்

டியதற்குரிய நான்கு மந்திரங்களுள்

முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

इन्द्रविद्या अवीवृधत्समुद्रव्यचसंगिरः । रथीतमꣳ रथीनां वाजानाꣳ

सप्तपिं पतिं ।

உரை

கடல் போல் விரிந்திருக்கின்றவனும், தேர்களையுடைய அரசன் மந்திரி முதலானோர்களுக்குள் அகிசயமாகிய தேரையுடையவனும், உணவுப் பொருள்

கொண்டு போதல்)

களைப் பாதுகாக்கின்றவனும், நன்னெறியிலுள்ள வேள்வித் தலைவர்களைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், மிகுந்த ஐசுவரிய முடையவனுமாகிய அக்கினிதேவனை, எல்லாத் துதிவாக்குக்களும் வளர்க்கின்றன என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

மந்திரம் :

सुसहृद्यो देवाः आचवक्ष्यद्भिवो देवाः आचवक्षन् ।

உரை

மிகுந்த ஐசுவரியத்துடன் கூடிய அக்கினி, உணவுப் பொருள்களை யுண்டாக்கு நிமித்தமாகிய மேலே கவரும் வன்மையால் வேள்வித் தலைவனாகிய என்னை மேலோனாக்கிற்று. பிறகு, பெரும் ஐசுவரியத்துடன் கூடிய இவ்வக்கினி, கீழே கவரும் வன்மையால் எனது பகைவரைக் கீழாக்கிவிடுக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

மந்திரம் :

**वाजस्य वा प्रसवेनोद्ग्राभेणोद्गभीत् । अथासपत्नाः ईद्वोमे निग्राभे
णाऽधराः अकः ।**

உரை

மிகுந்த ஐசுவரியத்தையுடைய இவ்வக்கினி, உணவுப் பொருள்களை யுண்டாக்கும் நிமித்தமாகிய மேம்பட்ட வன்மையால் எசமானனாகிய என்னை மேம்பாடு அடையும்படி செய்வித்தது. பிறகு, மிகுந்த ஐசுவரியத்தோடு கூடிய இவ்வக்கினி, தாழ்த்தும் வன்மையால் எனது பகைவர்களைத் தாழ்த்துவதாகுத என்பது.

கான்காவது மந்திரம்

மந்திரம் :

**उद्ग्राभंचनिग्राभंच ब्रह्मदेवा अवीवृधन् । अथासपत्नानिःद्राभीमे विवृची
नाऽव्यस्यताम् ।**

உரை

தேவர்கள் எல்லாரும், பிரமன் தலைமையைக் கொண்ட எனது மேம்பாட்டையும், பகைவரின் தாழ்மையையும் வளர்த்து விட்டார்கள். பிறகு, இந்திராக்கினிகள் எங்கும் ஓட்டமெடுக்கின்ற எனது பகைவர்களை நாசஞ் செய்வார்களாக என்பது.

இந் நான்கு மந்திரங்களாலும், வேட்போன், அவ் வக்கினியை எடுத்துக் கொண்டு கருட சயனத்தின் வால் வரை போதல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

आशुस्त्रिंशत्तिरथं होताऽन्वाह दशचैकम् ।

उद्धर्षेतिविकल्पार्थं मन्त्राः पञ्चदशेरिताः ॥ १ ॥

பத்து மந்திரங்களை ஹோதா ஒதுதல், விகல்ப மந்திரங்கள் என் து.

நான்காம் காண்டம் ஆறுவது பிரபாகம்

நான்காம் அநுவாகம்.

நான்த பஞ்சாதிக்கட்தமேல் நாற்பது பதங்களைக் கோண்டது.

அப்பிரதீர்தம் என்னுஞ் சூத்த மந்திரங்கள்

आशुस्त्रिंशत्तिरथं वृषभो नयुध्मो घनावनः क्षोभेणश्वर्षणीनाम् ।
 संक्रन्दनोऽनिमिष एकवीरश्शतसेना अजयत्साकसिन्द्रः । संक्रन्द-
 नेना निमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्च्यवनं धृष्णुना । तदिन्द्रेण
 जयत तत्सहध्वयुधो नर इषु हस्तेन वृष्णा । स इषु हस्तेस्सनिषिञ्जिभि-
 र्वशी स संस्थासयुध इन्द्रे गणेन । स सुष्टजित्सोमपा बाहुशयू-
 ध्वधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता । वृहस्पते परिदीय ॥ १ ॥ रथेन रक्षो-
 हाऽमित्रा अपवाधमानः । प्रभञ्जन्तसेनाः प्रमृणो युधाजयन्स्मा-
 कमेध्वविता रथानाम् । गोत्रभिदङ्गो विदं वज्रवाहुञ्जयन्तमज्म-
 प्रमृणन्तमोजसा । इमं संजाता अनुवीरयध्वमिन्द्र सखायोऽ-
 नुस रभध्वम् । बलविज्ञायस्स्थविरः प्रवीरस्सहस्वान् वाजी सहमान
 उग्रः । अभिवीरो अभिसत्त्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमातिष्ठगोवित् ।
 अभिगोत्राणि सहसा गाहमानोऽदायः ॥ २ ॥ वीरश्शतमन्युरिन्द्रः ।
 दुश्च्यवनः घृतनाषाड्युधोऽस्माकसेना अवतु प्रयुस्तु । इन्द्र

आसाभेता बृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञः प्र एतुसोमः । देवसेनानामभि-
 भञ्जनीनाञ्जयन्तीनां मरुतोयन्त्वेग्र । इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ
 आदित्यानां मरुताः शर्धुग्रम् । महामनसां भुवनच्यवानां घोषा
 देवानाञ्जयन्तामुदस्थात् । अस्माकमिन्द्रस्मृत्येषु ध्वजेवस्माकं या
 इषवस्ता जयन्तु ॥ ३ ॥ अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्व-
 स्मानुदेवा अवताहेवषु । उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्सत्स्वनां
 मामकानां महासि । उद्धवहन्वाजिनां वाजिनान्युद्धथानां
 जयन्तामेतु घोषः । उपग्रेतु जयन्ता नरस्स्थिरावससन्तु
 बाहवः । इन्द्रोवशमीयच्छत्वनाधुष्या यथाऽसथ । अवसृष्टापरापत
 शरव्ये ब्रध्नसः शिता । गच्छाऽमितान्प्र ॥ ४ ॥ विशमैषां कञ्जो-
 च्छिषः । मर्माणिते वर्मभिश्छादयामि सोमस्त्वा राजाऽमृतेनाऽभिव-
 स्ताम् । उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तन्त्वा मनुमदन्तु देवाः ।
 यत्र त्राणास्संपतन्ति कुमारा विशिखा इव । इन्द्रानस्तत्र वृत्रहा
 विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥ ५ ॥

முன்றாவது அநுவாகத்தில் அக்கினியை எடுத்துக் கொண்டு செல்லுதல்
 கூறப்பட்டது. இதில், எடுத்துக்கொண்டு செல்லும்போது பின்தொடர்ந்து
 செல்கின்ற, பிரமன், மைத்திராவருணன், பிரதிப்பிரஸ்தா என்பவர்களுள்
 யாராகிலும் ஒருவன் ஒதவேண்டிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதலாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

आशुशिशानो वृषभो नयुध्मो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम् । संक्रन्द
 नोऽनिमिष एकवीरश्शतः सेना अजयत्साकमिन्द्रः ।

உரை.

விசுவாஸிற் காரியங்களைச் செய்கின்றவனும், இடபம் மற்றொரு இடபத்
 துடன் போரிடக் களிப்புறுவது போல் பகைவர்களை அதிகசயமாகக் கொல்
 கின்றவனும், பிறர் சேனையிலுள்ள மனிதர்களைப் பயமுறுத்துகின்றவனும்,

பிறர்கேட்டுப்பயமுறும்படியான ஒலியையுடையவனும், ஒரு கணப்போதுகூட எமாந்திராதவனும், பிறருடைய உதவியின்றி வெல்லும் ஆற்றலுடையவனுமாகிய இந்திரன், துற்றுக் கணக்கான பிற சேனைகளுடன் போரிட்டு வென்றவன் என்பது,

இரண்டாவது மந்திரம்.

மந்திரம்:

सक्रन्देनाऽनिमिषेण जिष्णुना युक्कारेण दुस्यवनेन धृष्णुना । तदिद्रेण
जयत तस्य हृषं युधो नर इषु हस्तेन वृणा ।

உரை.

போரிடுவதற்குவிரும்பும்மனிதர்களே! நீவிர், ஒருகணப்போதுகூட எமாந்து போகாதவனும், அதாவது எப்போதும் கண் விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனும், வெற்றியையே மேற்கொண்டோனும், போரிடுகின்றவனும், பிறரால் தாழ்த்தப்படாதவனும், பயமற்றவனும், அம்பைக் கையிலேந்திக் கொண்டிருக்கின்றவனும், வேண்டியவற்றை வழங்குகின்றவனுமாகிய இந்திரனுடைய அறுக்கரசுத்தைப் பெற்றவர்களாய் பிறருடைய வன்மையை வெற்றி கொள்ளீர்களாக. அதாவது பிறரை நாசஞ் செய்வீர்களாக என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்

மந்திரம்:

स इषु हस्तैस्सनिभिर्वशी सः स्रष्टासयुध इन्द्रो गणेन । सः सृष्टजितो
मपा बाहुशर्ष्वध्वं प्रतिहिताभिरस्ता ।

உரை.

கையில் அம்புகளையுடைய காலாட்களுடன் கூடிய இந்திரன், பிறருடைய வன்மையை வசப்படுத்திக் கொள்கின்றான். கையில் வாளையுடையவர்களுடன் கூடிய இந்திரன் பிறரை வசப்படுத்திக் கொள்கின்றான். அல்லது, பிறருடைய சைன்யத்திலுள்ள அம்புகள் கத்திகளுடன் கூட அவர்களையும் வசப்படுத்திக் கொள்கின்றான் எனினும் அமையும் பிறருடைய காலாட்களுடன் கலந்து கொள்கின்றான். கலந்துகொண்டு எல்லாரையும் வெல்கின்றான். வேள்வித்தலைவர்களையுடைய யாகத்தில் சோமரசு மருந்துகின்றான் ஆகனின் இடைவீடாது தறுவை மேலே யெடுத்துக்கொண்டு நின்று அதிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட அம்புகளால் பகைவரை நாசப்படுத்துகின்றான் என்பது.

நான்தாவது மந்திரம்,

மந்திரம் :

बृहस्पते परिदीयारथेन रक्षोहाऽमिवाऽपवाधमानः । प्रभञ्जसेनाः प्रमृणो
सुधाजयजन्माकमेध्यवितारथानाम् ।

உரை

பெரும் பேச்சாளியாகிய இந்திர! நீ, தேரில் எங்குஞ் செல்வாயாக, மற்
றும், நீ எத்தன்மைய னெனின்? இராக்கதர்களைக் கொல்கின்றவன். பகைவர்
களைக் கொல்கின்றவன். பிறருடைய சேனைகளை அழிப்பவன். போர்களி
லெல்லாம் வெற்றி கொள்கின்றவன். அத்தகையனாகிய நீ எமது தேரைப்
பாதுகாக்கின்றவனாவாயாக என்பது.

—o—o—o—

ஐந்தாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

गोत्रभिद्वन्द्वं वज्रबाहुजयन्तमम प्रमृणन्तमोजसा । इमं सजाता भु
वीरयध्वमिन्द्रं सखायोऽनुसंरभध्वम् ।

உரை

ஒத்த பிறப்புடைய எமது சுற்றத்தார்களே! நீங்கள், முதலில் வீரனாகிய
இந்திரனைப் பின்பற்றிக்கொண்டு வீரமுடையோராகுவீர்களாக. உதவிச்
செயலாளர்களே! நீங்களும், மலையின் சிறகை அறுத்தவனும், பூமியை யடைந்த
வனும், வச்சிராயுதத்தைக் கையில் ஏற்றியவனும், பகைவர்கட்குப் பூமி யில்லா
தொழியும்படி வெற்றிகொள்கின்றவனும், வன்மையால் நன்கு பகைவரைக்
கொல்கின்றவனுமாகிய இந்திரனை முன்னே வைத்துக்கொண்டு போரைத்
தொடங்குவீர்களாக என்பது.

—o—o—o—

ஆறாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

बलविजयस्थविरः प्रवीरस्सहस्वान् वाजीसहमान उग्रः । अभिवीरो
अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमातिष्ठगोविन् ।

உரை.

பிறருடைய வலியை யுணர்கின்றவனும், பழையோனும், மிகச்சூரனும்,
வன்மையுடையவனும், உணவுகளையுடையவனும் பிறரையடக்குகின்றவனும்,
போர்களில் உக்கிரமுடையவனும், காலாட்கள் தன்னைச் சூழவிரைகின்றவனும்,

நாற்புறமும் ஏவலாளர்களை யுடையவனும், மிகுந்த வலிமை யுடையவனும், பூமியைப் பெறுகின்றவனுமாகிய இந்திரனே! நீ, வெற்றிச்சீலமுடைய தேரில் ஏறுவாயாக என்பது.

—o—o—o—

ஏழாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

अभिगोत्राणि सहसा ग्राहमानोऽदायो वीरशतमस्युरिन्द्रः । दुह्ययनः
पृतनापाड्युथ्योऽस्माकं सेना अवतु प्रयुञ्जु ।

உரை.

நாற்புறத்துமுள்ள போர்ப்பூமிகளை மிக விரைவில் தாண்டிச் செல்கின்ற வனும், தூற்றுக்கணக்கான கோபங்களையுடையவனும், விழ்த்தப்படாதவனும், பிறருடைய சேனைகளை அடக்குகின்றவனும், பிறரால் போர் தொடுக்கப் பெறாதவனுமாகிய இவ்விந்திரன் எமது சேனைகளைப் பாதுகாப்பானாக என்பது.

—o—o—o—

எட்டாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

इन्द्र आसन्नेता बृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञः पुरण्वसोमः । देवसेनानामभिभञ्ज
तीनाञ्जयन्तीनां मरुतोयस्वधे ।

உரை.

எமது அறுக்கிரகத்தின் பொருட்டு பகைவர்மேற் செல்கின்ற சைன்யங்களை இந்திரன் நடாத்துவானாக. பிருகத்பதி, தக்ஷிணாதேவி, யக்ஞம், சோமம் என்னும் இவைகளுள் ஒவ்வொன்று முன்செல்க. மற்றும், பிறருடைய வன்மையை யுணர்வதற்கைவகளும், வெற்றியுடையவைகளும், இவைகளின் சம்பந்தமுடையவைகளுமான சைன்யங்களுக்கு முன்னே மருத்துக்கள் செல்வார்களா என்பது.

—o—o—o—

ஒன்பதாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

इन्द्रस्य वृणो वरुणस्य राश आदित्यानां मरुताः शर्घ्वग्रम् । महामनसा
भुवनस्यवानां घोषो देवानाञ्जयतामुदस्थात् ।

உரை.

வேண்டியவற்றை வழங்கும் இந்திரனுடைய இராச்சியத்தை ஆளும் வருணனுடைய ஆற்றல், போரில் மிக உக்கிரமாகுக. போர்களில் உறுதியான

கொண்டுபோதல்)

மனமுடையவர்களும், பகைவரை புவனங்களிலிருந்து தள்ளிவிடும் வன்மையுடையவர்களும், வெற்றியுடையவர்களுமான தேவர்களின் பேரொலி எழுந்து விட்டது என்பது.

பத்தாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

अस्माकिन्द्रस्मृतेषुध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु । अस्माकं
वीरा उत्तरे भवस्वस्मानुदेवा अवताह्वेषु ।

உரை.

பிறருடைய சைன்யங்கள் போரிடுவதற்கு வந்தபோது எம்மை இந்திரன் பாதுகாப்பானாக அப்போது, எம்மால் விடப்பட்ட அம்புகள் பிறருடைய சைன்யங்களை நாசப்படுத்துக. வீரர்களும், சூரர்களுமான எமது காலாட்கள், பிறருடைய காலாட்களினும் மேம்பட்டவைகளாகுக. தேவர்கள், போரில் எம்மையே பாதுகாப்பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன், அக்கினியை எடுத்துக் கொண்டு ஆக்னீத்ர மண்டபத்திற்குப் போகும்போது, பிரமன், மைத்திராவருணன், பிரதிப் பிரஸ்தாதா என்னும் மூவருள் ஒருவர் இப் பத்து மந்திரங்களையும் ஓதிக்கொண்டு வேட்போனுக்குத் தென்புறமாகப் பின்தொடர்ந்து செல்லல் வேண்டும். இவ் விநியோகம் முன் விநியோகிக்கப்பட்டது.

—o—o—o—

முன் விநியோகத்திற்கே விகற்பமான மந்திரங்கள் ஐந்தனுள்

முதலாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

उद्धर्यमघवन्नायुधान्युःसत्त्वनां मामकानां महा५.सि । उद्धृतहन्वाजिनां
वाजिनान्युद्धयानां जयतामेतु घोषः ।

உரை

இந்திர! எமது ஆயுதங்களை, பிறருடைய ஆயுதங்களிலிருந்து மேம்பாடுடையவைகளாகச் செய்து எமக்குக் களிப்புண்டாக்குவாயாக. எமது பிரசைகளின் அறிவுகளை வளர்த்து அவைகள் களிப்படையுமாறு செய்வாயாக. விருத்திரனைக் கொன்றோய்! எமது குதிரைகள் வேகமாய் ஓடும்படி செய்து களிப்புண்டாக்குவாயாக. வெற்றியுடைய எமது தேர், பேரொலி செய்து கொண்டு போமாறு செய்வாயாக என்பது.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

उपमेत जयता नरस्थिरावस्सन्तु बाहवः । इन्द्रोवशस्यच्छत्वनाधृत्या
यथाऽसथ ।

உரை.

எமது மனிதர்களே ! நீங்கள், பிறருடைய சைன்யத்திற்கருகில் நன்கு
செல்வீர்களாக ; அதினின்றும் வெற்றி யடைவீர்களாக. உங்களுடைய கைகள்
தமது ஆயுதங்களால் வெட்டுவதில் உறுதி யுடையவைகளாகுக. நீங்கள் எவ
ராலும் தாழ்த்தப்படாமலிருக்கும்படி இந்திரன் உங்கட்கு இனியவைகளைச்
செய்வானாக என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்.

மந்திரம்:

अवसृष्टापरापत शरव्ये ब्रह्मसंशिता । गच्छाऽमित्रान्प्रविशमैषां
कञ्चनोच्छ्रियः ।

உரை.

கொல்லும் பாணமே ! பிரமனாற் கூரியதாக்கப்பட்ட நீ, எம்மால் விடப்
பட்டு, பிறருடைய சைன்யத்தில் விழுவாயாக ; விழுந்து, சத்துருவை யடை
வாயாக ; சத்துருவை யடைந்து உடம்பின் நடுவில் நுழைவாயாக. நுழைந்து
ஒருவரையும் விடாதே. அதாவது எல்லாரையும் வெல்வாயாக என்பதாம்.

நான்காவது மந்திரம்.

மந்திரம்:

सर्माणिते बर्धभिश्छादयामि सौमस्त्वा राजाऽयतेनाभिवस्ताम् ।
उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तन्वा मनुमदन्व देवाः ।

உரை.

வேள்வித் தலைவ ! உனது மர்மஸ்தானங்களை, கவசத்தால் மறைக்கின்
றேன். சோமராசன், உன்னை, இறப்பைப் போக்கும் யாதானுமொரு கவசத்
தால் முழுதும் மறைத்து விடுவானாக. உன்னுடைய தனம் பிறரை நோக்க
மிகுதியாயிருக்குக. வெற்றியடையும் உன்னை, தேவர்கள் சுளிப்படையச் செய்
வார்களாக என்பது.

கொண்டுபோதல்)

ஐந்தாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

यत्र बाणास्संपतन्ति कुमारा विशिखा इव । इन्द्रो नस्तत्र वृषहा विश्वाहा
शर्मे यच्छतु ।

உரை.

எப் போரில், பிறரால் விடப்பட்ட அம்புகள், தலையிலிருந்து கழிக்கப் பட்ட மயிர்கள் நாற்புறமும் விழுவது போல் வந்து விழுகின்றனவோ, அப் போரில், இந்திரன், பகைவரை விசேடமாய்க் கொல்லுகின்றவனாய் எமக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்பானாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்கள் ஐந்தையும் முன் விரியோகத்தில் ஒதினும் ஓதலாம் என்பதாம். இச் சூக்தம், தேவாசுரப் போரில், பிறருடைய தேர் இல்லாது வெல்வதற்கு நிமித்தமானதால் 'அப்பிரதிரதசூக்தம்' என்னும் நான்காவது அநுவாகமாம்.

நான்காவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்

प्राचीति पञ्चभिः साधिरारोहेभिर्मितां चितिम् ।

पूर्णांमौदुम्बरीं दध्ना जुहोत्येते ऋचौ तदा ॥ १ ॥

याज्यानुवाक्ये नक्त्येति बुपर्णोऽस्यादिभिर्भिभिः ।

स्वयमातृणकायां तमुखाभिं स्थापयेत्ततः ॥ २ ॥

श्रेष्ठ औदुम्बरीं दध्याद्विधे वैकङ्करीं तथा ।

शमीमयीं तु तां सेति सप्तऽऽम् டூய்தே சூக்தா ॥ ३ ॥

मास्त्येषु तु यागेषु प्रोक्ताः पञ्चमरूपाः ।

ईदृक्चेत्यादयः शेषो मितसश्चेत्युदीरिताः ॥ ४ ॥

अनुवाके पञ्चमेऽस्मिन्नुक्ता एकोनविंशतिः ।

அக்கினியுடன் மகாசயனத்தின் மேல் ஏறுதல், அத்திமாச் சுருக்கால் தயிரை ஹோமஞ் செய்தல், சுக்கான் கல்லின் மேல் அக்கினியை வைத்தல், அத்திச் சமித்தை அக்கினியில் வைத்தல், சொத்தைக்களாச் சமித்தை வைத்தல், வன்னிச் சமித்தை வைத்தல், சுருவால் பூர்ணஹுதி ஹோமஞ் செய்தல், ஐந்து மந்திரங்களால் மாருத புரோடாசங்களை ஹோமஞ் செய்தல் என்பது.

நான்காம் காண்டம் ஆறாம் பிரபாகம்.

ஐந்தாம் அநுவாகம்.

ஆறு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது.

அக்கிணிஸ்தாபன மந்திரங்கள்.

பாசிமனுபுரிதிசு ப்ரேஹிவிதானபேரே பூரோ அமிர்மவேஹ | வித்வா
 அாதிபானோ விபாஹீனோ ப்ரேஹிபுரிதிசு ப்ரேஹிபுரிதிசு | க்ரமபவமபிநா
 நாகமுத்யஹஸ்தேபு விப்ரத: | திவ: பூத: சுவர்யத்வா மித்ரா தேவமி
 ராஹம் | பூதிவ்யா அஹமுதந்தரிஷமாஸுஹமந்தரிஷாதிவமாஸுஹம் |
 திவோநாகஸ்ய பூதாஸுவர்யோதிர்ரகாம் || 1 || அஹம் | சுவர்யந்தோ
 நோபக்ஷந்த அபாஸுஹந்த ரோதஸி | யஜ் யே வித்வதோ பார: சு
 வித்வாஸுவிதேநிரே | அபே ப்ரேஹி ப்ரதமோ தேவயதாஸுபுதேவானா மூதம
 த்யானாம் | இயக்ஷமாணா பூதமிஸ்சஜோபாஸுசுவர்யந்து யஜமானாஸ்சுஸ்தி |
 நக்தோபாஸா சமனஸா விக்ரபே ப்ரபேயேதி சிசுமேக் சமீதி | த்யா
 வாமா ருகமோ அந்தவிமாதி தேவா அமிந்வாரயந்நவிநோதா: | அபே
 சஹஸாஷ || 2 || சதமூர்த்நந்தே ப்ராணாஸுஹஸமபானா: | த்வ
 சாஹஸ்ய ராய இசிபே தஸீமேதி விதே ம வாஜாய சுவாஹ | சூரணோதி
 கருதமானுபூதிவ்யா: சீத பூதே பூதிவ்யாஸிதமாஸாந்தரிஷமா பூத
 வ்யோதிபா திவ மூத்தமான தேஜஸா திசு உஹ: | அபுஹநஸு
 ப்ரதீக: பூரஸ்தாபஸேவா யோநிமாஸிதஸாஹ்யா | அஸிமந்தஸதே
 அப்யுத்தரஸிமந்விதேவா: || 3 || யஜமானஸ்ச சீதத | ப்ரேதோ அபே
 தீதிதி பூரோ நோஜஸ்யா சூரயா யவித | த்வா: சந்நந்த உபயந்தி

(வைத்தல்)

வாஜா: । விधेमते परमे जन्मन्ने विधेमस्तोमैर्वरे सधस्थे ।
 यस्माद्योनेरुदारिण्या यजेत प्रत्वेहवी२षि जुहुरे समिद्धे । ता२
 संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाऽहं वृणे सुमतिं विश्वजन्याम् । यामस्य
 कण्वो अटुहस्पृणा२सहसंधाराम् ॥ ४ ॥ पर्यसा महीङ्गाम् ।
 सप्तं अमे समिधस्सप्तजिह्वास्सप्तर्षयस्सप्तधामप्रियाणि । सप्त-
 होत्रास्सप्तधात्वा यजन्ति सप्तयोनीरापणस्वाधृतेन । इदृच्चा२न्या-
 दृक्चै॒ता॒दृक्च॑ प्रति॒दृक्च॑मितश्च॒ संम॑तश्च॒ सभ॑रा: । शुक्रज्योतिश्च
 चित्रज्योतिश्च॒ सत्य॑ज्योतिश्च॒ ज्योति॑र्मा२श्च॒ सत्य॑श्च॒त॒पाश्वा-
 त्य॑हा: ॥ ५ ॥ ऋतजिच्च॒ सत्य॑जिच्च॒ सेन॑जिच्च॒ सुषे॑णश्चान्त्य-
 मित्रश्च॒ दूरे॑ अ॒मित्र॑श्च॒ गणः॑ । ऋतश्च॒ सत्य॑श्च॒ध्रुव॑श्च॒ धरु॑णश्च॒ ध॒र्ता॑श्च॒
 वि॒ध॒र्ता॑श्च॒ वि॒धा॒रयः॑ । इ॒दृक्षा॑स॒ एता॒दृक्षा॑स॒ ऊ॒षु॑ण॒स॒दृक्षा॑सः॒ प्रा॒त॑-
 स॒दृक्षा॑स॒ एत॑न । मि॒ता॑स॒श्च॒ संमि॑ता॒स॒श्च॒न॒ ऊ॒तये॑स॒ भर॑सो म॒रुतो॑
 य॒ज्ञे अ॒स्मिन्नि॒न्द्र॒न्दै॒वी॒वि॒शो॑ म॒रुतो॑ऽनु॒व॒र्त्मानो॑ यथे॒न्द्र॒न्दै॒वी॒वि॒शो॑
 म॒रुतो॑ऽनु॒व॒र्त्मान॑ ए॒वमि॑मं॒ यज॑मान॒न्दै॒वा॒श्च॒ वि॒शो॑ मा॒नु॒षी॒श्चानु॑-
 व॒र्त्मानो॑ भवन्तु ॥ ६ ॥

நான்காம் அறுவாகத்தில், அக்கினிப் பிரணையத்திற்கு அங்கமாகிய அப்
 பிரதிரத சூக்தங் கூறப்பட்டது. இதில், மகாக்கினி சயனத்தின் மீது அக்
 கினியை வைத்தல் கூறப்படுகின்றது.

சயனத்தின் மேல் ஏறுதற்குரிய ஐந்து மந்திரங்களுள்

முதலாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

प्राचीमनुप्रदिशं प्रेहि विद्वानभेरञ्चे पुरो अग्निर्भवेह । विश्वा आशादीद्यानो
 विभायुर्जानो धेहिद्विपदे चतुष्पदे ।

உரை

இப்போது எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்ற அக்கினியே ! வித்வானாகிய நீ, சிறந்த கிழக்குத் திக்கை யுணர்ந்து சிறப்புண்டாமாறு செல்வாயாக. மற் றும் நீ, செங்கல் அடுக்குக்களாலாய சயன வடிவ அக்கினிக்குக் கிழக்குத் திசை யில் இருக்கின்றவனாவாயாக. அல்லது, முன் செல்லும் அக்கினியாகுவாய். எல்லாத் திக்குக்களையும் விளக்கிக்கொண்டு நீயும் விளங்குவாயாக. பிறகு எமக்கு, இருகால் நடைகளையும், நாத்கால் நடைகளையும், உணவுப் பொருளையுந் தேடி வைப்பாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

ऋषभमिमानाकसुखं हस्तेषु विभ्रतः । दिवः पृष्ठं सुवर्गवामिश्रा
देवेभिराश्वम् ।

உரை

வேள்விச் செயலாளர்களே ! வேள்வித் தலைவ ! நீவிர், சுவர்க்கத்திற்குச் சாதனமும், உகாவில் முன்னர் உண்டானதுமாகிய அக்கினியை, கையில் எடுத் துக்கொண்டு அவ்வக்கினியுடன் கூடவே மகாக்கினி சயனத்தின் மீது கால் எடுத்து வைப்பீர்களாக. பிறகு, வானுக்கு மேலே இருக்கின்ற சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்து தேவர்களுடன் ஒன்றுபட்டிருப்பீர்களாக என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

पृथिव्या अहमुद्वनरिक्षमाऽरुहमन्तरिक्षादिवमाऽरुहम् । दिवो नाकस्य
पृष्ठाऽसुवर्ज्योतिरगामहम् ।

உரை.

வேள்வித் தலைவனாகிய யான், மண்ணிலிருந்து எழுந்து அந்தரிட்சத்தில் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றேன். அவ் வந்தரிட்சத்திலிருந்து எழுந்து வானுல கில் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றேன். அங்கிருந்து, வானுலகைச் சேர்ந்ததும் துன்பமற்றதாகிய யாதொரு இடமுண்டோ, அதற்கு மேலே யிருக்கின்ற ஆதித்ய மண்டலத்தை யடைகின்றேன், அல்லது, அடைவேன் என்பது.

நான்காவது மந்திரம்

மந்திரம் :

सुवर्चन्तोनाऽपेक्षन्त आचाः रोहन्ति रोदसी । यज्ञं ये विश्वतो धारः सु
विद्वाः सो विते निरे ।

உரை

கர்மாநுட்டான முறையை உள்ளவாறு உணர்ந்தவர்களும், உலகைத் தாங்
கும் அக்கினியை விரிவாய் அநுட்டிக்கின்றவர்களுமான வேள்வித் தலைவர்கள்
அந்தரிட்சத்தில் ஏறுகின்றார்கள். அங்ஙனமே, மண் விண்களிலும் ஏறுகின்
றார்கள். பிறகு, சுவர்க்கத்திலுள்ள ஆதித்திய மண்டிலத்தை யடைகின்றார்
கள், அதன் பிறகு ஒன்றையும் விரும்பிலர் என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

अग्ने प्रेहि प्रथमो देवयताञ्छुद्धैवाना सुतमर्त्यानाम् । इयक्षमाणा भृगुभिः
स्सजोपाःसुवर्चन्तु यजमानास्स्वस्ति ।

உரை

அக்கினியே! நீ, தேவர்கட்கும், மக்கட்கும் கண்போன்றிருக்கின்றாய்;
ஆதலின், வேள்வித் தலைவனுடைய உதவியின் பொருட்டு முன்னர்ச் செல்வா
யாக, வேட்க விரும்பின வேள்வித் தலைவர்கள், கர்மாநுட்டானத்தையே மேற்
கொண்ட பிறகு முனிவர் போன்று பிரியமுடையவர்களாகி நற்கருமச் செயலு
டையவர்களாவார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் ஐந்தையும் ஒதிக்கொண்டு வேட்போன் கொண்டுவந்த
அக்கினியோடு கூடவே மகாக்கினி சயனத்தின் மீது ஏறல் வேண்டும். சூத்திர
ரப்படி, ஏறியவுடன் அவ் வக்கினியைப் பிரதிப் பிரஸ்தாதாவினிடத்திற்
கொடுத்து விடல் வேண்டும் என்பதையு முணர்க.

இரண்டாம் விந்யோகம்.

தயிர் ஹோமம்

முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

नक्तोपासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची । यावाक्षामा
रुक्मो अन्तार्विभाति देवा अभिन्धारयन्द्रविणोदाः ।

உரை.

ஒன்றற்கொன்று உதவி யுடையவைகளும், மாறுபட்ட வழுவங்களை யுடையவைகளும், ஒத்த மதியை யுடையவைகளுமான இரவு பகல்கள், அக்கினியேன்னும் ஒரு குழந்தையை, வேள்வித்தலைவன் தாங்குமாறு செய்கின்றன. அக்கினி, மண் வின் என்னும் இரண்டிற்கும் நடுவில் (அந்தரிக்கத்தில்) நன்கு விளங்குகின்றது. பிராணன்கள், வேள்வி வாயிலாக தனக்கைக் கொடுக்கின்றன. அத்தகைய வேள்வித்தலைவனுடைய பிராணன்கள் இவ்வக்கினியைத் தாங்குகின்றன என்பது.

—♦—
இரண்டாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

अग्ने सहस्राक्षशतमूर्ध्वतन्ते प्राणास्सहस्रमपानाः । त्वं साहस्रस्य राय
ईशिषे तमैते विधेमवाजाय स्वाहा ।

உரை.

அக்கினியே! நீ, ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவன், உனக்கு நூற்றுக்கணக்கான தலைகள். உனக்கு, பிராணன்களும், அபானன்களும் ஆயிரக்கணக்கானவைகள். நீ ஆயிரக்கணக்கான தனங்கட்குத் தலைவன். உணவு சிந்தியாதற்பொருட்டு அவியால் அத்தகைய உன்னை வழிபடுகின்றோம். இந்த அவி, உனக்கு அர்ப்பணமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ் விரண்டு மந்திரங்களாலும், வேட்போன், ஒரு அத்திமரத்தாற் செய்த சுருக்கில் தயிரை நிறைய எடுத்துக்கொண்டு, இயற்கைச் சுக்கான் கல் வின்மீது ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இவ் விரண்டு மந்திரங்களையும் இடையில் நிறுத்தாமல் ஒதல் வேண்டுமென்பதையு முணர்க.

வேள்வித் தலைவன் 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, மீண்டும், இந்த இரண்டு மந்திரங்களுள் முதலாவது மந்திரத்தால் வெள்ளைக் கன்றுள்ள கறுப்புப் பசுவின்பாலால் முன்போலவே வேட்போன் மற்றொரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, இருக்கோதுவோன், முன்னரே தொடங்கி ஒதிக்கொண்டிருக்கும் இருக்கு மந்திரத்தில், 'ஊர்ணாவந்தம்' என்பதை ஒதும்போது, வேட்போன் 'விஸுவாயுஸி' என்பது முதலிய மூன்று மந்திரங்களாலும், பரிதிக்க

(ஹிருகு)ளைப் போடுதல் முதல், அக்னே: பஸ்மாஸ்யக்னே: புரீஷ் மஸி, என்னும் மந்திரத்தால் சம்பாரங்க (தீப் பற்றுவதற்குரிய குச்சு முதலானவைகளை வைக்கும் வரை, பசு யாகத்திற் செய்தது போலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

வேட்போன், முன், பிரதிப்பிரஸ்தாதாவினிடத்திற் கொடுத்திருந்த அக்கினியை வாங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மூன்றாம் விநியோகம்
அக்கினியைவைத்தலில்
முதல் மந்திரம்

மந்திரம்:

सुपर्णाऽसि गरुमाश्रयिव्यासिदृष्टे श्रयिव्यासीद ।

உரை

அக்கினியே! நீ, கருடப்பறவை வடிவாக இருக்கின்றாய். ஆதலின், செங்கலடுக்காகிய பூமியின்மீது உட்காருவாயாக. அதிலும் பூமியில் அமர்வாயாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

மந்திரம்:

भासाऽतरिक्षमाश्रय्योतिषा दिव मुत्तभान तेजसा दिश उदृह ।

உரை.

அக்கினியே! நீ தனது ஒளியால் அந்தரிட்சத்தை நிறையச் செய்வாயாக. தனது வலியால் வானுலகை மேலே நிறுவுவாயாக. அவ்வாறே தனது ஒளியால் கிழக்கு முதலான திசைகளை நன்கு உறுதிப்படுத்துவாயாக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

மந்திரம்:

आजुहानस्सुप्रतीकः पुरस्तादग्ने स्वां योनिमासीदसाध्या । अस्मिन्सधस्थे
अभ्युत्तरस्मिन्विधे देवा यजमानश्चसीदत ।

உரை

அக்கினியே! நீ, அழைக்கப் பெற்றோனாயும், மலர்ந்த முக முடையவனாயுமிருந்து, கிழக்கிலிருக்கின்ற நல்ல உனது இடத்தில் வந்து உட்காருவாயாக. ஐசுவ தேவர்களே! நீங்களும், வேள்வித்தலைவனும், முன்னே யுள்ளதும், அக்

கினியுடன் இருப்பதற்கு உரியதுமாகிய சிறந்த இடத்தில் உட்காருவீர்கள் எனப்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மூன்று மந்திரங்களாலும், வேட்போன் அவ் வக்கினியை இயற்கைச் சக்கான் கல்வினமீது வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பிறகு, சூத்திரப்படி, 'அக்னே : புரீஷமஸி' என்று, முன் கொண்டு வந்த மணலை வடக்கிற் போட்டு விடல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, 'மனுஷ்வதவா' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அவ் வக்கினியை பிறகு வைத்து நன்றாய் எரியும்படி செய்தல் வேண்டும்.

நான்காம் விநியோகம்

அத்திச் சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

प्रद्वो अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजस्रया सूर्या यविष्ठ। वा० शश्वन्त
उपयन्ति वाजाः।

உரை

அக்கினியே! முன்னரும் நன்றாய் வளர்க்கப்பெற்ற நீ, எதிரில் எரியும் இருப்புத்துண் போன்ற சுவாலையால் மீண்டும் வளர்ந்தெழுவாயாக. கட்டிள மையுடைய அக்கினியே! உன்னை, எப்போதுமுள்ள உணவுகள் அடைவனவா குக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் ஒரு அத்திச் சமித்தை அத்தியில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாம் விநியோகம்

சோத்தைக் களாசி சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

विधेमते परमे जन्मन्त्रे विधेमस्तोमैरवरे सद्यस्ये। यस्माद्योनोऽदरिथायजेतं
प्रवेहवी० पि जुहुरे समिधे।

உரை

அக்கினியே! உன்னுடைய மேம்பட்ட பிறப்பில் ஞானத்தால் வழிபடுகின்றோம். எம்மோடுகூட இருக்கத்தக்க தாழ்ந்த பிறப்பில், அதாவது பூமியிலுள்ள பிறப்பில் துதிகளால் வழிபடுகின்றோம். நீ வெளித் தோன்றிய செங்க

லடுக்காகிய காரணத்தை (பொனியை)ப் பூசிக்கின்றேன். நன்றூப் வளர்க்கப் பெற்ற உன்பால், வேள்விச் செயலாளர்கள் அவிக்களை நன்கு ஓமஞ் செய்கின்றார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் சொத்தைக்களாச் சமித்தை அத் தீயில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறும் விரியோகம்.

வள்ளிச் சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம்:

ता॑स॒वितुर्व॑रेण्यस्य चि॒त्रामा॑ऽहं वृ॒णेषु॑म॒तिं वि॒श्वज॑न्या॒म् । या॒मस्य॑ क॒ण्वो
अ॒दु॒ह॒षी॒ना॑ सह॒स्रधा॑रं प॒यसा॑ म॒ही॒शम् ।

உரை.

முன்பொரு காலத்தில், கண்ணுவமகரிஷி, எவ் வக்கினியினுடைய அறுக்கிரக புத்தியை, ஆயிரக்கணக்கான தாரைகளையுடைய காமதேனுவை உலகர் கறப்பதுபோல் கறந்தன (பெற்றன) ரோ, எல்லாராலும் போற்றத்தக்க அத்தகைய அக்கினியின் அறுக்கிரக புத்தியை யான் வேண்டுகின்றேன். அப்புத்தி, எத்தகையதெனின்? தான் விரும்பிய பல்வகைப் பயன்களையுங் கொடுக்கத் தக்கதும், உலகை யுண்டாக்கும் ஆற்றலை யுடையதுமாம் என்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் வன்னிச் சமித்தை, அத் தீயில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பிறகு, சூத்திரங்களைத் தழுவி, 'சித்திம் ஜுஹோமி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் நெய்யால் ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன் 'விஸ்வகர்மண இதம்' என்று தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'அக்னேதமத்ய' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் மற்றொரு நெய்யோமமுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன் 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன் பன்னிருமுறை நெய் யெடுத்துச் சுருவிற்போட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஏழாவது விநியோகம்
பூரணதீயைச் செய்தல்

மந்திரம் :

सप्तमे अग्रे समिधस्सप्तजिह्वास्सप्तर्वयस्सप्तधामप्रियाणि । सप्तहोत्रास्सप्त
धात्वा यजन्ति सप्तयोनीराष्ट्रणस्वाधृतेन ।

உரை.

அக்கினியே! உனக்கு, அரசு, அத்தி, புரசு, வன்னி, சொத்தைக்களா, இடி விழுந்த மரம், தாமரையிலை என்னும் ஏழுவகைச் சமித்துக்களாம். அங்ஙனமே, காளி, கராளி, மனோசுவா, சுலோகிதா, சுதூம்ரவானா, ஸ்புல்லிங்கி, விசுவருசிதேவீ, லேலாயமானா என ஏழுவகை நாவுகளாம். அங்ஙனமே இருடிகளும், மந்திரங்களும் ஏழுவகைகளாம். உனது இடங்களும், ஆகவலீயம், காருகபத்தியம், தக்ஷிணக்கினி, சப்யம் (சயை) அவசத்யம், (மடைபள்ளி) பிராசுலிதம், ஆக்னீத்ரம் என ஏழுவகைப்படும். அங்ஙனமே, ஹோதா, பிராசுஸ்தா, பிராமணாச்சம்ஸி, போதா, நேஷ்டா, ஆக்னீத்ரன், அச்சாவாகன் என ஏழுவகைஹோதா முதலானோர்களாவர். மற்றும், உன்னை, ஏழுவகையாக வேள்வியிற் பூசை செய்கின்றார்கள். அவையாவன :—அக்கினிஷ்டோமம், அயக்னிட்டோமம், உக்த்யம், சோடசி, அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம், வாசபேயம் என்பன. இத் தன்மைகள் வாய்ந்த நீ, ஆகவலீய முதலான ஏழிடங்களை யும் நெய்யாற் பூரணமாக்கிக் கொள்வாயாக என்பது

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் 'சுவாஹா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு அத் தீயில் பூரணாகுதி செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வேள்வித் தலைவன் 'அக்னயே சப்தவத இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, சூத்திரங்களைத் தழுவி, வேட்போன், திக்குக்களில் இருக்கின்ற அக்கினியையும், தன்னுள்ளிருக்கும் அக்கினியையும் இவ்வக்கினியுடன் சேர்த்து ஒன்றுபடுத்தியதாகப் பாவித்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'அக்கினிரியக்கும்' என்பது முதலிய பசு வேள்வி சம்பந்தமாகிய நான்கு சூத்திர மந்திரங்களால், 'அதிமுத்தி' என்னும் நான்கு ஹோமங்களைச் செய்துவிட்டு, சோமயாகத்திற் செய்ததுபோல், மாக்கத்தியை எடுப்பது முதல், சௌமிக தந்திரமாகிய தருப்பையைப் பாப்பல், வேதிகளைப் புரோட்சணஞ் செய்தல் வரை செய்து முடித்துவிட்டு, மேல்வரும் வைசவாநரேஷ்டியைச் செய்தல் வேண்டும்.

வைசுவாநரோஷ்டி.

இது பெரும்பான்மையும் தரிசபூரணமாத வேள்வியைப் போலவே செய்ய வேண்டியது. ஆனாலும் சில வேறுபாடு உண்டு அதை மாத்திரம் இங்குக் காட்டுவாம்:— தருப்பை கொண்டுவருதல் தரிச பூரணமாத வேள்வியிற் போலவேயாம். ஆனால் இதில் வீரதம் இல்லை.

சமித்துக்களை வெட்டிக்கொண்டு அவற்றைப் போற்றுங்கால், 'तत्सत्त्वा मेको-
नवि-शतिथा' அதாவது பத்தொன்பது வகையான உன்னை, என்று யூகித்துக் கொண்டு போற்றுதல் வேண்டும். ஏனெனின்? இதில் சாமதேனிகள் 15, பரிதி-3, தசஹிண ஆகாரசமித்து-1, என்னும் இப்பத்தொன்பது சமித்துக் களையாமாதலின் என்க. இதில் உத்தராகார சமித்து அநுயாஜ சமித்து என்னும் இரண்டு சமித்துக்களும் இல்லை.

மற்றும், வேதத்தையும், உபவேஷத்தையும் செய்த யிறகு, பிரிஸ்தரணஞ் (தருப்பையை விரித்தல்) செய்யும்போது பழைய காருகபத்தியத்திற்குப் பரப்பு தல் இல்லை.

பாத்திரங்களை வைக்கும்போதும், பழைய ஆகவனீயத்திற்கும் மகாக்கினி சயனத்திற்கும் வடக்கில் தருப்பைகளைப் பரப்பி விட்டு, பழைய ஆகவனீயத் திற்கு வடக்கில் அறுபத்தொரு கபாலங்களையும், இரண்டு முறங்களையும் வைத் துவிட்டு ஏனையவைகளை தரிச பூரண மாதத்தில் வைப்பது போல் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, கிழக்கில், அதாவது மகாக்கினி சயனத்திற்கு வடக்கில், சுருவ முதலானவைகளை வைத்துக்கொண்டு வருங்கால், பிராசித்ரஹரணம், இடா பாத்திரம், பிரணீதா, அந்வாஹார்யஸ்தாலி என்பவைகளை வைத்தல் கூடாது.

பிறகு, பவித்திரத்தைச் செய்து கொண்டு, புரோடாசத்தின் பொருட்டு நெல் எடுக்கும்போது, 'देवस्यत्वा सवित्रुः असवेऽश्विनोर्वाहुभ्यां पूषो हस्ताभ्यां अग्नये वैश्वानरायसुष्टुं निर्वपासि' என்று மூன்று முறையும், 'यच्छन्तां पञ्च' என்று ஒரு முறையும் எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

அதன்பிறகு, மற்றொரு முறத்தில், மாருததேவதைகளின் பொருட்டு, நான்கு நான்காக ஏழுமுறை நெல் எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அதாவது இருபத்தெட்டுமுறை எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டு மென்பதாம்.

பிறகு, அவியை வைக்கும்போது 'अग्नेवैश्वानरह्य-ऋषसि' என்று, வேதியில் வைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறே எல்லாக் கருமங்களையும் மருத்துத் தேவதையின் அவிக்கும் மந்திரமின்றிச் செய்துகொண்டு வரல் வேண்டும்.

பிறகு, நெல்லின் சுளைகளுடன் இருக்கும் அக்கினி ஹோத்ர ஹவணி என்னும் ஒரு பாத்திர விசேடத்தில் நீரை எடுத்து உத்பவனஞ் (தருப்பையால் அலைத்தல்) செய்துகொண்டு அந்நீரை நெல்லாகிய அவியின்மீது தெளிக்குங்கால், 'ஐமயே वैश्वनरायवोसुष्टं प्रोक्षामि' என்று தெளித்தல் வேண்டும்.

பிறகு, நெற்குத்தி அரிசியாக்கி மாவரைக்கும்போதும், 'ஐமயே वैश्वनराय सुष्टमविवपामि' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அரிசியை அம்மியின்மீது வைத்து அரைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, கபாலங்க (மண் அகல்க)ளை வைக்கும்போதும், எட்டு மந்திரங்களால் எட்டும், மற்றும், இரண்டு, நான்கு, ஆறு, எட்டு என்னும் இரட்டை படும் மந்திரங்கள் நான்கால் நான்கும் (12) வைசுவானர தேவதையின் பொருட்டு வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், மாருத தேவதைகளின் பொருட்டு, ஏழு ஏழாக ஏழு அடுக்கு (49) கபாலங்களை வைத்தல் வேண்டும்.

மாலை வறுக்கும்போதும், देवस्यैवा सवितुः षसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूषो हस्ताभ्याममयै वैश्वनराय सुष्टं सवपामि' என்னு மந்திரத்தை மும்முறை ஒதிக்கொண்டு வாணவில் மூன்று முறையும், மந்திரமின்றி நான்காம்முறையும் எல்லாமாவையும் போட்டு உத்பவனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, மற்றொரு வாணச் சட்டியில், மந்திரமின்றி உத்பவனஞ் செய்து கொண்டு வறுத்தல் வேண்டும். மாவு வறுந்து போனதும், உத்பவனஞ் செய்த தண்ணீரை அதில் விட்டு, மதந்தி என்னும் வெந்நீரையும் விட்டு உண்டை செய்து கபாலங்களின் மீது வைத்து விட்டு, மாருத புரோடாசங்கள் மாறி விடாதிருக்க அடையாளம் வைத்து விடல் வேண்டும்.

இங்கு வேதிகை செய்தல் இல்லை.

பிரேஷையிலும், 'सुवंच सुचौचसं सुवृद्धि आश्विनोदेहि' என்று ஏவல்வேண்டும்.

பாத்திரங்களைச் சம்மாரச்சனஞ் செய்யும் (துடைக்கும்) போதும், உபபிருத் என்னும் பாத்திரத்தைத் துடைத்தல் இல்லை.

பழைய காரக பத்தியத்தின் அருகில் பத்தினி சமஸ்காரமும், ஆகவனீ யத்தில் ஆஜ்ய (நெய்) சமஸ்காரமுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சுருக்குக்களில் நெய் யெடுக்கும்போதும், துருவாவில் மாத்திரம் எடுத்தல் வேண்டும்.

விதிஹோத்ரம் த்வா, என்று, தட்சிண ஆகாரசமித்தை (விறகை) வைத்து விட்டு, விதிருதி, என்னும் இரண்டு தருப்பைகளை, 'विशो यन्त्रयः' என்று போட்டுவிட்டு அவற்றின் மீது, 'वसूनां' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் பிரஸ்தரத்தை (தருப்பை) ப் பரப்பல் வேண்டும்.

வைகவாறேஷ்டி)

வேள்வித் தலைவன், 'அயம் பிரஸ்தர:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அதைப் போற்றல் வேண்டும்.

வேட்போன், மந்திரமின்றி, சுரு, உபபிருத் என்னும் பாத்நிரங்களை வைத்து விட்டு, 'பூவசி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், துருவாவையும் வைத்தல் வேண்டும்.

'ரிஷுபோஸி' என்று, சுருவத்தை வைத்தல் வேண்டும். மந்திரமின்றி ஆஜ்யஸ்தாலியை (நெய்ப் பாத்நிரத்தை) யும் வைத்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'யோமாவா', 'ச்யோந் செ', 'த்யு-ச்யாந்' என்பவைகளை முதலிற் கொண்ட மூன்று மந்திரங்களாலும் அதை முறையே தொட்டுப் போற்றல் வேண்டும்.

வேட்போன், 'ஏதாவசதா', 'விஷ்வசி வைஷ்வ' என்பவற்றை முதலிற் கொண்ட இரண்டு மந்திரங்களையுஞ் செபித்துவிட்டு, 'ஆய்யயதா வுதயோநிரதிரிஹ்யாநு-மந்யதா' । ஸமீக வசம்மீக ஸுரீர் வா வசுவித் பசுநா தேவசமயே வைஷ்ணரய ஸுமநிபாரயசி' என்னும் மந்திரத்தால் அபிகாரஞ் (நெய்யைத் தாரையாய் விடல்) செய்தல் வேண்டும்.

மாருத புரோடாசங்கள் ஏழையும் மந்திரமின்றி அபிகாரஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'யசுசி', 'அய் யசு:', 'மமசி', 'பூவிவோதா' என்பவற்றை முதலாவதாகக் கொண்ட மந்திரங்களால், ஆசன்னாபிமர்சனம் (வைத்ததைத் தொடுதல்) செய்தல் வேண்டும்.

பிரகு, வேட்போன், அயம் வேத:, அதாவது வேதம் என்னும் தருப்பை முடிச்சை வேதியின் மீது வைத்தல் முதற்கொண்ட கிரியைகளைச் செய்தல் வேண்டும். ஆனால், இதில், 'அக்னீத் பரிதீன்', என்பது முதலிய ஏவலும், சம்மார்ச்சனமு (துடைத்தலும்) இல்லை. 'பூவநசி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் கைகூவித்து வேதியிலிருந்து தருப்பையை எடுப்பது முதல் 'தேவா: பிதா:' என்பது வரை, தரிசபூர்ணமாத வேள்வியைப் போலவே செய்தல் வேண்டும்.

பிரயாகைகள் கிடையாது. முதல் ஆஜ்ய பாகத்தைச் செய்து விட்டு, இரண்டாவது செய்யும் ஆஜ்ய பாகத்தில் மூன்று முறை மந்திரங்களாலும் ஒரு முறை மந்திரமின்றியும் நெய்யெடுத்துக் கொண்டு ஓமங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

(வைக்வாநரோஷ்டி.

பிறகு, மற்றொரு முறை நெய்யெடுத்தல் இன்றி (ஆப்யாயன மில்லாமல்) சுருவில் உபஸ்தரணஞ் செய்துகொண்டு, வைக்வானர புரோடாச முமுனைத்யும் மந்திரமின்றிச் சுருவில் வைத்துக்கொண்டு, இரண்டுமுறை அபிரகாரம் (நெய்யைச் சிந்தல்) செய்துகொண்டு, (இனி துருவாவில் நெய் யிருக்கல் கூடாது) 'அக்னயே வைக்வானராயாநுப்நுஹி' என்று, ஹோதாவை ஏவல் வேண்டும்.

ஹோதா, 'வैश्वानरो न ऊर्या' என்பது முதலிய புரோது வாக்கியத்தைக் கூறல் வேண்டும்.

வேட்போன், 'ஆஸ்ராவய' என்று ஆக்னிதர்னை ஏவல் வேண்டும். அதற்கவன் பதிக் கூறிய பிறகு 'அக்னிம் வைஸ்வாநரம் யஜ' என்று ஹோதாவை ஏவல் வேண்டும்.

ஹோதா, 'ये यजानहेऽग्निं वैश्वानरं पृथो दिवि' என்பது முதலிய யாஜ்பா வாக்கியத்தைக் கூறல் வேண்டும்.

வேட்போன், 'வெளஷ்ட' என்று கூறும்போது புரோடாசத்தை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னயே வைஸ்வாநராயேதம்', என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'अग्ने वैश्वानरस्याहं देवयज्ययाज्ञादो भूयासि' என்று, தன்னையும் வாழ்த்திக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வேட்போன், தன் கையில் வைத்திருக்கின்ற ஏனைய சுருக்குக்களை பிரஸ்தர மொழிக்க வேறொரு விடத்தில் வைத்து விட்டு கீழே வருமானு கணத்துடன் கணத்தைச் சேர்த்து மந்திரங்களை ஒதுக்கொண்டு மாருத புரோடாசங்களை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

—००००—

எட்டாவது விரியோகம்

முதற்கண 'மந்திரம்.

மந்திரம் :

ईदृच्चा न्याहङ् चैतादृच् प्रतियद् चमितश्च संमितश्च सभराः ।

உரை.

ஈதிருக், அன்யாதிருக், ஏதாதிருக், பிரதிருக், மித:, சம்மித:, சபர: என்பவர்கள் எழுவகை மருத்துக்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

சண்டும், ஐந்து மருத்கணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதற் கணத்தில் ஈதிருக் முதலியோர்கள் ஏழு பேர்கள். இரண்டாம் கணத்தில், சக்ர: என்பது முதலியோர் ஏழுபேர்கள். மூன்றாவது கணத்தில் 'ருதசித்' முதலியோர் ஏழு பேர்கள். நான்காவது கணத்தில், ருத: முதலியோர் ஏழுபேர்கள். ஐந்தாம் கணத்தில், ஈதிருக்கூடாஸ முதலியோர் நான்குபேர்கள் என்பன. ஆரண்ய காண்டத்திற் கூறியுள்ள, 'துனி:' என்பவர் முதலியோர் ஒரு கணத்தர். சூத்திரத்திற் கூறிய, ஸ்வதவான் என்பது முதலியோர் ஒரு கணத்தர்.

இவ்வாற்றால் இங்கு பிரயோகித்திருக்குகளுக்கொண்ட மருத்கணங்கள் ஏழாகும். புரோடாசங்களும் ஏழாதலின் ஏழுகணங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டன. இனி, இம் முதற்கண மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்யும்போது இம் மந்திரத்திற்கு முதலாவதாகக் கொண்ட ஐந்தாங்கண மந்திரத்தின் முற் பாதியாகிய, 'ஐஹாச:' என்பதை இம் மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக்கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, ஐந்தாங்கண மந்திரத்தின் பிற்பாதியாகிய 'சிதாசய' என்பது முதலியதுடன் 'சுவாஹா' என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு, முதலாவது மாருத கணத்தின் முதலாவது புரோடாச முழுவதையும் கையால் எடுத்து ஓமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது வீரியோகம்.

ஓண்டாவது புரோடாச ஹோமம்

இரண்டாங்கண மந்திரம்

மந்திரம் :

शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिर्मा०श्च सत्यशर्तपा-

श्याल० हा: ।

உரை

சக்ர ஜோதி:, சித்திரஜோதி:, சத்யஜோதி:, ஜோதிமான், சத்திய: ருதபா: அத்தியம்ஹா: என ஏழுவகையர் மருத கணத்தர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்த இரண்டாங்கண மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்யும்போது முதலாவது கண மந்திரத்தின் முற்பாதியாகிய, 'ஐஹாச' என்பதை இம் மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக் கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்போல் சம் மிதையின் ஐந்தாங்கண மந்திரத்தின் பிற்பாதியுடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு இரண்டாவது மாருதகணப் புரோடாசத்தை முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பத்தாவது விரியோகம்.

முற்றவது புரோடாச ஹோமம்

மூன்றாங்கண மந்திரம்

மந்திரம் :

ऋतजिच्च सत्यजिच्च सैनजिच्च सुषेणधान्यमिवश्च दूरे आमित्रश्च गणः ।

உரை.

ருதசித், சத்யசித், சேனசித், சுஷேண:, அந்தியமித்ர:, துரேஅமித்ர:
கண: என்பவர்கள் மருத் கணத்தார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால் ஒமஞ் செய்யும்போது, இரண்டாவது கணத்தின் முற்பாதி யாகிய, 'ஐக்ஷயோரிஷ' என்பதை இம்மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக் கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்போல், சம்மிதை ஐந்தாங்கண மந்திரத்தின் பிற்பாதி யுடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு, மூன்றாவது மாருதகண புரோடாசத்தை முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பதினோராவது விரியோகம்.

நான்காவது புரோடாச ஹோமம்

ஆணையத்திலுள்ள நான்காங்கண மந்திரம்

மந்திரம் :

धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयश्च । निलिम्पश्च विलिम्पश्च विशिषः ।

உரை.

துனி:, த்வாந்த:, த்வன:, த்வனய:, நிலிம்ப:, விலிம்ப:, விஷிப:, என்
போர்கள் மாருத கணத்தார்கள் என்பது,

சாயணபாடியக் கருத்து

சூத்திரத்தைத் தழுவி இம் மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்யும்போது, சம்மிதை மூன்றாங்கண மந்திரத்தின் முற்பாதி யாகிய, 'ऋतजिच्च' என்பதை இம் மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக் கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்போல், சம்மிதை ஐந்தாங் கணத்தின் பிற்பாதி மந்திரத்துடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு நான்காவது மாருத கண புரோடாசத்தை முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வைகவாரேஷ்டி)

பன்னிரண்டாவது விரியோகம்

ஐந்தாவது புரோடாச ஹோமம்

ஐந்தாங் கண மந்திரம்

மந்திரம்:

ऋतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरणश्च धर्ताश्च विधर्ताश्च विधारयः ।

உரை.

ருத:, சத்திய:, துருவ:, தருண:, தர்த்தா, விதர்த்தா, விதாரய: என் போர்கள் மாருத கணத்தார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் ஓமஞ் செய்யும்போது, ஆரண்ய காண்ட மந்திரத்தின் முற்பாதி யாகிய, 'ஐரிஷ' என்பது முதலியதை இம் மந்திரத்தின் தொடக்க மாய்க் கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்போல் சம்மிதை ஐந்தாங் கண மந்திரத்தின் பிற்பாதி யுடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு ஐந்தாங்கண மாருத புரோடாசத்தை முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதின்மூன்றாம் விரியோகம்

ஆறுவது புரோடாச ஹோமம்

இது சூத்திரத்திலுள்ள ஆறுங்கண மந்திரம்

மந்திரம்:

स्वतवा॑श्च प्रघासी॒च सा॑त॒प॒नश्च गृ॒हमे॒धी॒च की॒डाच॑ सा॒कौचो॑र्जि॒षी॒च ।

உரை.

சுதவான், பிரகாசி, சாந்தபனன், கிருகமேதி, கிரீடி, சாகி, ஊர்ச்சிஷி என்போர்கள் மாருதகணத்தார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் ஓமஞ் செய்யும்போது, சம்மிதை ஐந்தாங்கண மந்திரத்தின் முற்பாதி யாகிய, 'ஐரிஷ' என்பது முதலியதை, இம் மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக்கொண்டு, இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்போல் சம்மிதை ஐந்தாங் கண மந்திரத்தின் பிற்பாதி யுடன் 'சுவாஹா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதிவிட்டு ஆறுவது மாருதகண புரோடாசத்தை முன்போல் ஓமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினான்காவது விரியோகம்

ஏழாவது புரோடாச ஹோமம்

ஏழாங் கண மந்திரம்

மந்திரம் :

ईदक्षस एतादक्षस ऊपुणस्सदक्षसः प्रतिसदक्षस एतन ।

உரை.

ஈதிருக்ஷாஸ, ஏதாதிருக்ஷாஸ, உஹஸுண: சதிருக்ஷாஸ, பிரதிசதிருக்ஷாஸ, என்போர்கள் மாருத கணத்தார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் ஓமஞ் செய்யும்போது, சூத்திர மந்திரத்தின் முற்பாதியாகிய, 'சுவதவான்' என்பது முதலியதை இம் மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக்கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒகி முடித்துவிட்டு, சம்மிதை ஐந்தாங் கண மந்திரத்தின் பிற்பாதியுடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஏழாவது மாருதகண புரோடாசத்தை முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—

எல்லா மந்திரங்களிலுஞ் சேர்க்கப்படுகின்ற மந்திரப்பகுதி:—

மந்திரம் :

मितासश्च संमितासश्च न कृतये सभरतो मरुतो यज्ञे अस्मिन्निन्द्र-दैवीर्विशो
मरुतोऽनुवर्मानो यथेन्द्र-दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्मान एवमिमं यजमान-
दैवीश्च विशो मानुषीश्चानुवर्मानो भवन्तु ।

உரை

கணங்களில் எழுபவர்களாகக் கூறப்பெற்றவர்களும், சில கணத்தில் நான்கு பேர்களாகக் கூறப் பெற்றவர்களுமான மாருத கணங்களிலுள்ளார் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து எமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு இவ் வேள்விக்கு வருவார்களாக. தேவர்கள் சம்பந்தமான மருத்துக்கள் இந்திரனைப் பின்பற்றி நடப்பது போல் தேவர்களின் சம்பந்தமான மனிதர்களனைவரும் வேள்வித்தலைவனைப் பின்பற்றிக்கொண்டு நடப்பார்களாக என்பது.

மேற்கூறியவாறே ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் முடிவில் இம் மந்திரப்பகுதியைச் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதாம்.

வேள்வித் தலைவன் ஒவ்வொரு ஹோமத்திற்கும், 'மருத்பய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

சண்டு, மேற்கூறிய வைசுவாநரேஷ்டியானது, மாந்த ஹோமங்களுடன் முடிவு பெறுமென்பர் சிலர். சிலரோ, சுருக்குக்களை யெடுத்துக் கொண்டு காரிஷ்ட ஹோமங்களைச் செய்துவிட்டு, 'वैश्वानरेष्टिः' என்பது முதலியதால், அந்தப் பரிதி நினயனஞ் (நடுப்பருகிக்கும் ஆகவனியத்துக்கும் நடுவில் நீர் விடுதல்) செய்தல் வேண்டும், சுவிஷ்டகிருக், என்பது கிடையாது. மற்றும், அநுயாஜ சமித்து வைக்கல் முதலானதும், பிரேரையுள், சம்மார்ச்சனமும் இல்லை. 'यो भूतानां' என்பது முதலியதால் இக்ம் சம்ஹனனப்ரஹ்ரணஞ் செய்தல் வேண்டும். அநுயாசம் இல்லை. 'वाजसपिमे' என்பது முதல், பிராஹ்மண தர்ப்பணந்தம் தரிசபூரணமாத வேள்விபோற் செய்ததுபோல் வேண்டும். இதில், யக்ஞசம்சன்னஹனசமே, வ்ருஷ்டிரஸி, என்னு மிரண்டுங் கிடையாதென்பர். இது சமஸ்தாபக்ஷ மெனப்படும்.

வைசுவாநரேஷ்டி. மற்றும்.

ஐந்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

இப் பிரபாடகத்திலுள்ள மேல்வரும் அநுவாகங்கள் நான்கும், ஏழாம் பிரபாடகத்தில், 15, 16, 17, 18-வது அநுவாகங்களாக வருவதைக் காண்க.

ஆறாம் பிரபாடகமும் முடிந்தது.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை

நான்காங் காண்டத்தில் ஏழாம் பிரபாடகம்.

உபோற்காதம்

இக் காண்டத்தின் நான்காம் பிரபாடகம் பதினோராவது அநுவாகம் வரை பிற செங்கலடுக்குகள் கூறி முடிந்தன. ஐந்தாம் பிரபாடகத்தில், அச் செங்கலடுக்குக்களாகிய சயனத்தில் ஓமங் கூறப்பட்டது. அதுவே ருத்திராத்யாயம் எனப்படும். ஆறாம் பிரபாடகத்தில், அக்கினி சமஸ்காரங் கூறப்பட்டது. அதுவும், ஆறாம் பிரபாடகத்தின் ஐந்தாவது அநுவாகம் வரையிலாம். எஞ்சிய சமஸ்கார விசேடங்கள், அதாவது வசோர்த்தாரை முதலியவைகள் இவ் வேழாம் பிரபாடகத்தில் கூறப்படுகின்றன. இதுவே சமகப் பிரசின மெனப்படும். இதிலும் ஏழாம் பிரபாடகம் பதினான்காம் அநுவாகத்தோடு மகாக்கினி சயனம் முடிவாகின்றது; பதினைந்தாவது அநுவாகமோ, அசுவமேதத்தின் ஒருவகை யாஜ்யாநு வாக்கியங்களாம். இத்துடன் இந் நான்காங் காண்டமும் முடிவாகின்றது.

சுண்டு, ஆறாம் பிரபாடகத்தின் பிற்பாதி நான்கு அநுவாகங்களில் அசுவமேதயாக கருமங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதில், அசுவமேத யாகத்தைக் கூறுவது எவ்வாற்றினுஞ் சம்பந்தமில்லாததேயாம்.

இதுபற்றியே, சாயணரும், ஐந்தா மநுவாகத்தில், சிதியின் மீதேறுதல் முதல் மாருத ஹோமம்வரை அங்கவிசேடங்கள் கூறப்பட்டன; இனி, ஆறாவது அநுவாகத்தில் அசுவமேத யாகத்தின் இரதசச்சீகர பாவினி கவச சுவீகார முதலியன கூறப்படுகின்றன. அதற்கு, அக்கினிப் பிரகரணத்தில் சம்பந்தமின்மையின் இதை எடுத்து அசுவமேதப் பிரகரணத்தில் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளவும், என்று பாடியத்திற் கூறியுள்ளார்.

மற்றும், இங்கு, அசுவமேதத்தைக் கூறியதோ, கேவலம் ஒதும் பொருட்டேயாம் என்பதை யுணர்க.

மேலே கூறிய வகையில், ருத்திராத்யாயத்தின் நடுவில் கூறியதால் அசுவமேதத்திற்கு ஒருவித சம்பந்தமும் இல்லையென்பது வெளிப்படையாம்,

அஃதன்றியும், தைத்திரீய சம்மிதையில் அதுட்டான முறைநின்றியும் சில மந்திரங்கள் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகளே, கல்பஞ்சத்திரங்கள் ஆங்காங்கு எடுத்துச் சம்பந்தவகை பற்றி முன்பினனாகக் கூட்டி விநியோகப் படுத்துகின்றன.

பிரயோககாரர்களும், மற்றுஞ்சில உரைகாரர்களும் உருத்திராத்தியாயத்தினைச் செய்யப்படும் மகாக்கிளிசயன ஹோம முதலியவைகட்குப் பிறகு, வசோர்த்தாரையாகிய ஹோமத்தைக் கூறும் சமகப்பிரபாடகத்தையே பிரயோகஞ் செய்திருக்கின்றார்கள்; அதுவே இங்குப் பொருத்த முடையதுமாம். ஆதலின், யாம் ஈண்டு, ஆறாம் பிரபாடகத்தில் அசுவமேதத்தைக் கூறும் நான்கு அநுவாகங்களையும், அவைகளோடு சம்பந்தமுடையதும், ஏழாம் பிரபாடகத்தின் முடிமாகிய அசுவமேத சம்பந்தி யாஜ்யா புரோது வாக்கியத்தைக் கூறும் பதினைந்தாம் அநுவாகத்துடன் சேர்த்துள்ளோம். பாடமுறையிலும் அதுட்டான முறையே வலிவுடையதா மென்பது பூருவ மீமாஞ்சையின் முக்கியக் கருத்தாம்; ஆதலின் இதுவே ஈண்டுப் பொருந்துமாறு உய்த்துணர்ந்து கொள்ளற்பாலது.

நான்காம் காண்டம் ஏழாவது பிரபாடக

விடயச் சுருக்கம்.

परिषेचनमुखास्तु संस्काराः षष्ठ ईरिताः ।

वसोधारादयः शिष्टाः प्रोच्यन्तेऽग्निमस्तु सप्तमे ॥ १ ॥

अग्ना विष्णू वसोधारा सेकादशभिरादितः ।

अनुवाकैर्जुहोत्येकामाहुतिं संततां घृताम् ॥ २ ॥

சயனக்கைச் சுற்றிலும் நீர் தெளித்தல் முதலிய முக்கிய சமஸ்காரங்கள் ஆறாவது பிரபாடகத்திற் கூறப்பட்டன. இவ் வேழாம் பிரபாடகத்தில், எஞ்சிய 'வசோர்த்தாரை' என்பது கூறப்படுகின்றது. அதாவது, முதலில் நான்கு முறை நெய்யெடுத்து ஒரு ஆகுதி செய்தல், பிறகு, பதினொரு அநுவாகங்களாலும் இடையறாது செய்யும் ஒரு நெய் யோமமாம். இதுவே அவிர்த்தாரையெனப்படும் என்பது.

நான்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்.

இது, சமகப்பிரசின மெனப்படும்.

முதல் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதித்தமேல் பதினேட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

இடைவிடாது செய்கின்ற வசாரத்தாரை யென்னும் நெய் யோமத்தைக்

கூறு மந்திரம்.

நாண்டு, பதினொரு அதுவாக மந்திரங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரேமந்திரமாகின்றது; ஆதலின், இதனால் ஒரு ஹோமஞ் செய்யப்படுகின்றது.

மந்திரம் ஒன்றேயாயினும், வேள்வியைத்தவிர்த்த ஏனைய கருமச்செயல்களைக் கொண்டு பதினொரு அதுவாகங்கள் என அதுவாகங்களின் வேறுபாடுகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்குள்ள வேள்வியைப்பிரகாரணத்தை நோக்கிலோ, இவை ஒரே மந்திரமாம்; இதில் பாகுபாடென்பது இல்லை. இதில், ச, என்பது (உம்மை) மே என்பது (எனக்கு) என்னும் இரண்டு சொற்களும் மிகுதியாயிருத்தல் பற்றி இது சமகமென வழங்கப் பெறும்.

உருத்திராத்தியாயத்தால், மகாக்கினி சயனமாகிய உருத்திரனைச் சாந்தப்படுத்திக்கொண்டு, இச் சமக மந்திரத்தால், விரும்பியவைகள் வேண்டப்படுகின்றன என்பது இதின் சாரம்.

முதலாவது ஹோமம்

மந்திரம்:

अग्रा विष्णुसजोषसेमा वधन्तु वाङ्गिरः । युष्मैर्वर्जिभिरागतम् ।

பதவுரை.

अग्रा विष्णु அக்கினி விஷ்ணுக்களே !

सजोषसा (भवतम्) நீவிரிருவரும் ஒத்த அன்புடையவர்களாகுக.

वां इमा गिरः உங்களேத் துதிக்கும் இவ் வாக்குக்கள்

वधन्तु வளர்வனவாகுக.

(युवां) நீங்களிருவரும்

धृन्: தனங்களோடும்,
 वाजेभि: உணவுப் பொருள்களோடும்
 आगतम् இங்கு வருவீர்களாக.

அக்கனியையும் விஷ்ணுவையும், ஈசரனும் சத்தியும் என்பர் சிலர். இவர் களே மேல் வேண்டப்படுகின்றவைகளைக் கொடுத்தருள்கின்றவர்கள் என்பதை யுணர்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேட்போன், இம்மந்திரத்துடன், 'சுவாஹா' என்னுஞ் சொல்லையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு, சுகுணில் நான்கு முறை நெய்யெடுத்து ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னா விஷ்ணுய்யாமிதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும். இதன் விரிவை, கா-5, பிர-7, அது-3ல் காண்க.

இரண்டாவது ஹோமம்

வசோந்தாரா யேன்னும் ஒரு நெய்யோமத் தொடக்கம்.

மந்திரம் :

वाज॑श्च॒ मे प्र॑स॒वश्च॒ मे प्र॑य॒तिश्च॒ मे प्र॑सि॒तिश्च॒ मे धी॑ति॒श्च॒ मे क्र॑तु॒श्च॒ मे
 स्वर॑श्च॒ मे श्लो॑क॒श्च॒ मे श्रा॒वश्च॒ मे श्रु॑ति॒श्च॒ मे ज्यो॑ति॒श्च॒ मे सु॒व॒श्च॒ मे प्रा॒णश्च॒ मे
 ऽप॒ानः॑ ॥ १ ॥ च॒ मे व्या॒नश्च॒ मेऽसु॑श्च॒ मे चि॒त्त॒श्च॒ मे आ॒धी॒तश्च॒ मे
 वाक्॑च॒ मे मन॑श्च॒ मे च॒क्षु॑श्च॒ मे श्रो॒त्र॒श्च॒ मे द॒क्ष॑श्च॒ मे व॒ल॒श्च॒ मे ओ॒ज॒श्च॒ मे
 सह॑श्च॒ मे आ॒यु॑श्च॒ मे ज॒रा॑च॒ मे आ॒त्मा॑च॒ मे त॒नू॒श्च॒ मे श॒र्म॑च॒ मे व॒र्म॑च॒ मे
 ऽङ्गी॑नि॒च॒ मेऽस्थ॑ानि॒च॒ मे परु॒॑षि॒च॒ मे श॒री॒रा॒णि॒च॒ मे ॥ २ ॥

பதவுரை

वाजश्च मे அன்னமும் எனக்கு உண்டாக்குக.
 प्रसवश्च मे அன்னமிடும் மனதும் எனக்கு உண்டாக்குக.
 प्रयतिश्च मे புரிதமும் எனக்கு உண்டாக்குக.
 प्रसितिश्च मे அன்னத்தில் மிக விருப்பமும் எனக்கு உண்டாக்குக.

சமகம்)

धीतिश्च मे	{ அன்னத்தை யேற்றுக்கொள்ளும் வன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
क्रतुश्च मे	{ அன்னத்திற்குக் காரணமாகிய வேள்வியும் எனக்கு உண்டாகுக.
स्वश्च मे	ஸ்வரமும் (சந்தமும்) எனக்கு உண்டாகுக.
श्लोकश्च मे	புகழும் எனக்கு உண்டாகுக.
श्रावश्च मे	இன்சொல்லும் எனக்கு உண்டாகுக.
धृतिश्च मे	{ சொல்வதைக் கேட்கும் வன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
उद्योतिश्च मे	சொல்லின் விளக்கமும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुवश्च मे	சுவர்க்கமும் எனக்கு உண்டாகுக.
प्राणश्च मे	பிராணனும் எனக்கு உண்டாகுக.
अपानश्च मे	அபாணனும் எனக்கு உண்டாகுக.
व्यानश्च मे	வியானனும் எனக்கு உண்டாகுக.
भसुश्च मे	வாயுவும் எனக்கு உண்டாகுக.
चित्तश्च मे	சிந்தனையிற் சிறந்த சித்தமும் எனக்கு உண்டாகுக.
आधीतश्च मे	{ சித்தத்தா லுணரப்பட்ட பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
वाक्च मे	சொல்லாற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
मनश्च मे	நல்ல மனதும் எனக்கு உண்டாகுக.
चक्षुश्च मे	கூரிய கண்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
श्रोत्रश्च मे	நன்கு கேட்கும் செவிகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
दक्षश्च मे	{ ஞானேந்திரியங்களின் வன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
बलश्च मे	{ கருமேந்திரியங்களின் வன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
ओजश्च मे	வன்மைதரும் விரியமும் எனக்கு உண்டாகுக.
सहश्च मे	{ பகைவரை யடக்குந் திறமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
आयुश्च मे	நீண்ட ஆயுளும் எனக்கு உண்டாகுக.
जराश्च मे	{ நரை வரும்வரை உள்ளவாழ்நாளும் எனக்கு உண்டாகுக.

आत्मा मे	பாமான்மாவின் இலாபமும் எனக்கு உண்டாகுக.
तन्द्र मे	அழகிய உடம்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
शर्म मे	இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
वर्म मे	{ உலைப் பாதுகாக்கும் கவசமும் எனக்கு உண்டாகுக.
अज्ञानि मे	நிறைந்த அவயவங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
अस्थानि मे	அங்கங்கள் எலும்புகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
परुषि मे	விரல்களிலுள்ள சுணுக்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
शरीरानि मे	{ மற்றுமுள்ள அவயவ விசேடங்களும் எனக்கு உண்டாகுக என்பது.

ஈண்டு, மேல்வரும் பத்தாமதுவாகத்திலுள்ள ‘कल्पताम्’ ‘உண்டாகுக’ என்பதை, ஒவ்வொன்றோடுஞ் சேர்த்துப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும், இவ்வாதேவரும்.

அக்கினி (உருத்திர) விஷ்ணுக்களை! நீங்கள், மேலே வேண்டப் பெற்றவைகளை, இவ் வேள்வியால் எமக்கு உண்டாகும்படி அருள் செய்வீர்களாக என்பது கருத்து. இவ்வாதே மேலும் உய்த்துணர்க.

முதலாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

இரண்டாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதித்தமேல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது

ज्यैष्ठ्यम् आधिपत्यञ्च मे मन्युश्च मे भामश्च मेऽमश्च मेऽम्भश्च मे
जेमाश्च मे महिमाश्च मे वरिमाश्च मे प्रथिमाश्च मे वर्माश्च मे द्राघुयाश्च मे
वृद्धश्च मे वृद्धिश्च मे सत्यश्च मे श्रद्धाश्च मे जगच्च ॥ १ ॥ मे धनश्च मे
वशश्च मे त्विषिश्च मे क्रीडाश्च मे मोदश्च मे जातश्च मे जनिष्यमाणश्च मे
सूक्तश्च मे सुकृतश्च मे विचश्च मे वेद्यश्च मे भूतश्च मे भविष्यश्च मे

सुगन्धमे सुपथञ्चम क्रद्वञ्चम क्रद्विञ्चमे क्लृप्तञ्चमे क्लृप्तिञ्चमे मति-
ञ्चमे सुमतिञ्चमे ॥ २ ॥

பதவுரை.

सुगन्धमे	{ மிக மேம்பாடுடைய தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக,
आधिपत्यञ्च मे	{ அனைவருக்குந் தலைவனார் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
मन्युश्च मे	{ நேரிற் கண்டதாலெழும் மனத்தின் உள் முனிவும் எனக்கு உண்டாகுக.
भामश्च मे	{ உடம்பின் செயலுடன் வெளியிலெழும் கோபமும் எனக்கு உண்டாகுக.
अमश्च मे	{ பகைவனால் இதுவென்று காண முடியாமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
अभश्च मे	{ குளிர்ச்சி இன்சுவையுடன் கூடிய தண்ணீரும் எனக்கு உண்டாகுக.
जेमाच मे	வெற்றிபெறும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
महिमाच मे	{ பெருமையும், வெற்றியாற்பெற்ற தன முதலிய சம்பத்துடைமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
वरिमाच मे	போற்றத்தக்க தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
प्रथिमाच मे	{ பார்த மனை நிலம் முதலியவைகளை யுடையதார் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
वष्माच मे	பிள்ளை பேரன்மார்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
द्राघुयाच मे	{ கெடாத புத்திர பவுத்திர பரம்பரையும் எனக்கு உண்டாகுக.
वृद्धञ्च मे	மிகுந்த தனமும் அன்னமும் எனக்கு உண்டாகுக.
वृद्धिश्च मे	{ கல்வி முதலியவற்றால் மேம்பாடுடைமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सत्यञ्च मे	மெய்மை கூறுதலும் எனக்கு உண்டாகுக.
श्रद्धाच मे	{ பரலோகம் உண்டென்னும் நம்பிக்கையும் எனக்கு உண்டாகுக.
जगच्च मे	{ தாவர சங்கமங்களான உலகமும் எனக்கு உண்டாகுக.

धनश्च मे	பொன் முதலீய தனமும் எனக்கு உண்டாகுக.
वशश्च मे	{ அனைத்தையும் அடக்கிக் கொள்ளுந் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
शिविश्च मे	உடம்பின் அழகும் எனக்கு உண்டாகுக.
क्रीडाश्च मे	சதுரங்க ஆட்டமும் எனக்கு உண்டாகுக.
मोदश्च मे	அதனால் வருங் களிப்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
जातश्च मे	முன் பிறந்த சந்ததியும் எனக்கு உண்டாகுக.
जनिष्यमाणश्च मे	பிறக்கப் போகுஞ் சந்ததியும் எனக்கு உண்டாகுக.
सूक्तश्च मे	{ இருக்கு மந்திரத் தொகுதியும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुकृतश्च मे	அதனால் வரும் புண்ணியமும் எனக்கு உண்டாகுக.
वित्तश्च मे	முன் தனத்தைப் பெறுதலும் எனக்கு உண்டாகுக.
वैद्यश्च मे	{ இனிமேல் தனத்தை யடையுந் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
भूतश्च मे	{ முன்னர் நில முதலீயவற்றை யடையுந் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
भविष्यश्च मे	{ பிறகு நில முதலீயவற்றை யடையுந் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुगश्च मे	{ இனிது செல்லத்தக்க சுற்றத்தார் கிராமமும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुपथश्च मे	கள்ளர் பயமிலாத வழியும் எனக்கு உண்டாகுக.
क्रद्धश्च मे	ஆசரித்த கருமத்தின் பயனும் எனக்கு உண்டாகுக.
क्रदिश्च मे	{ அறுட்டிக்கப்படும் சத்திர யாகப் பயனும் எனக்கு உண்டாகுக.
क्लृप्तश्च मे	வேண்டிய அளவு பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
क्लृप्तिश्च मे	அதற்குரிய ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
मतिश्च मे	அரிய யுகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
धुमतिश्च मे	{ அரசாங்கத்திற்குரிய நுண்ணிய அறிவும் எனக்கு உண்டாகுக.

நான்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்

முன்றுவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் எட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது

அஷ்டமே மய்யமே ப்ரியமே ஸ்லுகாமமே காமமே சௌமனசமே
 மஃமே ஸ்ரேயமே வஸ்யமே யசமே மகாமே த்விணமே யந்தாமே
 துதாமே க்ஷேமமே துதிமே விமே ॥ 1 ॥ மே மஃமே சுவீமே
 ஜாத்ரமே சூமே ப்ரஹ்மே சீரமே லயமே க்ருதமே ஸ்மூதமே ஸ்யக்ஷ-
 மே ஸ்னாமயமே ஜீவாத்மமே தீர்யாத்மமே ஸ்னமீதமே ஸ்மயமே
 சுகமே ஸ்யனமே சூபாமே சுதிநமே ॥ 2 ॥

பதவுரை.

அஷ்டமே	இவ்வுலக இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மய்யமே	பரலோக இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ப்ரியமே	{ நேரில் விரும்பத்தக்க பொருளும் - எனக்கு உண்டாகுக.
ஸ்லுகாமமே	{ பொருளையடைந்ததால் வரும் இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
காமமே	{ பொருளை அதுபவித்தலால் வரும் இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
சௌமனசமே	மனநலந்தருஞ் சுற்றமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மஃமே	இவ்வுலகில் நலந்தருவதும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஸ்ரேயமே	மேலுலகில் நலந்தருவதும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸ்யமே	{ வாழ்த்தற்குரிய வீடு முதலியதும் எனக்கு உண்டாகுக.
யசமே	கீர்த்தியும் எனக்கு உண்டாகுக.
மகாமே	நற்பாக்கியமும் எனக்கு உண்டாகுக.
த்விணமே	தனமும் எனக்கு உண்டாகுக.

यन्ताच मे	{ நன்னெறியிற் செலுத்தும் ஆசிரியன் முதலாவோரும் எனக்கு உண்டாகுக.
धर्ताच मे	{ பாதுகாக்குந் தந்தை முதலானோரும் எனக்கு உண்டாகுக.
सैमध मे	{ உள்ள தனத்தைப் பரிபாலிக்கும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
इतिश्व मे	ஆபத்தினை கலங்காமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
विश्वध मे	{ அனைவருக்கும் இனிமையாயிருத்தலும் எனக்கு உண்டாகுக.
महध मे	பூசையும் எனக்கு உண்டாகுக.
संविध मे	{ வேதசாத்திரங்களின் உணர்ச்சியும் எனக்கு உண்டாகுக.
शानध मे	{ பிறருக்கு அறிவுறுத்தும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
सूच मे	{ பிள்ளை முதலானோர்களை நடாத்தும் வன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
प्रसूच मे	{ எவ்வளவு முதலானோரைச் செலுத்தும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
सीरध मे	பயரிடும் வளமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ल्ययच मे	அதன் தடைகள் நீக்கமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ऋतध मे	யாகம் முதலிய நற்கருமமும் எனக்கு உண்டாகுக.
अमृतध मे	அதன் பயனும் எனக்கு உண்டாகுக.
अयक्षमन्च मे	{ காச முதலிய இராஜ நோயில்லாமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
अनामयध मे	{ காய்ச்சல் முதலிய சிறு நோயின்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
जीवातुच मे	{ நோயற்று வாழ்வதற்குரிய மருந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
दीर्घायुत्वध मे	{ காலகருமங்களை யறுசரியாத மரணமிலாமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
अनमित्रध मे	பகையிலாமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
अभयध मे	பயமின்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुगध मे	நல்லொழுக்கமும் எனக்கு உண்டாகுக.

சமகம்)

शयनञ्च मे	{	நல்ல படுக்கை, தலையணை முதலியதும் எனக்கு உண்டாகுக.
सूवाच मे	{	நீராடல் முதலிய காலிக் கடனைச் செய்யுந் தன் மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुविनञ्च मे	{	வேளணி, ஈகை முதலியவற்றைச் செய்யும் நல்ல நாளும் எனக்கு உண்டாகுக.

முன்னாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்.

நான்காவது அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது.

ऊर्ध्वमे ससुताचमे पयश्चमे रसश्चमे घृतश्चमे मधुचमे सग्धि-
श्चमे सपीतिश्चमे कृषिश्चमे वृष्टिश्चमे जैतश्चम औद्धिद्यश्चमे रयिश्चमे
रायश्चमे पुष्टश्चमे पुष्टिश्चमे विभुच ॥ १ ॥ मे प्रभुचमे बहुचमे
भूयश्चमे पूर्णश्चमे पूर्णतरश्चमेऽक्षितिश्चमे कूप्यश्चमेऽन्नश्चमेऽधुचमे
व्रीह्यश्चमे यवाश्चमे माषाश्चमे तिलाश्चमे मुद्राश्चमे खल्वाश्चमे
गोधूमाश्चमे मसुराश्चमे प्रियङ्गवश्चमेऽण्वश्चमे श्यामाकाश्चमे नीवा-
राश्चमे ॥ २ ॥

பதவுரை

ऊर्ध्व मे	உணவுப் பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
ससुताच मे	பிரியமாகிய சொல்லும் எனக்கு உண்டாகுக.
पयश्च मे	பாலும் எனக்கு உண்டாகுக.
रसश्च मे	பாலாடையும் எனக்கு உண்டாகுக.
घृतश्च मे	நெய்யும் எனக்கு உண்டாகுக.
मधुच मे	தேனும் எனக்கு உண்டாகுக.
सग्धिश्च मे	{ சுற்றத்தாருடன் உண்ணலும் எனக்கு உண் டாகுக.

சபிதிச் செ	{ சுற்றத்தோடு கூடித் குடித்தலும் எனக்கு உண்டாகுக.
கூபிச் செ	உழுது பயிரிடுதலும் எனக்கு உண்டாகுக.
வூபிச் செ	மழையும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஜைரூச் செ	நல்ல பூமியும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஔத்திரூச் செ	{ மரங் கொடி செடிகளின் உற்பத்தியும் எனக்கு உண்டாகுக
ரயிச் செ	பொன்னும் எனக்கு உண்டாகுக.
ராய்ச் செ	இரத்தினங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
புரூச் செ	{ இரத்தினம் முத்து முதலியவைகள் நிறைந்த சம்பத்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
புரிச் செ	உடம்பின் வலியும் எனக்கு உண்டாகுக.
விபுச் செ	தானியமுடைமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
புபுச் செ	மிகுந்த தானிய சம்பத்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஹுச் செ	{ எண்ணிறந்த தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
மூய்ச் செ	{ மதிப்பற்ற தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூர்ச் செ	{ சொல்ல முடியாத தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூர்தரூச் செ	{ நினைக்கொணாத தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
அகிதிச் செ	{ அறிதற்கரிய தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
கூயாச் செ	{ அருவருக்கத்தக்க தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
அஸ்ஞ்செ	நல்ல உணவுப்பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
அஸுச் செ	பசி நீங்கலும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஶிஹய்ச் செ	நெற்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
யவாச் செ	வாற்கோதுமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
மாபாச் செ	உழுந்துகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
நிலாச் செ	எள்ளுகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஸுதாச் செ	பயறுகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஸுவாச் செ	பெரும்பயறும் எனக்கு உண்டாகுக.

சமகம்)

மோட்சாட்சு மெ	கோதுமைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
மசுராட்சு மெ	{ மசுரா: என்னும் ஒருவகைத் தானிய விசேடமும் எனக்கு உண்டாகுக.
பிரியங்குட்சு மெ	* திரினைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
அளவாட்சு மெ	சிறுநெற்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
இயாமாட்சு மெ	சாமைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
நீவாராட்சு மெ	† செந்நெல்லும் எனக்கு உண்டாகுக.

நான்காவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காவது காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்

ஐந்தாவது அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதிக்கு மேல் நற்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

அஸ்திாட்சு மெ மூர்த்திாட்சு மெ பிரயாட்சு மெ பவ்யாட்சு மெ சிவ்யாட்சு மெ வநஸ்ப-
த்யாட்சு மெ ஹிரண்யாட்சு மெ ஸ்யாட்சு மெ சிவ்யாட்சு மெ தப்யாட்சு மெ ஸ்யாட்சு மெ லோஹ்யாட்சு மெ-
ஸ்யாட்சு மெ அப்யாட்சு மெ விரூப்யாட்சு மெ அப்யாட்சு மெ கருப்யாட்சு மெ ॥ 1 ॥ மெஸ்குப்யா-
ப்யாட்சு மெ ஸ்யாட்சு மெ பவ்யாட்சு மெ அப்யாட்சு மெ யஜ்நே கல்பந்தாம் விரூப்யாட்சு மெ
விரூப்யாட்சு மெ மூர்த்திாட்சு மெ மூர்த்திாட்சு மெ வஸுப்யாட்சு மெ வஸுப்யாட்சு மெ கர்மயாட்சு மெ
ஸ்யாட்சு மெ அஸ்திாட்சு மெ இரீப்யாட்சு மெ ॥ 2 ॥

பதவுரை.

அஸ்திாட்சு மெ	கருங்கல்லும் எனக்கு உண்டாகுக.
மூர்த்திாட்சு மெ	நல்ல மண்ணும் எனக்கு உண்டாகுக.
பிரயாட்சு மெ	சிறிய குன்றுகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
பவ்யாட்சு மெ	பெரியமலைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.

* நூழல், பெண் தொழில் பூக்கின்ற ஒருவகைச் செடி என்பர் சிலர்,

† பயரிவாரின்றி விளைவது.

சிகதா஽் மெ	மணல்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
வனஸ்பதய஽் மெ	மரங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஹிரண்ய஽் மெ	பொன்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
அயஸ்ர மெ	இரும்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
சீஸ஽் மெ	ஈயமும் எனக்கு உண்டாகுக.
த்ரபு஽் மெ	துத்தநாகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
இயாம஽் மெ	கரிய இரும்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
லோஹ஽் மெ	{ வெண்கலம் முதலிய உலோகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
அபி஽் மெ	தீயும் எனக்கு உண்டாகுக.
அப஽் மெ	நீரும் எனக்கு உண்டாகுக.
பிர஽் மெ	படருங் கொழுகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
அப஽் மெ	மூலிகைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
கூப஽் மெ	{ பயிரிட்டி விளைகின்றவைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
அகூப஽் மெ	{ பயிரிடாது விளையுந் தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
அரயா஽் மெ	கிராமத்தில் வாழுகின்றவைகளும்,
அரயா஽் மெ	காட்டில் வாழுகின்றவைகளுமான,
பசவ:	பசுக்கள்
யஜ்ன	யாகத்தால் ஆராதிக்கத்தக்கவைகள்
கர஽்	ஆகுக.
	மற்றும்,
வித்஽் மெ	முன்னுள்ள தனமும் எனக்கு உண்டாகுக.
வித்஽் மெ	பின்வரும் தனமும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூத்஽் மெ	{ ஐசுவரியமுடைய புத்திரன் முதலானோர்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூத்஽் மெ	எனது ஐசுவரியமும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸு஽் மெ	{ வாழ்நிற்குரிய பசு பரி முதலியவைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸு஽் மெ	வாழ்வதற்குரிய இடமும் எனக்கு உண்டாகுக.

कमीच मे	{	தீயோம்பல் முதலிய நற்கருமங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
वसिध मे		கருமஞ் செய்யும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
अर्थ मे		அதன் பயனும் எனக்கு உண்டாகுக.
एवम मे	{	வேண்டியவற்றை யடைதற்குரிய பசு முதலிய வைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
इति मे	{	அடைய வேண்டியதற்குரிய உபாயமும் எனக்கு உண்டாகுக.
वसिध मे	{	வேண்டியவற்றை யடைதலும் எனக்கு உண்டாகுக.

ஐந்தாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

கள்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்.

ஆறாவது அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது

अग्निश्च॑ इन्द्रश्च॑ मे सोम॑श्च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे सवि॑ता॒ च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे सर॑-
स्वती॑ च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे पू॒षा॑ च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे वृ॒ह॒स्प॑ति॒श्च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे मि॒त्र॒-
श्च॑ इन्द्र॑श्च॒ मे वरु॑ण॒श्च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे त्व॑ष्टा॒ च॒ ॥ १ ॥ म॒ इन्द्र॑श्च॒ मे
धा॒ता॑ च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे वि॒ष्णु॑श्च॒ इन्द्र॑श्च॒ मेऽधि॑नौ॒ च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे म॒रु॒त॑श्च॒ मे
इन्द्र॑श्च॒ मे वि॒श्व॑ च॒ मे दे॒वा इन्द्र॑श्च॒ मे पृ॒थि॒वी॑ च॒ इन्द्र॑श्च॒ मेऽन्त॑रि॒क्ष॑श्च॒ मे
इन्द्र॑श्च॒ मे द्यौ॒श्च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे दि॒श॑श्च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे म॒ूर्धा॑ च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे
प्र॒जा॒प॑ति॒श्च॒ इन्द्र॑श्च॒ मे ॥ २ ॥

பதவுரை.

अग्निश्च मे	அக்கினியும் இந்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
सोमश्च मे	சோமனும் இந்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
सविताच मे	சவிதாவும் இந்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
सरस्वतीच मे	சரசுவதியும் இந்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
पूषाच मे	பூஷாவும் இந்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
वृहस्पतिश्च मे	{ பிருகஸ்பதியும் இந்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.

மித்ரீயம் ஹ்ந்ரீய மெ மித்திரனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக,
 வருணம் ஹ்ந்ரீய மெ வருணனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக,
 உவஸ்டாவும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக,
 பிரமனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக,
 விஷ்ணுவும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக,
 அசுவிநிகளும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.

மருதம் ஹ்ந்ரீய மெ { மருத்துக்களும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்
 புரிவாராக.

விஷ்வம் ஹ்ந்ரீய மெ { விசுவதேவர்களும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்
 புரிவாராக

பூமிபும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.

அந்தரிக்ஷமும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.

வானும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.

திக்குக்களும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.

மேல்திக்கும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.

பிரசாபதியும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்
 புரிவாராக.

ஈண்டு, சமயம் நோக்கி, 'எனக்கு' என்னும் வினையெச்சத்தை 'அருள்
 புரிவாராக' என்று வருவித்துக்கொண்டு நிறைவாக்கி யிருக்கிறது.

ஆரவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காவது காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்

எழாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

அக்ஷுத்ரம் ரக்ஷித்ரம் உதாஸ்யத்ரம் அபிபதித்ரம் உபாக்ஷுத்ரம் ஸந்த்யா-
 மத்ரம் ஸந்த்யாக்ஷுத்ரம் மௌத்ராக்ஷுத்ரம் அக்ஷிநத்ரம் ப்ரதிஸ்தானத்ரம்
 குக்ஷுத்ரம் மந்தித்ரம் அக்ஷிநத்ரம் வௌத்ரத்ரம் ப்ரதிஸ்தானத்ரம்
 க்ருத்ரஹத்ரம் ॥ 1 ॥ மௌத்ராக்ஷுத்ரம் ஸந்த்யாக்ஷுத்ரம் வௌத்ரத்ரம் மரு-
 த்வத்யாக்ஷுத்ரம் மௌத்ராக்ஷுத்ரம் அக்ஷிநத்ரம் சாரத்ரத்ரம் பௌ-
 த்வத்ரம் பானித்ரத்ரம் ஹரியோஜனத்ரம் ॥ 2 ॥

பதவுரை

அஃ ஶுஷ் மெ
ரஹிமஷ் மெ
அதாப்யஷ் மெ
அபிபதிஷ் மெ
அபாஃ ஶுஷ் மெ
அந்நயம்ஷம்
ரேந்நவயவஷ் மெ
மௌவரணஷ் மெ
அபிநஷ் மெ
பரிபரிநஷ் மெ
ஶுஷ் மெ
மஹிவம்
அபாப்யஷ் மெ
வௌவஷ் மெ
ஶுஷ் மெ
வௌவரணம்
அந்நயம்ஷம்
அபிபதிஷ் மெ
ரேந்நவயவஷ் மெ
வௌவரணம்
மௌவரணம்
அபிபதிஷ் மெ
சாவிந்ஷம்
சாரஸ்வதஷ் மெ
பௌஷ் மெ
பானிவதஷ் மெ
ஹரியோஜனஷ் மெ

அம்சக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூரிய கிரணங்களாம் கிரகிக்கப்படும்
அதாப்யக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ததி (தயிர்)க் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
உபாம்சக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
அந்நயம்மிக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஐந்திரவாயுக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக-
மைத்திராவருணக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஆகவினக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
{ இரட்டைத் தேவதைகளுக்குச் செய்யும் பிரதிநிர்க்
கிராஹ்யமும் எனக்கு உண்டாகுக.
சக்கிரக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மந்திக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஆக்ராயணஸ்தாரீயம் எனக்கு உண்டாகுக.
வைசுவதேவக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
துருவக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
வைசுவாநரக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
இருதுக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
அதிக்கிராகியக்கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஐந்திராக்கினிக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
வைசுவதேவக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மருத்வதீயக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மாரேஹந்திரக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
அதித்தியக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
சாவித்திரக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக
சாரஸ்வதக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக
பௌஷணக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக
பாத்நீவதக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக
ஹாரியோசனக் கிரகமும் எனக்கு உண்டாகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து

சுண்டு, 'ரஹிமிக்கிரஹம்' என்பது ஒன்று இல்லாமையால் 'ரஹிமி:' என்
னும் மந்திரத்தால் சோமரசம் பிடிக்கப்படும் அதாப்யக்கிரகம் கொள்ளப்பட்
டது. 'அபிபதி' என்பதால் ததிக்கிரகம் கொள்ளப்பட்டது, பிரதிப்பிரஸ
தானம் என்பதால் பிரதிநிர்க்கிராஹ்யக்கிரகம் கொள்ளப்பட்டது. துருவஸ்
தாரீயே அவநயன வேளையில் (மற்றொன்றில் ஊற்றும்போது) வைசுவாநர

சூத்தத்திற் கூறப்பட்டிருத்தலின் 'வைசவாநர' என்பதால் துருவஸ்தாஸி கொள்ளப்பட்டது. முதலில் வைசவதேவக்கிரகம் என்றதோ, பிராதஸவனத்தில் உள்ளது. இரண்டாவது வைசவதேவ்யம் என்றது, மூன்றாவது சோமரச ஹோமத்தில் உள்ளது. சாரசவதக்கிரகத்தை அபிஷேசனம் என்னும் விகிருதியிற் காண்க. அது அங்குக் கூறப்பட்டிருத்தலின் என்க. இவ்வாறே பெளஷணக்கிரகமும் விகிருதியிலுள்ளதென்று கொள்க என்பதாம்.

கிரஹம் என்பது சோமரசத்தை, பாத்திரங்களில் பிடித்து வைத்தல்.

ஏழாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

காண்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்

எட்டாவது அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதித்த மேல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது.

ஐம்சம்_{மே} வஹி_{சம்}மே_{மே} வோ_{சம்}மே_{மே} வி_{சம்}யா_{சம்}மே_{மே} சூ_{சம்}சம்_{மே} சம_{சம்}சா_{சம்}-
 சம்_{மே} சா_{சம்}வா_{சம்}ண_{சம்}சம்_{மே} ரவ_{சம்}ரவ_{சம்}சம்_{மே} உப_{சம்}ரவ_{சம்}சம்_{மே}ஸ_{சம்}பி_{சம்}ஷ_{சம்}வ_{சம்}ண_{சம்}சம்_{மே} த்ரோ_{சம்}க_{சம்}ல-
 சம்_{மே} வாய_{சம்}வ்யா_{சம்}நி_{சம்}சம்_{மே} பூ_{சம்}த_{சம்}மூ_{சம்}சம்_{மே} ஆ_{சம்}த_{சம்}வ_{சம்}நி_{சம்}ய_{சம்}சம்_{மே} அ_{சம்}யா_{சம்}த_{சம்}மூ_{சம்}சம்_{மே}
 ஹ_{சம்}வி_{சம்}தா_{சம்}நி_{சம்}சம்_{மே} மூ_{சம்}ஹ_{சம்}சம்_{மே} ச_{சம்}த_{சம்}சம்_{மே} பூ_{சம்}ரோ_{சம்}டா_{சம்}சம்_{மே} ச_{சம்}த_{சம்}சம்_{மே}ஸ_{சம்}வ_{சம்}மூ_{சம்}
 த_{சம்}சம்_{மே} ச_{சம்}வ_{சம்}கா_{சம்}க_{சம்}சம்_{மே} || 1 ||

பதவுரை

ஐம்சம் _{மே}	{ வேள்வித் தீயை வளர்க்கும் விறகுகளும் எனக்கு உண்டாகுக
வஹி _{சம்} மே _{மே}	தருப்பைகளும் எனக்கு உண்டாகுக
வோ _{சம்} மே _{மே}	வேதிகையும் எனக்கு உண்டாகுக
வி _{சம்} யா _{சம்} மே _{மே}	{ திஷ்ணியங்கள் என்னும் ஹோதாக்கள் முதலா னோர்களின் மேடைகளும் எனக்கு உண்டாகுக
சூ _{சம்} சம் _{மே}	சூகு முதலியனகளும் எனக்கு உண்டாகுக
சம _{சம்} சா _{சம்} மே _{மே}	{ சோமரசம் பருகும் பாத்திரங்களும் எனக்கு உண்டாகுக
சா _{சம்} வா _{சம்} ண _{சம்} சம் _{மே}	{ சோமக்கொடியை இடிக்குங் கற்களும் எனக்கு உண்டாகுக
ரவ _{சம்} ரவ _{சம்} சம் _{மே}	{ யூபம் என்னுந் தடியை வெட்டும்போது விழும் சிராப் பொடியும் எனக்கு உண்டாகுக

சமகம்)

उपरवाथ मे	{ மண்ணில் பறிக்கும் வளைகளும் (உபரவங்களும) எனக்கு உண்டாகுக
अधिपवणेच मे	{ சோமக்கொடியை வைத்து இடிக்கும் இரண்டு பலகைகளும் எனக்கு உண்டாகுக
द्रोणकलशः	துரோணகலசம்,
वायव्यानि	வாயவ்யங்கள்,
पूतभृत्	பூதபிருத்,
आधवनीयथ मे	{ ஆதவனீயம் என்னும், சோமரசம் வைக்கும் பாதிர விசேடங்களும் எனக்கு உண்டாகுக
आग्नीध्रथ मे	{ ஆக்னீந்திரனுடைய மண்டபமும் எனக்கு உண்டாகுக
हविर्धानथ मे	{ அவிர்களை வைக்கும் மண்டபமும் எனக்கு உண்டாகுக
गृहाथ मे	பத்தினியின் சாலையும் எனக்கு உண்டாகுக
सदथ मे	சபா மண்டபமும் எனக்கு உண்டாகுக
पुरोडासथ मे	புரோடாசமும் எனக்கு உண்டாகுக
पचताथ मे	* சாமித்திரசாலையும் எனக்கு உண்டாகுக
अवभृथथ मे	முடிவு நீராடலும் எனக்கு உண்டாகுக
स्वगाकारथ मे	{ சம்புவாகம் என்னும், சமித்து முதலியவற்றை தீயிற் கொளுத்தலும் எனக்கு உண்டாகுக.

இவைகள் சோமயாகத்தின் அங்க விசேடங்கள்.

எட்டாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்.

ஓரு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினேட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

अग्निश्चमे घर्मश्चमेऽर्कश्चमे सूर्यश्चमे प्राणश्चमेऽश्वमेधश्चमे

पृथिवीचमेऽदितिश्चमे दितिश्चमे द्यौश्चमे शक्ररीरंगुल्यो दिशश्चमे

यज्ञेन कल्पन्तामृक्चमे सामंचमे स्तोमश्चमे यजुश्चमे दीक्षाचमे तप-

श्चम ऋतुश्चमे व्रतश्चमेऽहोरात्रयोर्वृष्ट्या बृहद्वथन्तरेचमे यज्ञेन

कल्पेताम् ॥ १ ॥

* சாமித்திரசாலைகடானவைக் கொல்லுமிடம்.

பதவுரை.

अग्निश्च मे	செங்கலடுக்காகிய தீயும் எனக்கு உண்டாகுக
घग्निश्च मे	பிரவர்க்கியம் என்ற கர்மாவும் எனக்கு உண்டாகுக
अरुन्धश्च मे	அர்க்கம் என்னும் யாகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
सूर्यश्च मे	சூரிய யாகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
प्राणश्च मे	{ பிராணயஸ்வாஹா என்று செய்யப்படும் ஆகுதி யும் எனக்கு உண்டாகுக.
अश्व मे धन्व.मे	அசுவமேதயாகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
पृथिवीच मे	பூமி தேவதையும் எனக்கு உண்டாகுக.
अदितिश्च मे	அதிதி தேவதையும் எனக்கு உண்டாகுக.
दितिश्च मे	திதி தேவதையும் எனக்கு உண்டாகுக.
द्यौश्च मे	சுவர்க்க தேவதையும் எனக்கு உண்டாகுக.
शक्नोति:	{ சக்குவரிகள் என்னுஞ் சந்தங்களும் எனக்கு உண் டாகுக.
अक्षयः	{ விராட் புருஷனுடைய விரல்கள் போன்ற அவயவ விசேடங்களும்,
विश्व	திக்குக்களும்
यज्ञेन	இவ்வேள்வியால்
मे कल्पन्ताम्	எனக்கு உண்டாகுக. மற்றும்,
ऋषच मे	{ அடி, தலை, முதலியவைகளோடு (வடமொழிச் சந்தங்களோடு) கூடிய மந்திரங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
सामच मे	{ இருக்கு மந்திரத்தையே சுரங்களுடன் சேர்த்துப் பாடும் சாம மந்திரங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
स्तोमश्च मे	{ தனித்துப்பாடும் சாம ஆவிருத்தியாகிய துதிக ளும் எனக்கு உண்டாகுக.
यजुश्च मे	{ கரும்ங்களை விதிக்கும் மந்திரமும் எனக்கு உண் டாகுக.
दोक्षच मे	தீட்சையும் எனக்கு உண்டாகுக.
तपश्च	உண்ணுமை முதலிய தவமும் எனக்கு உண்டாகுக
ऋतुश्च मे	{ வேள்வியின் அங்கமாகிய இருதுகாலமும் எனக்கு உண்டாகுக.
व्रतश्च मे	{ பசுவின் ஒரு முலைப்பாலுண்ணுதல் முதலிய விர தமும் எனக்கு உண்டாகுக. மற்றும்,
अहोरात्रयो:	பகலிரவு பெய்யும்
धृष्ट्या	மழையால் வளரும் புயிர்களும்

சமகம்)

வூததந்தர்வ

பிராகத் ரதந்தரம் என்னுஞ் சாமப்பாடலும்

யஜ்ன

இவ்வென்னியால்

மே கல்பேதாம்

எனக்கு உண்டாகுக.

ஒன்பதாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காவது காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

பத்தாவது அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதிக்கு மேல் நாற்பது பதங்களைக் கொண்டது.

गर्भाश्वमे वत्साश्वमे ज्यैष्ठ्यश्वमे ज्यैष्ठ्यश्वमे दित्यवाट्चमे दित्यौ-
 हीचमे पञ्चाविश्वमे पञ्चावीचमे त्रिवत्सश्वमे त्रिवत्साचमे तुर्थवाट्चमे
 तुयौहीचमे पष्ठवाचमे पष्ठौहीचमे उक्षाचमे वशाचमे ऋषभश्च ॥१॥मे
 वेहचमेऽनुद्वाश्वमे धेनुश्चमे आयुर्ध्वेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पता-
 मपानो यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्ध्वेन कल्पतां
 श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पता मात्मा
 यज्ञेन कल्पतां यज्ञोयज्ञेन कल्पताम् ॥ २ ॥

பதவுரை.

गर्भाश्व मे

கிளைப் பசுக்களும் எனக்கு உண்டாகுக.

वत्साश्व मे

கன்றுகளும் எனக்கு உண்டாகுக.

ज्यैष्ठ्यश्व मे

{ ஒன்றரை வருடத்திய கன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

ज्यैष्ठ्यश्व मे

அத்தகைய கடாரிக் கன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

दित्यवाट्च मे

{ இரண்டு வருடத்திய காளைக் கன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

दित्यौहीच मे

அத்தகைய கடாரிக் கன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

पञ्चाविश्व मे

{ இரண்டரை வருடத்திய காளைக் கன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

पञ्चावीचमे

அத்தகைய கடாரிக் கன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

त्रिवत्सश्व मे

மூன்று வருடத்திய காளையும் எனக்கு உண்டாகுக.

त्रिवत्साच मे

அத்தகைய கடாரியும் எனக்கு உண்டாகுக.

तुर्थवाट्च मे

மூன்றரை வருடத்திய காளையும் எனக்குண்டாகுக.

तुयौहीच मे

அத்தகைய கடாரியும் எனக்கு உண்டாகுக.

பஃவாஃ மெ
 பஃஹீஃ மெ
 உதாஃ மெ
 வசாஃ மெ
 ஋பமஃ மெ
 வேஃ மெ
 ஂநஃவாஃ மெ
 ஃஸுஃ மெ
 ஂஸு:
 யஸேந
 மெ கஸ்யந்தாஸு
 ப்ராஸு
 யஸேந கஸ்யந்தாஸு
 ஂபாஸு
 யஸேந கஸ்யந்தாஸு
 வ்யாஸு
 யஸேந கஸ்யந்தாஸு
 ஃஸு: யஸேந கஸ்யந்தாஸு
 ஃஸு: யஸேந கஸ்யந்தாஸு
 மஸு யஸேந கஸ்யந்தாஸு
 வாக் யஸேந கஸ்யந்தாஸு
 ஂரஸா யஸேந கஸ்யந்தாஸு
 யஸு
 யஸேந கஸ்யந்தாஸு

நான்கு வருடத்திய காலையும் எனக்கு உண்டாகுக
 அத்தகைய கடாரியும் எனக்கு உண்டாகுக.
 பொலிகின்ற காலையும் எனக்கு உண்டாகுக
 ஈனாத பசுவும் எனக்கு உண்டாகுக
 பெரிய எருதும் எனக்கு உண்டாகுக.
 சினைபை யழிக்கும் பசுவும் எனக்கு உண்டாகுக.
 வண்டிக் காலையும் எனக்கு உண்டாகுக.
 பால் கறக்கும் பசுவும் எனக்கு உண்டாகுக.
 நீண்ட ஆயுளும்
 யக்ஞத்தால்
 எனக்கு உண்டாகுக.
 பிராணனும்
 யக்ஞத்தால் எனக்கு உண்டாகுக.
 அபாணனும்
 யக்ஞத்தால் எனக்கு உண்டாகுக.
 வியானனும்
 யக்ஞத்தால் எனக்கு உண்டாகுக.
 கண்ணும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
 செவிகளும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
 மனதும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
 வாக்கும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
 உடம்பும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
 { மேலே செய்யப்படும் அசுவமேத முதலிய வேள்
 வியும்
 இவ்வேள்வியால் இனிதாய் முடிவும் உண்டாகுக.

பத்தாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காவ் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்.

பதினோராவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதித்தமேல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது

ஂகாஃமெ திஸ்யமெ பஃவமெ ஃஸவமெ நவமெ ஂகாஃதசமெ
 ஃஸுஃதசமெ பஃவதசமெ ஃஸததசமெ நவதசமெ ஂகவிஸ்யதிஸ்யமெ
 ஃஸுவிஸ்யதிஸ்யமெ பஃவிஸ்யதிஸ்யமெ ஃஸவிஸ்யதிஸ்யமெ நவிஸ்யதி-

சமகம்)

ஶ்ம₁ ௭௧௩௩௩௩₂ ௩ய௩௩௩௩₃ ॥ 1 ॥ ௨௧௩௩௩₄ ௨௪௩௩₅
 ௩௩௩௩₆ ௨௪௩௩₇ ௩௩௩௩௩₈ ௩௩௩௩௩௩௩௩₉ ௩௩௩௩௩௩௩₁₀
 ௩₁₁ ௩௩௩௩௩௩₁₂ ௩௩௩௩௩௩₁₃ ௩௩௩௩௩௩₁₄ ௩௩௩௩௩௩௩௩₁₅
 ௩₁₆ ௩௩௩௩௩௩௩௩₁₇ ௩௩௩௩௩௩௩௩₁₈ ௩௩௩௩௩௩௩௩₁₉ ௩௩௩௩௩௩௩௩₂₀
 ௩₂₁ ௩௩௩௩௩௩௩௩₂₂ ௩௩௩௩௩௩௩௩₂₃ ௩௩௩௩௩௩௩௩₂₄ ௩௩௩௩௩௩௩௩₂₅
 ௩₂₆ ௩௩௩௩௩௩௩௩₂₇ ௩௩௩௩௩௩௩௩₂₈ ௩௩௩௩௩௩௩௩₂₉ ௩௩௩௩௩௩௩௩₃₀

பதவுரை.

௭௧௩௩

ஒன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩

மூன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩

ஐந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩

எழும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩

ஒன்பதும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

பதினென்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩௩௩

பதின்மூன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩௩௩

பதினைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩௩௩

பதினெழும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩௩௩

பத்தொன்பதும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩௩௩

இருபத்தொன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

௩௩௩௩௩௩௩௩

இருபத்துமூன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩௩௩

இருபத்தைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩௩௩

இருபத்தேழும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩௩௩

இருபத்தொன்பதும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩௩௩

முப்பத்தொன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩௩௩

முப்பத்துமூன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩௩௩

மற்றும்,

௭௧௩௩௩௩

நான்கும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

எட்டும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

பன்னிரண்டும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

பதினெழும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

இருபதும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

இருபத்துநான்கும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

இருபத்தெட்டும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

முப்பத்திரண்டும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

முப்பத்தானும் எனக்கு உண்டாகுக.

௭௧௩௩௩௩

षःवारिः शच मे	நாற்பதும் எனக்கு உண்டாகுக.
चतुश्चवारिः शच मे	நாற்பத்து நான்கும் எனக்கு உண்டாகுக.
अष्टाचवारिः शच मे	நாற்பத்தெட்டும் எனக்கு உண்டாகுக.
	இவைகள் சந்தங்கள்,
वाजश्च	அன்னமும்
प्रसवः	அன்றோற்பத்திடும்
आशिनः	மீண்டும் அன்றோற்பத்திடும்
ये ऋतुश्च	{ எண்ணும் போக விடயங்களும், அல்லது யாகமும் எனக்கு உண்டாகுக,
सुवश्च	சூரியனும்
सूयश्च	சுவர்க்க லோகாபிமான தேவதையும்
वसिष्ठश्च	ஆகாசாபிமானி தேவதையும்
आन्यायनः	பிரளயத்திற்குள்ளும் தேவதையும்
अन्यश्च	முடிவாகிய தேவதையும்
धौवनश्च	உலகமாய்த் தோன்றிய தேவதையும்
धुवनश्च	உலகையுடம்பாகவுடைய தேவதையும்
अधिपतिश्च	{ பரமேசுவரனும் இவ்வேள்வியாத் களிப்புறுவார் கராக,

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன் அத்திரமர்த்தாற் செய்ததாயும், ஒருமார் நீண்டதாயுமுள்ள ஒரு சுருக்கில் நெய்யை நிறைத்துக்கொண்டு, அச் சுருக்கின் அடியில் மண் ணைத் தடவிவிட்டு, அச் சுருக்கின் முகத்திலிருந்து, இப் பதினேரு அது வாக மந்திரத்தையும் ஒதும்வரை இடைவிடாது தாரையாக நெய்யைத் தீயில் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும், இது வசோர்த்தாரை ஹோமம் எனப்படும், முடிவில் 'சுவாஹா' என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவர் 'वाजादिभ्यो देवताभ्य इदम्' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஈண்டுச் சூத்திரப்படி, ஹோமஞ் செய்யும்போது, அல்லது, ஹோமம் முடிந்த பிறகு, 'समुद्वाहिः, वयं नाम. चवारि ऋषा' என்பவைகளை முதலாவதாகக் கொண்ட பிராமண மந்திரங்கள் மூன்றாலும், 'त्रिधाहितं' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரங்கள் எட்டாலும், இந்த ஹோமத்தைப் போற்றல் வேண்டும். இதற்குக் கிருத சூக்தம் என்று பெயர்.

இந்த ஹோமம் செய்து மீந்த நெய்யால், உலகத்தியில் அன்னஞ் சமைத்து மகான்களான ரித்துவிக்குக்க றென்னும், அத்வரியு, பிரமன், ஹோதா, உத் காதா என்னும் நால்வருக்கும் அன்னமளித்தல் வேண்டும். மற்றும், அவர்களுக்கு நன்கு பால் கறக்கும் பசுக்களையுங் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பதினேராவது அநுவாகமும் முடிந்தது.

பன்னிரண்டாவது அநுவாகம்

விடயச் சருக்கம்.

वाजो नः सप्तभिर्वाजं प्रसवीयं जुहोति हि ।

नक्तोति पयसा होमः समुद्रो वातनामभिः ॥ १ ॥

त्रिभिर्जुहोत्यत्र मन्त्रा एकादश समीरिताः ।

‘வாஜப்பிரசவீயம்’ என்னும் ஏழு ஹோமங்களைச் செய்தல், பாலால்
ஹோமஞ் செய்தல், ‘வாதநாமம்’ என்னும் மூன்று ஹோமங்களைச் செய்தல்
என்பது.

நான்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்.

பன்னிரண்டாவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பஞ்சங்களைக் கொண்டது

கஞ்சி ஹோமங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்

वाजान॑स॒सप्त॑दि॒श्वत्सो॑वा॒परा॒वतः॑ । वाजो॑ नो॒ विश्वे॑र्दे॒वैर्धन॑साता
वि॒हाव॑तु । विश्वे॑ अ॒द्यम॑रुतो॒ विश्व॑ ऊ॒ती विश्वे॑ भव॒न्त्वग्र॑य॒स्समि॑द्धाः ।
वि॒श्वेनो॑ दे॒वा अव॑साऽऽग॒मन्तु॑ वि॒श्वमस्तु॑ द॒विणं॑ वाजो॑ अ॒स्मे ।
वाज॑स्य प्रस॒वन्दे॑वा॒रैर्य॑ता हि॒रण्यैः॑ । अ॒ग्निरिन्द्रो॑ बृ॒हस्पति॑र्म॒रुत॒-
स्सोम॑पीतये । वाजे॑ वाजेऽव॒तवाजिनो॑ नो॒ धनेषु॑ ॥१॥ वि॒प्रा अ॒मृता
ऋत॑ज्ञाः । अ॒स्यम॑घाः पि॒बत॑ मा॒दध॑ध्व॒न्तुसा॑या॒तप॑थिभिर्दे॒व्यानाः॑ ।
वाजः॑ पु॒स्तादु॑तम॒ध्यतो॑ नो॒ वाजो॑ दे॒वाः ऋतु॑भिः क॒ल्पया॑ति । वाज॑-
स्यहि॑ प्रस॒जोन॑न्नमीति॒ विश्वा॑ आ॒शा वाज॑पति॒र्भवे॑यम् । पयः॑ पृथि॒व्यां
पय॑ ओष॒धीषु॑ पयो॑ दि॒व्यन्तरि॑क्षे॒ पयो॑धाम् । पय॑स॒तीः प्र॑दि॒शस्सन्तु॑
मह्य॑म् । संमा॑ सृ॒जामि॑ पय॑सा घृ॒तेन॑ संमा॑ सृ॒जाम्य॑पः ॥ २ ॥ ओष॑-
धीभिः । सोऽहं॑ वाज॑स॒नेय॑ मग्ने । नक्तो॑वासा॒ सम॑नसा॒ विरू॑पे

धापेयंते शिशुमेकसमीची । द्यावाक्षामा रुक्मो अन्तर्विभाति देवा
अग्निं वारयन्द्रविणोदाः । समुद्रोऽसि नमस्वानद्रिदालुशम्भूम्यो
भूरभिर्वाहि स्वाहा मरुतोऽसि मरुताङ्गणशम्भूम्यो भूरभिर्मा-
वाहि स्वाहाऽवस्युरसि दुवस्वाञ्छम्भूम्यो भूरभिर्वाहि स्वाहा ॥३॥

மேற்கூறின பதினோரு அறுவாகங்களால் வசோர்த்தாரை என்னும் ஹோமம் கூறப்பட்டது. இப் பன்னிரண்டாம் அறுவாகத்தில், வாசப் பிரசுரீய ஹோமம் என்னும் கஞ்சிகளின் ஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன.

குத்திப்படி அநுபந்தம்

முன் மகாக்கினிசயனஞ் செய்யுமிடத்திற் கூறியுள்ள, எள் முதலான பதினான்கு வகைத் தானியங்களையும் அரிசியாக்கி பதினான்கு கை கொண்டது எடுத்து ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே கஞ்சியாகக் காய்ச்சிக்கொண்டு அத்தி மரத்தாற் செய்த சுருவத்தால் ஒவ்வொரு கஞ்சியையும் ஹோமஞ் செய்து விட்டு எஞ்சிய கஞ்சிகளை ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு, கிராமங்களில் விளையும் ஏழு விதைகளின் கஞ்சிகளை, 'வாச்யேம் ப்ரவ:' என்பது முதலிய கா-1, பிர-7, அநு-10-வது மந்திரங்களால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அவ்வோமங்கள் வருமாறு:—'வாச்யேம் ப்ரவ:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் எள்ளின் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்துவிட்டு, அதில் மீந்த கஞ்சியை ஒரு பாத்திரத்தில் வார்த்து வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'வாச்யேத' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், உழுந்துக் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்துவிட்டு, அதிலுஞ் சிறிது மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'வாச்யேமா ப்ரவ:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், நெல்லரிசிக் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்துவிட்டு, அதிலுஞ் சிறிது மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'அந்ரே அக்ஷவதேஹ:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் வாற்கோதுமைக் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்துவிட்டு, அதிலுஞ் சிறிது மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'ப்ரணோ யக்ஷது' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், தினையரிசிக் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்துவிட்டு, அதிலுஞ் சிறிது மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கஞ்சி ஹோமம்)

‘அர்யமன்’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், புல்லரிசிக் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்துவிட்டு, அதிலுஞ் சிறிதளவு மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

‘சோம ராஜன்’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் கோதுமைக் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்துவிட்டு, அதிலுஞ் சிறிதளவு மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, இவ்வநுவாக மந்திரங்களால் விரியோகம் வருமாறு:—

முதலாவது விரியோகம்

மூங்கில் அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.

மந்திரம்:

वाजोनस्सप्तप्रदिराश्वतसोवापरावतः । वाजो नो विश्वैर्देवैर्धनसाता
विहावतु ।

உரை.

கிழக்கு முதலிய நான்கு திக்குக்களுடன், மேல், நடு, கிழ என்னு மூன்றுஞ் சேர்ந்து ஏழு திக்குக்களும் உணவைக் கொடுப்பனவாகுக. மிகத் தூரமுடைய நான்கு திக்குக்கள், அல்லது, தூரம்போற் காணப்படுகின்ற ஆக்னேயம் என்பது முதலிய நான்கு மூலைத் திக்குக்களும் எம்க்கு அன்னந்தைக் கொடுப்பனவாகுக. அவ் வன்னம், தனத்திற்கிடமாகிய இவ்வேள்வியில், விசுவதேவர்களால் ஏவப்பெற்று எம்மைப் பாதுகாப்பதாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் ‘சுவாஹா’ என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி மூங்கில் அரிசிக் கஞ்சியை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

சாமை அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.

மந்திரம்:

विश्वे अयमस्तो विश्व ऊती विश्वे भयन्धयस्समिद्धाः । विश्वे नो देवा
अवसाऽऽगमन्तु विश्वमस्तु दविणं वाजो अस्मे ।

உரை.

இந்நாளில் எல்லா மருத்துக்களும், மற்றும், ஏனைய தேவர்களும், பாதுகாப்பின் பொருட்டு வேண்டியவற்றைச் செய்வார்களாக. அங்ஙனமே, எல்லா

அக்கினிகளும் நன்கு ஒளிவிட்டெழுவனவாகுக. அவ்வாறே, எல்லாத் தேவர்களும் எமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு காரணர்களாய் வருவார்களாக. அப்படியே, எல்லாத் தனங்களும் எமக்கு உண்டாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன் 'சுவாஹா' என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி, சாமை அரிசிக் கஞ்சியை ஒமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாவது விரியோகம்.

செந்நெல்லிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.

மந்திரம் :

वाजस्य प्रसव-देवार्यैर्यता हिरण्यैः । अग्निर्न्द्रो बृहस्पतिर्मस-
त्सोमपीतये ।

உரை.

எமது அன்னத்தைத் தேட முயலுவதைக் குறித்து, அக்கினி, இந்திரன், பிருகற்பதி, மருத்துக்கள் என்னுந் தேவர்கள், சோமரசத்தை யருந்துதற் பொருட்டு, பொன்மயமான தேர்களில் ஏறி, வேள்வி செய்யுமிடத்திற்கு வருவார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் 'சுவாஹா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி செந்நெல் அரிசிக் கஞ்சியை ஒமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காவது விரியோகம்.

காட்டு எள்ளுக் கஞ்சியின் ஹோமம்.

மந்திரம் :

वाजे वाजेऽवतवाजिनो नो धनेषु विषा अमृता ऋतज्ञाः । अस्य मधः
पिबत मादयः वन्तसायातपथिभिर्देवयानैः ।

உரை

உணவைத் தேடுகின்ற தேவர்கள்! அவ் வுணவின் பொருட்டும், தனத்தின் பொருட்டும் எம்மைப் பரிபாலிப்பீர்களாக. அந்தணர் போன்று புநிதர்களும், இறப்பிலாதவர்களும், வேள்வியை, அல்லது, சத்தியத்தை உணர்வுந் தவர்களுமான தேவர்கள்! நீவிர் இன்சுவையோடு கூடிய உணவை அருந்து

கஞ்சி ஹோமம்)

வீர்களாக. அதிலிருந்து களிப்படைவீர்களாக. களிப்படைந்தவர்களாய் தேவ மார்க்கத்தால் தத்தமது இடத்தை அடைவீர்களாக என்பது,

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி, காட்டுக்குக் கஞ்சியை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஐந்தாவது விநியோகம்.

காட்டுக் கோதுமைக் கஞ்சி ஹோமம்.

மந்திரம் :

वाजः पुरस्तादुतमस्यतो नो वाजो देवाः क्रतुभिः कल्पयाति । वाजस्य हि
प्रसवो नृमीति विश्वा आशा वाजपतिर्भवेयम् ।

உரை.

எம்முடைய முன் வயதிலும், நடு வயதிலும் உணவு உண்டாகுக. அன்றியும், இவ் வுணவு, இருதுகால விசேடங்களில் வேட்கத்தக்க தேவர்களைத் தேடுகின்றதாகுக. இங்கு, அன்ன மிருக்கில் வேள்வி செய்தல் கூடுமென்பது கருத்து. உணவுப் பொருளின் நிறைவு, எல்லாத் திசைகளையும் வணங்க வைக்கின்றது. அதாவது உணவுப் பொருள் நிறைந்திருக்கில் எல்லாத் திசைகளிலுள்ள உயிர்களும் வசமாகின்றன என்பதாம் ; ஆதலின் யான் வாசபேய யாகஞ் செய்வேனாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி, காட்டுக் கோதுமைக் கஞ்சியை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாவது விநியோகம்.

முத்துச் சம்பா அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.

மந்திரம் :

पयः पृथिव्यां पय औषधीषु पयौ दिव्यतरिक्षे पयोधाम् । पयस्वतीः
प्रदिशस्सन्तु मयम् ।

உரை.

உணவுப் பொருள் நிறைய யுண்டாதற் பொருட்டு நிலத்தில் தண்ணீரைக் கட்டி வைக்கின்றேன். சுவர்க்கத்திலும் கட்டி வைக்கின்றேன். அந்தரிக்ஷத்திலும் கட்டி வைக்கின்றேன். எல்லாத் திசைகளும் எம் பொருட்டுத் தண்ணீருடையவைகளாகுக. என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன் 'சுவாஹா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி முத்துச் சம்பா அரிசிக் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

ஏழாவது விரியோகம்.

கொள்ளுக் கூச்சி ஹோமம்.

மந்திரம்:

संमा सृजामि पयसा घृतेन संमा सृजाम्यप ओषधीभिः । सोऽहं
वाज॑ सनेयमग्ने ।

உரை.

அக்கினியே! நீ, உன்னுடைய அருளால் என்னை, பாலுடன் சேர்க்கின் றேன். அங்ஙனமே, நெய்யுடனுஞ் சேர்க்கின்றேன். மூலிகைகளுடனுஞ் சேர்க்கின்றேன். இவ்வாறு சேர்ந்துள்ள யான், உன்னாலளிக்கப்பெற்ற அன் னத்தை அருந்துவேனாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதி, கொள்ளுக் கஞ்சியை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இவ்வேழு ஹோமங்களிலும் மீந்த கஞ்சிகளையும், முன்னேழு ஹோமங் களில் மீந்துள்ள கஞ்சிகளுடன் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், இப் பதினான்கு ஹோமங்கட்கும் 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இனி, சூத்திரத்தைத் தழுவி, கருடசயனத்தின் தெற்கு வாலின் சந் திக்கு அருகில் அத்திமா நாற்காலி ஒன்றை எடுத்துப் போட்டு அதன் மீது, கருமான் தோலை விரித்து, அதன்மேல், கிழக்குமுகமாக வேள்வித்தலை வன் உட்கார்ந்துகொண்டு மகாக்கினி சயனத்தைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்ததல் வேண்டும். அப்போது, வேட்போன், முன்னர், ஹோமஞ் செய்து மீந்த கஞ் சியை அப்பாத்திரத்துடன் எடுத்துக்கொண்டு, மகாக்கினிசயனத்தை வலமாக வந்து, வேள்வித்தலைவனுக்குக் கிழக்கில் மேற்குமுகமாய் நின்று கொண்டு, 'देवस्यत्वां सवितुः प्रसवेऽग्निर्वाँदुभ्यः पूणो हस्ताभ्याः सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्वाँन्नेणाग्नेस्त्वा साध्ना-३३नाभिषिञ्चामि' என்னும் கா-1, பிர-7, அ-10 வதில் உள்ள மந்திரத்தால் முகத் தில் நன்றாக வழிந்தொழுகும்படி எச்சமானுடைய தலையில் அக் கஞ்சியை அபி டேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், சென்ற வழியாகவே திரும்பி வந்து சுருவில் வெண்மை நிறக் கன்றுள்ள கறுப்பு பசுவின் பாலு எடுத்துக் கொள்ளல் வேண் டும்.

எட்டாவது விநியோகம்

பால் ஹோமம்.

மந்திரம்:

नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची। चावाक्षामा
रुक्मो अन्तर्विभाति देवा अग्निधारयन्द्रविणोदा।।

உரை

ஒத்த மனமுடையவைகளும், மாறுபட்ட வடிவங்களை யுடையவைகளும், ஒன்றற்கொன்று அறுகூல முடையவைகளுமான பகவீரர்கள், அக்கினியாகிய குழந்தையைத் தாக்குகின்றன. வேள்வித்தலைவனை இறைவனாகக் கொண்ட கருமாறுட்டானத்தைத் தேடுகின்றன. நிலம், வெளி, சுவர்க்கம் என்னு மிடங்களில் இவ்வக்கினி நன்கு விளங்குகின்றது. விளங்குகின்ற பிராணன் களும், வேள்வி வாயிலாகப் பயனை யளிக்கின்றவைகளுமான பிராணன்கள் இவ் வக்கினியைத் தாக்குகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன் சவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி, முன் எடுத்து வைத்திருக்கின்ற பாலை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'நக்தோஷஸாப்யாம் அக்னய இதம்' என்று தியா கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு சூத்திரத்தைத் தழுவி, 'ऋताषा वृताधाम.....तस्यै स्वाहा' என் னும், கா-3, பிர-4, அது-7-வது மந்திரத்தால், ஒருமுறை நெய்யெடுத்துக் கொண்டு ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னயே கந்தர்வாயேதம்' என்று, தியாகஞ் செய் தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'ताभ्यस्वाहा' என்னும் மந்திரத்தால் இரண்டா முறையும் முன்போல் நெய் யோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'ओषधीभ्योऽसरोभ्य इदम्' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்கனமே, 'सः हितो.....आयुवः' என்னும் மந்திரத்துடன், 'नामसहदं' என்பது முதலியதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'सूर्याय गन्धर्वायेदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண் டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'தாப்யஸ்வாஹா' என்று, மற்றொரு முறையும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'மரிவியோ஽ஶரோப்ய ஐத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'சுபுந்ஸ்யீரஶிம்.....வெகூரய:' என்னும் மந்திரத்துடன் 'நாமச:' என்பது முதலியதைச் சேர்த்து ஒகிக்கொண்டு முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'வந்ரமசே ரந்ரவாயேத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'தாப்யஸ்வாஹா' என்று, மற்றொரு முறை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'நக்ரவியோ஽ஶரோப்ய ஐத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'சுபுந்ஸ்யீரஶிம்.....வெகூரய:' என்பதுடன், 'நாமச:' என்பது முதலியதைச் சேர்த்து ஒகிக்கொண்டு முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'யஜாய ரந்ரவாயேத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'தாப்யஸ்வாஹா' என்று, மற்றொரு முறையும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'தக்ரவியோ஽ஶரோப்ய ஐத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'சுபுந்ஸ்யீரஶிம்.....வெகூரய:' என்னும் மந்திரத்துடன் 'நாமச:' என்பது முதலியதைச் சேர்த்து ஒகிக்கொண்டும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'மசசே ரந்ரவாயேத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும் வேட்போன், 'தாப்யஸ்வாஹா' என்பதால், மற்றொரு முறையும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'நக்ரவியோ஽ஶரோப்ய ஐத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'இஶிரிவியவ்யவா:.....சுதா:' என்பதுடன் 'நாமச:' என்பதையும் சேர்த்துக்கொண்டு ஒகியும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நாஷ்டிரபிருத் ஹோமம்)

வேள்வித் தலைவன், 'வாநாய் ரந்நவாயேத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'நாந்யஸ்வாஹ' என்று, மற்றொரு முறையும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'அந்யஸ்யஸ்ய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'சுந்யஸ்யஸ்ய...ஸ்வஸ்தி-ஸ்வாஹ' என்பதால், பதின்மூன்றாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'சுந்யஸ்யஸ்ய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இவ் வோமங்கட்கு 'நாஷ்டிரபிருத்' கள் என்னும் பெயர்கள். இரட்டையாய்ச் செய்யும் ஹோமங்கட்கு பரியாயமென்று பெயர். பரியாயங்கள் ஆறுக்கு ஹோமங்கள் பன்னிரண்டு. தனியே ஒன்று ஆகப் பதின்மூன்றாம்.

மற்றும், இவ்வாறே செய்யப்படும் பத்து ஹோமங்கள் வருமாறு :—

வேட்போன், தேரின் முடிபை ஆகவளையத்திற்கு மேலே பிடித்துக் கொண்டு, 'சுந்யஸ்யஸ்ய...ஸ்வஸ்தி-ஸ்வாஹ' என்னும் மந்திரத்தால் அதில் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'சுந்யஸ்யஸ்ய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'பரமேஸ்திபிபிதி...சுந்ய' என்னும் மந்திரத்துடன் முன்போல், 'நாமஸ:' என்பது முதலியதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி நெய் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'சுந்யஸ்யஸ்ய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'நாந்யஸ்வாஹ' என்று, மற்றொருமுறை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'விந்யஸ்யஸ்ய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'சுஸ்திதி:.....சுந்ய:' என்னும் மந்திரத்துடன் 'நாமஸ:' என்பது முதலியதைச் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன் 'பஞ்சாயந்யஸ்யஸ்ய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'நாந்யஸ்வாஹ' என்று, மற்றொரு முறையும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'विद्युन्नीसरोभ्य इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'दूरे हेति:.....भीरुवः' என்பதுடன் 'नामसः' என்பது முதலியதைச் சேர்த்துக் கொண்டு ஒதி ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'मूयवेगन्धर्वायेदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன் 'ताभ्यस्वाहा' என்று, மற்றொரு முறையும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன் 'प्रजाभ्योऽसरोभ्य इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே 'चारः कृपणकाशी.....शोचयन्तीः' என்பதுடன் 'नामसः' என்பது முதலியதைச் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'कामायगन्धर्वायेदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன் 'ताभ्यस्वाहा' என்று, மற்றொரு முறை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'आधिभ्योऽसरोभ्य इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இனி, 'सोभुवनस्यपते.....यच्छस्वाहा' என்று, ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'सुवनस्यपत्यै ब्रह्मण इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, வேள்வித் தலைவன், நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய ஒரு தேரை வேட்போனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

வேட்போன், அதை 'देवस्यत्वा' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் வாங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

சமீபிதை மந்திரம்.

ஒன்பதாவது விநியோகம்.

வாதம், என்னும் காற்றை ஹோமஞ் செய்தலில் முதல் ஹோமம்.

மந்திரம்:

समुद्रोऽसि नभस्वानार्द्रादुदशम्भूर्मयो भूरभिमावाहि स्वाहा ।

உரை.

காற்றே! நீ, தேவர்கட்கு, கடல் போன்று விரிந்திருக்கின்றாய். மற்றும் வான் போல் பரந்திருக்கின்றாய், நாற்புறத்தும் மழையைக் கொடுக்கின்றவனாயிருக்கின்றாய். இரண்டிலகங்கனையும் பரிபாலிக்கின்றவனாயிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ வந்துலாவுவதாம் குளிர்ச்சியை யுண்டாக்குவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், காற்றைப் பிடித்து ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பத்தாவது லிநியோகம்.

இரண்டாவது காற்றின் ஹோமம்.

மந்திரம்:

मरुतोऽसि मरुताङ्गणश्शम्भूमयोभूरभिमावाहि स्वाहा ।

உரை.

‘மிகுந்த காற்று விசேடங்களின் கணம், மாருதம் என்பதற்குப் பொருளாயிருக்கின்றாய்’ என்பது மாத்நிரம் விசேடம், ஏனையவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தாலும், காற்றைப் பிடித்து ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேராவது லிநியோகம்.

முன்றாவது காற்றின் ஹோமம்.

மந்திரம்:

अवस्युरसि दुवस्वाङ्गणश्शम्भूमयो भूरभिमावाहि स्वाहा ।

உரை.

பாதுகாப்புடன் கூடியதும், பரிசாரத்துடன் கூடியதுமாம் என்பது விசேடம். மற்றையவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தாலும் காற்றைப்பிடித்து ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன் இம் மூன்று ஹோமங்கட்கும் ‘பிரஜாபதய இதம்’ என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இம் மூன்று ஹோமங்கட்கும், கருமான் தோலாற் செய்த துருத்தியாற் காற்றடிக்கினும் அடிக்கலாம், அல்லது, கையிரண்டாலும் நெய்யை யெடுத்துக் கொண்டு ஹோமஞ் செய்யினுஞ் செய்யலாம் என்பதை யுணர்க.

பன்னிரண்டாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

பதின்மூன்றாவது அநுவாக அநுபந்தம்.

பிறகு, துத்திரத்தைத் தழுவிக் செய்ய வேண்டிய ஆஜ்யாகுதிகள் ஐந்தனுள் முதலாகுதி.

‘अग्न उदधे यातइषुः युवानामतयानो मृतस्यास्ते नमस्तस्यास्त उपजीवन्तोभूयास’ என்னும் கா-5, பி-5, அ-6.வதிலுள்ள மந்திரத்துடன், ‘ஸ்வாஹா’ என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு, வேட்போன், நெய்யினால் ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறே, ‘अग्ने दुध, अग्ने राह, अग्ने किंशिल’ என்னும், மூன்று மந்திரங்களுடன், ‘यात इषुः.....भूयास’ என்பதையுஞ் சேர்த்து, முடிவில் ஸ்வாஹா என்பதையும் ஒதி முன்போல் மூன்று ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், ‘अग्ने वन्य.....भूयास’ என்னும் மந்திரத்தின் முடிவில் ‘स्वाहा’ என்பதைச் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு நான்காவது ஹோமத்தை யுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் இவ்வைந்து ஹோமங்கட்கும், ‘அக்னய இதம்’ என்றே தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆஜ்யாகுதிகள் முடிந்தன.

சர்ப்பாகுதிகள் ஆறனுள் முதலாகுதி

வேட்போன், தேணையுந் தயிரையுங் கலந்து கொண்டு, மகாக்கினி சயனத்திக்குக் கிழக்கில் மேற்கு முகமாய் சிறிது நேரம் நின்றுகொண்டு அக்கினியை வலம் வந்து முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, ‘समीचीनामासि.....तं वां जंसे दधामि’ என்னும் மந்திரத்தின் முடிவில் ‘ஸ்வாஹா’ என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் ‘अग्नये असितायेदं’ என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாம் ஆகுதி

மற்றும், முன்போல் அக்கினிக்கு தெற்கில் சிறிதளவு நேரம் நின்று விட்டு, வலம் வந்து முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால், 'ஓஜஸினிநாஸி.....பூடாகு:' என்பதுடன் 'ரஸிதா.....தாமி' என்னும் முன் மந்திரப் பகுதியையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஹா என்று ஒதி ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'இந்நாய பூடாகு இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மூன்றாம் ஆகுதி

மற்றும், முன்போல் அக்கினிக்கு மேற்கில் சிறிது நேரம் நின்றுவிட்டு அக்கினியை வலம் வந்து முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால், 'பாசினாஸி.....ஸவ:' என்பதுடன், 'ரஸிதா.....தாமி' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஹா என்பதையும்கூட ஒதி ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'சோமாய ஸவாயத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நான்காம் ஆகுதி

மற்றும், அக்கினிக்கு வடக்கில் தெற்கு முகமாய்ச் சிறிதளவு நேரம் நின்றுவிட்டு அக்கினியை வலம் வந்து முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால் 'அஸ்தாவாஸி.....திரஷ ரஸி:' என்பதுடன் 'ரஸிதா.....தாமி' என்பதைச் சேர்த்துக் கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஹா என்று ஒதி ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'வருணாயதிரஷராயத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஐந்தாம் ஆகுதி

மற்றும், அக்கினிக்கு மேற்கில், கிழக்கு முகமாய்ச் சிறிது நேரம் நின்று விட்டு, அக்கினியை வலம் வந்து முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால், 'அபிபரிநாஸி.....திரவ:' என்பதுடன் 'ரஸிதா.....தாமி' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஹா என்று ஒதி ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'வூஸ்பதயே திரவயத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆறாம் ஆகுதி

மற்றும், முன்போல் அக்கினிக்கு மேற்கில் கிழக்கு முகமாய் சிறிதுநேரம் நின்றுவிட்டு அக்கினியை வலம் வந்து, முன் நின்ற விடத்திலேவே உட்கார்ந்து

கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால், 'வசிநிநாமி.....கமாபயிவ:' என்பதுடன், 'ரக்ஷிதா.....தயாமி' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஹா என்று ஒதி ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'யமாய கமாபயிவாயேத' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சர்ப்பாகுதிகள் முடிந்தன.

மஹாகுதிகள் ஆறனுள்

முதலாவது ஆகுதி

'ஹேதயோ நாமஸ்ய.....தயாமி' என்னும் மந்திரத்துடன், ஸ்வாஹா, என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு முன்போல் அக்கினிக்குக் கிழக்கில் சிறிதுநேரம் நின்றுவிட்டு வலம்வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு தேன் கலந்த தயிரால் கிழக்கில் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'ஹேதிமய இத' என்று தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'நிலிம்நாநாமஸ்ய.....சகரோ வாதநாமி' என்பதுடன், 'தேமயோ வோ நம:.....தயாமி' என்னும், முன் மந்திரத்தின் பிற்பாதினையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஹா என்பதை ஒதி, முன்போல், அக்கினிக்குக் தெற்கில் சிறிது நேரம் நின்று, வலம் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'நிலிம்நேமய இத' என்று, தியாகஞ்செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'வஜ்ரிநோ நாமஸ்ய.....கஹுரோ' என்பதுடன், 'வாதநாமி தேமயோ வோ நம:.....ஜமே தயாமி' என்னும் மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு, முடிவில் ஸ்வாஹா என்பதையும் ஒதி, முன்போல் அக்கினிக்கு மேற்கில் சிறிது நேரம் நின்று, வலம் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, தேன் கலந்த தயிரை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'வஜ்ரிமய இத' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'அவஸ்தாவானோ நாமஸ்ய.....சசுரோ' என்பதுடன், 'வாதநாமி தேமயோ வோ நம:.....தயாமி' என்னும் மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்து, முடிவில் ஸ்வாஹா என்பதையும் ஒதி, முன்போல், அக்கினிக்கு வடக்கில், சிறிது நேரம் நின்று, வலம் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அர்க்க ஹோமங்கள்)

மேள்வித்தலைவன், 'அவஸ்யாய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

மற்றும், 'அபிபதயோ நாமஸ்ய.....அவஸ்யா' என்பதுடன், 'வாதநாம் தெய்யோ வோ நம:தபாமி' என்னும் மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஹா என்பதையும் ஓதி, அக்கினிக்கு மேற்கில் சிறிதுநேரம் நின்று வலம் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு தேன் கலந்த தயிரை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அபிபதிஸ்ய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'கவ்யானாமஸ்ய.....நிமிஷ:' என்பதுடன், 'வாதநாம்.....தபாமி' என்னும் மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்து, முடிவில் 'ஸ்வாஹா' என்பதையும் ஓதி, முன்போல், அக்கினிக்கு மேற்கிலேயே சிறிது நேரம் நின்று, வலம் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு தேன் கலந்த தயிரை ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'க்ஷேப்ய இத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

மகா ஆகுதிகள் முடிந்தன.

அர்க்காசுதிகள் ஐந்து

வேட்போன், சுருவில் நெய்யெடுத்துக்கொண்டு, 'சுவர்ணம் சுவா' என்று, ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'சுர்ணம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'சுவர்ணம்சுவா' என்று, ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அர்க்காயேதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'சுவர்ணம்சுவா' என்று, ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'சுர்ணம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'சுவர்ணம்சுவா' என்று ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'சுர்ணம்' என்று தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன் 'சுவர்ணம்சுவா' என்று, ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'சுர்ணம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மகா ஆகுதிகள் முடிந்தன.

ருக்குஹோமங்கள் மூன்று

வேட்போன், 'யாஸ்தே அம்' என்பது முதலிய, கா-5, பி-7, அ-7.வகிஷுள்ள மந்திரத்தால், சுருவில் நெய் யெடுத்துக்கொண்டு ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

மற்றும், 'यावो देवाः' என்பது முதலிய ஐடி மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்,

வேள்வித்தலைவன், 'इन्द्राग्निं यं बृहस्पतय इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

மற்றும், 'रुचं नो धेहि' என்பது முதலிய ஐடி மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்,

வேள்வித்தலைவன், 'अग्नय इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

பிறகு, அவிர்த்தானம் என்னும் இரண்டு வண்டிகளையும் கிழக்கில் இழுத்துச் செல்லுதல் முதலான சோம சம்பந்தமான கிரியைகளை செய்யத் தொடங்கி திஷ்ணியங்க ளென்னும் மேடை செய்வது நிற்க, மற்றவைகளைச் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

அகன் பிறகு, மேல்வரும் பதினான்காம் அதுவாக மந்திரங்களால் மேடைகட்டுச் செங்கல் அடுக்குவதை அடுக்கி முடித்து விட்டு, 'अध्वना मध्व-पते' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஆகவனீய முதலிய இடங்கட்டுச் செல்வதால், ஆகவனீயத்தைப் போற்றுதல் முதல், நெய்யைத் தொட்டுப் போற்றும் வரை, சோமபாகத்திற் செய்தது போலவே செய்து முடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஈண்டு, பதினொரு பூபங்கள் செய்யும் பட்சத்தில் முதலாவது பூபமாகிய 'அக்கினிஷ்ட' என்னும் பூபத்தோடுகூட பன்னிரண்டாகுமாறு நாட்டுதல் வேண்டும்.

ஒரே பூபமா யிருக்கில், அக்கினிஷோமீயத்திற் செய்தது போன்றே, வசதிவரி நீரை வைத்தல் வரை செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகு, அக்கினிஷோமீய பசு புரோடாசத்துடனே கூடவே, கா-1, பிர-8, அது-10, ல் கூறப்பட்ட 'தேவசுவ' அவி என்னும் இராசசூயத்திற்குட் பட்ட எட்டு அவிசுளுக்கும், இதைத் தொடர்ந்தே நெல்லை எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அது வருமாறு :—

பசு வேள்வியிற் சொல்லியபடி, பசு புரோடாசத்தைச் செய்யத் தொடங்கி, பாத்திரங்களை வைக்கும்போது, நாற்பத்திரண்டு கபாலங்களையும், ஐந்து (சுரு) பொங்கல் பாணிகளையும், ஒன்பது முறங்களையும், ஒன்பது வாணக்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

முறத்தை எடுக்கும்போது, 'வேஷாயவ:' என்று எடுத்தல் வேண்டும். நிர்வாபம் (நெல் எடுப்பது) முதல், அவியை ஹோமஞ் செய்யும் வரையில்

அக்கினி யோகம்)

நானாபீசதர்மம் வேண்டும். அதாவது, ஒன்றை எடுத்துவிட்டு உடனே கையலம்பிக்கொண்டு மற்றொன்றை எடுத்தல். இதன் விரிவை இராசசூயத்திற்காண்க.

சுவிஷ்டகிருத் முடிந்ததும் உருத்திரசருவை (உருத்திரனுடைய பொங்கலை) தண்ணீரில் போட்டு விட்டு, இடாவை எடுப்பது முதல் இடாந்தம் அக்கினிஷோமீயம் போற் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகு, வசதிவரி என்னும் நீரைக் கொண்டு வருதல் முதல் பரிஸ்தரணம் (தருப்பையைப் பரப்பும்) வரை செய்து கொள்ளல் வேண்டும். அன்றிரவில் கண்ணுறங்கல் கூடாது.

அதன் பிறகு, மூன்றாவது யாமத்தில் எழுந்து சுத்தியாகலை (சோமரசம் பிழிய) த் தொடங்குவது முதல் சோமராசாவைக் கற்கனின்மீது வைக்கும் வரை, சோமபாகம் போலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும்,

அநுபந்தம் முற்றும்.

பதின்மூன்றாவது அநுவாக

வீடயச் சுருக்கம்.

अग्निं त्रयं पुरा प्रातरनुवाकास्पृशे विह ।

नमो द्वाभ्यां बह्विमशो येनाष्टा विष्टकाष्टकम् ।

पुनश्चित्तिरिति प्रोक्ता मन्त्रा अत्र त्रयोदश ॥ १ ॥

அக்கினியைத் தொட்டுப் போற்றுகல், துதித்தல் மீண்டும், எட்டுச் செங்
அடுக்குதல் என்பது.

என்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்.

பதின்மூன்றாவது அநுவாகம்

நான்த-பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்தேழு பதங்களைக் கொண்டது

அக்கினி யோகாபிதானம்

अग्निं युनजिम शवसा घृतेन दिव्यं सुपर्णं वयसा बृहन्तम् ।

तेन वयं पते म ब्रह्मस्य विष्टपसुवो रुहाणा अधिनाकं उचमे ।

इमैते पक्षावज्रौ पततिणौ याम्याश्च रक्षास्यपहस्यं ॥ ताम्यां

பதெம சுகுதா மூலோகம் யதீபய: ப்ரதமஜா யே புராணா: | சித்சி சமு-
 த்ரயோநிரிந்ருதக்ஷக்ஷயேந க்ருதாஸா | ஹிரண்யபக்ஷக்ஷகூனோ ஸுரயுமஹா-
 ந்தஸதஸ்தே ஧ுவ: || 1 || ஆநிபந்த: | நமஸ்தே அஸ்து மா மாஹி-
 சீவித்வஸ்ய மூர்த்தநிதிஸிஸித்: | சமுத்ரே தே ஹத்யமந்தராயுதாஸா
 ப்ரதிவீ ஸுவநேஷ்வபந்தே | உத்ரோதந்தோ ததிமந்திதவ: ப்ரஜந்யாதந்தரீ-
 க்ஷாத்ரபுதிவ்யாஸ்ததோ நோ வுஷ்யாஸ்வத | திவோ மூர்த்தாஸி ப்ரதிவ்யானாமி-
 ரூபாமோஷதீநாம | வித்வாயுக்ஷமீஸ ப்ரதா நமஸ்தே | யேநீபயஸ்தபீஸா
 சத்ரம் || 2 || ஆஸ்தேந்நாநா அபி-ஸுவராபரந்த: | தஸிந்நஹநிததே
 நகி அபிமேதம் யமாஹுமீநவஸ்தீரீ வஹிபம் | தம் பத்னீமி ரநுக்ஷேம-
 தேவா: புவீத்ராத்மிருதவஹிரண்ய: | நாகேக்ஷானாஸுகுதஸ்ய லோகே துதீயே
 ப்ரதே அபிதேதேநே திவ: | ஆவாசோமத்யமரூஹ்ஸுரயுரயமபிஸ்ததீதி-
 த்ரேகிதான: | ப்ரதே ப்ரதிவ்யானிஹிதோததித்யுதததஸ்பதம் க்ருணுதே || 3 || யே
 ப்ரதந்யவ: | அயமபிவீரதமோ வயோதாஸ்தஹஸிதோ தீப்யதா மப்ரயுக்ஷவ |
 வித்வாஜமானஸ்தரிரஸ்ய மத்ய உபப்ரயாத திவ்யானி தாம | சம்ப்ரத்ய-
 வத்யமனுஸப்ரயாதோ பதோ தேவ்யானாந்ருணத்யம் | அஸ்திமந்தஸ்தே அபு-
 த்ரஸ்திமந்திதேவா யஜமானத்ர சீதத | யேநா சஹஸ்த வஹிஸ யேநாஸி
 சர்பவதஸம் | தேநேம் யஜநோவஹ தேவ்யானோ ய: || 4 || உத்ம: | உதவ-
 த்யஸ்தாஸி ப்ரதிஜாகுதேந மித்யபூதே சஸ்துஜேதா மயத்வ | புந: க்ருஷ-
 த்வா பிதரம் யுவானமந்வாதாஸீதவதி தந்தமேதம் | அயந்தே யோநி-
 க்ரத்வியோ யதோ ஜாதோ அரோத்யா: | தஜ்ஜானந்ந அரோத்யானோ வத்யா
 ரயிம் || 5 ||

பன்னிரண்டாவது அநுவாகத்தில் வாசப்பிரஸவிய ஹோமங் கூறப் பட்டது. இதில், அக்கினியோகங் கூறப்படுகின்றது.

—*—

முதலாவது விநியோகம்

அக்கினி சயுளத் தீயைத் தோட்டுப் போற்றுவதில்

முதல் மந்திரம்.

अग्निं युनमिश्रयसा घृतेन दिव्यं सुपर्णं वयसा बृहन्तम् । तेन वयं पते
मन्त्रस्य विष्टपं सुवो रूहाणा अधिनाक उत्तमे ।

உரை.

ஒளியுடையதும், பறவை வடிவுடையதும், நீண்டகாலமாகப் பாவிக்கப் பெற்றதுமாகிய செங்கலடுக்கென்னும் இவ்வக்கினியை, நெய் முதலிய பொருள்களோடு கூடிய கருமத்தால், தேருடன் குதிரையைப் பூட்டுவதுபோல் எஞ்ஞத்துடன் பொருந்துமாறு செய்கின்றேன். இவ்வக்கினியால், உயர்ந்த விண்ணுலகமாகிய இன்பந்தருமிடத்தில் ஏனாவதற்கு விருப்புற்ற எசமானர்களாகிய யாம், தாபமற்ற சூரியனுடைய இடத்தை அடைகின்றோம் என்பது.

—*—

இரண்டாம் மந்திரம்

इमौ ते पक्षावजरौ पतत्रिणौयाभ्यां रक्षां स्यपहं स्यमे । ताभ्यां पतेम
सुकतामुलोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः ।

உரை.

பறவை வடிவாகிய அக்கினியே! இராக்கதர்களைக் கொல்கின்றவைகளும், அநாதி சித்தர்களும் மகரிஷிகளும் இருக்குமிடத்தி லிருக்கின்றவைகளும், அங்கு எம்மைச் சேர்க்கின்றவைகளும், படைப்பின் முதலில் உண்டாகியவை களுமான உன்னுடைய சிறகுகள் ஒருபோதும் நாசமாகாதனவாகின்றன என்பது.

—*—

மூன்றாம் மந்திரம்

विदसि समुद्रयोनिर्दुर्वक्षश्येन क्रतावा । हिरण्यपक्षश्शकुनो भुरग्यु-
र्महान्सद्यस्ये ध्रुव आनिषित्तः ।

உரை.

அக்கினியே! நீ, சிந்து என்பது முதலிய குணங்களால் விசேடமுடையோனா யிருக்கின்றாய். அல்லது, வேள்வித்தலைவனை சித்தாகச் செய்கின்றவனா யிருக்கின்றாய். சித்தாகச் செய்தல் = அறிவைக் கொடுத்தல்,

நீருள்ள விடங்கட்குக் கூடல் காரணமாவது போன்று, எல்லா வேள்விகட்கும் நீ காரணமா யிருக்கின்றாய். மிகுந்த ஐசவரிய முடையவனா யிருக்கின்றாய். கருமத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் வல்லவனா யிருக்கின்றாய். உண்மை யுடைய வனும், பொன்மயமான சிறகை யுடையவனும், கழுகு வடிவின்னும், அனைத் தையுந் தாங்குகின்றவனும், ஆயிரக்கணக்கான கற்களால் அடுக்கப் பெற்றிருக் கின்றமையின் மகானும், இரவியுடன் கூட ஒரு மண்டலத்தி லிருக்கத்தக்கோ னுமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மூன்று மந்திரங்களாலும் மகாக்கினிசயனத்தைத் தொட்டுப் போற் றல் வேண்டும் என்பதாம்.

பிறகு, சூத்திரத்தைத் தழுவி, பிராதரநுவாகத்தை (காலேத் துதியை) ஒதும்படி ஹோதாவை, எவுதல் முதல், சுத்திய பசுவரை, சோமயாகத்திற் செய்வது போன்றே செய்தல் வேண்டும்.

சவனீய பசுக்களுள், அவ்வவ் வேள்விகளைத் தழுவிக்கூறிய பசுக்களையே னும், அல்லது, ஆக்னேய பசுவையேனும், அல்லது, பதினொரு யூபங்களாக இருக்கில், 'ஆக்னேய: கிருஷ்ணக்ரீவ:' என்பது முதலிய பசுக்களை யேனும், பசுக்கள் பதினொன்று யிருக்கில் பதினொன்றையும் யூபத்திலேயே கட்டுதல் வேண்டும். இவ்வாறு சவனீய பசுக்களைச் செய்துகொண்டு ஏனைய கிரியை களை, சோமயாகத்திற் செய்வதுபோலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, மாத்தியந்தின சவனத்தில் தக்ஷிணை கொடுக்கும்போது, பிரதி ஹர்த்தாவிற்குத் தட்சிணை கொடுத்தவுடன், ஒரு பொன் கண்ணத்தில் தேனை விட்டு 'சித்ரம் தேவானாம்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அதைப் பார்த்து விட்டு, மந்திரமின்றியே, குதிரை, அதை முகந்து பார்க்கும்படி செய்த பிறகு, வேள்வியித்தலைவன், அதைப் பிரமனுக்குக் கொடுத்துவிடல் வேண்டும்.

செங்கல் அடுக்கு எவ்வளவு கொண்டதோ, அவ்வளவு பசுக்களை, வேள் வித்தலைவன், வேட்போனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். மற்றும், அழகு மிகுந்த ஒரு பாற் பசுவையும் வேட்போனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

சமசாத்துவரியுக்களுக்கு, தட்சிணை கொடுப்பது முதல், யக்ஞா யக்னீ யம், என்னுந் தோத்திரத்தில் ஒரு தோத்திரம் எஞ்சியிருக்கும்வரை, சோம யாகத்தைப் போலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

மகாக்கினி சயஸ்தத்தப் போற்றல்.

முதல் மந்திரம்

नमस्ते अस्तु मा मा हिः सीर्विभ्वस्य मूर्ध्नघितिष्ठसिथितः । समुद्रे ते
हृदयमन्तरायुर्था वा पृथिवी भुवनेष्वपि ते ।

உரை.

அக்கினியே ! உனக்கு வணக்கம். உன்னுடைய யாகத்தைச் செய்யும் என்னைக் கெடுக்காதே. நீ, உலகிற்குத் தலைமையாயிருந்து சிதியின் (செங்கல் அடுக்கின்) மீது மிக நன்றாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றாய். உன்னுடைய மனம் கடல் போன்று மழை வாயிலாகத் தண்ணீரைத் தேடுவோம் என்னும் அருக்கிரக முடையது. அங்ஙனமே, உனது திருவுள்ளத்திற்குள் எல்லாப் பிராணிகளின் ஆபுட்களும் இருக்கின்றன. அதாவது இவ்வுயிர்கள் நெடுநாள் வாழ்வார்களாக என்று நினைக்கில் அவைகட்கு நீண்ட ஆபுள் உண்டாகின்றன என்பதாம். மற்றும், எல்லாப் புவனங்கட்கு நிமித்தமான மண்ணையும் விண்ணையும் கீழும் மேலுமாக நிறுவினாய். இதனால், வானிற்கும் மண்ணிற்கும் இடையில் எல்லா உலகமும் உளவாகின்றன என்பது கருத்து.

இரண்டாம் மந்திரம்.

उद्गोदतो दधिभित्तिदिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृक्ष्यो
ऽवत । दिवो मूर्धाऽसि पृथिव्यानाभिर्गुणामोबधीनाम् । विभ्वायुश्श-
र्मेस प्रथानमस्पथे ।

உரை

அக்கினிகளே! நீவிர், நீரைக் கொடுப்பீர்களாக. எவ்வுபாயத்தாலெனின்? மேகத்தைப் பிளக்கும் வாயிலால் என்க. எதன் பொருட்டெனின்? மூவுலகங்களின் பொருட்டென்க. மற்றும், மேகத்தை உடைத்து விட்ட பிறகு வரும் மழையால் எம்மைப்பாதுகாப்பாயாக. இங்குளுரே அக்கினிபலவாக உபசரிக்கப்பட்டது. இனி ஒன்றாக்கி விளித்தல் அக்கினியே! நீ, விண்ணுலகிற்குத் தலையாகிய இரவியா யிருக்கின்றாய். மண்ணிற்கு நாபியா யிருக்கின்றாய். நீர், கொடிசெடிகட்கு இரசமா யிருக்கின்றாய். உன்னால் பாகஞ் செய்யப்பெற்றாலன்றோ? இரசம் நிகழ்கின்றது. உலக உயிர்கட்கு ஆபுளைக் கொடுப்பதாயிருக்கின்றாய். அடைக்கலமாகவும் இருக்கின்றாய். விரிவாயும் இருக்கின்றாய். புண்ணிய உலக வழியின் வழிவா யிருக்கின்ற உனக்கு வணக்கம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன், இம் மந்திரங்களிரண்டாலும் மகாக்கினி சயனத்தைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

பிறகு, 'ஆக்னி மாருத சஸ்திரம்' முதலாக, சமிஷ்ட யஜு: வரை, சோம யாகம் போலவே செய்தல் வேண்டும். ஆனால், சமிஷ்ட யசுரில், 'இஷ்டோ யக்ஞ:' என்பது முதலிய கா-5, பி-6, அ-8-வதிலுள்ள, மந்திரத்தைப் பத்தா வதாகவும், தஸ்யத இஷ்டஸ்ய, என்பது முதலிய ஷே. மந்திரத்தைப் பதினோ ராவதாகவும் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அதன்பிறகு, அபிஸ்திருணீஹி (ஹோதா உட்கார்ந்திருந்த தருப்பையை எரித்தல்) முதல், அவபிருதம் என்னும் முடிவு நீராடல் வரை சோமயாகம் போற் செய்து கொள்ளவும்.

மற்றும், பதினான்காம் அநுவாகத்தில், திஷ்ணியங்கொன்னும் மேடை கட்டு அவபிருத நீராடலிற் கூறியபடி, செங்கலை வைத்து விட்டு அதன் மேல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும். தருப்பையைப் போடுதல் இங்கில்லை. மற்றவை சோமயாகத்திற் செய்தது போலவேயாம்.

மற்றும், அநூபந்தியில், அதாவது மைத்திரா வருணேஷ்டியில், தலைமயிர் கழித்தல் வரை செய்து கொள்ளல் வேண்டும். பதினொரு யூபங்களாயிருக்கில் சாலாமுகியத்தி (பழைய ஆகவனியத்தி) ல் பாத்தினீவத பசவைச் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, அத்திரமச் சுருக்கில் நெய்யை நிறைத்துக் கொண்டு, 'இமம் ஸ்த னம்' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், மகாக்கினி சயனத்தில் 'அக் கினி விமோகம்' என்னும் ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண் டும்.

வேட்போன், 'ஶாநாதி' யாகம் முதல், சத்து ஹோமத்தைப் போற்றுதல் வரை, சோமயாகத்தைப்போற் செய்து கொண்டு, கா-5, பிர-7, அது-7-ல் உள்ள, 'யதா க்நாதி' என்பது முதலிய பத்து மந்திரங்களாலும், ஆகுகி கள் என்னும் பத்து ஹோமங்களையும் மகாக்கினி சயனத்தின் மீது செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், இப் பத்து ஹோமங்கட்கும், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், சயனத்தை விட்டிறங்கி 'புனமீன:' என்பது முதலிய மந்திரங்கள் பத்தாலும், மகாக்கினி சயனத்தைப் போற்றுதல் வேண்டும்.

புந: சிதி:

மற்றும், வேள்வித்தலைவன், 'அய் நொ நமஸா புர:' என்பது முதலிய மந்திரத் தாற் போற்றுதல் முதல், 'விருஷ்டிரஸி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் கையலம்பும்வரை செய்து கொண்டு, 'येऽमयः, आप्रवाप्र' என்பவற்றை முதலிற் கொண்ட கா-5, பிர-5, அ-7-வதிலுள்ள இரண்டு மந்திரங்களாலும் மகாக்கினியைப் போற்றுதல் வேண்டும்.

மற்றும், பழைய காராகபத்தியத் தீயை, அரணிக் கட்டையிலேனும், ஆன் மாவிலேனும் ஏற்றிக்கொண்டு, கா-1, பிர-5, அ-6, வதிலுள்ள 'उपखाप्र' முதலிய மந்திரங்களால் பிறரார் செய்யப்பட்டுள்ள மகாக்கினிசயனத்தைக் கண்ணிற் கண்டாற் போற்றுதல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, 'इदमू:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அக்னியாகாரம் (வீட்டிலுள்ள தீயை) அடைதல் முதல், உதவசானியேஷ்டி. முடியும் வரை சோமயாகம்போற் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, அடுத்த நாளிலாவது, அல்லது, அடுத்த பருவத்திலாவது, மகாக்கினி சயனத்திற்கு அங்கமாக, சொத்திராமணியையும், மைத்திராவருண ஆமிட்சையையுஞ் செய்தல் வேண்டும். இவற்றின் விரிவை வேறிடத்திற் காண்க.

இத்துடன், மகாக்கினி சயனம் முற்றிற்று.

புந: சிதியின் (மீண்டுத் செங்கல் அடுக்குதலின்)

உபோற்காதம்.

எண்டு, 'एष खलु वै देवराथ्यदभि:' சங். கா-5, பிர-4, அது-10, என்பது முதலிய மந்திரத்தால் மகாக்கினி சயனம் சுவர்க்கலோகஞ் செல்லும் தேவரத மெனப்படுகின்றது. அத்தகைய தேரில், பதின்மூன்றாம் அது வாகத்தின் முற்பாதி மந்திரங்களிற் கூறியவாறே, அக்கினியோகம் என்னும், அக்கினியாகிய குதிரையையும் பூட்டியிருக்கின்றான். ஆதலின், மகாக்கினி சயனத்தைச் செய்து முடித்தவன், சுவர்க்கஞ் செல்லு நோக்கமுடையனாகி விட்டனன். அவனுக்கும் பூமிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

இப்பொருளையே, 'प्रवा एषोऽस्मालोकायवते' என்பது முதலிய, சங். கா-5, பிர-4, அது-10, வது மந்திரமும், சங். கா-5, பிர-4, அது-11, வது 'इयनचित् चिन्वीतसुस्वर्गकाम:' என்னும் மந்திரமும் கூறுகின்றன.

இதுபற்றியே, மகாக்கினி சயனஞ் செய்தவன், பிறரைக் கண்டு எழுதலும், ஊண் அருந்தலும், மழையில் நனைதலும், தனது மனைவியைப் புணர்தலும் கூடாது என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(புன: சித்:

மற்றும், மகாக்கினிசயனஞ் செய்து முடித்தவனுக்கு, பூமியின் சம்பந்த மின்மையின், பூமியிற் செய்யும் ஆகுதிகளும் பொருந்தா. ஆகுதி செய்யினும், அல்வாகுதி வழிந்தோடிப் போவதால், யாகத்திற்கும், தலைவனுக்குங் கேடு வரும். ஆகுதி செய்யாதொழித்தலும் முடியாவாம்; நியதமாய் ஆகுதிகள் செய்ய வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருத்தலின் என்க. இவ்வாற்றால், செய்யும் ஆகுதிகள் கேடுறாவண்ணம் மீண்டுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும். செய்யிலோ, முதலில் உருத்திராகாரமாயிருந்து சயனஞ் செய்ததால் அடங்கிக் கிடந்த சயனாக்கினி மீண்டும் எழும்பில் புலிபோல் எழுப்பியவனையே கொன்று விடும் என்னிலோ, அற்றன்று, எழுப்பிய அக்கினியானது, நீண்டநாள் விட்டு நீங்கியிருந்து மீண்டும் வந்தடைந்து இனிது நன்குணர்த்திய ஏவலாளனுக்கு தலைவனாகிய தனிகன் வேண்டிய தனத்தை யளிப்பது போலவே, மீண்டும் சிதி செய்கின்றவனுக்கு வேண்டிய தனத்தை யளித்தலினென்க. அன்றியும், மீண்டுஞ்சிதி செய்தவனுடைய மூன்று தலைமுறையார்கட்குஞ் சம்பத்தைபுண்டாக்குகின்றது. இதனால், ஆகுதி வழிந்தோடிக்கொடாதிருக்கவும், சம்பத்தை யடையவும், குலம் விருத்தி யடையவும் நிமித்தமாயிருக்கலின், செங்கலடுக்கு மீண்டும் ஒருதலையாகச் செய்யற்பாலது என்பது பெறப்பட்டது.

இதையே, கல்பமும், 'புனஸ்திதிஸிவ்ய்ஸு ஶ்யுதே' என்று கூறுகின்றது. இவ்வாறு செய்து பயன் பெற்றவர் மதுவாவர். இதை, 'மசுரமிசயிசுத' என்னும், சங், கா-5, பிர-4, அது-10-வது மந்திரத்திற் காண்க,

முதல் மந்திரம்.

येनर्ष्यस्तपसा सवमसातेन्धाना अग्निं सुवराभरन्तः । तस्मिन्नुद्भिदधे
नाके अभिमितं यमाहुर्मनवस्तीर्णं बर्हिषम् ।

உரை.

தி யோம்புகின்றவர்களும், சவர்க்கத்தை யடைய விருப்புற்றவர்களுமான மகரிஷிகள், சவர்க்க நிமித்தம் தவாக்கினியால் சத்திர யாகத்தை ஆசரித் தார்கள். யாம், சவர்க்க நிமித்தமாகப் பண்டைக் காலத்திய மனிதர்களின் வேள்வியை விரிப்பது என்னும் வசனப்படி அக்கினியை நிறுவுகின்றோம் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

तं पत्नीभिरनुगच्छेमदेवाः पुत्रैर्भ्रातृभिरुतवा हिरण्यैः । नाकं गृह्णानासु-
कृतस्य लोके तृतीये पृष्ठे अधिरोचने दिवः ।

புள்: சிதி)

உரை

நற்கருமத்தின் பயனாகியவுலகும், மண்ணிலிருந்து மூன்றாவது என்று எண்ணப்படுவதும், மிக விளங்குவதுமாகிய சுவர்க்கத்திற்கு மேலேயுள்ளதும், துன்பிலாததுமாகிய சுகமுறையும் இடத்தையடைய விரும்பின வேள்விச் செயலாளர்களான யாங்களனைவரும், பத்தினி முதலிய எல்லோர்களுடன் கூட, அல்லது, பொன்முதலிய வேள்விச்சாதனப்பொருள்களுடன்கூட, அத்தகைய ஆக்கினியை யடைவோம், அதாவது அடைந்து பயனைப்பெறுவோம் என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

भावाचो मध्यमरुह्य भुरगुरयमभिस्सत्पतिश्चेकितानः । षष्ठे दिव्यानि
हितोदबिरुतदधस्वदं कणुते ये इतन्यवः ।

உரை.

உலகத்தைப் பரிபாலிப்பதும், நல்லோர்களைப் பாதுகாப்பதும், துண்ணிய வறிவுடையதுமாகிய இவ்வக்கினி, துதிவடிவ வாக்கின் பொருளாய் இருக்கின்றது. துதிக்கத்தக்க குணங்களை யுடையது என்பதாம். இவ்வக்கினியும், பூமியின்மேல் நிலுவப்பட்டிருக்கின்றது. மிக வெளிவிட்டு விளங்குகின்றது. அத்தகைய இவ்வக்கினி, எனது புகைவரின் சேனைகளே, எனது காலடியின் கீழ் வைக்கின்றது என்பது.

நான்காம் மந்திரம்.

अयमभिर्वीरतमो वयोधास्सहस्रियो दीप्यता मप्रयुञ्जन् । विभ्राजमान-
स्तरिख मध्य उपप्रयात दिव्यानि धाम ।

உரை.

மிக வீரமுடையதும், ஆயுளை யளிப்பதும், ஆயிரஞ் செங்கல்களால் தேடப்பெற்றதும், தண்ணீருக்குள் மின்னலாய் ஒளிர்கின்றதுமாகிய இவ்வக்கினி, இவ் வேள்விக்கருமத்தில் மிக விளங்குவதாகுக. வேள்விச் செயலாளர்கள் ! நீவிர், இவ்வக்கினியின் அருளால் திவ்யமாகிய இடத்தை யடைவீர்களாக என்பது.

—000—

ஐந்தாம் மந்திரம்.

सम्प्रत्यवध्वमनुसंप्रयातामे पथो देवयानांकणुष्वम् । अस्मिन्सधये
अभ्युत्तरस्मिन्निध्वे देवा यजमानश्च सीदत ।

உரை

அக்கினியே! நீயும், எசமானனும், இவ் வேள்வியிலுள்ள தடைகளை நீக்குவீர்களாக. அடையும் முறையாய்க் கருமசுத்தியை யடைவீர்களாக. அதன் பிறகு, தேவலோகத்தை யடைதற்குரிய மார்க்கத்தைத் தேடுவீர்களாக. கூட இருக்கத்தக்க இக் கருமத்தில் பரலோகத்தில் நன்கு உட்காருவீர்களாக என்பது,

ஆறாம் மந்திரம்

येना सहस्रं वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम् । तेनेमं यज्ञोवह देवयानो य

उत्तमः ।

உரை.

அக்கினியே! தேவர்களை யடைவிக்கின்ற நீ, ஆயிரக்கணக்கான தட்சிணைகளை யுடையதும், வேள்வியைத் தாங்குவதுமாகிய உனது செயலால் எம்முடைய இவ் வேள்வியைத் தேவர்களிடத்திற் சேர்ப்பாயாக. தேவர்கள் அடைதற்குரிய இவ் வேள்வியை தேவர்களிடத்திலேயே சேர்ப்பாயாக என்பது சுருத்து.

ஏழாம் மந்திரம்

उद्वुग्धस्वामे प्रतिजागृह्येन मिष्टापूर्ते सः सृजेथा मयञ्च । पुनः कृष्वः

स्त्वापितरं युवाममन्वाताः सीस्वयि तन्मुमेतम् ।

உரை.

அக்கினியே! நீ, என் விஷயத்தில் சாவதானமா யிருப்பாயாக. வேள்வித்தலைவனே, நாடோறும் விழிப்புடனிருக்கச் செய்வாயாக. இருவருஞ் சேர்ந்து, சுரேளத் ஸ்மார்த்த கருமங்களைத் தேடுவீர்களாக. வேள்வித்தலைவ! உன்னைப் பாதுகாப்பதும், காளைப் பருவமுடையதுமாகிய அக்கினி, உன் பொருட்டு வேள்வியைத் தொடர்ந்து நடப்பதாகச் செய்கு என்பது.

எட்டாம் மந்திரம்

अयन्ते योनिर्ऋतिर्यो यतो जातो अरोचथाः । तज्ज्ञानघ्न्य आरोहयानो

वर्धया रयिम् ॥

உரை.

அக்கினியே! இச் செங்கலடுக்காகிய விடம் உனது இடமாம். நீயும், செங்கலடுக்கிலிருந்து தோன்றி இனிது ஒளிர்கின்றாய். ஆதலின், அத்தகைய இடத்

செங்கல் மேடைகள்)

தைத் தனதாக வுணர்ந்து அதில் ஏழ்வாயாக. பிறகு, எம்முடைய சம்பத்தை வளரச் செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்கள் எட்டாலும், முன் மகாக்கினிசயனஞ் செய்தவன், மீண்டுஞ் செங்கலடுக்கி வைக்கல், இஷ்டியில் ஆகவனியத்திலும், சோமத்திலும் பசவிலும் உத்தர வேதியிலும் எட்டுக் கல்லுகளை வைத்துவிட்டு ஏனைய செங்கல்களை, 'லோகம் பிருணா' என்பதால் வைத்தல் வேண்டும்; வைத்து, அதன் மீது ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இவைகட்கு, மகாக்கினிசயனத்தின் விகாரமாகிய ஏர் உழுதல் முதலியவைகள் இல்லை. இச்செங்கல்கள் கிழக்கில் போய் முடிவு பெறுமாறு வைத்தல் வேண்டுமென்பதையு முணர்க.

மற்றும், முறையாய் ஒரு சிதியை (செங்கலடுக்கை)ச் செய்துகொண்டு, அதன்மீது, 'स्यञ्च सचेताश्च' என்பது முதலிய மந்திரங்கள் ஐந்தாலும் ஐந்து செங்கல்களை வைத்துவிட்டு, ஏனைய செங்கல்களை 'லோகம் பிருணா' என்பதால் வைத்தல் வேண்டும்.

பதின்மூன்றாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

பதினான்காவது அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

समाग्ने दशभिर्मन्त्रैर्धिनिशेषु यथायथम् ।

इष्टका उपयत्तेत्र वह्निःसप्तः समापितः ॥ १ ॥

பத்து மந்திரங்களால் திஷ்ணியங்களில் இஷ்டகைகளை வைத்தல், இது துடன், மகாக்கினிசயன காண்டம் முற்றும் என்பது.

நான்காங்காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

பதினான்காவது அநுவாகம்.

மூன்று பஞ்சாதிக்கு மேல் நார்ப்பத்து மூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

समाग्ने वचो विह्वेष्वन्तु वयन्त्वेन्धानास्तुर्वपुषेम । महा-
मन्तां प्रदिश्वत्तस्त्वयाऽप्यक्षेण पृत्ना जयेम । मम देवा विह्वे
सन्तु सर्व इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुरग्निः । समान्तरिक्षमुक्तोपमस्तु

மஹ்₁ வா₂த: பவ₃தா₄ஹ்₅மே₆ அ₇ஸி₈ம₉ந் । மயி₁₀த் தே₁₁வா₁₂ த்ரி₁₃ஷி₁₄ண₁₅மா₁₆ய₁₇ஜ₁₈ந்₁₉தா₂₀ ம₂₁ய்யா-
 ஶீ₂₂ர₂₃ஸ்து₂₄ மயி₂₅த் தே₂₆வ₂₇த₂₈தி: । தீ₂₉வ்யா₃₀ ஹோ₃₁தா₃₂ர₃₃வ₃₄நி₃₅ப₃₆ந் ॥ 1 ॥ பூ₃₇ரீ₃₈ஷி₃₉-
 ஸ்ய₄₀ம₄₁த₄₂நு₄₃வா₄₄ஸு₄₅வீ₄₆ரா: । மஹ்₄₇ ய₄₈ஜ₄₉ந்₅₀ ம₅₁ம₅₂ யா₅₃நி₅₄ ஹ₅₅வ்யா₅₆ஸ்கூ₅₇தி₅₈ஸ₅₉த்யா₆₀
 ம₆₁ந₆₂ஸோ₆₃ மே₆₄ அ₆₅ஸ்து₆₆ । ஂ₆₇னோ₆₈மா₆₉நி₇₀கா₇₁ஹ்₇₂ம₇₃நா₇₄ஹ்₇₅ வி₇₆தீ₇₇தே₇₈வா₇₉ஸோ₈₀ அ₈₁தி₈₂வோ₈₃ச-
 தா₈₄மே₈₅ । தே₈₆வீ₈₇ஷ₈₈ப₈₉டு₉₀வீ₉₁ரூ₉₂ர₉₃ண: க₉₄ரு₉₅ணோ₉₆த் வி₉₇தீ₉₈தே₉₉வா₁₀₀ஸ₁₀₁ இ₁₀₂ஹ₁₀₃ வீ₁₀₄ர₁₀₅ய₁₀₆த₁₀₇வ₁₀₈ம₁₀₉ । மா-
 ஹா₁₁₀ஸ₁₁₁ஹி₁₁₂ ப்ர₁₁₃ஜ₁₁₄யா₁₁₅மா₁₁₆ த₁₁₇நு₁₁₈பி₁₁₉மா₁₂₀ரி₁₂₁தா₁₂₂ம₁₂₃தி₁₂₄ப₁₂₅தே₁₂₆வ₁₂₇ஸோ₁₂₈ம₁₂₉ரா₁₃₀ஜ₁₃₁ந் । அ₁₃₂தி₁₃₃மீ₁₃₄ந்₁₃₅யு₁₃₆ஸ்-
 தி₁₃₇நு₁₃₈த₁₃₉ந்₁₄₀பு₁₄₁ர₁₄₂ஸ்தா₁₄₃த் ॥ 2 ॥ அ₁₄₄த₁₄₅வ₁₄₆தோ₁₄₇ கோ₁₄₈பா: பரி₁₄₉பா₁₅₀ஹி₁₅₁ந்₁₅₂ஸ்வ₁₅₃ம₁₅₄ । ப்ர₁₅₅த்ய₁₅₆ஷ்வீ₁₅₇-
 ய₁₅₈ந்₁₅₉ நி₁₆₀ஸு₁₆₁த: பு₁₆₂ந்₁₆₃ஸ்தே₁₆₄ஸ₁₆₅மீ₁₆₆ஷா₁₆₇ஷ்₁₆₈வ₁₆₉த் ப்ர₁₇₀பு₁₇₁தா₁₇₂ வி₁₇₃நே₁₇₄ஷ₁₇₅த் । தா₁₇₆தா₁₇₇ தா₁₇₈த₁₇₉ர₁₈₀ணா₁₈₁
 பூ₁₈₂வ₁₈₃ந்₁₈₄ஸ்ய₁₈₅ய₁₈₆ஸ்ப₁₈₇தி₁₈₈தீ₁₈₉வ₁₉₀ஸ₁₉₁ ச₁₉₂வி₁₉₃தா₁₉₄ர₁₉₅ம₁₉₆பி₁₉₇மா₁₉₈தி₁₉₉பா₂₀₀ஹ்₂₀₁ம₂₀₂ । இ₂₀₃ம₂₀₄ ய₂₀₅ஜ₂₀₆ம₂₀₇தி₂₀₈நோ₂₀₉பா₂₁₀
 பூ₂₁₁ஹ்₂₁₂ஸ்ப₂₁₃தி₂₁₄தீ₂₁₅வா: பா₂₁₆ந்₂₁₇ ய₂₁₈ஜ₂₁₉மா₂₂₀ந்₂₂₁ய₂₂₂தா₂₂₃த் । உ₂₂₄ரு₂₂₅வ்ய₂₂₆தா₂₂₇நோ₂₂₈ ம₂₂₉ஹி₂₃₀ஷ₂₃₁க₂₃₂ஸி₂₃₃ய₂₃₄ஸ₂₃₅
 ச₂₃₆த₂₃₇ஸி₂₃₈ந்₂₃₉ ஹ₂₄₀வ₂₄₁ ப₂₄₂ரு₂₄₃ஹ₂₄₄த: ப₂₄₅ரு₂₄₆பு₂₄₇ । ச₂₄₈ந: ப்ர₂₄₉ஜா₂₅₀யீ₂₅₁ ஹ₂₅₂ய₂₅₃ஸ்வ₂₅₄மூ₂₅₅ட₂₅₆யே₂₅₇ந்₂₅₈த₂₅₉மா₂₆₀ ॥ 3 ॥
 நோ₂₆₁ ரீ₂₆₂ரி₂₆₃போ₂₆₄மா₂₆₅ ப₂₆₆ரா₂₆₇தா: । யே₂₆₈ந்₂₆₉ஸ₂₇₀ஸ₂₇₁ப₂₇₂தா₂₇₃ அ₂₇₄ப₂₇₅தே₂₇₆ ப₂₇₇வ₂₇₈ந்₂₇₉வி₂₈₀ந்₂₈₁த₂₈₂ரா₂₈₃பி₂₈₄ந்யா₂₈₅ம₂₈₆வ₂₈₇-
 தா₂₈₈தா₂₈₉ ம₂₉₀ஹே₂₉₁தா₂₉₂ந் । வ₂₉₃ஸ₂₉₄வோ₂₉₅ ரூ₂₉₆தா₂₉₇ அ₂₉₈தி₂₉₉த்யா₃₀₀ உ₃₀₁ப₃₀₂ரி₃₀₃ஸ்த₃₀₄ஸீ₃₀₅ மோ₃₀₆த₃₀₇ஸ்வ₃₀₈தா₃₀₉ர₃₁₀ம₃₁₁தி-
 ரா₃₁₂ஜ₃₁₃ம₃₁₄க₃₁₅ந் । அ₃₁₆வா₃₁₇ஷ்₃₁₈பி₃₁₉ந்₃₂₀த₃₂₁ம₃₂₂பு₃₂₃தோ₃₂₄ ஹ₃₂₅வா₃₂₆ம₃₂₇ஹே₃₂₈ யோ₃₂₉நோ₃₃₀ ஜி₃₃₁த₃₃₂ந்₃₃₃ ஜி₃₃₄த₃₃₅ஸ்வ₃₃₆ஜி₃₃₇த₃₃₈: ।
 இ₃₃₉ம₃₄₀நோ₃₄₁ ய₃₄₂ஜ₃₄₃ வி₃₄₄ஹே₃₄₅ ஜ₃₄₆ப₃₄₇ஸ்வா₃₄₈ஸ்ய₃₄₉ க₃₅₀ு₃₅₁மோ₃₅₂ ஹ₃₅₃ரி₃₅₄வோ₃₅₅ மே₃₅₆தி₃₅₇ந்₃₅₈ந்₃₅₉த₃₆₀வா₃₆₁ ॥ 4 ॥

பகின்மூன்றாவது அதுவாகத்தில் புந: சிதி கூறப்பட்டது. இப்போது
 பகின்னகாம் அதுவாகத்தில் 'விஹவ்யம்' என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்படு
 கின்றன. மந்திரமின்றி ஒன்பது சுக்கான் சுற்களை ஆக்கினீத்திர மேடை
 யைச் சுற்றிலும் போடல் வேண்டும்.

முதலாவது விநியோகம்.

ஐக்கிந்தானுடைய மேடையில் முதலாவது செங்கலை வைத்தல்
 மந்திரம்:

மம₁மே₂ வ₃வோ₄ வி₅ஹே₆ஸ்வ₇ஸ்து₈ வ₉ய₁₀ஸ்வே₁₁வா₁₂நா₁₃ஸ்த₁₄பு₁₅வ₁₆பு₁₇தே₁₈வ₁₉ । ம₂₀ஹ₂₁வ₂₂ம₂₃ந்₂₄தா₂₅ ப்ர₂₆தி₂₇ஷ-
 த₂₈ஸ்த₂₉ஸ்வ₃₀யா₃₁ஸ்ய₃₂தே₃₃ஷ₃₄ண₃₅ ப₃₆த₃₇நா₃₈ ஜ₃₉யே₄₀ம₄₁ ।

உரை

அக்கினியே! விஹவயம்: என்பதாற் செய்யும் யக்ஞங்களினுடைய பலன் உண்டாகுக. உன்னை வளர்க்கின்ற வேள்விச் செயலாளரும் வேள்வித்தலைவனாகிய யாமும், கொழுந்து விட்டொரியும் உனது திருமேனியை உறுதிப்படுத்துகின்றோம். எசமானனாகிய எனக்கு நான்கு திசைகளும், நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள மனிதர்களும் வசமாகுக. தலைவனாகிய உன்னோடு கூட, யாம் பகைவரின் சேனையை வெல்வோமாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'தயா தேவதயா' என்பது முதலிய மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு, ஆக்கினீந்திர மேடையில் வைக்கவேண்டிய ஒன்பது செங்கல்களுள் முதலாவது செங்கலை, தெற்கு வரிசையில் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

இரண்டாஞ் செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம்:

मम देवा विह्वेसन्तु सर्वे इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुरग्निः । समान्तरिक्षमुह-
गोपमस्य मह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन् ।

உரை.

இந்திரனோடுகூட மருத் கணங்களும், விஷ்ணு, அக்கினி முதலான எல்லாத் தேவர்களும், என்னுடைய இவ் வேள்வியில் வந்திருப்பார்களாக. பரிந்துள்ள வான் என்னுடைய பாதுகாப்பாகுக. இவ்வாயு, வேள்விப் பயனைக் குறித்து உலாவுக. அதாவது, எனது விரூப்பை முடிப்பதாகுக என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'தயா தேவதயா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முதல் வரிசையில் இரண்டாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாவது விரியோகம்.

மூன்றாஞ் செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம்:

मयि देवा ब्रुषिणमायजन्तां मरुयाशीरन्तु मयि देवहृतिः । देवा ह्यीतार्षि-
निष्पन्न पूर्वैरिष्टाभ्यामतनुवा सुवीराः ।

உரை

இத் தேவர்கள் எசமானனாகிய எனக்குத் தனத்தைத் தேடி வைப்பார்களாக. விரும்பிய பயன் எனக்குக் கிடைக்குக. தேவர்களை ஆவாஹனஞ் செய்த (அழைத்த) லும் எமக்கு உண்டாகுக. முந்திய தேவசம்பந்தமுடைய இருத்துவிக்குகள் எமது வேள்வியைப் போற்றிக் கொள்வார்களாக. யாம் உடம்பால், துன்ப மிலாதவனும் வீரனுமாகிய புதல்வனுடன் கூடியவர்களாவோமாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'தயா தேவதயா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு முதல் வரிசையில் மூன்றாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது விரியோகம்.

நான்காந் செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

म ह्यंयजःसु मम यानिहयाऽऽकूतिस्सत्या मनसो मे अस्तु । एनो मनिगाङ्ग-
तमच्चनाहं विश्वे देवासो अधिवोचतामे ।

உரை.

எவைகள் என்னுடைய அவிர்களாக இருக்கின்றனவோ, அவைகளை, இருத்துவிக்குக்கள் வேள்வி செய்வார்களாக. எனது மனதில் எண்ணியவைகள் மெய்மைகளாகுக. அதாவது, எண்ணிய பொருள் கிடைக்குக என்பதாம். யான் ஒரு வகைப் பாவத்தையும் அடையாதவனாவேனாக. விசுவ தேவர்களா! நீவிர், தேவர்களிடத்தில், எம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசுவீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'தயா தேவதயா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, இரண்டாவது வரிசையில், முதலாவது கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது விரியோகம்.

ஐந்தாந் செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

देवीषड्वीरुणः कृणोत विश्वे देवास इह वीरयध्वम् । माहासहि प्रज-
ग्रामा तनूभिर्मर्यामद्विपते सोमराजन् ।

உரை.

ஷநர்வீ, என்னும், வான் முதலிய ஆறு தேவிமார்களே! நீவிர், எமது கருமச் செயலை விரிவாக்குவீர்களாக. விசுவதேவர்களே! நீவிர், இக் கருமத் திலுள்ள தடைகளைப் போக்குவீர்களாக. யாம், புதல்வர் முதலான பிரசைக ளினின்று நீங்கிவிடாதவராவோமாக. உறுதியான உடம்பிலிருந்து விடுபடா தவராவோமாக. சோமராசனே! யாம் பகைவருக்கு, காரியத்தை முடித்து வைக்காதவர்களாவோமாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'தயா தேவதயா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, இரண்டாவது வரிசையில் மூன்றாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்ப தாம்.

ஆறுவது விரியோகம்.

ஆறத் செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

अग्निं युग्मं तिनुदं पुरस्तादधो गोपाः परिपादिनश्चम् । प्रत्यङ्घोयस्तु
निगुतः पुनस्तेऽसैर्वाञ्छितं प्रबुधाविनेशत् ।

உரை.

இவ் வக்கினி, கோபத்தைத் தணித்துக் கொண்டு எமக்கு முன்னே செல்வதாகுக. அக்கினியே! நீ, பிறராத் கேடடையாத பாதுகாப்பில் வல்லு நனு யிருந்து எம்மை எல்லாவகையாலும் பாதுகாப்பாயாக. உனது பாது காப்பிருக்கு மிடத்து பகைவர்கள் ஓட்டம் பிடிப்பவர்களாவாராக. பகை வர்களுடைய அந்தக்கரணம் அறிவோடு கெடுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'தயா தேவதயா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு மூன்றாவது வரிசையில் முதலாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஏழாவது விரியோகம்.

ஏழாத் செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

धाता धातृणां भुवनस्ययस्पतिर्देवः सवितारमभिमातिषाहम् । इमं यज्ञ-
मग्निर्गोभा बृहस्पतिर्देवाः पान्तु यजमानन्यथात् ।

உரை.

உலகத்திற்கு இறைவர்களான தட்சப் பிரஜாபதி முதலானோர்களையும் படைக்கின்றவர்களும், பாதுகாக்கின்றவர்களுமான அசுவினிகளும், பிருகற் பதி என்னும் இத் தேவர்களும், அவ்வம் மந்திர வழக்குடையதும், பெரும் பயனைத் தருவதும், பாவமாகிய தடையை நீக்குவதுமாகிய எமது வேள்வியை, வீணாக்காது பாதுகாப்பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன், 'तया देवतया' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, மூன்றாவது வரிசையில் இரண்டாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது விரியோகம்

எட்டாந் செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

सुख्यवानो महिषश्शर्मयः सदसिम्न हवे पुरुहूतः पुरुषु । सनः प्रजायेह्यंश्च
बृडयेन्मृगा नोरीरिषोमा परादाः ।

உரை.

புருசுதனாகிய, அதாவது அநேகம் பேரால் அழைக்கப் பெறுவோனாகிய இந்திரன், எமக்கு இவ்வேள்வியில் சுகத்தைக் கொடுப்பானாக. மற்றும், அநேக தேசங்கட்கு இறைவனும், பெரிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களுடன் கூடியவனும், பல்வேறுவகை மந்திரங்களாற் கூறப் பெற்றவனும், ஹரி, என்னும் குதிரைகளை யுடையவனுமாகிய இந்திர! நீ, எம்முடைய புதல்வன் முதலான பிரசைகள் சித்தியாதற் பொருட்டு எம்மை நலப்படுத்துவாயாக. எம்மை யிகழ்ந்து தள்ளிவிடாதே என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் 'तया देवतया' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, மூன்றாவது வரிசையில் மூன்றாவது கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது விரியோகம்.

ஒன்பதாவது ஒரு வேளாக் கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

येनस्सपन्ना अपतेभवन्निष्पन्नामिष्यामववाधा महेतान् । वसवो वद्वा
आदित्या अपरिस्वश मो प्रञ्जेश्वरमधिराजमक्रन् ।

உரை.

எவர்கள் எமக்குப் பகைவர்களா யிருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் எமக்குத் தாழ்ந்தவர்களாகுக. அருள் புரியும் இந்திர அக்கினிகளுடன் கூடி, யாம் அப் பகைவர்களை அடியோடு கெடுத்து விடுவோமாக. வச, உருத்திரன், ஆதித் தன் முதலான தேவர்கள், சுவர்க்கம் வரை எட்டுவதும், பகைவரைத் தாழ்த்துத் திறமை யுடையதும், அறிவு மிக்கதும், அனைவருக்கும் தலைமையுடையதுமாகிய பெருந் தன்மையைச் செய்வார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'तथा देवता' என்பதையுள் சேர்த்துக்கொண்டு, முன் கொண்டு வந்து வைத்திருந்த வெள்ளைக் கல்லை, இரண்டாம் வரிசையில் இரண்டாவதாக வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

அதன் பிறகு, மந்திரமின்றி அம் மேடையின்மீது மணலை இறைத்து விடல் வேண்டும் என்பதையு முணர்க.

ஹோதாவின் மேடை.

சூத்திரத்தைத் தழுவி, மந்திரமின்றி முதலில் மேடையைச் சுற்றிலும் பன்னிரண்டு சுக்கான் கற்களைப் போடல் வேண்டும்.

இனி, ஆக்கினீதர் மேடைக்குச் செங்கல்களை அடுக்கியது போலவே ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக நான்கு செங்கல்களை வைத்து விட்டு, ஐந்தாவது மந்திரத்தை இரண்டு முறை ஒதிக்கொண்டு முறையே இரண்டு செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, ஆறாவது மந்திர முதல், ஒன்பதாவது மந்திரம் வரை, மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக பத்தாவது செங்கல் வரை வைத்துவிடல் வேண்டும்.

பத்தாவது விரியோகம்.

ஹோதா மேடையிலு் பதினோராவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம்:

अर्वाञ्च सिद्धमसुगो हवामहे योगोजिह्वनजिद्वधजिघः । इमनो यं विह्वे

बुधश्चाऽय कुर्मा हरिवो मेदिनस्वा ॥

உரை.

பிறருடைய கோக்களையும், தனத்தையும், சூதிரைகளையும் வென்று கொள்வோனாகிய இந்திரனை, இவ்வேள்வி நிமித்தமாக அழைக்கின்றோம். இந்திர! பலவகையாய் அழைக்கப் பெற்றபோது நீ எமது வேள்வியை அறு பணிப்பாயாக. 'ஹரி' என்னும் சூதிரைகளையுடைய இந்திர! உன்னை, எசுமானனுடைய நண்பனாகச் செய்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன், 'तथा देवतया' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, பதினொராவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மற்றும், சூத்திரப்படி, இம் மந்திரத்தையே மீண்டும் ஒதிக்கொண்டு, பன்னிரண்டாவது செங்கலையும் வைத்துவிடல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி மேடையின்மீது மணலை இறைத்தல் வேண்டும்.

இம் மேடை, சபையின் பிருஷ்டி. என்னுமிடத்தில் உள்ளதாம்.

பதினான்காம் அநுவாகம் முடிந்தது.

பதினான்காம் அநுவாகத்தின்

பரிசேடம்.

பிரசாஸ்தாவின் மேடை.

மந்திரமின்றி, எட்டுச் சுக்கான் கற்களை மேடையைச் சுற்றிலும் இறைத்து விட்டு, இவ் வதுவாகத்தின் முகல் மந்திரங்கள் எட்டாலும், நான்கு ஹோதாவின் செங்கல்களையும், நான்கு மார்ச்சாலீயச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி, மணலை மேடைகளின் மீது இறைத்துவிடல் வேண்டும்.

பிராமணச்சமீயின் மேடை.

மந்திரமின்றி, பதினொரு சுக்கான் கற்களை மேடையைச் சுற்றிலும் இறைத்துவிட்டு, இவ்வதுவாக மந்திரங்கள் பத்தாலும் பத்து ஹோதாச் செங்கல்களை வைத்துவிட்டு பத்தாவது மந்திரத்தையே மீண்டும் ஒதிக்கொண்டு பதினொராவது மார்ச்சாலீயச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி, மணலை மேடையின்மீது இறைத்து விடல் வேண்டும்.

போதா, நேஷ்டா, அச்சாவாகன் என்னும் மூவரின் மேடைகளின் வகையோ,

மந்திரமின்றி, மூன்று மேடைகளைச் சுற்றிலும் எட்டு எட்டுச் சுக்கான் கற்களைப் போட்டுவிட்டு, இவ்வதுவாக மந்திரங்களுள் முதல் எட்டு மந்திரங்களாலும், நான்கு நான்கு ஹோதாவின் செங்கல்களையும், நான்கு நான்கு மார்ச்சாலீயச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும் என்பது.

மந்திரமின்றி மணலையும் இறைத்தல் வேண்டும்.

மேடைகள்)

பிரமனுடைய மேடை

மந்திரமின்றி எட்டுச் சுக்கான் கற்களை, மேடையைச் சுற்றிலும் போட்டு விட்டு, இவ்வறுவாகத்தின் முதல் மந்திரங்கள் ஐந்தாலும், நான்கு ஹோதாச் செங்கல்களையும் ஒரு மார்ச்சாலியச் செங்கலையும் வைத்துவிட்டு, 'तवप्रिये, बृहस्पते, बृहस्पतिस्समयत' என்பவைகளை முதலாகக்கொண்ட சூத்திர மந்திரங்கள் மூன்றாலும் மூன்று மார்ச்சாலியச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி, மணலை, மேடையின் மீது இறைத்து விடல் வேண்டும்.

இம் மேடை, பிரசாஸ்தாவின் மேடைக்குத் தெற்கில் சஞ்சாரம் (சிறிது இடம்) விட்டு இருத்தல் வேண்டும்.

மார்ச்சாலிய (கையலட்பம்) மேடை

மேடையைச் சுற்றிலும் ஆறு சுக்கான் கற்களைப் போட்டுவிட்டு, இவ் வறுவாகத்தின் முதல் மூன்று மந்திரங்களால் மூன்று மார்ச்சாலியக் கல்லுகளை வைத்துவிட்டு, 'यमोदाधार, यथापथ, त्रिकटुकेभिः' என்பவைகளை முதலாகக்கொண்ட ஆர-பிர-6, அது-7-வதிலுள்ள மூன்று மந்திரங்களாலும் மூன்று மார்ச்சாலியச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி, மணலை, மேடையின்மீது இறைத்து விடல் வேண்டும்.

சாத்வால (மண்ணெடுக்கும்) மேடை

மேடையைச் சுற்றிலும் எட்டுச் சுக்கான் கற்களைப் போட்டுவிட்டு, இவ் வறுவாகத்தின் முதலாவது ஐந்து மந்திரங்களாலும் நான்கு ஹோதாச் செங்கல்களையும் ஒரு மார்ச்சாலியச் செங்கலையும் வைத்துவிட்டு, 'मृदानः, अद्यामते, ऐषं वयं' என்பவைகளை முதலாகக் கொண்ட மூன்று சூத்திர மந்திரங்களால் மூன்று மார்ச்சாலியக் கற்களை வைத்தல் வேண்டும்.

சாமித்திர (ஆட்டுக் கடாவைக் கொல்லும்) மேடை

மேடைக்கு நாய்புறத்தும் எட்டுச் சுக்கான் கற்களைப் போட்டுவிட்டு, 'हव्यं प्रीणीहि' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரங்கள் எட்டாலும், நான்கு ஹோதாச் செங்கல்களையும், நான்கு மார்ச்சாலியச் செங்கல்களையும் வைத்து விட்டு, மந்திரமின்றி மணலை இறைத்தல் வேண்டும்.

அவபிருத மேடை

பிறகு, (அவபிருதம்) முடிவு நீராடும் இடஞ் சென்று, நீரில், எட்டுச் சுக்கான் கற்களை இறைத்துவிட்டு, அறுவாகத்தின், முதல் மந்திரங்கள் ஐந்தாலும் நான்கு ஹோதாச் செங்கல்களையும் ஒரு மார்ச்சாலியச் செங்கலையும் வைத்துவிட்டு, 'अवते हवः, उवुत्तमं, तवायामि' என்பவைகளை முதலாகக் கொண்ட,

மந்திரங்கள் மூன்றால் மூன்று மார்ச்சாலியக் கல்லுகளை வைத்தல் வேண்டும். இதை நீராடும்போது செய்யினுஞ் செய்து கொள்ளலாம்.

மேற்கூறிய மேடைகளை, மகாக்கினிசயன அக்கினிஷோமிய மேடைகள் போடும்போது செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பரிசேடம் முற்றும்.

விரும்ப வேறுபாட்டால் உண்டான சிதியின் செங்கல் அடுக்குக்களின்

வேறுபாடுகளின் சுருக்கம்.

1. சுவர்க்கத்தை விரும்புவோன், நான்கு மூலையாக இருக்கும் 'சேன சிதி' என்னுஞ் செங்கல் அடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

2. பகைவரைக் கொல்ல விரும்புவோன், மூன்று மூலையாயுள்ள 'பிரவுக சிதி' என்பதைச் செய்தல் வேண்டும்.

3. மேலே பிறக்கப்போகும் பகைவரைக் கொல்ல விரும்புவோன், 'உப யத: பிரவுகசிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

இது, இரண்டு முக்கோணங்களை மேலுங் கீழுமாய் வைத்தது போன்றுள்ளதாம்.

4. பகைவரைக் கொல்ல விரும்புவோன் வட்டமா யிருக்கின்ற, 'இரதச் சக்கரசிதி' என்னும் செங்கல் அடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

5. உணவுப் பொருளை (அன்னத்தை) விரும்புவோன் அன்னவட்டி வடிவா யிருக்கும் 'துரோணசிதி' என்னுஞ் செங்கல் அடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

6. மேற்படி விரும்புடையவன் நாற்கோணமாகிய அன்னவட்டிபோன்ற செங்கலடுக்கையுஞ் செய்யலாம்.

7. பசு (கோ) க்களை விரும்புவோன், நாற்கோணமாகிய 'சமுஷ்றயசிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

8. கிராமத்தை விரும்புவோன், நாற்கோணமா யிருக்கும் 'பரிசாய்ய சிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

9. ஷே. விரும்புடையவன், நாற்கோணமாயுள்ள 'உபசாய்யசிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

10. பிதிரிலோக சம்பத்தை விரும்புவோன் நாற்கோணமாகிய 'ஸம்சான் சிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

(மேடைகள்)

11. ஷே. விருப்புடையோன் வட்டமாகிய செங்கலடுக்கைச் செய்தலுங் கூடும்.

12. பசுவை விரும்புவோன், நாத்கோணமா யிருக்கும் 'சந்த்சிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

13. ஷே. விருப்புடையவன் வட்டமாகிய 'பிராகிருதச் சந்த்சிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தலுங் கூடும்.

14. சுவர்க்கத்தை விரும்புவோன், விரிந்த சிறகும் நீண்ட வாலுமுடைய பட்சி போன்றிருக்கும், 'பூர்வசேனசிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கை அடுக்கல் வேண்டும்.

15. ஷே. விருப்புடையோன், கோணலான சிறகுகளும் விரிந்த வாலுமுடைய பருந்து போன்றிருக்கும், 'உத்தரசேனசிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தலுங் கூடும்.

16. அவ்வுலகில் தலைவனாக விரும்புவோன் தலையிலாத பட்சி போன்றிருக்கும், 'கங்கசிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

17. ஷே. விருப்புடையோன் மற்றொரு வகைக் கங்கசிதியைச் செய்தலுங் கூடும்.

18. பெருமையை விரும்புவோன், பட்சி வடிவாகிய, 'அலஜ்சிதி' என்னுஞ் செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

இது நான்கு படைச்சால்களாக உழித் தக்கதாம்.

இவைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும், ஐந்து ஐந்து அடுக்கும் ஆயிரம் ஆயிரஞ் செங்கல்லுகளுந் கொள்ளும்.

இவ்வாறு ஆபஸ்தம்ப சுரேனத சூத்திரா, சுலப சூத்திரப்படி சிதிகளின் வேறுபாடுகள் எழுதப்பட்டன.

புனச்சிதியும் முடிந்தது.

சுண்டு, இவ் வாழ்வது அதுவாகும் முதல் ஒன்பதாம் அதுவாகம் வரை அசுவமேத யாகமாதலின், இங்கு விரியோக முறையில் பயன் படாமையால் விரியோக முறையைத்தழுவி, பதினைந்தாவது அதுவாகம் முதலாகிய நான்கு அதுவாகங்களை இவ் வேழாம் பிரபாடகத்தின் முடிவில் சேர்த்திருக்கின்றோம். இதன் விரிவை சமகப் பிரசின உபோற்காதத்திற் காண்க.

பதினைந்தாவது அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்

அயாந்மேபே ஜிமூத கவசம் ப்ரதிசுயதி ।
 ஧்நவ்நா ஧்நுராத்தே வக்ஷயந்தி ஜ்யாமஸிஸ்துஷேவ ॥ 1 ॥
 தே சம்ஸுஷேஹுக்ஷோதயௌ வஹ்நிதீபு ஷிவ்ந்நவந் ।
 ரயேதி சாரயி தீவ்நாந்நவந்யஸிமந்நயேவ ॥ 2 ॥
 ரத்காலே ரத: ச்யாப்யௌ மஜேத்வாதுந்நயாதிப்துந் ।
 க்ஷ்யாந்மாமநஸிஸ்துஷ்ய ஹா ஜஹ்வேயாஹரேக்ஷாம ॥ 3 ॥
 ஹஸ்தம் (ஸ்தம்) மந்நயதேஹிதி ரய்து வநபக்ஷமி: ।
 துந்நுமி வாதயேதாஸூந்ந மந்நாஸ்து விஷதி: ॥ 4 ॥

கவசம் போட்டுக்கொள்ளல், தனுவை எடுத்துக்கொள்ளல், நாளைத் தொடுதல், தனுவின் துனிகளைத் தொடுதல், அம்பை வில்லில் பூட்டல், சாரதியைப் போற்றல், குதிரைகளைப் போற்றல், இரதத்தை வைத்தல், பிதிரைக் களைப் போற்றல், தன்னைத் தொடுதல், சாட்டையைக் கொண்டுநுதல், கையைப் போற்றல், இரதத்தைப் போற்றல், துந்துபியை அடித்தல் என்பது.

கான்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

பதினைந்தாவது அநுவாகம்.

ஆறு பஞ்சாதிக்கு மேல் நாற்பத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

அகவமேதத்தில் கவச மணிந்து கொள்ளுதற்குரிய மந்திரங்கள்.

ஜிமூதஸ்யேவ மவதி ப்ரதிசு யத்ஸர்யாதி சம்மதாஸுபஸ்தே । அநா-
 வித்வயா த்நுவா ஜயத்வ ஸத்வா வ்ம்ஸோ மஹிமா பிபர்து । ஧்நவ்நா-
 ஧்நவ்நாஜி ஜயேம ஧்நவ்நா தீவ்நாஸ்சம்மதௌ ஜயேம । ஧்நுஷ்நோரபகாம்
 க்ஷோதி ஧்நவ்நா சர்யா: ப்ரதிசு ஜயேம । வக்ஷயந்தி வேதாந்நிநந்தி
 கர்ணம் ப்ரிய ஸ்ரவ்யம் ப்ரிஸ்வஜானா । யோஷ்விஷிஷ்ணு விரதாஸ்தி
 ஧்நவந் ॥ 1 ॥ ஜ்யா ஹ்ய ஸம்நே ப்ரஸ்யந்தி । தே ஆசர்யந்தி சம்நே
 வ்யோஷா மாதேவ புத்ரம் விஸ்தாஸுபஸ்தே । அப்ஷவூந் விஹ்யதாஸ்சம்விதானே

மந்திரம்)

அர்த்நா இமே விஹுரந்தி அமிதாந் । வஹ்நிநா பிதா வஹுரஸ்ய புத்ரஸ்திஷா-
 க்ருணோதி சமனா஽வத்ய । இபுதிஸ்சுஹா ப்ருதநாஸ்த் சரீரீ : ப்ருஷ்டே நினஹ்நோ
 ஜயதி ப்ருஸூத : । ரதே திஷ்டநயதி வாஜினிவ : ப்ருரோ யத் யத் காமயதே
 சுபாரதி : । அபிஷ்நாநா மஹிமானம் ॥ 2 ॥ பநாயதமன : பஸ்தாநு-
 யக்ஷந்தி ரக்ஷய : । திராந்ஸோபாந்ஸுபவதே வுபபாணயோ஽ஸ்தா ரேஸ்திஸ்சுஹ
 வாஜயந்த : । அவகாமந்த : ப்ருபதேரமிதாந் க்ஷிணந்தி ஶ்ரூ ௨ ரநபவ்ய-
 யந்த : । ரதவாஹந ௨ ஹவிரஸ்ய நாம யத்ரா஽ஸ்யுதம் நிக்ருதமஸ்ய வம் ।
 ததா ரதபுபாஸம் ௨ சந்தேம விஸ்தாஹவய ௨ சமனஸ்யமானா : । ஸ்தாதுப ௨
 சத : பிதரோ வயோதா : க்ருக்ஷேஸ்திஸ்சுஹிவந்தோ கமீரா : । சித்ரஸேநா
 இபு வலா அமூபாஸஸ்தோ வீரா ஁ரவோ வாதஸாஹா : । வாஹ்நாஸ : ॥ 3 ॥
 பிதரஸ்தோம்யாஸாஸ்திஷேநோ வ்யாஸாஸ்திஷி அநேஹஸா । பூபாந : பாது டுரி-
 தாததா வுதோ ரக்ஷாமாஹிநோ அவஸ ௨ ஶ்ரீஸத । சுபுரீ வஸ்தே மூஸோ
 அஸ்யாதந்தோ கோமிஸ்சந்நதா பததி ப்ருஸூதா । யதா நரஸ்ச ௨ விச-
 த்ருவந்தி ததா஽ஸ்யம்யமிஷ்வரஸ்சமீய ௨ஸந் । க்ருஜீதே பாரிஷ்டதீநோ-
 ஽க்ஷமா பவது நஸ்தநூ : । சோமோ அபித்ருவீது நோ஽திதி : ॥ 4 ॥ ஶ்ரீ
 யக்ஷது । ஆஜக்ஷந்தி சாந்வபாஜ்வநா ௨ ஁பஜிபந்தே । அஸ்தா ஜனிப-
 சேதஸோ஽ஸ்தாந்ஸமஸ்து சோதய । அஹிரிவ மோசை : ப்யேயதி வாஹுஜ்யாயா-
 ஹிதி பரிவாஹமான : । ஹஸ்தமோ விஸ்தாவுயுநானி வித்வாந்புமான்புமா ௨ சம்பரி-
 பாது விஸ்தத : । வநஸ்பதே வீஹ்நோ ஹி பூயா அஸ்தஸ்தா வ்ருதரணஸ்து-
 வீர : । கோமிஸ்சந்நதோ அஸி வீஹ்யஸ்தாஸ்தாதே ஜயது ஜெத்வானி ।
 திவ : ப்ருதிவ்யா : பாரீ ॥ 5 ॥ ஆஜ ஁ஹ்நுத் வநஸ்பதிம்ய : பரிய-

भृतः सहः । अपामोज्मानं परिगोभिरावृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषा
 रथं यज । इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकं मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः ।
 सेमानो हव्यदातिञ्जुषाणो देवरथं प्रातिहव्या गृभाय । उपश्वासय
 पृथिवीं मुतयां पुरुत्रातं मनुतां विष्टितञ्जगत् । सदुन्दुभे सजूरिन्द्रेण
 देवैर्दूरात् ॥ ६ ॥ दधीयो अपसेध शत्रून् । आक्रन्दय बलमोजोऽन
 आधानिष्टनिहिदुरिता बाधमानः । अपप्रोथ दुन्दुभे दुच्छुनाः इत
 इन्द्रस्य मुष्टिरसि वीडयस्व । आऽमूर्जप्रत्या वर्तयेमाः केतुमहन्दु-
 मिषीवदीति । समश्रपणांश्चरन्ति नो नरोऽस्माकमिन्द्ररथिनो
 जयन्तु ॥ ७ ॥

பகினைன்காவது அநுவாகத்தில் விஹவ்ய என்னும் (புந: சிதி:) மீண்டுஞ்செங்
 கலடுக்குதல் கூறப்பட்டது. இத்துடன் சயனப்பிரகரணம் முடிந்துவிட்டது.
 இனி, சம்மந்தம்பற்றி இங்கு, பகினைந்தாவதாக எடுத்துக்கொண்ட அசுவமேத
 சம்மந்தமாகிய இவ்வநுவாகத்தில் கவசமணிதல் முதலியது கூறப்படுகின்றது.

என்றி, அசுவமேத யாகத்தில், 'युञ्जन्ति व्रत्रं' என்பது முதலிய மந்திரத்
 தால், வேட்போன், தேரின் நுகத்தடியின் தென்பக்கத்தில் குதிரைகளைக்
 கட்டி வைத்துவிட்டு, 'युञ्जन्त्यस्य काश्या' என்பது முதலிய மந்திரத்தால்,
 வண்டியின் மாடுகளைப் போற்றுவதுடன், 'केतुं कृण्वन्' என்பது முதலிய மந்தி
 ரத்தால் தேர்க்கொடியைத் தேரின் முடியிற் கட்டிவிடல் வேண்டும்.

முதலாவது வீரியோகம்

கவச மணிதல்

மந்திரம் :

जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मायाति समदायुषस्थे । अनाविद्धया तनुषा
 जयत्व॑ सत्त्वा वर्मेणो महिमा पिपर्तु ।

உரை.

அரசன், கவசத்தை யணிந்து கொண்டு பகைவனுக்கருகில் போகும்
 போது, இவனிடத்திற் பொழுமை மிகுந்த பகைவர்கள், மழை பெய்வதற்

கெழும்கரியமேகங்கள் வந்து சூவிந்து கொள்வதுபோல் இருகிறத்தாருடைய
சைன்யங்களும் ஒன்றாய்க் கலந்து சூழ்ந்து கொள்ளுஞ் சமயத்தில், அரசனே !
நீ, பிறரைக் கொல்லாத வில்லுடன் கூடியவனாய் வெற்றி பெறுவாயாக. கவசத்
தினுடைய அத்தகைய மகிமை உன்னைப் பாதுகாக்க என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வேட்டோன், கவசத்தை அணிந்துகொள்ளல்
வேண்டுமென்பதாம்,

இரண்டாவது விரியோகம்.

வில்லை யெடுத்தல்

மந்திரம்;

धन्वनागा धन्वाग्निं जयेम धन्वना तीव्रास्समदो जयेम । धनुश्शचीरप
क्वामं कृणोति धन्वना सर्वाःप्रदिशो जयेम ।

உரை.

யாம், வில்லால், பிறருடைய கோக்களைக் கவரந்து கொள்வோம். அங்ங
னமே, வில்லிற் சூர வீரர்களை நகலாடப் படையுடைய பகைவரின் சைன்
யத்தையும் வெற்றி கொள்வோம் என்பது.

அவ்வாதே, இந்த வில், பிறருடைய விருப்பத்தை ஒழிப்பதாகுக. விரிப்
பகிலென்? எல்லாத்திசைகளிலும் சிறந்து விளங்கும் பகைவர்களைவரையும்
வெற்றி கொள்வோம் என்பது கருத்து.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வில்லை எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டுமென்பதாம்,

மூன்றாவது விரியோகம்.

நான் கயிற்பைத் தொட்டுப் போற்றல்.

மந்திரம் :

वक्ष्यन्ती वेदगामीगन्ति कर्णं म्रियं सखायं परिषस्वजाना । योषेवशिङ्के
वितताधि धन्वन् ज्या ह्यं समने पारयन्ती ।

உரை.

வில்லின்மேல் ஏற்றப் பெற்றதும், போரின் முடிவை முடைவதுமாகிய
இந்த நான்கயிறு, பனைவி, தனது கணவனுடைய காதில் இரகசியம் பேசுவது
போல், காதிருகருகில் வந்து மெல்ல ஒலி செய்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், நாண்கயிற்றைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காவது விக்யேகம்.

வில்லி நூலிகளைத் தொடுதல்

மந்திரம் :

ते अचरन्ती समनेवयोवा मातेव पुत्रं विभृतामुपस्थे । अपशब्दं विभृताः
संविदाने आत्मा इमे विष्णुरन्ती असिबान् ।

உரை.

மனைவிபோல் போரில், இனிமை கூறுகின்றவைகளும், இடப்பில் எடுத்துச் செல்லுந் தாயைப் போல் நலஞ் செய்கின்றவைகளுமான வில்லின் கோடிசுளிரண்டும், மீண்டும் மீண்டும் எழும்கி ஒன்றுபட்டு பகைவரை ஒழிப்பனவாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வில்லின் இரண்டு நூலிகளையும் தொடுதல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாவது விக்யேகம்.

அம்பையெடுத்து வில்லித் தொடுதல்

மந்திரம் :

वह्नीनांपिता बहुरस्यपुत्रश्चिश्वाकुणोति समनाऽवगत्य । इषुधिमस्काः
वृतनाश्च सर्वाः शृष्टे निनद्धो जयति प्रसूतः ।

உரை

அநேகம் அம்புகளைப் பாதுகாப்பதும், அம்புகளென்னும் அநேகம் புத்திரர்களையுடையதுமாகிய இந்த அம்பரூத்தூணியானது, போர் முனைக்கு வந்து அம்பை எடுக்கும்போது, சுச் சுச் என்று ஒலிக்கின்றது. இத்தகைய அம்பரூத்தூணி, முதுகில் சுட்டப் பெற்றதாய் வில்லாத் செலுத்தப்பட்ட அம்பை யிழுக்குமிடத்து வந்தடையுஞ் சேனைகளைத் தகையும் வெல்கின்றது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் அம்பை யெடுத்து வில்லில் வைத்து நானேற்றல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஆறுவது விகியோகம்.

தேர்ப்பாகனைப் போற்றுவதல்

மந்திரம் :

रथेतिष्ठन्नयसि वाजिनीवः पुरोयन्नयत्र कामयते सुपारथिः । अभीशूनां महि-
नानं पनायतमनः पञ्चादगुयच्छन्ति रश्मयः ।

உரை.

நன்கு சிட்சிக்கப் பெற்ற இத்தேர்ப்பாகன், தேரின் மீறிருந்து கொண்டு
எங்கு எங்குச் செல்ல விருப்பமோ, அங்கு அங்கு குதிரைகளைச் செலுத்
துகின்றான். வேட்போர்களே! நீவிரும் வேள்வித் தலைவனே! நீயும், 'இக்
குதிரையைப் பிடிக்குங்கயிலுகள் தேர்ப்பாகனுடைய மனத்தின்படியே முன்
னும் பின்னும் குதிரைகளை நியமிக்கின்றன' என்பதால், குதிரைகளைப் பிடித்
துக் கொள்வதற்குக் காரணமான கயிலுகளைப் போற்றுவீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், சாரதினைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாவது விகியோகம்

குதிரையைத் தொட்டுப் போற்றுவதல்

மந்திரம் :

तीव्राधोवाहणवते वृषपाणयोऽवारथेभिस्सह वाजयन्तः । अवकामन्तः
प्रपदैरसिन्वान् क्षिणन्तिशत्रूं रनपश्यन्तः ।

உரை.

ஒடும் ஆற்றல் மிகுந்த கால்களை யுடையவைகளும், தேருடன் விரைவிற
செல்லுகின்றவைகளும், காலின் கொளும்புகளால் பகைவரை நாசப்படுத்து
கின்றவைகளுமான இக்குதிரைகள், பேரொலியுடன் கணக்கின்றன, மற்றும்,
பயமற்றவைகளாய்ப் பகைவரைக் கொல்லுகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், குதிரைகளைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டுமென்
பதாம்.

எட்டாவது விகியோகம்

இரதத்தைத் தொட்டுப் போற்றுவதல்

மந்திரம் :

रथवाहनं हविरस्य नामयन्नाऽऽयुधं निहितमस्यवमै । तत्रा रथमुपशंसम्
सदेम विश्वाहा वयं सुमनस्य मानाः ।

உரை

எசமானனுடைய, வில் முதலியவைகளையும், கவச முதலியவைகளையும் வைக்கப்பெற்றிருப்பதும், இரதவாஹனம் எனப் பெயர் வழங்கப் பெற்றதும், அவியைப்போல் உதவி செய்தலின் அவியென வழங்கப்பெற்றதுமாகிய தேர்ச் சக்கரங்களினின்று நாடோறும் நன்மனத்தையுடைய யாம், இனிது செல்லும் இரதத்தைத் தூக்கி வைக்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், சக்கரத்தினின்று இரதத்தை எடுத்து வைத்துப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம். இவ் விநியோகம், சூத்திரப்படி பின்வருவதாம்.

ஒன்பதாவது விநியோகம்.

பிரீதி தேவதைகளைப் போற்றுதலில்

முதல் மந்திரம்.

खादुषः सद्यो पितरो वयोधाः कुच्छेदितशक्तीवन्तो गभीराः । चित्रसेना
ब्रुवन्ता अमृधास्सतो वीरा उरधो व्रातसाहाः ।

உரை.

எம்மாற் கொடுக்கப்பெற்ற அன்னத்தாற் களிப்படைகின்றவர்களும், எமது ஆயுளை நிலை நிறுத்துகின்றவர்களும், பீடையுற்றவிடத்து பிராணிகளால் வழிபடப்பெற்றவர்களும், வன்மையுடையவர்களும், துண்ணறிவாளர்களும், விகித்திரமான பல்வகைச் சேனைகளையுடையவர்களும், அம்பின் ஆற்றலுடையவர்களும், பிறரால் போரிட்டு வெல்ல முடியாதவர்களும், மிகுந்த சூரர்களும், விரிந்த தனம், சைன்ய முதலிய சம்பத்தை யுடையவர்களும், பிறருடைய காலாழப்படைகளின் கூட்டங்களை யடக்குகின்றவர்களுமான பிரிதிக்கள் எமக்கு இருக்கின்றார்கள் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

ब्राह्मणाः पितरस्सोम्यासश्शिवेनो धावाधृथिवी अनेहसा । पूषानः
पातु दुरितादता वृधो रक्षामाकिणीं अघशः स ईशत ।

உரை

வேதத்தின் பொருளை மேற்கொண்டவர்களும், எம்மிடத்து அருள் செய்வதையே மேற்கொண்டவர்களுமான பிரிதிக்களும், வானும் மண்ணும், எப்போதும் எமக்கு மங்களந்தரும் அருள் செய்வதையே மேற்கொள்ளுவார்களாக, அங்ஙனமே, வேள்வியை வளர்க்கும் பூஷாதேவதை, எம்மை, பாவத்

தினின்தும் பாதுகாப்பாற்றுவதாகுத. பிதிர்க்கணங்களே! நீவிர், எம்மைப் பாதுகாப்பீர்களாக. எம்மைப் பழிப்பதற்கு முடியாதவர்களாவீர்களாக என்பது.

•மூன்றாம் மந்திரம்.

**सुपर्णवस्ते मृगो अस्यादन्तो गोभिस्सन्नद्धा पतति प्रसूता । यत्रा नरस्सञ्च
विचद्रवन्ति तत्राऽऽसभ्यमिषवश्शर्मयन् सन् ।**

உரை.

இந்த அம்பின் பின்பக்கம் மறைக்கின்றது. இந்த அம்பின் பற்கள் கூர்மையாயிருக்கின்றன. இந்த அம்புகள் கோக்களின் சம்பந்திகளால் கட்டுப் பட்டிருக்கின்றன. அத்தகைய இப் பிதிர்க்களின் பாணங்கள், எப் பேரிடு வோர்கள் முதலில் களிப்போடு சைன்யத்திற்கெதிரே போய் பிறகு புறங் காட்டி ஒடுகின்றார்களோ, அவ்விடத்தில், பிதிர்க்களாற் செலுத்தப்பட்டுப் போய் விழுகின்றன. அப்படி விழுகின்ற அம்புகள் எமக்குச் சுகத்தை யளிக்குக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மூன்று மந்திரங்களாலும், பிதிரு தேவதைகளைப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

பத்தாவது லிநியோகம்.

தண்ணைத் தொட்டுக் கொள்ளல்

மந்திரம் :

**ऋजीते परिवृद्धिर्नोऽश्मा भवतु नस्तनूः । सोमो अधिब्रवीतुनोऽदिति-
श्शर्म यच्छतु ।**

உரை.

அம்புகளே! நீங்கள், நாற்புறமும் எம்மை விட்டுவிடுவீர்களாக. எம் முடைய உடம்பு கல்லைப்போலாகுக. சோமமானது, எம்மை, 'இவர்கள் பெரு மையுடையவர்' என்று கூறுக. அதிதி, சுகத்தை யளிப்பாளாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தண்ணைத் தொட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும் என்ப தாம்.

பிறகு, கையால் தண்ணீரையுந் தொட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்,

பதிஞ்ஞாவது விகியோகம்.

குதிரைச் சவுக்கை யெடுத்தல்

மந்திரம் :

अजङ्घन्ति सावेषां जयना उपजिघ्रते । अश्वाजनिश्चेतसोऽश्वाः स-
मस्य चोदय ।

உரை.

குதிரை யோட்டுஞ் சாட்டையைக் கையில் வைத்துருக்கின்ற தெர்ப்பாகர்
கள், குதிரைகளின் தொடைகளில் சவுக்கால் அடிக்கின்றார்கள். பின்புறத்தின்
மேல் அடிக்கின்றார்கள். இவ்வாறு அடித்து, குதிரைகளைச் செலுத்துவதற்குக்
காரணமாகிய சாட்டையே! குதிரைகளை, அடிகளால் வேகமாய் ஓடுவதில்
மனமுடையவைகளாகச் செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், குதிரை ஓட்டும் சவுக்கை எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டு
மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது விகியோகம்.

கைகளைப் போற்றுவதல்

மந்திரம் :

अहिरिच गोभिः पयंति वाहुं ज्याया हेति परिवाधमानः । इस्तन्नो विश्वा-
ययुनानि विद्वान्पुमाः पुमांसं परिपातु विश्वतः ।

உரை

வில்லாளிகளின் இடது கை, பரம்பானது, ஒருவனுடைய கையை,
அல்லது, காலைச் சுற்றிக்கொள்வதுபோல், ஒருவரைத் தோலாத் சுற்றப்பப்
புருக்கின்றது. அத்தகைய தோலானது, வில்லாலடிப்போர்களுடைய கைகளை
இழுத்து விடப்பட்ட நான்கயிற்று புண்படுத்தாமற் பாதுகாத்துக் கொள்கின்
றது. இவ்வாறு கையிலிருந்து அடிபடும் தோலானது, எம்மை, எல்லா
நெறிகளையுமுணர்ந்த அறிவாளி பிறரைக் காப்பாற்றுவது போற் காப்பாற்
றுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், கைகளைப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதின்மூன்றாவது விகியோகம்

இரத்ததைத் தோட்டுப் போற்றுவதில்

முதல் மந்திரம்

अनस्पते वीड्वङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणस्तुवीरः । गोभिस्सन्नद्धौ
असि वीड्यस्वाऽऽस्थाता ते जयतु जेत्वानि ।

உரை.

எம்மிடத்தில், நண்பன்போற் கிடுகை முடையதும்; சிறப்புடைய போக் கிற்குச் சாதனமும், அழகிய காலாட் படைகளாற் சூழப் பெற்றதுமாகிய தேரே! நீ, உறுதிப்பாடுடைய அங்கங்களால் ஆக்கப்பெற்றுள்ளாய். பசு மாட்டின்தோலால் நன்கு கட்டப்பெற்றிருக்கின்றாய். அத்தகைய உனது உறு திப்பாடு, வெல்லத்தக்க பிறருடைய சைன்யங்களை வெல்லதாகுக என்பது,

இரண்டாம் மந்திரம்

दिवः पृथिव्याः पर्योऽज उद्भूतं वनस्पतिभ्यः पर्योऽभूतं सहः । अपामो-
ऽमानं परिगोभिरावृतसिन्द्रस्य वज्रं हविषा रथं यज ।

உரை.

வேள்வித்தலைவ! நீ, நிலத்தால் தாங்கப் பெற்றதும், வானின் வன்மை யால் தேடப் பெற்றதும், வனத்திலுள்ள மரங்களாற் செய்யப்பட்டதும், நீரின் வன்மையால் முடிக்கப்பட்டதும், கோக்களின் நரம்புகளால் வச்சிரம் போல் உறுதியாகக் கட்டப்பட்டதுமாகிய தேரை, பலி கொடுக்குங் கிரியை யாற் சேவிப்பாயாக என்பது

மூன்றாம் மந்திரம்

इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकं मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः । सेवान्नो
हव्यदातिः सुषाणो देवरथ प्रतिहव्या गृध्राय ।

உரை.

இந்திரனுடைய வச்சராயுதத்தைப் போன்று வன்மை மிக்கதும்; மருத் துக்களின் சைன்யத்தைப் போல் அநேகம் காலாட்படைகளுடன் கூடியதும், மித்திரனுடைய கர்ப்பத்தைப்போல் பாதுகாப்புடையதும், வருணனுடைய நாபியைப் போல் ஒருவராலுந் தாழ்த்தப்படாததுமாகிய தேவ விமானமே! (தேரே!) நீ, எம்முடைய அவிர்ப்பாகத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாயிருந்து தனித்தனியே எமது அவிர்களை யேற்று உண்பாயாக என்பது.

நான்காம் மந்திரம்.

பெரும்பறை வர்த்தியத்தைப் புகழ்தல்

उपश्वास्य पृथिवीमुतथां पुराते मनुतां विष्टितञ्जगत् । सहुन्दुमे
सज्जन्दिरेण देवैर्दराह्वियो अपसेध शत्रून् ।

உரை.

‘துந்தூபி’ என்னும் பெரும் பறை வாத்தியமே! நீ, உனது ஒலியால் பூமியைச் சூழ்ந்து கொள்வாயாக. விண்ணுலகையுள் சூழ்ந்து கொள்வாயாக, மூன்றுலகத்திலுள்ளவர்களும் உனது பேரொலியைக் கேட்பார்களாக. அத்தகைய ஒலியே! நீ, இந்திரனோடும், ஏனைய தேவர்களோடும் ஒத்த அன்புடையவாயிருந்து எமது பகைவர்களை, மிகத் துரத்திற் கொண்டு போய் எறிந்து விடுவாயாக என்பது.

ஈண்டு, இடையில் வாத்தியத்தைப் புகழ்ந்தது, தேருக்கருகிலுள்ள வாத்தியம் இத்தகைய சிறப்புடையாதாமெனில், தேரின் பெருமையைச் சொல்வதும் எளிகோ? என்னுங் கருத்துக்கொண்டது,

ஜந்தாம் மந்திரம்.

ஓதுவது

आमन्त्र्य वलमोजन आधानिष्टनिहिदुरिता वाधमानः । अप मोधदुम्बुमे
दुच्छना इत इन्द्राय सुष्टिरसि वीड्यस्व ।

உரை

பெரும்பறை வாத்தியமே! நீ, பிறருடைய சைன்யத்தில், இவனைக் கொல்க, இவனை அடிக்குக என்பது முதலிய ஆக்குரோசமாகிய ஒலியைச் செய்வாயாக. எமக்கு வன்மையைக் கொடுப்பாயாக. எம்மைப் பீடிக்கும் எமது பாவத்தைப் போக்கி எமக்கு உற்சாகமளிக்கும் ஒலியைச் செய்வாயாக. தீய மனமுடையவர்களை வெளிக் கிளப்புவாயாக. நீ, இந்திரனுடைய வச்சிரத்தைப் பிடிக்கும் கைப்பிடியாக இருக்கின்றாய். ஆதலின் வலிப்படுவாயாக என்பது.

சாயணாடியக் கருத்து.

இவ்வைந்து மந்திரங்களாலும். தேரைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

துந்தூபி ஒலியைப் புகழ்ந்தது, இத்தகைய பெரும் பறைப் பேரொலிகளுடன் கூட தேர் செல்லுகின்றது என்பது கருத்து.

பதினொகாவது விநியோகம்.
துந்துபி என்னும் பறையை அடித்தல்.

மந்திரம் :

आऽमूरजप्रत्यावर्तयेमाः केतुमद्दुभिर्वावदीति । समभ्यपर्णाञ्चरन्ति
नो नरोऽस्माकमिन्द्ररथिनो जयन्तु ॥

உரை.

இந்திர ! பகைவராகிய பிறருடைய சேனைகளைப் புறங்காட்டி ஒடும்படி செய்வாயாக. எமது சேனைகளை முன்னேறும்படி செய்வாயாக. துந்துபி என்னும் இவ் வாத்தியம், அறிவுடையதாய் எமது வெற்றியை உலகத்தார் அறியும்படி ஒலி செய்க. குதிரை மீதேறியுள்ள எமது படை வீரர்கள் பரந்து திரிவார்களாக, எமது தேருடையார்கட்கு வெற்றியுண்டாகுகு என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், துந்துபி என்னும் பெரும் பறையை அடித்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினொகாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

பதினொறவது அநுவாக முதல் மேல்வரும் மூன்று அநுவாகங்களின் விடயச் சுருக்கம்.

पञ्चिन्द्रादकन्दोऽनुवाकेषु त्रिषु श्रुताः ।

अश्वतोमीय होमःसै रिति पष्टः समीरितः ॥ १ ॥

மூன்று அநுவாகங்களில் அசுவஸ்தோமீயம் என்னும் முப்பத்தாறு ஹோமங்கள் சொல்லப்படுகின்றது என்பது.

நாந்நாங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

பதினொறவது அநுவாகம்.

நாந்து பஞ்சபிதி மெல் முப்பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

ஓமங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

यदकन्दः प्रथमञ्जायमान उद्यन्समुद्रादुत्वा पुरीषात् । श्वेनस्य
पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तुत्यं महिं जातन्ते अश्वम् । यमेन दत्त-

ந்வித எனமாயுந்நிந்ர எण ப்ரதமோ அப்யதிஸ்து । गन्धर्वो अस्य रश्-
नामं गृध्णात्सूरादश्च वसवो निरतष्ट । असि यमो अस्यादित्यो अर्व-
न्नासित्रितो गुह्येन व्रतेन । असि सोमेन समया विपृक्तः ॥ १ ॥
आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि । त्रीणिता आहुर्दिवि बन्धनानि
त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तस्समुद्रे । उतेवमे दुरुणश्छन्तस्यर्वन् यत्रात आहुः
परमञ्जनिव्रम् । इमाते वाजिन्निवमार्जिनानीमाशफानाः सनितुनि-
धाना । अत्नाते भद्रारशना अपश्य मृतस्यया अभिरक्षन्ति गोपाः ।
आत्मानन्ते मनसाऽऽरादजानामवो दिवा ॥ २ ॥ पतयन्तं पतङ्गम् ।
शिरो अपश्यं पश्चिभिस्सुगोभिररेणुभिर्जेहमानं पतत्रि । अत्राते रूप-
मुत्तम संपश्यं जिगीषमाणमिष आपदेगोः । यदाते मतो अनुभोगमा-
नडादिद्वसिष्ठ ओषधीरजीगः । अनुत्वारथो अनुमथो अर्वन्नुगावो-
ऽनुभगः कनीनाम् । अनुव्राता स स्वसख्यमीयुरुदुदेवाममिरे
वीर्यम् ॥ ३ ॥ ते । हिरण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा मनोजवा अव-
इन्द्र आसीत् । देवा इदस्य हविरधमायन् यो अर्वन्तं प्रथमो अध-
तिष्ठत् । ईमान्तासस्सिलिकमध्यमासस्सः शरणासो दिव्यासो
अत्याः । हृशसा इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः ।
तव शरिरं पतयिष्ण्वन्तव चित्तं वात इवध्रजोमान् । तव शृङ्गाणि
विष्टिता पुरुताऽरण्येषु जर्भुराणा चरन्ति । उप ॥ ४ ॥ प्रागाच्छ
सनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः । अजः पुरोनीयते नाभि-
रस्यानुपश्वात्कवयो यन्ति रेभाः । उपप्रागात्परमं यत्सधस्थमर्वाः

अच्छा पितरं मातरंश्च । अद्या देवाञ्जुष्टतो हि गम्या अथाशास्ते
दाशुषे वर्याणि ॥ ५ ॥

பதினைந்தாம் அதுவாகத்தில், கவசமணிதல் முதலியன கூறப்பட்டன. இப்பதினானாம் அதுவாக முதலான மூன்று அதுவாகங்களாலும் ஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதல் இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம் :

यद्वन्दः प्रथमज्जायमान उद्यन्सुसुद्रादुतवा पुरीवात् । इयनस्य पक्षा
हरिनस्य बाहू उपस्तुत्यं महि जातन्ते अवेन् ।

உரை.

சூதிரையே! நீ, பிறந்தவுடனே, 'நான் அக்கினி முதலியவைகளுக்குச் சாதனம்' என்று பேரொலி செப்கின்றாய். ஆதலின், கடலை யுபலக்கணமாகக் கொண்ட நீரிலும், அல்லது, வன்மை மிக்க பெரிய சூதிரையிலு மிருந்து பிறந்தனை. அத்தகைய பிறப்பு, பரிந்தின் சிறகுகளைப் போலும், மானின் கால்களைப் போலும் போற்றத்தக்கதாம் என்பது. என்கு, 'அப்ஸு' யோநிர்வா அஸ்வ:' என்பது பிறசூகியாம்.

சுயண்பாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் முதலாவது ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

यसेन दसं त्रित एनमायुनगिन्द्र एणं प्रथमो अध्यतिष्ठत् । गन्धर्वो अस्य
रशनामयुष्णासूरादध्वं वसवो निरतष्ट ।

உரை.

அக்கினியாற் கொடுக்கப் பெற்ற இக்குதிரை, வாயுவிறைச் சேர்க்கப்பட்டது. ஆதலின், தேவர்களுக்குட் சிறந்த இந்திரன், இக்குதிரையின் யோகசேஷமங்க ளோத் தேடுவதற்கு அபிமானம் வைத்தான். ஒரு கந்தருவன் இக்குதிரை கட்டுங் கயிற்றைப் பிடித்தான். வசுக்களே! நீவிர் சூரியனிடத்திலிருந்து நன்கு வெளியாக்கினீர்கள். இவ்வாறு, அக்கினி கொண்டு வரவும், இந்திரன் அபிமானிக்கவும், கந்தருவன் கயிற்றைப் பிடிக்கவும் இரவியின் ஒளியால் வசுக்கள் விளக்கவும் பெற்ற இக்குதிரை போற்றத்தக்கது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் இரண்டாவது ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்ப தாம்.

மூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம்:

असियमो अस्यादित्यो अर्धसि त्रितो गुह्येन वनेन । असि सोमेन समया
विपृक्त आहुते त्रीणि दिवि वन्धनानि ।

உரை.

குதிரையே! நீ, அக்கினியாகவும், வாயுவாகவும், ஆதித்தனாகவு மிருக் கின்றாய். இவைகளால் அறுக்காகம் பெற்றமையின் உனக்கு இவ்வடிவமாம். மற்றும், அக்ஷமேதயாக கருமத்தால், அதிலுள்ள சோமத்துடன் தருணங் கிடைத்தபோது சேர்ந்து கொண்டிருக்கின்றாய். இத்தகைய வுனக்கு மூன்று கட்டுகள் உண்டென்று பெரியார் கூறுகின்றனர். அவை, வனிகன், லிற்பதற்கு குதிரையை வேறு கிராமத்திற்குக் கொண்டு போய் இடப்புறம் வலப்புறம் இருக்கின்றோர்கள் பார்ப்பதற்கு இடது காலிலும் வலது காலிலும், ஓடாம லேருப்பதற்கு கழுத்திலும், கட்டி இழுத்துக் காட்டுவன் என்பன. அல்லது, சாத்திரங்களிலுள்ள யாதாகிலும் மூன்று காரணங்கள் யூகித்துக் கொள்ளற் பாலான என்பது.

இதனால், குதிரை மிகுந்த வன்மை யுடையது என்பது பெற்றாம்.

சாயணபாடிக்கருத்து.

இம், மந்திரத்தால், மூன்றாவது ஹோமத்தைக் செய்தல் வேண்டு மென் பதாம்.

நான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம்:

शीर्णत आहुर्दिवि वन्धनानि शीष्येषु शीष्यन्तस्समुद्रे । उत्तेवमे वरुणञ्छ-
न्स्यवैव्यवात आहुः परमं जनित्रम् ।

உரை.

உச்சகிரவ மென்னும் உனக்கு விண்ணில்கில் மூன்று கட்டுகள் உண் டென்று பெரியார் கூறுவது போலவே, கடலுக்குள் (நீருக்குள்) னும் மூன்று கட்டுகள் உள்ளன. அவை, வாசபேய யாகத்தில், குதிரையை நீராட்டி வைக்கும்போதும் மூன் போல் கட்டும் மூன்று கட்டுகளாகின்றன. இதையே,

ஹோமங்கள்)

கடலின் நடுவிலுள்ள வடவானலத்தின் கட்டுண்டு பெரியார் கூறுகின்றனர். மற்றும், உனது பிதாவின்னும் பிறப்பார் தன்மைபற்றியும், தாய்க் குதிரை சிறியதாயிருப்பினும், குதிரைக் குட்டி பெரியதாயிருக்கின், இது பெரிய குதிரைக்குப் பிறந்தது என்று கொள்ளவுங் கூடும். இது, பிதாவின் விரியமாகிய நீ வருணனுடைய மூன்று கட்டுகளினின்றும் விடுபட்டு எமக்குக் கூறுவது போன்றிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், நான்காவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

इमाते वाजिन्मार्जनानीमाशफानाः सनिवृन्धाना । अत्राते भद्रारशना
अपश्य मृतस्यया अभिरक्षन्ति गोपाः ।

உரை.

குதிரையே ! உன்னுடைய உடம்பிலுள்ள தாசுகள் போவதற்குத் தேய்க் கவும், கொளும்பு தேயாதிருக்கும்படி தைக்கவும் உள்ள இந்த லாடம் முத லியவைகள் இரும்புமயமானவைகள். மற்றும், உன்னுடைய கழுத்தில் விலை யுயர்ந்த பொன்னிழைத்த கயிறும், முதுகில் உட்காருகின்றவர்கள் விழா மற் பாதுகாக்கும் பொன்னிழைத்த கயிறுங் காணப்படுகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் ஐந்தாவது ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஆறாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

आत्मानन्ते मनसाऽऽरादजाना मवोदिवा पतयन्तं पतङ्गम् । शिरो अपश्यं
पथिभिस्सुगोभिररेणुभिर्जिह्मानं पतत्रि ।

உரை.

குதிரையே ! நீ மிக விரைவாய் ஓடும்போது உனது காலடி பூமியில் வைத் தல் கண்களுக்குப் புலப்படாமையின் ஆகாயத்தில் ஓடுகின்ற உனது பாது காப்புவிடை மனத்தாலுணர்கின்றேன். இங்கு, மிக விரைவாய் ஓடுகின்ற குதிரை, பிறருடைய சைன்யத்தை வாட்டி விட்டு தலைவனைப் பாதுகாக்கின்ற தென்பது கருத்து. இவ்வாறு மிக விரைவாய் ஓடுகின்றமையின் பறவைக்

கொப்பானது. தூசு படியாமல் வானில் வெகு விரைவாய் ஓடுகின்ற உனது தலையையும் பார்த்திலன். இக்குகிரை பெரும்பாலும் பூமியிற்படாமல் வானில் ஓடுதலின், தூசு படியாததாலும், தலை நிமிர்ந்து மேலேயிருத்தலாலும், நல்ல வழியிற் செல்லும். இக்குகிரையின் தலையைப் பார்த்தாலும் அரிதாம். இவ்வாறு மிக வேகமாய்ச் செல்வதென்று குகிரை னுதிக்கப் பெற்றமை காண்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மங்கிரத்தால், ஏழாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

ஏழாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

अत्राते रूपमुत्तममपश्यजिगीषमाण मिष आपदेगोः । यदाते मतो अनुभो-
गमानडादिद् प्रसिष्ठ ओषधीर जीगः ।

உரை.

குகிரையே! நெய் பயறு முதலான உன்னுடைய உணவுப் பொருளினப் பின் பற்றிக்கொண்டு, உனக்கு ஏவற் செய்கின்றவர்களும் பிழைக்கின்றார்கள். இத்தகைய விருத்தாந்தத்திற்கு பிறகே, கடலை கொள்ளு முதலானவைகளை அடைந்திருக்கின்றன. பலவகை உணவுப் பொருள்களை காலால் எற்றி விடுகின்றவனாகிய உன்னுடைய வெற்றி விருப்பத்துடன் கூடியவை யாதலின் மிகச் சிறந்ததென்று யான் உணர்ந்து கொண்டேன் என்பது.

எண்டு, பேரரசன் வீட்டில், உன்னுடைய உணவைப் பின்பற்றிக்கொண்டு குகிரை பிடிக்கின்றவர்களும் பிழைக்கின்றார்கள் என்பது வெளிப்படல். நீயும், ஓடும்போது, ஒருவராலுந் தடுக்க முடியாமல் பயத்தம் கொல்லி முதலானவைகளில் ஓடுகின்றன; அப்போது உன்வாயிலாக எல்லா உணவுப் பொருள்களும் கிடைக்கக் கூடும். வெற்றியுந் கிடைக்கும். இவ்வாறு உனது பெருமையை உறுதியாய் யுணர்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன் என்பது பொருள்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மங்கிரத்தால், ஏழாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

எட்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

अनुवा रथो अनुमर्यो अर्वन्नुगावोऽनुभगः कवीनाम् । अनुवातासस्तव
सख्यसीयुरनुदेवामसिरे वीर्यन्ते ।

உரை.

குதிரையே! உன்னையன்றித் தேர் ஓடாது, வேறுவகையால் தேரைச் செலுத்தவும் முடியாது. குதிரைக்காரன் உன்னாலே பிழைக்கின்றான். கோக்களும், நீ குட்டியாயிருக்கும்போது உனக்கு பால் வெண்ணெய்களின் பொருட்டும், பெரிதானவுடன் உனக்கு நெய்யின் பொருட்டும் வளர்க்கப்படுகின்றன, சிறிய பெண்களின் சௌபாக்கியமும் உன்னைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதாவது குதிரைச் சாலையின் வழிபாட்டின் பொருட்டு அப் பெண்கள் உணவு ஆடை கொடுத்தலால் உனது தலைவனைப் பரிபாலிக்கின்றார்கள். சேனைகளும், உனது உதவியைப் பெற்று வெற்றி பெறுகின்றது. பிரசாபதி முதலான தேவர்கள் உனது வன்மையை புணர்ந்து உன்னை அலியாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் எட்டாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்பதாவது இருக்குமந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

हिरण्य शृङ्गोऽयो अय पादामनोजवा अवर इन्द्र आसीत् । देवाददस्य ह
विः समः स्यो अर्च्यन् प्रथमो अर्घ्यसिष्ठः ।

உரை,

இக் குதிரை, பொன் போன்ற தலையுடையது. இரும்பு போல் உறுதியானது. இதனுடைய கால்கள் மனதின் விருத்தி போன்று வேகமுடையன. இதனால் உச்சச்சிரவ மென்னும் குதிரையினமேல் இந்திரனுங் கூட தாழ்ந்த நிலையை யுடையவனாகுவன் என்பது பெறப்பட்டது. எல்லாத் தேவர்களும் இதனுடைய அவி யுணவே அருந்துவதற்குத் தக்கதென்று உறுதி யடைந்தனர். பிரசாபதியும் முதலில் குதிரையையே தனதாக எண்ணிக்கொண்டனன். அத்தகைய பிரசாபதியும், குதிரையின் அவியே உண்ணத்தக்கது என்று உறுதி கொண்டனன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் ஒன்பதாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

ईर्मान्तासस्त्रिलिक मध्यमासस्त्रः शरणासो दिव्यासो अत्याः । इ० सा
इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्जमन्वाः ।

உரை

குதிரைகள், பிடரியும் தலையும் உயரமுடையவைகளும், நடுமுதுகு தாழ்ந்தவைகளும், பேரில் சூரத் தன்மை யுடையவைகளும், கிராமங்கட்குச் செல்லுதல் முதலான செயல்களை யுண்டாக்குகின்றவைகளும், எப்போது நடந்து கொண்டே யிருக்கின்றவைகளும், அன்னப்பறவைபோல், கூட்டமாக பேரில் முயல்கின்றவைகளும், திவ்ய முடையவைகளும், நாற்புறமுஞ் செல்கின்றவைகளுமாகின்றன. ஆதலின் எடுத்துக்கொண்ட அசுவமேத யாகத்தை யுண்டாக்கினது என்பதில் என் சொல்ல வேண்டும் என்பது?

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பத்தாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினோராவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

नवशरीरं पतयिष्येवैतव चित्तं वातह्वं क्षीमान् । तव शृङ्गाणि विष्टिता
पुनराऽरण्येषु जंभुराणां चरन्ति ।

உரை,

குதிரையே! உனது உடம்பு வேகமாய் ஓடுஞ் சீலமுடையது. உனது மனம் வேகமிக்குள்ள காற்றைப் போன்றது. உன்மேல் போடப் பெற்ற கொம்புகள் போன்ற அம்பு, சுத்தி முதலானவைகள், மிகுந்த வனப் பிரதேசங்களிலும், மிகுந்த கிராமப் பிரதேசங்களிலும் பிற சைன்யத்தினும் அதிகசயமாகப் போரிற் செல்லுகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் பதினோராவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

उपप्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानाः । अजः पुरोनीयते
नाभिरस्यानुपश्चात्कवयो यन्ति रेभाः ।

உரை.

வேள்வி வாயிலாக அன்னத்திற்குக் காரணமாகிய இக்குதிரை, தேவர் களை எண்ணும் மனத்துடன் இவ் வேள்வியிடத்தை அணுகியது. முன்னர்ச் செல்கின்ற பிரசாபதியை, வேள்விச் செயலாளர்கள் தியானிக்கின்றார்கள்.

அல்லது, ஆட்டுக்கடா, முன்னர்க் கொண்டு போகப்படுகின்றது. குதிரையின் மேனியால் உபலக்ஷிதமாக யுணரப்பெற்ற பிரசாபதியாகிய குதிரை, பின்னர்க் கொண்டு போகப்படுகின்றது. குதிரைக்குப் பின்னர், வித்துவான்களான இருத்துவிக்குக்கள் துகித்துக்கொண்டு செல்கின்றார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பன்னிரண்டாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதின்மூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

उपशगात्परमं यत्सधस्यमर्वा अष्टा पितरं मातरश्च । अद्यादेवाऽजुष्ट-
तमोहि गम्या अथाऽऽशास्ते दायुषे वार्याणि ।

உரை.

விரைவிலேயும் இக் குதிரை, கொல்லோருடன் கூடியிருக்கத் தக்கதோரிடத்தை யடைவதற்கு அருகில் வந்து விட்டது. ஏனெனில்? தெய்வத் தன்மையடைந்துள்ள மாதாப் பிதாக்களை யடை,தம் பொருட்டென்க. இனி, குதிரையே! நீ, மிகப் பிரியமாய் தேவர்களை யடைவாயாக. பிறகு, வேள்வித் தலைவனுக்கு வேண்டிய வாகங்களை இந்த இருத்துவிக்குக்கள் வேண்டிக் கொள்வார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பதின்மூன்றாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினாறாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

காங்காய் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்

பதினேழாவது அநுவாகம்.

நான்கு பத்ராதித்த மேல் ஏழு பத்ரங்களைக் கொண்டது

எஞ்சிய ஹோமங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்

मनो मित्रो वरुणो अर्यमाऽऽयुरिन्द्रं ऋष्यक्षा मरुतः परिख्यन् ।
यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तः प्रवक्ष्यामो विद्वेयं वीर्याणि । यन्निग्नि-

ஐரக்ஷஸா ப்ராஹ்மஸ்ய ராதி ஸ்மிதா முஸ்தோநயந்தி । சுப்ராஹ்மஜோமேஷ-
 ஹிதரூப இन्द्रா பூஷ்ணோ ப்ரியமப்யேதி பாத் : । எபக்ஷாஸு : பூரோ அஷ்வேன
 வாக்ஜினா பூஷ்ணோ ப்ரியமோ நாயதே விஷ்வேதேவ்ய : । அபிபிரிய யத்புரோஹஸ-
 மவீதாந்வயேத் ॥ 1 ॥ என௨ சௌசுவ சாயஜிந்வதி । யதூவிப்யமூதுஸோ
 தேவ்யானந்நிர்மாஸுபா : பரீயந்வயந்தி । அஸா பூஷ்ண : ப்ரதமோ ப்ரியமோ எனி
 யந்நதேவ்ய : ப்ரதிவேதயந்வஜ : । ஹோதாஹ்மயூராவ்யா அபிமிந்வோ ப்ராவ-
 ஶாம உதஸஸ்தாஸு பிபிர : । தென யஜேன ச்வேனகூதேன ச்வேன வக்ஷணா
 அபூஷ்ணமவ் । யூபவஸ்கா உதயே யூபவாஹாஸ்பால் பை அஸ்யூபாய தக்ஷதி ।
 பை சாபிதே பவன௨ சம்மரந்த்யுதோ ॥ 2 ॥ தோமபிபிரீதிர்ந இந்வது ।
 உபப்ராஸாஸுமந்நேஹாயி மந்நதேவ்யாநா மாஸா உபவீத பூஹ : । அந்நேன
 விபா க்ஷயோ மதந்தி தேவ்யாநா பூஹேக்ஷமா சுவந்நுஸு । யதூஜினோ-
 தாம சந்நதாமவீதோஸாஸிபிப்யா ரஸநா ரஜுரஸ்ய । யதூபாஸ்ய ப்ரமூத-
 மாஸ்யே தூப௨ சர்வாததே அபி தேவ்யேஸ்து । யதஸ்யஸ்ய க்ஷிப : ॥ 3 ॥
 மக்ஷிகாஹ்மயதூபாஸ்வரௌ சாபிதோரிஸமஸ்தி । யதூஸ்தயோஸ்யமிதூயந்ந்வேபு
 சர்வாததே அபி தேவ்யேஸ்து । யதூபவ்யஸுதரஸ்யாபவாதி ய அமஸ்ய
 க்ஷிபோ க்ஷந்தோ அஸ்தி । சுகூதா தக்ஷமிதார : க்ஷவந்தூத மெத௨ ஶ்ருத-
 பாக் பவந்து । யதே காஸாஹிநா ப்யமானாஹிஸூந்நிஹதஸ்யாவா-
 ததி । மாதூப்யா மாஸிபந்மாஸுபு தேவ்யேஸ்துதூபாஸ்வரௌமஸ்து ॥

பகிதாவது அதுவாகத்தில் அசுவஸ்தோமீய மந்திரங்கள் கூறப்பட்
 டன. அதாவது அசுவத் தோத்திரத்தைக் கூறும் துதித் தொருகிகள் கூறி
 முடிந்தன. இப் பகிதேனா மதுவாகத்திலும் அவைகளுட் சில கூறப்படுகின்
 றன. அதுவாக வேறுபாடு, வேள்வியலாதவைகளில் சம்பிரதாயமாக

ஹோமங்கள்)

ஏற்பட்டதாம். அல்லது, மந்திரங்களின் பொருள் வேறுபாட்டைப் பற்றிப்
தாம் என்க.

பதினான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம்:

मानो मित्रो वरुणो अयमाऽऽयुरिन्द्र क्रभुश्रामरुतः परिरव्यन् । यद्वाजिनो
देवजातस्यसतेः प्रक्षयामो विदथे वीर्याणि ।

உரை.

மித்திரன், வருணன், அயம்மன், ஆயுள், இந்திரன், பிரசாபகி, மருத்
துக்கள் என்னுமித் தேவர்கள், இந்த அசுவமேத யாகத்தின் வாயிலாக, அந்
னத்தின் சாதனமும், தேவதையிலிருந்து உண்டாகியதும், தேவதைகளின்
பொருட்டாகவே தோன்றிய துமாகிய குதிரையின் ஆற்றல்களை எடுத்து விரித்
துரைக்கின்றேன், ஆதலின் எம்மைப் பழிக்கமாட்டார்கள். பழிப்பு இதில்
பொருந்தாமைபின் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பதினான்காவது ஹோமந்ரைச் செய்தல் வேண்டும்
என்பதாம்.

பதினேந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

यज्ञिर्गजारेणसा प्रावृतस्य रातिं गृभीतां मुखतो नयन्ति । सुप्रहजोमैस्य-
द्विखरूप इन्द्रा पूषणोः प्रियमप्येति पाथः ।

உரை.

புரோட்சித்துப் புரிதமாகிய, பொன், வெள்ளி முதலிய தனத்தால்
நிறையப் பூட்டியுள்ள குதிரையின் சம்பந்தமாகிய அலையை இருந்துவிக்குக்
கள் தேரும்போது, குதிரைக்கு முன் செல்லுகின்ற ஆட்டுக்கடா, பல்வகை
வழிகளால் இந்திரன் பூஷா முதலிய தேவர்கட்குப் பிரியமாகிய அவிஷடி
வத்தை யடைகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பதினேந்தாவது ஹோமந்ரைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

பதினொவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

एषञ्जागः पुरो अश्वेन वाजिना पूषो भागो नीयते विश्वदेव्यः । अभि-
प्रियं यत्पुरोडाशमर्बता त्वष्टेदेन* सौश्रवसायजिन्वति ।

உரை.

பூஷா தேவதையின் பாகமானதும், விசுவ தேவர்கட்கு இனியதும், புரோ
டாசத்தைப் போன்று இன்சுவை மலிந்ததும், யாவர்கட்கும் பிரியமுமாகிய
நல்ல அன்னமாக்குதற் பொருட்டு இவ் வாட்டுக்கடா குதிரையுடன் முன்னர்க்
கொண்டுபோகப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பதினொவது ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்ப
தாம்.

பதினேழாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

यद्विष्यमृतशो देवयानन्विर्मानुषाः पर्यश्वस्यन्ति । अत्रा पूषः प्रथमो
भाग एति यज्ञन्देव्यः प्रतिवेद्यज्ञः ।

உரை.

அவிக்கு உரியதும், வேள்விகளில் தேவர்களை யடைவதுமாகிய குதி
ரையை, வேள்விச் செயலாளர்கள் மும்முறை வலமாகச் சுற்றச் செய்கின்றா
கள். அவ்விடத்தில், பூஷாவின் பாகமாகிய ஆட்டுக்கடா, 'தேவர்கள் !
வேள்வி தொடங்கப்பட்டது' என்று தேவர்கட்கு அறிவித்துக்கொண்டு
முன்னே செல்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பதினேழாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

பதினேட்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

होताध्वर्युरावया अभिमिन्धो ग्रावश्राम एतश्च* क्लासु विप्रः तेन यज्ञेन
स्वरकुतेन त्वष्टेन वक्षणा आपूषध्वम् ।

உரை.

இருக்கோதுவோன், விரைவாக அங்குமிங்கும் ஓடி நடக்கத்தக்க வேட்போன், அக்கினியை வைத்திருக்கும் ஆக்னீதரன், க்ராவாஸ்துத் (கல்லைத் துதிப்பவன்) பிரசாஸ்தா, பிரஸ்தோதா, என்னும் இவ் வெவ்வேளாரும், விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களாலும் அதுட்டிக்கின்ற அசுவமேத யாகத்தில் பயன்படும் நெய்யை நிறையச் செய்வார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பத்தொன்பதாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தொன்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

यूपवस्का उतये यूपवाहाश्रयाल्ये अश्वयूपाय तक्षति । ये चावृते पचनं
सम्भरन्त्युनो तेषामभिगूर्तिर्न इवतु ।

உரை.

வேள்வியின் பொருட்டு யூபத்தை வெட்டுகின்றவர்களும், யூபமாகுங் குறிகளையுடைய யூபங்களை வேள்வியில் ஏற்றுக்கொண்டு நிற்கின்றவர்களும், குதிரையின் யூபத்தின் பொருட்டு சஷாலம் என்னும் வளையத்தைச் சமற்காரஞ் செய்கின்றவர்களும், யாகஞ் செய்யும் பொருட்டு விறகைத் தேடுகின்றவர்களுமான இவர்கள், நினைக்கின்ற நினைப்பு எம்மைப் பிரியப்படுத்துவதாகுத என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பத்தொன்பதாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

अपराणासुसम्भेऽधायि सम्भेद्याना माशा उपवीत पूषः । अन्वेन विप्र
क्षयो मदन्ति देवानां पुष्टेचक्षुषा सुवर्षुम् ।

உரை.

மிகுந்த களிப்புக்குக் காஷ்ணமாகிய பயன், எனக்கு அருகில் கிடைக்கின்றது. எண்ணிய பயனும் தேவர்களால் எனக்குத்தேடப் பெற்றது. அழகிய பின்புறத்தை யுடைய இக் குதிரை; தேவர்கட்கு அலியாகின்றது. அறிவாளி

களான வேள்விச் செயலாளர்கள் இக் குதிரையை நல்ல துதிகளால் களிப்படைவிப்பார்களாக. தேவர்களுடைய புஷ்டியின் பெருந்டு இக் குதிரையை, சுற்றத்தைப்போல் விடும்புலவர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்திராவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்திராவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்.

यद्वाजिनोदाम सन्धानमर्थतोया शीर्षण्या रशना रज्जुरस्य । यद्वाधिस्य
प्रभृतमास्ये तृणं सर्वाताते अपि देवेवस्तु ।

உரை.

குதிரையின் கழுத்திற் கட்டுங் கயிறும், புறங்காலிக் கட்டுங் கயிறும், நிலையிற் கட்டுங் கயிறும், வாலுக்குள் துழைத்துக் கட்டுங் கயிறும், அல்லது, வாய்க்குள்ளிருக்கும் புல்லும், தேவர்களுக்குள் இருக்குத் தன்மையைப் பெற்ற உன்னுடைய வேள்வித் தலைவனுக்கு உண்டாவதாக. உலகில், எல்லாக் சாதனங்களும் நிறைந்த குதிரையி் நுப்பது போல் பரவுலகிலும் இருக்குக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்திராவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்திரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

यद्वधस्य कविषो मक्षिकाऽऽशयद्वास्वरो म्वधिनोरितमसि । यद्धस्तयोश्न
सिर्व्यनखैषु सर्वाताते अपि देवेवस्तु ।

உரை.

நிக்கள் தின்றதும், அல்லது, அறுக்குங் கத்தியில் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பதும், கொன்று அறுப்போனுடைய கைகளிலும் நகங்களிலும் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பதுமாகிய உன்னுடைய எல்லா மாமிசங்களும் தேவர்களுக்குள் ஆகுதி செய்யப் பெற்றதாகாக என்பது.

இது, கட்டுங்கயிறுகளைத் தேவர்கட்குச் சமர்ப்பிக்குதுரிபால், மாமிசங் களைத் தேவர்கட்குச் சமர்ப்பிக்கின்றதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்திரண்டாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டும்;

இருபத்து மூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

यदुवयसुदस्यापवाति य आमस्य ऋविषो गन्धो अस्ति । सुकृता तच्छ-
मितारः कृषन्तूत मेघ-ऋषाकं पचन्तु ।

உரை.

வயிற்றின் நடுவில், பாதி சிர்ணமாகும்போது வாயுவினால் தீ நரற்றமாக வருவதும், பாகம் பண்ணை மாமிசத்தின் தீநரற்றமும், குதிரையைக் கொல்லு வோனால் உள்ளவாறு உண்டாக்கப்படுக. மிகவேகத்திலும் மிக வேகமையும் இன்றி வேள்விக்குரியபடி நன்கு மாமிசத்தைப் பக்குவஞ் செய்வார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்து மூன்றாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்து நான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

यत्ते गात्रादग्निना पचमानादभिष्टूलविहृतस्यावधावति । मातृभूष्या
मात्रिवर्मावृणेषु देवैस्तदुशदभ्योरातमन्तु ।

உரை.

குதிரையே! வெந்து கொண்டிருக்கும் உன்னுடைய அவயவங்களிலி ருந்து தெறித்துளிழும் மாமிசத்துளியும், கொல்லப்பட்டதின், குலத்தில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் அவையவமாமிசமும், பூமியிலும், புல்லிலும் தங்கா ததாகுக. மற்றது விருப்பமுள்ள தேவர்களின் பொருட்டி அர்ப்பணஞ் செய்த தாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் இருபத்துநான்காவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேழாவது அநுவாகம் முடித்து.

காங்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்.

பதினேட்டாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்கு மேல் ஐம்பது பதங்களைக் கொண்டது.

அகவமேத ஹோமந்தட்சுரிய எஞ்சிய மந்திரங்கள்

ये वाजिनं परि पश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिनि हरेति । ये
 चार्धतोमाः समिक्षामुपासत उतोतेषां मभिर्गूर्तिर्न इन्नु । यन्नी-
 क्षणमाः स्पचन्वा उखायाया पात्राणि युष्ण आसेचनानि । ऊष्म-
 ण्यापि धानां चरूणामंका सूतनाः परिभूषन्त्यश्वम् । निकर्मण
 निषदंनं विधत्तं नयच्च पङ्क्तीशमवतः । यच्चपयौ यच्चवासि ॥ १ ॥ जवास
 सर्वाता ते अपि देवेष्वस्तु । मात्वाग्नि ध्वनयिद्गु मगन्धिर्मोखा
 भ्राजन्त्यभिपित्तजग्निः । इष्टवीतमभिर्गूर्तं वषट्कृतं तं देवासः प्रीति
 गृण्मंत्यश्वं । यदश्वाय वासं उपस्तृणंत्यधीवासया हिरण्यान्यस्मै ।
 संदानमवन्तं पङ्क्तीशं प्रिया देवेष्वया मयन्ति । यत्तेसा देमहंसा शूक-
 तस्य पाणिं या वाकशया ॥ २ ॥ वातुतोद । सुचेयता हविषो अध्व-
 रेणु सर्वाताते ब्रह्मणा हृदयामि । चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धोर्व
 क्रीडन्त्यस्य स्वधितिः समेति । अच्छिद्रागात्रां वयुनां कृणोत परुष्पह
 रनुघुष्या विशस्त । एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ताद्रायंतारांभवत्
 स्तर्धर्तुः । याते गात्राणां मृतुधा कृणोमिताता पिंडानां प्रजुहोम्यश्रौ ।
 मात्वातपत् ॥ ३ ॥ प्रिय आत्मापियं तं मास्वधितिस्तनुव आति-
 छिपत्ते । मातेगृधुरविशस्तातिहाय छिद्रागात्राण्यसिनामि थूकः ।
 नवाउवेतन्त्रियसे नरिण्यसि देवाः इदं पिपथिभिस्सुगेभिः । हरीते

युजापृथ्वी अभूतामुपास्थाद्वाजी धुरिरासंभस्य । सुगव्यं नोवाजी
स्वधियं पु२ सः पुता२ उतविश्वापुष२ रयिम् । आनागास्त्वन्नो
अदितिः कणोतुक्षन्नो अथो वनता२ हविष्मान् ॥ ४ ॥

பதினேழாவது அறுவாகத்தில் சில அசுவஸ்தோமீய மந்திரங்கள் கூறப்
பட்டன. இப் பதினெட்டாவது அறுவாகத்தில் எஞ்சியவைகள் கூறப்படு
கின்றன. அறுவாக பேதம் முன்போன்றது.

இருபத்தைந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्कं य ईमाहुः सुरभिर्निर्हरेति । ये चावतोमा२
समिक्षागुपासतउतोतेषामभिगूर्तिर्नैव्वतु ।

உரை

பக்குவமாகின்ற குதிரையின் மாமிசத்தை அன்போடு வந்து பார்க்கின்ற
பேர்களும, நறுமணமுடைய இக்குதிரை எம்மைச் சிறிது இழுத்துக்கொள்ள
என்கின்றவர்களும், குதிரையின் மாமிசத்தை யிரக்கின்றவர்களுமான, இவர்
கள் எண்ணுகின்ற எண்ணம் எமது நன்மையின் பொருட்டாகுக என்பது.

சாயாணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்தைந்தாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

இருபத்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

यज्ञीक्षणमा२स्पचन्या उखायायापात्राणि यूष्ण आसेचनानि । ऊ२मण्यापि
धानां चरूणामं कास्सुनाः परिभूषन्त्यश्चम् ।

உரை.

சுறிசமைக்கும் பாண்டம், அப் பாண்டத்தை அன்போடு பார்க்கின்றவன்,
இரசத்தை வார்க்கும் பாத்திரம், சுறியை மூடிவைக்கும் மூடி மாமிசத்துளி
ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் சுத்தி, களைகள் முதலியவைகள் என்னும் இவ்வ
ணைத்தும், குதிரைக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தையே செய்கின்றன என்
பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இருபத்தொருவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்தொருவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம் :

निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च पङ्कतीश मयैतः । यच्चपणौयच्च घासि
जघास सर्वाता ते अपि देवेष्वसु ।

உரை

குதிரை அடிவைக்கு மிடம், கட்டியிருக்குமிடம், மாற்றிக்கட்டுமிடம், காலிக்கட்டுமிடம், அல்லது, காலால் எழுப்புந் தூளி, நீர்குடித்தல், புல்தின்மல், என்னுமிவை யனைத்தும் தேவர்களிடத்திற் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இருபத்தொருவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்தொருவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம் :

मात्वाग्निर्ध्वेनयिद्धम गन्धिमोखा आजत्यभिपित्तजग्निः । इष्ट्वीतमभिगूर्
वषट्कृतं तं देवासः प्रतिगृणन्त्यश्वम् ।

உரை.

குதிரையே! உன்னை, அக்கினி, புகைநாற்ற முடையதாகச் செய்யாதொழிக. பக்குவம் கெட்டுப்போகும்படியுஞ் செய்யாதொழிக. நன்றாய்க் காய்ந்துபோன பாணை உடைந்து போகாதிருக்குக. இவ்வாறு கெடுதலின்றி நன்றாய்ச் சமைக்கப் பெற்றதாய் தேவர்கட் குரியதாகுக என்று வேள்வித் தலைவனால் எண்ணப் பட்டு, வஷட்காரத்தால் அவிர்ப்பாகம் கொடுக்கப்பட்ட குதிரை அவியைத் தேவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்தொருவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்தொன்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம் :

यदश्वाय वास उपरुणंत्यधीवासं या हिरण्यान्यस्मै । सदानमर्वन्तं पङ्कतीशं
प्रिया देवेवाया मयन्ति ।

உரை.

கொல்லப்படும் குதிரைக்குக் கீழும் மேலும் விரிக்கின்ற துணிகளும், குதிரையின் பொருட்டுத் தேடி வைத்திருக்கின்ற பொன்பணி முதலானவைகளும், குதிரையைக் கட்டுங்கயிறும், கரலைக்கட்டுங்கயிறும், தேவர்கட்குப் பிரியமுடையனவாய் விரிந்துவிடுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்தொன்பதாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முப்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம்:

यसेसादेमहसा शुकतस्यपाणिंयावाक शया वासुतोद । अश्वेवता हविषो
 भवरेषु सर्वाताते ब्रह्मणा सूदयामि ।

உரை.

குதிரையே! நீ, ஒளியெழும்படி ஓடுவதற்குக் கார்ண்மாயிருக்கின்ற சாட்டையால், பின்புறத்தில் புறங்காலை வைப்பதற்கு உண்டாக்குகின்ற பிடைகளை நேந்தையும், வேள்வியில் முக்கியமாகிய சுருவத்தால் ஹோமஞ் செய்வது போல் ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பதாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முப்பத்தோராவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம்:

अनुस्त्रिंशद्वाजिनोदेव बन्धोर्वकीरश्चस्य स्वधितिः समेति । अश्विद्रा गात्रा
 वयुना कृणोत परुषरनुघुःया विशस्त ।

உரை.

அன்னத்தின் சாதனமும், தேவர்கட்கு மிகப்பிரியமுமாகிய குதிரையின் விலாப்புறத் தெலும்பு பகிளேழாகையால், அதாவது முப்பத்து நான்காகையால் கத்தி வைத்துதுத்தல் மிகச் சாக்கிரதையாயிருத்தல் வேண்டும். குதிரையொழிந்த ஏழை விலங்குகட்கு விலாப்புறத் தெலும்பு பன்னிரண்டாம். அதாவது இருபத்து நான்காம். இதனால், மாமிசத்துடன் எலும்புகள் சேர்ந்து

விடாமல் கவனமாய் அறுத்தெடுத்தல் வேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது. குதிரையைக் கொல்வோர்காள்? நீவிர், இருதய முதலான அங்கங்களை உணர்ந்து அறுபட்டுப் போகாமல் மெதுவாகக் கொல்வீர்களாக என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்தோராவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

முப்பத்திரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம் :

एकस्त्वष्ट्रस्य विशस्तायां तारा भवतस्तथर्तुः । यातेगात्राणा मृगधा
कुणोमिता ता पिण्डानां प्रजुहोम्यमौ ।

உரை.

குதிரையைக் கொல்லுகின்றவருள் ஒருவன் கொல்கின்றான். இருவர், அங்குமிங்கு மசையாமல் பிடித்துக் கொள்கின்றார்கள். குதிரையே! இருது வால் உபலக்ஷிதமாகக் கொண்ட அவ்வக்காலத்தில் உன்னுடைய அங்கங்களை அறுக்கின்றேன். மாமிசத்தின் நடுவிவிருக்கும் அவ்வங்கங்களை அக்கினியில் இனிது ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்திரண்டாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

முப்பத்து மூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம் :

मात्वातपस्त्रिय आत्मापि यं तं मास्वधिति स्तनुव आतिष्ठिपत्ते । माते
गृध्रविशस्ताविहाय छिद्रागा त्राण्यसिनामिथूकः ।

உரை.

குதிரையே! இவ்வுடம்பை விட்டு தேவர்களை அடையும் உன்னை, விருப்பமுடைய ஆன்மா துன்புறுத்தாததாகுக. கத்தி, உனது அவயவங் களை விட்டு விடாமல் அறுக்குக. உன்னைக் கொன்று அறுக்கின்ற வல்லுந் தகள், அறுக்கும் வகையைத் தவிர்த்து அறுக்காதவர்களாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்து மூன்றாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஹோமங்கள்)

முப்பத்து நான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

नवा उवेतन्त्रियसे नरिष्यसि देवा इदेपिपथिभिस्सुगोभिः । हरीते युञ्जा
पृषती अभूतासुपास्थाद्वाजी धुरि रासभस्य ।

உரை.

சாத்திர நோக்கால், குதிரையே! நீ இறப்பதில்லை. கொல்லப்படுவது மல்ல, உலக நோக்கால் இறப்பதென்பதாம். மற்றே, நீ, புண்ணியமார்க்கத் தால் தேவர்களை யடைகின்றாய். அங்கு, இந்திரனாகிய உனக்கு 'ஹரி' என்னும் குதிரைகள் இரதத்தில் பூட்டப் பெற்றுத் தயாராய் நிற்கும். அங்ஙனமே, மருத்து வடிவை யடைந்த உனக்கு மூன்று குதிரைகள் பூட்டிய தேர் உண்டு. இப்போது, சுமுதையைப் போல் பாரத்தைச் சுமக்கும் வன்மைபுடைய மற் றொரு குதிரை உன்னைச் சுமக்கும் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்து நான்காவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

முப்பத்தைத்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம் :

सुगव्य जोवाजी स्वश्वियं पुंसः पुत्रा उत्तविश्वापुष रयिम् । अनागास्व-
नो अदितिः कुणोतु क्षत्रन्नो अश्वोचनता हविमान् ।

உரை

இக்குதிரை, எமக்கு, மங்களமான பசுக்கூட்டங்களையும், குதிரைக் கூட் டங்களையும், உலகைப் புரக்கும் தனத்தையுங் கொடுக்குக. அனியாகிய இக் குதிரை, அரசர்கட்கு ஆற்றில் யளிக்குக. இப்பூமி, என்னை பிழையிலாதவ கைச் செய்க என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்தைத்தாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஈண்டு, சூத்திரப்படி 'ஈசையக்ரமித்' என்பது முதலிய ஐந்தாங் காண்ட மந்திரத்தால் முப்பத்தாறாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு மூன்று அநுவாக மந்திரங்கள் முப்பத்தைத்தும், சூத்திரப்படி ஐந்தாங் காண்ட மந்திரம் ஒன்றும் ஆக முப்பத்தாறு மந்திரங்களாலும், முப் பத்தாறு ஆகுதிகளும், குதிரையைக் கொல்வதற்கு முன் அசுவமேத யாகத் திற் செய்ய வேண்டியவைகள் என்பதை யுணர்க.

பதினேட்டாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம்.

வீடயச் சருக்கம்.

अभये होमुचेऽष्टाकपाल इत्यादिनेरिताः ।

इष्टयोऽभेर्मन्वयुक्ता याज्यास्तासु क्रमादिमाः ॥ १ ॥

अग्रेरभेयके द्वी (ही) न्द्रस्यैन्दे मन्वेह्यनन्तरे ।

सैत्रावरुणके वायो वीयोसावित्रके रथी ॥ २ ॥

आग्निने मरुतां मारुते देवाधैश्वदेविके ।

अनद्वयोश्चाऽ (यंचा) नुमते वैश्वा वैधानरेतथा ॥ ३ ॥

द्यावा पृथिव्यके येतु यत्ते सिवष्ट कृतीयंते ।

अनुवाके पञ्चदशे मन्त्रा द्वाविंशतिर्மताः ॥ ४ ॥

அசுவமேதம் முடிந்ததும், அதன் அங்கமான பசுவின் சித்ராபிதானியில், அன்வாயாத்யமாகச் செய்யவேண்டிய அவிர்களின் யாஜ்யாபுரோதுவாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அதாவது, அக்கின் அம்ஹோமுகம், இந்திராம்ஹோமுகம், மித்திராவருணவாகோமுகம், வாயு ஸாவித்ர. ஆகோமுகம், அசுவினி ஆகோமுகம், மருத்வனோமுகம், விசுவே தேவாவனோமுகம், அநுமதி, அக்கினிவைசவாரநன், தியாவாபிருதிவி, ஆகோமுகம், சுவிஷ்டகிருதா, என்னும், 11, தேவதைகளுக்கு, இரண்டிரண்டுகளாகவுள்ள யாஜ்யாபுரோதுவாக்கியங்கள் என்பதாம்.

நான்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம்.

இறு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது

அசுவமேத சம்பந்தமான யாஜ்நா புரோது வாக்கியங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसोयं पाञ्चजन्यं बह्वस्समिन्धते ।

विश्वस्यां विशि प्रविशिविश्वे समीमहे सनो मुखत्वहंसः । यस्येदं

प्राणं निमिषद्यदेजति यस्य जातज्जनमानश्च केवलम् । स्तौम्यग्नि-

नाथितो जोहवीमि सनो मुखत्वहंसः । इन्द्रस्य मन्ये प्रथमस्य

प्रचेतसो वृत्रघ्नस्तोमा उपमायुपागुः । यो दाशुपस्सुकृतोह्वयुप-

भिये प्रतिष्ठे अमं वतां वसूनाम् । स्तौमि द्यावापृथिवीनाथितो जोह-
 वीमि तेनो मुञ्चतम॥५॥ हंसः । उवां रोदसी वरिवः कृणोतङ्क्षेत्रस्य पत्नी
 अधिनो ब्रूयातम् । स्तौमि द्यावापृथिवीनाथितो जोहवीमि तेनो
 मुञ्चतम॥५॥ हंसः । यत्ते वयं पुरुषत्रायविष्टाऽर्धिद्वा॥५॥ सश्वकृमा कच्चन ॥६॥
 आगः । कृषी खंसा॥ अदितेरनागाव्येना॥सि शिश्रथो विध्वगये ।
 यथाहृतद्रसवो गौर्यश्चित्पदिपिता ममुञ्चता यजताः । एवात्वमस्यत्
 प्रमुञ्चाव्य॥५॥ हः प्रातायिमे प्रतरान् आयुः ॥ ७ ॥

ஈண்டு, 'அமுச்சு' ஹோ முச்சு' எனும் பத்து அலிகளைப் புடைய மிருகா
 ரேஷ்டியைக் குறித்த நிரவாபம், (நெல்லெடுத்தல்) சனிவீட்டிருக் இடாவைக்
 குறித்துஞ் சமமாம்.

எடுத்துக்காட்டிய முதலாவது அலிக்குப் புரோதுவாக்கியம்.

முதலாவது மந்திரம்

अग्नेर्मेवे प्रथमस्य प्रचेतसोयं पाञ्चजन्यं बहवस्समिन्धते । विश्वस्यं विशि
 प्रविविशिवा॥समीमहे सनोमुञ्च॥५॥ हंसः ।

உரை.

வேடரை ஐந்தாவதாகவுள்ள குலத்தர்கட்கு இனிமைசெய்யும் எவ்வக்
 கினியை வேள்வித்தலைவர்கள் வளர்க்கின்றார்களோ? படைப்பின் முதலில் நல்
 லறிவைபுடைய அவ்வக்கினியை மனதாற் சிந்திக்கின்றேன். எல்லாவுயிர்களி
 டத்தும் சாடராக்கினி வடிவாய்ப் புகுந்துள்ள அவ்வக்கினியை யாம் அடைகின்
 றோம். அவ்வக்கினி அசுவமேதத்தைப் பற்றிய யாஜ்நாதுவாக்கியங்களால்
 எம்முடைய பாவத்தை நன்கு போக்குவதாகுக.

இரண்டாவது மந்திரம்.

அதற்கே யாஜ்நா வாக்கியம்

यस्येदम्पाणं निमिषद्यदेजाति यस्य जातजनमानञ्च केवलम् । स्तौम्यमि
 नाथितो जोहवीमि सनो मुञ्च॥५॥ हंसः ।

உரை.

முச்சுக் காற்றுடனும், நிமிட நேரத்துடனும் கூடியதாய் அசைந்துகொண்
 டிருக்கின்ற உலகனைத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ள அதாவது, உண்டானவை

களும், மேல் உண்டாகப் போகின்றவைகளும் பிறவற்றைப்பற்றி நிற்கின்றவைகளாதலின் அவைகள் எதனுடைய ஆதினத்தில் இருக்கின்றனவே, அவ்வக்கினியைத் துதிக்கின்றேன். பயனை விரும்பிய யான், மீண்டும் மீண்டும் ஆகுதி செய்கின்றேன்; எனது பாவத்தை அவ்வக்கினி நீக்குக என்பது,

முன்றவது மந்திரம்

‘ह्वाया० होमुच एकादश कपालं’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

ह्वायस्य मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो वृत्रघ्नस्तोमा उपमासुपाशुः । यो दाशुय-
सुकुतो हवसुपगन्ता सनो मुञ्चस्व० हसः ।

உரை.

படைப்பின் முதலில் உண்டாகியவனும், மிகுந்த வுணர்ச்சியையுடையவனுமாகிய இந்திரனுடைய மூர்த்தியை மனந்தாற் சிந்திக்கின்றேன். பகைவரையழிக்கும் இந்திரனை யனுகூன துதிகள் எசமானனாகிய என்னை யடைந்தன. அதாவது, இந்திரனுடைய குணங்களை யெடுத்துத் துதிக்குந் துதிகள் எமது நாவில் இருக்கின்றன வென்பதாம். எவ்விந்திரன், அவி யளித்தவனும், நன்கு கருமத்தை அதுட்டானஞ் செய்தவனுமாகிய எசமானனால் அழைத்தற்குரியானே, அவ்விந்திரன் எனது பாவத்தைப் போக்குவானாக என்பது.

நான்காவது மந்திரம்.

மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்

यस्संग्रामजयति संवशीयुधैः पुष्टानि स० सृजति त्रयाणि । स्तौमीन्द्र-
ज्ञाथि० जोदवीमि सनो मुञ्चस्व० हसः ।

உரை.

எவ் விந்திரன் போரிடுதற்பொருட்டு சையங்களைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு போரிடு மிடத்தை யடைகின்றானே, எவ் விந்திரன், முடிவான பசு, குதிரை, புருடன் என்பவர்களை எசமானனுடன் சேர்க்கின்றானே! என்பது விசேடம்; மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்.

‘सिवावहणः० यमागो मुखां पयसा’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

मन्वेवां मित्रा वरुणा तस्य वित्त० सयौजसा द० हणायन्नुदेये । या
राजान० सरथं याथ उग्रातानो मुञ्चतमागसः ।

உரை.

மித்திரா வருணர்களை! உங்களுடைய வடிவை மனத்தால் சிந்திக்
கின்றேன். இயற்கையில் போற்றுதலுடையவர்களும், எமது பகைவனுடைய
தீய புத்தியை யுணர்ந்தவர்களும், உலக வபகாரத்தின் பொருட்டி மழையை
யுண்டாக்குவதற்கு இரத்ததுடன் விளங்கும் சூரியனை யடைந்தவர்களும்,
வேண்டாதவற்றை விலக்குவதில் மிக வல்லுநர்களுமான ரீஷிர் இருவரும்
எமது பாவத்தைப் போக்குவீர்களாக என்பது.

—ॐॐॐ—

சூருவது மந்திரம்

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞா வாக்கியம்

यो वा॑ रथ॒ ऋजुर॑दि॒मस्य॑ध॒र्मा मि॒थुश्च॑न्त॒ सु॒प॒याति॑ दू॒षयन्॑ । स्तौ॒मि
मि॒त्रा व॑रु॒णाना॑थि॒तो जो॒हवी॑मितौ॒ नो मु॒ञ्च॒नमा॑गसः ।

உரை.

மித்திரா வருணர்களை! உங்களுடைய தேர், நேரான மார்க்கத்திற் செல்
வதும், சத்திய தருமமுடையதும், மெய்மையைத் தாங்குவதுமாம். அத்
தகைய தேர், அநியாயஞ் செய்யும் பகைவரைப் பழித்துத் தள்ளி விட்டு
வந்து சேர்கின்றது எனல் விசேடம். மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

—ॐॐॐ—

ஏழாவது மந்திரம்

‘वायो सावि॒त्र आ॒गो सु॒भ्यां च॑रः’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்,
वायो॑स्स॒वितु॑र्वि॒द॒थानि॑ म॒म॒हे या॒वा॒त्म॒व॒द्वि॒भृ॒तो॒यौ च॑ र॒क्षतः॑ । यौ
वि॒श्वस्य॑ परि॒भू ब॒भूव॑तु॒ स्तौ॒नो मु॒ञ्च॒तमा॑गसः ।

உரை.

வாயு, சவிதா, என்னுமிருவர்களின் உண்மைக் கருத்தை யாம் உணர்கின்
றோம். எவ் வாயு சவிதாக்கள், தமது உடம்புபோல் உலகைத் தாங்குகின்றார்
களோ, மற்றும், எவர்கள் உலகைப் பரிபாலிக்கின்றார்களோ, எவர்கள் உலக
முழுதும் வியாபித்திருக்கின்றார்களோ, அவர்கள், எனல் விசேடம். மற்றவை
முன்போன்றன என்பது.

—ॐॐॐ—

எட்டாவது மந்திரம்

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞா வாக்கியம்

उप॒श्रेष्ठान् आ॒शिषो॑ दे॒वयो॑र्ध॒मं अ॒स्थिर॑न् । स्तौ॒मि वा॒यु॒ः स॒वि॒तारं॑ नाथि॒तो
जो॒हवी॑सि॒ तौनो॑ मु॒ञ्च॒तमा॑गसः ।

உரை.

பெருமை பொருந்திய எமது பயன்சூன், வாபு, சவிதா என்னும் இரு வர்களின் சம்பந்தமாகிய கருமத்தின் ஆதினமா யிருக்கின்றன எனல் விசேடம். மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

ஒன்பதாவது மந்திரம்

‘அஷ்வியாஸோ முஷ்யா ஧ாநா:’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

रथीतमौ रथीनामह ऊतये शुभङ्गमिष्टौ सुयमेभिरध्वैः । ययो वर्धेवै
देवेऽनिशितमोजस्वनौ सुञ्चतमागसः ।

உரை

அசுவினிகள், தேருடைய தேவர்களுக்குள் அகிசயமான தேர்களை யுடையவர்களும், நன்கு செலுத்துங் குதிரைகளால் நல்ல விடத்தை அகிசய மாய்ப் போய்ச் சேர்கின்றவர்களும் ஆவார்கள். அசுவினிகளா! தேவர்களுக் குள்ளே! உங்களுடைய ஆற்றல் மாத்திரம் மற்றொருவராலும் உறுதிப்படுத் தப்படாதது. அநாவது, இயற்கையிலேயே உங்களுடைய ஆற்றல் மிகக் கூரி யது எனல் விசேடம். மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

பத்தாவது மந்திரம்

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்

यद्यातं वहतुः सूर्यास्त्रिचक्रेण सः सदमिच्छमानौ । स्तौमि देवावश्विनौ
नाथितो जोह्वीमितौ नो सुञ्चतमागसः ।

உரை.

சூரியனுடைய பத்தினியாகிய தமது மாதாவை விரும்புகின்றவர்களும், உண்மையான இடத்தை விரும்புகின்றவர்களுமான அசுவினிகள், மூன்று சக்கரங்களுடன் கூடிய தேரை நடாத்துதற் பொருட்டு தேரின் மேல் இருக் கின்றவர்களாதலின், அவர்களைத் துதிக்கின்றேன் எனல் முதலியன முன் போன்றன என்பது.

பதினோராவது மந்திரம்.

‘மஹ்ய னோ முஷ்ய: சஸகபால:’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

महतां मन्वे अघिनो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचंविश्वामवन्तु विधे । आसह्वय ध्रुयम-
नूतये तेनो सुञ्चस्वेनसः॥

உரை.

மருத்துக்கள் என்னுந் தேவதைகளின் வடிவை மனத்தால் தியானிக்கின்
தேன். அதனால், அவர்கள் எம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசுவார்களாக.
அவர்கள் எமது பிரார்த்தனைகளைப் பாதுகாப்பார்களாக. விரைவிற செல்கின்
றவர்களும், நன்கு நியமனஞ் செய்கின்றவர்களுமான மருத்துக்கள் என்னுந்
தேவர்களை எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அழைக்கின்றேன், எனல் விசே
டம். அதனால் எனல் முதலியன முன்போன்றன என்பது.

பன்னிரண்டாவது மந்திரம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞா வாக்கியம்.

विममायुधं वीडितं सहस्रं दिव्यं शर्धः पृतनासु जिष्णु । स्तौमि
देवान्मरुतो नाथितो जोहवीमि तेनो मुञ्चन्वेनसः ।

உரை.

மருத்துக்கள் என்னுந் தேவதைகளுடைய ஆயுதங்கள், கூரியவைகளும்,
உறுதியுடையவைகளும், பேராற்றலுடையவைகளும், உரிய வழக்குக்கட்குத்
தக்கவைகளும், இதனால், பிறருடைய சேனைகளுள் வெற்றிச்சீல முடையவைக
ளுமாகின்றன, எனல் விசேடம் துதிக்கின்றேன் என்பது முதலியன முன்
போன்றன என்பது.

பதின்மூன்றாவது மந்திரம்.

‘विश्वेभ्यो देवेभ्य एनो सुभ्यो द्वादशकपालः’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

देवानां मन्वे अधिनो भुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वामवन्तु विश्वे । आशुन्हुवे
सुयमानूतये तेनो मुञ्चन्वेनसः ।

உரை

தேவர்களுக்குட் சிறந்த மருத்துக்களை மனத்தால் தியானிக்கின்றேன்.
அவர்கள் எம்மைப் பெருமைப்படுத்தி நன்மொழி கூறுவார்களாக. பாதுகாப்
பின் பொருட்டு விசுவேதேவர்களை அழைக்கின்றேன். ஆதலின், அவர்கள்
எமது பாவத்தைப் போக்குவார்களாக என்பது.

இதை, முற்கூறிய மருத்துக்கட்குப் புரோதுவாக்கியமாகவும், எல்லாத்
தேவர்களுடைய புரோதுவாக்கியமாகவுஞ் சேர்த்துக் கொள்க.

பதினான்காவது மந்திரம்.

மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.

यदिदं माभिषोचति पौहषेयेण दैव्येन । स्तौमि विद्यान्देवानायितो जोह-
वीमि तेनो सुञ्चत्वेनसः ।

உரை.

மனிதர்களின் செய்கையாலும், தேவதைகளின் செய்கையாலும் தேடிய இத்துன்பம், என்னை எல்லா வகையாலும் பீடிக்கின்றது. என்பது விசேடம். அத்துன்பைப் போக்குவதற்குத் துதிக்கின்றேன் எனல் முதலியன முன் போன்றன என்பது.

பதினேந்தாவது மந்திரம்.

அநுமத்யை சநு: என்பதற்கு, யாஜ்யாநுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள்.

अनुनोऽद्यानुमतिरन्विदनुमतेव ।

உரை.

‘அநுநோ அத்யாநுமதிர்யக்ரும்’ என்பது புரோதுவாக்கியமாம். அந் விதநுமதேதவம் மந்யஸா’ என்பது யாஜ்யா வாக்கியமாம். இவ் விரண் டிற்கும், ‘இதம் வாமஸ்யே ஹவி:’ என்னும் அநுவாகத்தில் உரை கூறப் பட்டிருக்கின்றது என்பது.

பதினாறாவது மந்திரம்.

‘अग्नये वैश्वानराय द्वादशकपाल:’ என்பதற்கு, யாஜ்யாநுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள்.

वैश्वानरो नऊत्या षष्ठो दिवि ।

உரை.

‘வைசுவானரோந ஊத்யா’ என்பது புரோதுவாக்கியம். ‘ப்ருஷ்டோதிவி ப்ருஷ்டோ அக்கினி:’ என்பது யாஜ்யாவாக்கியம். இவ்விரண்டிற்கும், வைச வானரோந ஊத்யா’ என்னும் அநுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது.

பதினேழாவது மந்திரம்.

‘थावापृथिवीभ्याम॥ होसुभ्यां द्विकपाल:’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

ये अग्नेताममितेभिरोजोभिर्यैःप्रतिष्ठे अभवतां वसूनाम् । स्तौमिद्यावापृथिवी
नाथिवो जोहवीमि तेनो सुञ्चत म॥ हसः ।

உரை.

இவ்வளவென்று கணக்கிட முடியாத ஆற்றல்களாற் புகழ்பெற்றவைகளும், தனங்கட்கு ஆதாரங்களுமான மண் விண் என்னும் இரண்டையுந் துதிக்கின்றேன் எனல் விசேடம். ஏனையவை முன்போன்றன என்பது.

பதினேட்டாவது மந்திரம்.

மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யாவாக்கியம்

उर्वोदसी वरिवः कृणोत क्षेत्रस्य पत्नी अधिनो ब्रूयातम् । स्तौमिवावाह-
थिवी नाथितो जोहवीमि तेनो मुञ्चतम् ॥ हसः ।

உரை.

மிகப் பரந்துள்ள மண் விண்களே ! நீவிர், தனத்தை, அல்லது, பூஜை (பெருமை)யைச் செய்வீர்களாக. கேட்கத்தகுந்தின் பத்திகளான மண் விண்களே ! நீவிர் எம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசுவீர்களாக எனல் விசேடம். துதிக்கின்றேன் என்பது முதலியன முன்போன்றன.

பத்தொன்பதாவது மந்திரம்

ஸ்விஷ்டகிருத்ரூப் புரோதுவாக்கியம்

यत्ते वयं पुरुषत्रायविष्टाविष्टाः सञ्चकुमा कचनः ॥ कधीस्वस्माः
अदिते रनागाव्येनाः सि शिशयो विष्वगमे ।

உரை.

கட்டிமுமையுடைய அக்கினியே ! யாம், ஞானமில்லாதவர்களாக இருக்கின்றோம். ஆதலின் உன்னுடைய மனிதர்கட்கு சிறிது யாதோ ஒரு பிழை செய்திருக்கின்றோம். விரிந்த தன்மையையுடையாய் அப் பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்வாயாக, அக்கினியே ! நீ எமது பாவத்தை விலக்குவாயாக என்பது.

இருபதாவது மந்திரம்.

மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யாவாக்கியம்

यैथाहृतद्वसवौ गौर्यं चिपदिषिता ममुञ्चतायजनाः । एवात्वमसःप्रमुञ्च
व्यः ॥ हः प्रातार्यमे प्रतरान् आयुः ।

உரை.

உலக வாழ்விற்குக் காரணமாகிய அக்கினியுடன் கூடிய தேவர்களே, நீவிர், கட்டுப்பட்ட வெள்ளைப் பசுவை அவிழ்த்து விட்டீர்கள். அக்கினியே! நீ! அதுபோல் எமது பாவத்தை விடுவிப்பாயாக, எமது ஆயுளை அதிகமாகும்படி செய்தருள்வாயாக என்பது,

இப் பிரபாடத்தின் அநுவாக எண்களைக்காட்டும் தலைப்புச் சொற்கள் :—

असा विष्णु ज्यैष्ठ्यः शंकोवर्चसिमा चाग्निश्चायुश्चेधमश्चअग्निश्च घर्मा
गर्माश्चैकाच वाजो नोऽग्निं युगति ममाग्नेऽग्नेर्नवे ॥ १५ ॥

பஞ்சாதிகளின் எண்ணைக் காட்டுந் தலைப்புச் சொற்கள் :—

असा विष्णू अग्निश्च वाजो नो अदन्धो गोषा ॥ ३९ ॥

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

நான் காங் காண்டம் முடிந்தது.

சுப்ரமண்யோம்

சுப்ரமண்யோம்

சுப்ரமண்யோம்

